

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ΄

Τετάρτη 3 Σεπτεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2491
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2421, 2425, 2426, 2432, 2438, 2440, 2441, 2444, 2445, 2446, 2448, 2453, 2455, 2456, 2465, 2466, 2471, 2475, 2478, 2479, 2480, 2481, 2483, 2484

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 4 Σεπτεμβρίου 2014, σελ. 2421

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: " Ίδρυση και Οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις", σελ. 2421 - 2486

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας: «Γενικές διατάξεις για τη δημιουργία συστήματος αμοιβών νοσοκομείων-σύσταση και καταστατικό της εταιρείας με την επωνυμία «Εταιρεία συστήματος αμοιβών νοσοκομείων ανώνυμη εταιρεία» -Προσαρμογή στο Εθνικό Δίκαιο της Οδηγίας 2012/39/ΕΕ της επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 2012 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2006/17/ΕΚ», σελ. 2477

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2460 - 2473
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 2421 - 2441, 2473 - 2491
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2441 - 2451
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2451 - 2460

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2425
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2465, 2471
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2465, 2466
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 2456, 2475, 2480, 2481, 2483, 2484
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 2421, 2426, 2432, 2438, 2440, 2475, 2478, 2479, 2480, 2481, 2483, 2484
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 2425, 2478
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2425, 2426, 2432, 2455
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2441, 2444, 2446, 2448
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2471
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2453, 2455

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2470
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2460, 2461, 2480
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 2434, 2435, 2436

ΓΑΪΤΑΝΗ Ι. , σελ. 2459
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 2460
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΑΛΤΑΡΗ Ε. , σελ. 2464, 2465
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2421, 2444, 2446, 2462, 2468, 2476, 2478, 2479, 2481
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2465
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 2452, 2453, 2454
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 2456, 2457
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 2461
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 2455, 2475, 2476, 2480, 2481, 2483, 2484
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2474
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 2444
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 2448
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 2425, 2426, 2477, 2478, 2484
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι. , σελ. 2467
ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. , σελ. 2472
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 2440, 2441, 2479
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2425, 2426, 2427, 2429, 2432, 2436, 2437, 2438, 2441, 2442, 2452, 2453, 2454, 2455, 2457, 2459, 2479, 2480, 2481, 2483, 2484
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 2424, 2478
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2449
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2471
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 2448
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. , σελ. 2433
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 2450
ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 2436, 2437, 2478, 2479, 2483
ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ Δ. , σελ. 2431, 2480
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 2444
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 2442, 2444
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 2451
ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ Ά. , σελ. 2445

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ'

Τετάρτη 3 Σεπτεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 3 Σεπτεμβρίου 2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 4 Σεπτεμβρίου 2014.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος 1 και 130 παρ. 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 58/1-9-2014 επίκαιρη ερώτηση του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Χανίων της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την διαμονή εκατόν σαράντα πέντε παράνομων οικονομικών μεταναστών στα Χανιά.

2. Η με αριθμό 57/1-9-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευάγγελου Αποστόλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη διαχείριση των προβλημάτων διάθεσης της αγροτικής παραγωγής που πλήττεται από το ρωσικό εμπάργκο.

3. Η με αριθμό 60/1-9-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Αρτέμιου Ματθαίου προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με τη χρηματοδότηση και το δανεισμό των επιχειρήσεων από τις ελληνικές τράπεζες.

4. Η με αριθμό 59/1-9-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Σταυρούλας Ξουλίδου προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την έγκαιρη κάλυψη των κενών σε διδακτικό προσωπικό, ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς.

5. Η με αριθμό 56/1-9-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Πειραιά της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρίας Ρεπούση προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις επιτροπές επιλογής και εξέλιξης των καθηγητών στα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας.

6. Η με αριθμό 61/1-9-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θεοδοσίου Κωνσταντινίδη προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με τη λήψη μέτρων αναπλήρωσης του εισοδήματος των

ροδακινοπαραγωγών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 28-8-2014 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση.

Από τον ΣΥΡΙΖΑ ορίζεται εισηγητής ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Κουράκης.

Από το ΠΑΣΟΚ ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Σαλτούρος.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Ελλήνων ορίζεται ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Σταυρούλα Ξουλίδου και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Γαβριήλ Αβραμίδης.

Από το Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Αρβανίτης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Αρτέμιος Ματθαίοπουλος.

Από τη Δημοκρατική Αριστερά ορίζεται ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Μαρία Ρεπούση και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κυρίτσης.

Τέλος, από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών ορίζεται ειδική αγορήτρια η κ. Θεοδώρα Τζάκρη και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Καπερνάρος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες είναι καθαρά τεχνικού χαρακτήρα –κάποια κόμματα κ.λπ.- και μία διευκρινιστική πάνω σε άρθρο του νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΗ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις».

- Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 1 τα αρχικά ΣΕΠΟ αντικαθίσταται σε «ΣΕΠΟΠ»
- Στο δεύτερο εδάφιο της παράγραφο 1 του άρθρου 2 προστίθεται το άρθρο «του» πριν τη λέξη Υπουργείου.
- Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 η φράση «πρόταση γνώμης ή συμβουλής» αντικαθίσταται με την φράση «διατύπωση γνώμης ή παροχή συμβουλής»
- Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 μετά την φράση δευτεροβάθμια εκπαίδευση τίθεται κόμμα «,».
- Στο εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 διαγράφεται η τελεία και τίθεται η φράση «κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα.»
- Το εδάφιο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για το σχολικό έτος 2014-2015, δημόσιες σχολικές μονάδες της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίες δεν εντάσσονται στις κατηγορίες μοριοδότησης Θ' και Ι' της οικείας βαθμίδας, αλλά η πλησιέστερη σε αυτές σχολική μονάδα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ανήκει στην κατηγορία μοριοδότησης ΙΑ' ή ΙΒ', αυτοδικαίως εντάσσονται: α. στην κατηγορία Θ', σε περίπτωση που η πλησιέστερη σχολική μονάδα ανήκει στην κατηγορία ΙΑ' και β. στην κατηγορία Ι', σε περίπτωση που η πλησιέστερη σχολική μονάδα ανήκει στην κατηγορία ΙΒ'.»

- Η παράγραφος 5 του άρθρου 4 διαγράφεται.

- Το εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για το σχολικό έτος 2014-2015, δημόσιες σχολικές μονάδες της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίες δεν εντάσσονται στις κατηγορίες μοριοδότησης Θ' και Ι' της οικείας βαθμίδας, αλλά η πλησιέστερη σε αυτές σχολική μονάδα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ανήκει στην κατηγορία μοριοδότησης ΙΑ' ή ΙΒ', αυτοδικαίως εντάσσονται: α. στην κατηγορία Θ', σε περίπτωση που η πλησιέστερη σχολική μονάδα ανήκει στην κατηγορία ΙΑ' και β. στην κατηγορία Ι', σε περίπτωση που η πλησιέστερη σχολική μονάδα ανήκει στην κατηγορία ΙΒ'.»

- Η παράγραφος 4 του άρθρου 5 διαγράφεται.

Αθήνα 3 Σεπτεμβρίου 2014
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

//

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Παρακαλώ να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελένη Μακρή-Θεοδώρου.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προβληματισμοί για τα ζητήματα της παιδείας δεν είναι ούτε καινούριοι ούτε πρωτότυποι. Η πολυνομία που υπάρχει, η οποία συνοδεύεται από μία σειρά κανονιστικών πράξεων, προεδρικά διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις και εγκυκλίους, το αποδεικνύει. Ποτέ, όμως, δεν αξιολογήθηκε τι πέτυχε, τι απέτυχε και γιατί, απ' όλες αυτές τις προσπάθειες που έγιναν. Διατηρώντας τα θετικά, χτίζοντας πάνω σε αυτά, θέτοντας μακροπρόθεσμους στρατηγικούς στόχους επιβάλλεται η ανάγκη συνεννόησης, σύνθεσης, συναίνεσης, δέσμευσης όλων των πολιτικών κομμάτων, μιας και όλοι –τουλάχιστον θεωρητικά– υποστηρίζουμε ότι ο τομέας της παιδείας είναι ένας κατ' εξοχήν τομέας σύγκλισης απόψεων και συναινετικής προσέγγισης.

Ο αποτελεσματικός διάλογος, η συνεννόηση, ο μακροχρόνιος σχεδιασμός, η αξιολόγηση εφαρμοσμένων πολιτικών δεν συμπεριελήφθησαν στις πολιτικές παιδείας. Αντιθέτως, πολλές φορές επικράτησαν προσωπικές υπουργικές πολιτικές, όχι εθνικές ή κυβερνητικές, άστοχοι πειραματισμοί, μικροκομματικά συμφέροντα και συντεχνιακές λογικές, συνδικαλιστικοί εναγκαλισμοί, με αρνητικές επιπτώσεις στους μαθητές, στις οικογένειές τους, στην κοινωνία. «Μαθημάτων αναγκαιότερον τα κακά απομαθεῖν». Το πιο αναγκαίο είναι να ξεμάθουμε από τις κακές λογικές του παρελθόντος και να βρούμε το θάρρος να συνεννοηθούμε στα αυτόνομα.

Στο σχέδιο νόμου: «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις» προτείνεται η ίδρυση του ΣΕΠΟΠ, του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία, αποτελούμενου από τους διατελέσαντες Υπουργούς Παιδείας και Θρησκευμάτων, με οικειοθελή συμμετοχή. Πρόκειται για ένα άτυπο γνωμοδοτικό συμβουλευτικό όργανο του εκάστοτε Υπουργού Παιδείας, ο οποίος και θα προεδρεύει σε αυτό.

Σκοπός του είναι η υποστήριξη του Υπουργείου στην άσκηση πολιτικής για την παιδεία και στόχος του να υπάρχει συνέχεια στην εκπαιδευτική πολιτική. Θα συγκαλείται δύο φορές το χρόνο ή όποτε κριθεί αναγκαίο κι η λειτουργία του δεν επιφέρει καμμία οικονομική επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό.

Εκτός του επικοινωνιακού θορύβου, όπως υποστηρίχθηκε, και της άποψης του ΣΥΡΙΖΑ ότι η ίδρυση του δεν θα προσφέρει καμμία θετική υπηρεσία στη δημόσια εκπαίδευση, είναι σίγουρο ότι εάν δεν ωφελήσει, δεν έχει να ζημιώσει σε τίποτε θεωρητικά, λειτουργικά και οικονομικά τη δημόσια εκπαίδευση.

Είναι ένα ακόμη πεδίο συνεχούς διαλόγου για ένα θέμα εθνικής και διαχρονικής εμπέλειας. Η ίδρυσή του δεν απενεργοποιεί τα ήδη θεσμοθετημένα όργανα, όπως είναι το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, τα οποία έχουν και συγκεκριμένη εκπροσώπηση.

Στα υπόλοιπα άρθρα και προσθήκες του νομοσχεδίου δίνονται λύσεις σε θέματα, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η λειτουργία των σχολικών μονάδων.

Μοριοδότηση μόνιμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Είναι αυτοί που θα υπηρετήσουν σε σχολεία απομακρυσμένων περιοχών της ορεινής και νησιωτικής Ελλάδας. Έτσι αντιμετωπίζεται ένα σοβαρό θέμα, της στελέχωσης σχολικών μονάδων.

Διπλασιάζεται η μοριοδότηση για τους μόνιμους εκπαιδευτικούς, εφόσον υπηρετήσουν δύο συνεχόμενα χρόνια. Έχει περάσει η νοοτροπία πως αφορά όλα τα δυσπρόσιτα σχολεία. Είναι για συγκεκριμένους τύπους σχολείων. Για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση αφορά τα σχολεία που είναι της κατηγορίας εννέα και δέκα και ως προς τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση αφορά την κατηγορία σχολείων έντεκα και δώδεκα. Θα αποκτήσουν τα μόρια οι εκπαιδευτικοί που για τα δύο αυτά χρόνια δεν μπορούν να αποσπαστούν, να μετατεθούν, να μεταταγούν ή να μετακινηθούν.

Βέβαια, εδώ τίθεται ξανά το θέμα της επικαιροποίησης της μοριοδότησης των σχολικών μονάδων. Έχει γίνει μία προσπάθεια

να αντιμετωπισθεί στο παρόν σχέδιο νόμου και κυρίως όσον αφορά στην ισότιμη μεταχείριση πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Υπάρχει προσθήκη ότι τα σχολεία της κατώτερης κατηγοριοποίησης παίρνουν τα μόρια της ανώτερης. Υπάρχουν όμως κάποιες διαφοροποιήσεις. Και ποιες είναι αυτές; Θέλω, κύριε Υπουργέ, να σας αναφέρω συγκεκριμένο παράδειγμα. Στο Νομό Ευρυτανίας υπάρχουν δύο σχολεία που είναι στην κατηγορία των δυσπρόσιτων. Πρόκειται για τα σχολεία του Ραυτόπουλου και της Γρανίτσας. Το σχολείο του Ραυτόπουλου έχει στην πρωτοβάθμια εννέα μόρια και στη δευτεροβάθμια δέκα, ενώ η Γρανίτσα έχει στην πρωτοβάθμια οκτώ μόρια και στη δευτεροβάθμια εννέα. Πάνε στην ανώτατη μοριοποίηση, αλλά και πάλι η δευτεροβάθμια δεν μπορεί να πάρει τα μόρια του διπλασιασμού.

Εδώ, λοιπόν, υπάρχει πρόβλημα όπου εκπαιδευτικοί ήδη έχουν ζητήσει αποσπάσεις και δεν θα είναι στο σχολείο και οι αναπληρωτές δεν θα έχουν ένα κίνητρο να υπηρετήσουν σε αυτό το δυσπρόσιτο. Θα πρέπει να διευκρινισθεί.

Όσον αφορά τους αναπληρωτές, ο διπλασιασμός των μορίων αποκτά ιδιαίτερο κίνητρο, έπειτα και από το άνοιγμα των ενιαίων πηκτών προσωρινών αναπληρωτών, που θα συνεχίσουν να τροφοδοτούνται με στοιχεία προϋπηρεσίας, κάτι που είχε ανασταλεί με τον ν. 3848/2010.

Το λέω για άλλη μία φορά ότι και εδώ θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για τους αδιόριστους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς, που πρέπει να προταχθούν στους πίνακες, όπως συνέβαινε μέχρι τώρα. Άλλωστε, η πολύτεκνη οικογένεια προστατεύεται ρητά από το Σύνταγμα.

Εκείνο όμως που πρέπει να είναι στόχευση και στόχος όλων μας είναι η διενέργεια του ΑΣΕΠ, έτσι ώστε να καλυφθούν οι θέσεις των εκπαιδευτικών με μόνιμους, για να μην φθάνουμε πάντα στην ανάγκη να καλύπτονται οι θέσεις με αναπληρωτές.

Ιεροδιδάσκαλοι ισλαμικής θρησκείας στη Θράκη. Συμπληρώνονται οι ισχύοντες νόμοι, έτσι ώστε τα δημόσια σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και τα μουσουλμανικά ιεροσπουδαστήρια της Θράκης να εξασφαλίσουν έγκαιρα, πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς, το προσωπικό που απαιτείται για να διδάξει τα μαθήματα θρησκευτικής μουσουλμανικής εξειδίκευσης.

Αν και το θέμα έχει ήδη αντιμετωπισθεί με προηγούμενη νομοθετική ρύθμιση, κατά την εφαρμογή παρατηρήθηκαν ατέλειες, βραδύτητα, γραφειοκρατία, δυσλειτουργίες, οι οποίες επιλύονται με το παρόν σχέδιο νόμου.

Ένα άλλο θέμα είναι η διευκόλυνση της πρόσβασης ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι άλλη μία σημαντική διόρθωση. Καταργείται μία περιοριστική ρύθμιση, που δεν βασίζεται σε ακαδημαϊκά κριτήρια ή σε διατάξεις περί ισότητας, αίροντας έτσι μία αδικία σε βάρος μίας ευαίσθητης κατηγορίας συμπολιτών μας. Άλλωστε, οι σπουδές είναι για όλους και χωρίς αποκλεισμούς.

Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκεται και η προσθήκη στο άρθρο του νόμου του 2010, όπου εκπαιδευτικοί με ειδικές ανάγκες μπορούν με προϋποθέσεις σε ποσοστό 5% -και έως ποσοστό 15%, εφόσον δεν βρίσκονται στην ίδια σχολική μονάδα- να μπορούν να προσλαμβάνονται ως αναπληρωτές.

Αίρεται η περιθωριοποίηση αυτών των ανθρώπων, που έχουν αποδείξει ότι συνεισφέρουν στη δημόσια εκπαίδευση, αλλά γίνονται και οι ίδιοι πρότυπα ζωής και αγωνιστικότητας για τους μαθητές τους. Άλλωστε, ο δάσκαλος πρέπει να εμπνέει.

Σχετικά με την τροπολογία για τις διαγραφές των φοιτητών, από το 2011, με ευρεία πλειοψηφία από αυτή τη Βουλή, έχει ψηφιστεί ο σχετικός νόμος, σύμφωνα με τον οποίο μέχρι 31-08-2014 διαγράφονται αυτοδικαίως από τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης οι μη ενεργοί φοιτητές.

Με την τροπολογία αυτή δίνεται η δυνατότητα σε αρκετούς από αυτούς να μπορέσουν να αποπερατώσουν τις σπουδές τους. Αφορά αυτούς οι οποίοι έχουν δείξει το ενδιαφέρον τους, έχουν συμμετάσχει στα τελευταία δύο εξάμηνα και αυτούς που οφείλουν είτε την πτυχιακή ή διπλωματική τους εργασία είτε μόνο την πρακτική άσκηση.

Πρέπει να γίνει αυτό, γιατί σε ανθρώπους που με πολύ κόπο

και πολλή προσπάθεια μπόρεσαν και μπήκαν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να τους δοθεί κάθε δυνατότητα. Εγώ θα έλεγα ότι θα πρέπει να είμαστε ακόμη πιο ελαστικοί σε αυτό και να δώσουμε τη δυνατότητα και σε ανθρώπους που οφείλουν ένα ή δύο μαθήματα -γιατί υπάρχουν κι αυτές οι περιπτώσεις- να ανταχθούν στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Θεωρώ ότι έχει προηγηθεί ένας εποικοδομητικός διάλογος πάνω στα θέματα που αναφέρθηκαν. Διευκρινίστηκαν και οριοθετήθηκαν από την πλευρά του Υπουργείου αρκετές προτάσεις.

Κι επειδή θεωρώ ότι στόχος όλων μας είναι να λυθούν θέματα και να λειτουργήσουν τα σχολεία και οι σχολικές μονάδες και να διευθετηθούν γεγονότα και καταστάσεις που πλήγναν τους ανθρώπους της εκπαίδευσης, αλλά και ανθρώπους που έχουν σχέση με την εκπαίδευση, σας καλώ να υπερψηφίσετε το παρόν σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κ. Θεοδώρου.

Τον λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Κουράκης, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να αρχίσω την ομιλία μου με μία διαδικαστική πρόταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με το νομοσχέδιο.

Δεν κατανοούμε, κύριε Υφυπουργέ, γιατί το Υπουργείο προκρίνει να ολοκληρωθεί η συζήτηση σε μία συνεδρίαση. Καταλαβαίνουμε ότι είναι πάρα πολλά τα ζητήματα. Έχουν προστεθεί και τροπολογίες, που φέρνουν την τελευταία στιγμή. Υπάρχουν και δικές μας τροπολογίες, αλλά και άλλων συναδέλφων. Και προφανώς, θα άξιζε, θα έλεγα, όλη αυτή η διαδικασία να έχει μεγαλύτερη άνεση χρόνου. Στριμώχνεται σε μία συνεδρίαση, παρ' όλο που ο διάλογος στην επιτροπή έγινε, θα έλεγα, με επάρκεια.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να σας διακόψω;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ναι, βεβαίως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι θέμα που το καθορίζει η Διάσκεψη των Προέδρων, κύριε Κουράκη. Δεν είναι θέμα που το εισηγείται το Υπουργείο στο Προεδρείο της Βουλής.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ναι, ξέρω όμως, επειδή έχω υπάρξει κι εγώ μέλος της Διάσκεψης των Προέδρων, ότι η γνώμη του εκάστοτε Υπουργείου όσον αφορά το σε πόσες συνεδριάσεις θα γίνει η συζήτηση στη Βουλή, βαρύνει.

Και επιπλέον, όπως είπα και στην επιτροπή, είναι λίγο ανακόλουθο να γίνεται η συζήτηση μία, δύο, τρεις φορές με τη δεύτερη ανάγνωση, με μία σύνθεση Βουλευτών, και τώρα να έλθουν εδώ να αποφασίσουν, να συζητήσουν και να διαβουλευτούν Βουλευτές του Γ' Τμήματος.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι εκ των πραγμάτων ένα πρόβλημα. Κανονικά, τέτοιου είδους θέματα πρέπει να πάνε στην Ολομέλεια και όχι στα Θερινά Τμήματα, όπως είπα.

Θέλω να αρχίσω, πριν μπω στο κυρίως θέμα, με μία καταγγελία που έχει κάνει η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών όσον αφορά το εξής: Δημοσιεύτηκε στις 29 Αυγούστου, δηλαδή πριν από μερικές ημέρες, ο Οργανισμός του Υπουργείου Παιδείας, όπου δεν προβλέπεται να υπάρχει Διεύθυνση Ιδιωτικής Εκπαίδευσης.

Αυτό με άλλα λόγια, κύριε Υπουργέ -μιλώ για την υπουργική απόφαση- θεωρούμε ότι δηλώνει, με έναν ρητό τρόπο, ότι δεν υπάρχει έλεγχος της πολιτείας στα ιδιωτικά σχολεία, κατά παραβίαση του άρθρου του Συντάγματος -άρθρο 16, παράγραφος 8- που επιτάσσει ρητά την υποχρέωση της πολιτείας να ελέγχει το δημόσιο και κοινωνικό αγαθό της παιδείας, που παρέχεται από την ιδιωτική εκπαίδευση.

Καταλαβαίνουμε ότι αυτό θα έχει τρομακτικές επιπτώσεις και στην πιστοποίηση των τίτλων σπουδών που εκδίδουν και στην ισοτιμία τους με αυτά του δημοσίου και στη συμμετοχή των μαθητών στις εθνικές εξετάσεις.

Στο βαθμό, δε, που οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί υφίστανται έναν άγριο διωγμό με πλήρη κατάλυση των εργασιακών τους δικαιωμάτων, καταλαβαίνετε ότι η πίεση που θα αισθάνονται για τη βαθ-

μολογία θα είναι τεράστια από τους ιδιοκτήτες. Επιπλέον, στο βαθμό που αυτή η βαθμολογία συνυπολογίζεται στην εισαγωγή στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, καταλαβαίνετε ότι δημιουργεί ένα πάρα πολύ δύσκολο και τοξικό περιβάλλον για την αλλοίωση όλων των εκπαιδευτικών διαδικασιών στα ιδιωτικά σχολεία.

Επιπλέον, θα ήθελα, αν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, να μας διευκρινίσετε το εξής: Στο νέο οργανισμό για πρώτη φορά -εάν δεν είναι για πρώτη φορά, θα ζητήσω συγγνώμη και θα το πάρω πίσω, από όσο, όμως, το εξετάσαμε- προβλέπεται ότι θα υπάρχει εποπτεία και αναφέρει τη λέξη «φροντιστήρια» στα δημοτικά. Ως τώρα ξέραμε ότι υπάρχουν φροντιστήρια στη μέση εκπαίδευση. Ξέρουμε ότι άρχισαν να γίνονται ιδιαίτερα μαθήματα μπροστά στην κατάρρευση του εκπαιδευτικού συστήματος εν τω συνόλω. Η πρόβλεψη, όμως, ότι θα υπάρχουν φροντιστήρια και στα δημοτικά σχολεία και στα παιδάκια του δημοτικού, άρα χρειάζεται μία εποπτεία, είναι εξαιρετικά δυσάρεστη, βεβαίως. Αντί να κάνουμε προσπάθεια να αναβαθμίσουμε τη δημόσια εκπαίδευση, προσπαθούμε να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε τα φροντιστήρια για τα δημοτικά, που θα αρχίσουν να ξεφυτρώνουν σε όλη την επικράτεια.

Ως προς το ζήτημα το οποίο συζητούμε, τη δημιουργία Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία, θα λέγαμε ότι οι διατελέσαντες Υπουργοί με την πολιτική που έχουν ασκήσει -πολλές φορές αντιφατική- δεν είναι και το καλύτερο παράδειγμα ανθρώπων οι οποίοι θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα think tank ώστε να συσχεφθούν όλοι μαζί και να προτείνουν κάτι καλό.

Επιπλέον, έχω ακούσει από διάφορους συναδέλφους κατά καιρούς -και όχι μόνο από συναδέλφους, αλλά και από δημοσιογράφους και από άλλους, με καλή πρόθεση- ότι ορισμένα ζητήματα όπως είναι της παιδείας, της υγείας θα έπρεπε να έχουν έναν μόνο Υπουργό, δεν είναι θέμα ανταγωνισμού των κομμάτων. Μία τέτοια αντίληψη περνάει και εδώ. Δηλαδή, οι διατελέσαντες Υπουργοί, ανεξάρτητα από την πολιτική τους, στο βαθμό που είναι φωτεινά μυαλά -αν είναι- θα μπορούν να χαράξουν και να συμβάλουν με ένα συμβουλευτικό τρόπο στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Θεωρώ ότι αυτό είναι ένας μύθος. Προφανώς, η πολιτική στην παιδεία, όπως και στην υγεία, είναι θέμα κατεύθυνσης, είναι θέμα προτεραιοτήτων, είναι θέμα κονδυλίων, είναι θέμα πού το θες να πεί και τι ανθρώπους χρειάζεται να διαμορφώσεις. Αυτό έχει ένα πολιτικό πρόσημο.

Η πολιτική που θα ασκήσετε εσείς σε μία άλλη κυβέρνηση με τις ίδιες ικανότητες που έχετε θα είναι διαφορετική, γιατί οι στόχοι της άλλης κυβέρνησης θα είναι διαφορετικοί, όσον αφορά την πολιτική κατεύθυνση.

Με την έννοια αυτή, εμείς δεν βρίσκουμε καθόλου το λόγο για το τι θα μπορούσε να κάνει ένα τέτοιο όργανο και προφανώς, είμαστε αρνητικοί.

Ως προς το ζήτημα του διπλασιασμού της μοριοδότησης των εκπαιδευτικών, θεωρούμε ότι, κατ' αρχήν, είναι ένα θετικό μέτρο. Χρειάζονται να ενισχύονται με αυξημένα μόρια οι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι πηγαίνουν σε δυσπρόσιτες περιοχές.

Όμως, κύριε Υπουργέ -και θα ήθελα στο σημείο αυτό να με προσέξετε ιδιαίτερα- κάνοντας μια κριτική, θα έλεγα το εξής: Τι νόημα έχει να τους δίνουμε μόρια και μάλιστα αυξημένα, όταν δεν ανοίγουμε τους πίνακες; Αυτό, ξέρετε, δεν προκύπτει αυτομάτως. Εμείς περιμέναμε σήμερα να έρθει μία νομοτεχνική βελτίωση -και επειδή μερικά δευτερόλεπτα πριν είδα τη νομοτεχνική βελτίωση...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα έρθει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ελπίζω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα έρθει, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Έχει κρατηθεί με την πρώτη φουρνιά!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σωστό είναι αυτό που είπατε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Βεβαίως. Αλλιώς δεν έχει κανένα νόημα.

Παρόλα αυτά, αυτό είναι μία απέλεια η οποία θεραπεύεται με

τον τρόπο που είπατε.

Το δεύτερο είναι ότι υπήρξαν άνθρωποι πριν από σήμερα, οι οποίοι πήγαν –και χωρίς αυξημένα μόρια, δεν τους είχε υποσχεθεί κανείς αυξημένα μόρια– προκειμένου να μπορέσουν να εξασφαλίσουν να μπουν σε μία σειρά. Όλους αυτούς τους ανθρώπους, λοιπόν, τους αφήνουμε έξω.

Εμείς λέμε ότι επειδή οι πίνακες είχαν κλειδώσει από το 2010, θα πρέπει να ξεκλειδώσουν από τότε, γιατί υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι διαθέτουν τα μόρια τα οποία θέλουν με έναν τρόπο να τα καταθέσουν, για να εξασφαλίσουν μία θέση. Άρα, να διασφαλιστεί η αναδρομικότητα στη σχετική διάταξη.

Όσον αφορά το άρθρο 8 του νομοσχεδίου, που προτείνει το Υπουργείο για την πρόσληψη κατά προτεραιότητα εκπαιδευτικών με αναπηρία ως αναπληρωτών στη γενική εκπαίδευση, εμείς θεωρούμε ότι είναι ορθή η θετική διάκριση σε ό,τι αφορά τους εκπαιδευτικούς με αναπηρία. Θεωρούμε ότι είναι σωστό να τους δίνεται ενισχυμένη δυνατότητα να ασκήσουν το εκπαιδευτικό έργο στη γενική εκπαίδευση.

Το Υπουργείο, όμως –θα μου επιτρέψετε να πω– το αντιμετωπίζει με μισή καρδιά. Ενώ στο προσχέδιο προβλεπόταν 10% των θέσεων αναπληρωτών της γενικής εκπαίδευσης να καλύπτεται από καθηγητές με αναπηρία, μετά το 10% έγινε 5%. Μετά την ολοκλήρωση της δεύτερης ανάγνωσης στην επιτροπή προστέθηκε και η πρόβλεψη η διάταξη αυτή να μην ισχύσει φέτος, αλλά από του χρόνου.

Εμείς νομίζουμε ότι πρέπει να παραμείνει το 10% και για φέτος. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι όσον αφορά το ότι θα πρέπει να διασφαλιστεί η λειτουργικότητα της εκπαιδευτικής μονάδας, αυτό θα μπορούσε να είναι στο 15% ή έστω στο 20%, ώστε να μπορέσει να δουλέψει και το σχολείο αντιστοίχως.

Όσον αφορά στο θέμα της διαγραφής των φοιτητών, έχουμε αναπτύξει τη δική μας επιχειρηματολογία λέγοντας ότι οι φοιτητές έχουν μπει στο πανεπιστήμιο, οπότε έχουν μπει κι έχουν αποκτήσει φοιτητική ιδιότητα, με κάποιους κανόνες που έλεγαν ότι ποτέ δεν τη χάνεις αυτήν την ιδιότητα. Επομένως, αν θέλαμε να αλλάξουμε το καθεστώς, θα έπρεπε να το κάνουμε από εδώ και πέρα. Δεν είναι δυνατόν σε φοιτητές οι οποίοι σταμάτησαν τις σπουδές τους για οικογενειακούς, προσωπικούς, λόγους υγείας ή άλλους, αυτή τη στιγμή να τους βάζουμε το μαχαίρι στο λαιμό και να τους λέμε ότι από το 2011 μέχρι σήμερα –για να είμαι και ακριβής– θα έπρεπε να έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους. Όταν έχουμε σχολές με πάρα πολλά μαθήματα –εξήντα, εβδομήντα, ογδόντα, ενενήντα σε ορισμένες σχολές– καταλαβαίνετε ότι μέσα σε τρία χρόνια είναι πάρα πολύ δύσκολο να ξεχάσεις όλα τα προβλήματα που σε οδήγησαν εκτός πανεπιστημίου ή ΤΕΙ και να ολοκληρώσεις τις σπουδές.

Εμείς λέμε να μη γίνει καμμία διαγραφή. Δεν κοστίζουν τίποτα στο δημόσιο. Μπορείτε, από εδώ και πέρα, να κάνετε ό,τι θέλετε, αλλά να μην αφορά τους συγκεκριμένους.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα την προσοχή σας, γιατί θα πω κάτι που έχει σχέση με τα δικά σας λεγόμενα. Είχατε πει στην επιτροπή ότι σύμφωνα με την τροπολογία που φέρνεται μπορούν να συμμετέχουν σε δύο συνεχείς εξεταστικές περιόδους όσοι έχουν παρουσιάσει μία φορά στις εξετάσεις τα δύο τελευταία χρόνια. Δεχθήκατε ένα αίτημα από πρυτάνεις –και το κάνατε δεκτό– να είναι «όσοι έχουν εγγραφεί».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σε ένα εξάμηνο. Το έχω εδώ. Θα σας το δώσω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Περίμενα να μας το έχετε δώσει ως τώρα, για να ξέρουμε ακριβώς για τι πράγμα μιλάμε. Αν το έχετε, θα το δούμε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, αν θέλετε, μπορώ να το καταθέσω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Βεβαίως, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να το καταθέσω τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μπορείτε να το καταθέσετε μετά την ομιλία του κ. Κουράκη, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εντάξει, κυρία Πρόεδρε. Θα το καταθέσω μόλις τελειώσει ο κύριος συνάδελφος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Πάντως, σ' αυτό το θέμα εμείς έχουμε καταθέσει τροπολογία, την οποία στη δευτερολογία μου και με βάση αυτό που θα κατατεθεί θα αναπτύξω περισσότερα.

Όσον αφορά την τροπολογία που κατατέθηκε από την ηγεσία του Υπουργείου την Παρασκευή, θα πω τα εξής: Οι εννέα παράγραφοι που εισάγει με αρκετές υποπεριπτώσεις εκτείνονται σε ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, που ταλανίζουν την ελληνική εκπαίδευση.

Όσον αφορά τις ΕΠΑΣ, το Υπουργείο επανέρχεται, μιλώντας για τα προβλήματα που δημιούργησε η κατάργησή τους. Θα έλεγα ότι το Υπουργείο παραδέχεται το λάθος του, αλλά δεν τολμά να το επανεξετάσει εν τω συνόλω. Τι κάνει; Παρατείνει τη λειτουργία των ΕΠΑΣ, αλλά –προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι– παρατείνει τη λειτουργία για ένα χρόνο ακόμα των ιδιωτικών ΕΠΑΣ. Αυτό είναι ένα ακόμα δώρο στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ δεν δίνει αυτή τη δυνατότητα στα ΕΠΑΣ του Υπουργείου Παιδείας. Δηλαδή, δεν παρατείνεται η λειτουργία των ΕΠΑΣ του Υπουργείου Παιδείας, ενώ αυτό το πράγμα το κάνει στα ιδιωτικά. Η δικαιολογία ή η εξήγηση, αν θέλετε, είναι ότι επειδή έχουν προχωρήσει οι εγγραφές, πρέπει να τους δώσουμε μία δυνατότητα. Μα, οι εγγραφές προχώρησαν και στα δημόσια. Γιατί δεν κάνει το ίδιο και στα δημόσια; Γι' αυτό λέμε ότι είναι ένα δώρο στους ιδιοκτήτες αυτών των ιδιωτικών ΕΠΑΣ.

Θα αναφερθώ τώρα στην τρίτη τροπολογία που κατατέθηκε τη Δευτέρα το βράδυ και θα κάνω ένα γενικότερο σχόλιο. Καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι ένα τέτοιο νομοσχέδιο που συζητείται στο Β' Τμήμα και τώρα έρχεται να ψηφιστεί στο Γ' Τμήμα και που κατατίθενται τροπολογίες κάθε τρεις και λίγο, δεν μας δίνει καμμία βεβαιότητα και καμμία αίσθηση ότι είναι ένα μελετημένο σχέδιο, ότι ξέρει πού πατά, ότι δεν έχει αντιφάσεις και ότι αντιμετωπίζει το θέμα με τη στοιχειώδη σοβαρότητα.

Εν πάση περιπτώσει, τη Δευτέρα το βράδυ κατατέθηκε μία τροπολογία που θα έλεγα ότι προσπαθεί να εξασφαλίσει πόρους για την πληρωμή των αναπληρωτών από τις δημόσιες επενδύσεις του Υπουργείου Παιδείας. Εάν σ' αυτό εμείς έχουμε αντίρρηση –που έχουμε αντίρρηση– θα μας πείτε «καλά, αυτοί οι άνθρωποι να μην πληρωθούν;». Ας φροντίζατε να εξασφαλίσετε πόρους μ' άλλον τρόπο, γιατί οι δημόσιες επενδύσεις του Υπουργείου Παιδείας είναι για τα σχολεία, για τα νηπιαγωγεία, για χιλιάδες άλλα πράγματα.

Δεν είναι δυνατόν! Θα σας πω ένα παράδειγμα: Είναι σαν να δίνουμε σε έναν αγρότη δέκα κιλά σπόρο καλαμποκιού για να σπείρει το χωράφι του και να έχει μία σοδιά και να το φάει, να το κάνει μπιμπίνα.

Έχουμε ορισμένα χρήματα για να κάνουμε σχολεία και να πάρουμε ανθρώπους. Εάν δεν κάνουμε σχολεία και τα χρησιμοποιήσουμε για τη μισθοδοσία τους, νομίζετε ότι αυτό είναι μία σοβαρή διαδικασία που προάγει; Θα μου πείτε: «Δεν υπάρχουν». Να βρείτε. Να τα βρείτε, όπως μας υποσχεθήκατε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι έχετε συμφωνήσει με τον κ. Μηστοτάκη, τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, να μπορούμε να εξασφαλίσουμε δέκα χιλιάδες θέσεις, ώστε μέσα από ένα διαγωνισμό ΑΣΕΠ κλπ., να γίνουν οι προσλήψεις με μόνιμους στα σχολεία, γιατί αυτή τη στιγμή είναι πάρα πολύ δυσάρεστη. Και, βεβαίως, με αναπληρωτές δεν λύνεται το θέμα.

Εδώ, βεβαίως, φέρνεται και άλλη μία διάταξη για την ισοτιμία πτυχίων της αλλοδαπής –εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης– που ανεπιτυχώς είχε επιχειρήσει να προωθήσει η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Τότε είχαμε χαλάσει τον κόσμο. Το τράβηξε πίσω ο κ. Αρβανιτόπουλος. Το επαναφέρατε εσείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κι εγώ το παίρνω πίσω, κύριε συνάδελφε, και θα πω στην ομιλία μου το γιατί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Χαίρομαστε πάρα πολύ γι' αυτό.

Τώρα, διορθώστε με, αν κάνω λάθος: Έχω την εντύπωση –έως βεβαιότητα– ότι στην επιτροπή είχατε υποσχεθεί για τους διαθεσίμους της μέσης εκπαίδευσης, τους χίλιους επτακόσιους σαράντα και άλλους ογδόντα πέντε που έχουν απολυθεί και δεν πληρώνονται από τον Μάρτιο, ότι δεν θα απολυθεί κανείς. Τουλάχιστον, αυτό κατάλαβα εγώ.

Επειδή δεν υπάρχει καμμία ρύθμιση πάνω σε αυτό, θα ήθελα

εκ μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να πω και να ζητήσω επειδή ακριβώς αυτοί οι χίλιοι επτακόσιοι σαράντα τώρα είναι λιγότεροι, βέβαια, είναι χίλιοι πεντακόσιοι σαράντα να διαβεβαιώσετε ότι κανένας από αυτούς δεν θα απολυθεί γιατί είναι όλοι πάρα πολύ χρήσιμοι. Επιπλέον, ότι αυτοί οι ογδόντα πέντε, οι οποίοι έχουν να πληρωθούν από τον Μάρτη, όλοι θα τοποθετηθούν σε θέσεις, γιατί τους χρειάζεται η εκπαιδευτική διαδικασία. Να σταματήσει, λοιπόν, αυτή η ομηρία και να επανέλθουν όλοι στη θέση τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και κάτι ακόμα, που έχει σχέση με το νομοσχέδιο που κατεβάζετε. Αυτοί όλοι των ειδικοτήτων που έχουν φύγει εξαιτίας της κατάργησης ορισμένων τμημάτων και έχουν μείνει σε διαθεσιμότητα, αντί να αξιοποιηθούν στις ιατρικές και άλλες ειδικότητες, να πάνε στα ΙΕΚ, στα δημόσια ΙΕΚ, τους κρατάμε σε διαθεσιμότητα ή τους στέλνουμε στις δομές υγείας να κάνουν άλλα πράγματα από αυτά που έκαναν με μεγάλη επιτυχία τόσα χρόνια και θα προσλάβουμε ωρομίσθιους για να μπορούν να λειτουργήσουν τα δημόσια ΙΕΚ. Να κάνουν αυτή τη δουλειά οι άνθρωποι που ξέρουν.

Κάποιος ο οποίος διδάσκει νοσηλευτική ή ένας γιατρός ο οποίος διδάσκει ιατρικά επαγγέλματα, που έχει τεράστια εμπειρία τόσα χρόνια, είναι πολύ πιο χρήσιμος στην εκπαίδευση παρά να κάνει τον μικροβιολόγο, τον βιοπαθολόγο ή η νοσηλεύτρια να κάνει την νοσηλεύτρια στα νοσοκομεία. Θα έλεγα να το δείτε με ιδιαίτερη ευαισθησία αυτό το πράγμα.

Κλείνω με αυτό: Εν τέλει, θα έλεγα ότι εκτιμούμε πως θα έχει να προσφέρει πολλά το Υπουργείο Παιδείας, εάν μέχρι το τέλος της συζήτησης καταθέσει προσθήκες ή τροπολογία για τα εξής ζητήματα:

Για τις προσλήψεις: Να καλυφθούν όλα τα κενά των εκπαιδευτικών με προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών, τουλάχιστον τόσων όσες είναι και οι συνταξιοδοτήσεις αυτής της χρονιάς.

Άμεσος διορισμός όσων είναι διοριστέοι από το 2008 με τον ΑΣΕΠ και οι υπόλοιποι από τους πίνακες προϋπηρεσίας των αναπληρωτών. Βεβαίως, πρέπει να αναγνωριστεί ολόκληρη η προϋπηρεσία των αναπληρωτών-ωρομισθίων από το 2010.

Ταυτοχρόνως, πρέπει να καταργηθούν οι αντίστοιχες διατάξεις του ν. 3848/2010.

Όσον αφορά τις διαθεσιμότητες, όπως το ανέφερα και προηγουμένως, να μην γίνει καμμία απόλυση εκπαιδευτικού και να προκηρυχθούν άμεσα όσες επιπλέον θέσεις απαιτούνται, ώστε να μην απολυθεί κανείς εκπαιδευτικός από το σύνολο των εκπαιδευτικών που είναι σε διαθεσιμότητα ή υπό απόλυση.

Να επανέλθουν όλες οι ειδικότητες και οι τομείς που καταρ-

γήθηκαν στη δευτεροβάθμια τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση και να επιστρέψουν σε αυτές όλοι οι εκπαιδευτικοί.

Τέλος, θα λέγαμε –θα το αναπτύξουμε μετά– ότι κάποια στιγμή θα πρέπει να σταματήσουν να δίδονται τόσα πολλά δώρα προς όφελος της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Είστε Υπουργός της δημόσιας παιδείας και –όπως είπα προηγουμένως– έχετε εποπτεία της ιδιωτικής. Δυστυχώς, όμως, όπως ανέφερα στην εισαγωγή της ομιλίας μου, φαίνεται πως το Υπουργείο αποφάσισε να αποσυρθεί πλήρως από την εποπτεία στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Αυτό είναι πάρα πολύ αρνητικό και θα έλεγα στο βαθμό που δεν το είχατε αντιληφθεί ή δεν συμφωνείτε με αυτό, θα μπορούσατε να το διορθώσετε. Δηλαδή, στο νέο οργανισμό –εάν «σηκώ-ναι» διόρθωση– να υπάρχει και εποπτεία της ιδιωτικής εκπαίδευσης σε όλα τα επίπεδα, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κύριε Κουράκη.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Λαμπρούλης Γεώργιος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επ' αυτών που είπα κατά τη διάρκεια της ομιλίας του συναδέλφου, του κ. Κουράκη: Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1776 και ειδικό 203 αφαιρείται το άρθρο 3 που έχει το θέμα το οποίο ανέφερε ο συνάδελφος.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ποιο θέμα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό για το Ίδρυμα, του κ. Φλογαίτη. «Οι τίτλοι σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης διεθνών οργανισμών στους οποίους μετέχει η Ελληνική Δημοκρατία...» κ.λπ.. Αυτό διαγράφεται.

Θα το φέρουμε το θέμα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων να γίνει μια συζήτηση γιατί είδα ότι ο κ. Αρβανιτόπουλος επίσης το είχε σε μια προσπάθειά του και το είχε αποσύρει. Είδα, επίσης, ότι είχαν γραφτεί στον Τύπο διάφορα, πολλά απ' αυτά υπερβολικά. Πάντως, το θέμα έχει ένταση. Γι' αυτό πρώτα θα συζητηθεί εκεί, να εξηγηθεί στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και αν μετά τη συζήτηση εκτιμήσουμε ότι μπορούμε να το φέρουμε, θα το φέρουμε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Λοβέρδος Ανδρέας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία η οποία έχει ως εξής:

2/6 ΣΥΜ

11

Άρθρο 3

Ισοτιμία τίτλων σπουδών Ανώτατης Εκπαίδευσης

Προστίθεται παράγραφος 8 στο άρθρο 4 ν. 3328/2005 (Α' 80) ως ακολούθως:

«8. Οι τίτλοι σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης διεθνών οργανισμών στους οποίους μετέχει η Ελληνική Δημοκρατία, είναι ισότιμοι προς τους τίτλους σπουδών των ελληνικών δημοσίων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων εφαρμοζομένων αναλογικά των παραγράφων 2 έως 7 του παρόντος.»

Αθήνα 25 Αυγούστου 2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΚΙΩΚΑΣ ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗΣ

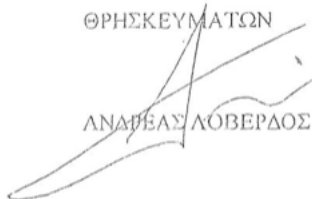
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΕΝΔΙΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ

ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

11

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τις περιπτώσεις των φοιτητών που πρέπει να τους δώσουμε μια ευκαιρία να δώσουν τον αγώνα για να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους: Όπως ξέρετε η διαγραφή των λιμναζόντων έγινε στις 31 Αυγούστου αυτοδικαίως, χωρίς να χρειάζεται να μεσολαβήσει καμμία ενέργεια. Έτσι ρύθμιζε ο νόμος του 2011 και στις 31 Αυγούστου αυτό εφαρμόστηκε. Δηλαδή, δεν χρειάζονται ούτε διαπιστωτικές πράξεις ούτε πράξεις του Υπουργείου ούτε πράξεις των πρυτάνεων ούτε τίποτα. Κανένα πτυχίο που βασίζεται στις προϋποθέσεις που ο νόμος δεν επιτρέπει, δεν μπορεί να είναι έγκυρο ώστε να εκδοθεί. Έληξε αυτό.

Είπαμε, όμως –και το είπαμε αφού έγινε πολλή συζήτηση και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και στην ήδη δύο μηνών συζήτηση με τους πρυτάνεις και τους προέδρους των ΤΕΙ- ότι κάποιοι φοιτητές που έκαναν μια προσπάθεια έπρεπε να ανταμειφθούν γι' αυτό. Σε περίοδο κρίσης πρέπει κάποιον που θέλει να πάρει το πτυχίο του, να τον βοηθήσεις. Διαλέξαμε, λοιπόν, την απλούστερη προϋπόθεση, να έχει πάει σε ένα μάθημα τα τελευταία δυο χρόνια, κυρία Πρόεδρε. Καταλήξαμε εκεί και το ανακοινώσαμε από κοινού.

Αυτό είχε πολλά χρόνια να γίνει, να λαμβάνεται μια απόφαση από τα συντονιστικά όργανα των προέδρων των ΤΕΙ και των πρυτάνεων και το Υπουργείο και να ανακοινώνουμε όλοι μαζί αυτή μας την απόφαση. Είπαμε, λοιπόν, ότι το να έχεις πάει σε ένα μάθημα τα τελευταία δυο χρόνια, αυτό είναι αρκετό.

Να διευκρινίσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό δεν αφορά τους

παρόντες φοιτητές, αλλά τους φοιτητές τετραετούς κύκλου σπουδών πριν το 2003, πενταετούς κύκλου σπουδών πριν το 2001 και εξαετούς κύκλου σπουδών πριν το 1999, γι' αυτούς μιλάμε. Δηλαδή, μιλάμε για φοιτητές που έχουν κάτσει πάνω από έντεκα, πάνω από δεκατρία, πάνω από δεκαπέντε χρόνια, είκοσι, τριάντα, σαράντα, πενήντα. Παρ' όλα αυτά, εάν κατάλαβε κάποιος απ' αυτούς ότι τον ενδιαφέρει και πρέπει να δώσει τη μάχη του, να του δώσουμε τη δυνατότητα αυτή και ας έχει έρθει μόνο σε ένα μάθημα τα τελευταία δύο χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αφού αυτό το αποφασίσαμε, μετά, σε μια έκτακτη οιονεί Σύνοδο Πρυτάνεων που δεν είχαν ακόμη ολοκληρώσει τη θητεία τους στις 31 Αυγούστου και αυτών που έχουν εκλεγεί από 1 Σεπτεμβρίου και μετά και ανέλαβαν, έκαναν μια συνάντηση και είπαν ότι αντί να λέμε συμμετοχή, έστω και σε ένα μάθημα, να πούμε εγγραφή, έστω και σε ένα εξάμηνο, που είναι προϋπόθεση για να πας να δώσεις μάθημα. Διότι έτσι –λέει- το είχαν καταγράψει εν όψει της διαγραφής των λιμναζόντων στις 31 Αυγούστου. Αυτή ήταν η πρακτική όλων των ιδρυμάτων και συνεπώς μας ζήτησαν να το μεταφέρουμε στην τροπολογία έτσι. Και αυτή τη μεταφορά κάνουμε εδώ με τη φραστική αλλαγή που καταθέτω.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Λοβέρδος Ανδρέας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσθήκη η οποία έχει ως εξής:

II

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στην τροπολογία με αριθμό 1571/198/26-8-2014

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις».

- Η φράση «στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα» διαγράφεται.
-
- Μετά τη λέξη εξετάσεις προστίθεται η εξής φράση «ή είχαν κάνει δήλωση μαθημάτων»

Αθήνα 3 Σεπτεμβρίου 2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ II

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Σαλτούρος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, συζητείται σήμερα το σχέδιο νόμου με τίτλο: «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις». Παρά το γεγονός ότι τυγχάνω ειδικός αγορητής επί του νομοσχεδίου αυτού εκτάκτως και χωρίς να έχω λάβει μέρος στις σχετικές συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, έχω πλήρη γνώση της ουσιαστικής, κατά τη γνώμη μου, συζήτησης, που έλαβε χώρα, τόσο επί του σχεδίου νόμου, όσο και επί των τροπολογιών. Πρόκειται για μια συζήτηση, η οποία ανέδειξε τις πτυχές των εισαγόμενων ρυθμίσεων, τις οποίες και κρίνουμε ως θετικές.

Πιο συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, όσον αφορά αυτό που ο τίτλος του νομοσχεδίου περιγράφει, δηλαδή την ίδρυση και οργάνωση του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία, ενός συμβουλίου το οποίο θα αποτελείται από τους διατελέσαντες Υπουργούς Παιδείας, πρόκειται ασφαλώς για ένα ενδιαφέρον εγχείρημα, για ένα θεσμό, ο οποίος θα μπορούσε κάτω από προϋποθέσεις να συντελέσει ουσιαστικά στην εμπέδωση της συνέχειας στην εκπαιδευτική πολιτική. Ευχόμαστε να αποδώσει.

Δεν πρέπει, όμως, να μας διαφεύγει ότι η διαμόρφωση μιας πολιτικής για την παιδεία με χαρακτηριστικά τη συνέπεια, τη συνέχεια, τη συγκεκριμένη στόχευση και την αποτελεσματική σχεδίαση και εφαρμογή δεν μπορεί παρά να είναι αποτέλεσμα μιας ευρύτερης κοινωνικής συναίνεσης, μιας ευρύτερης κοινωνικής συστράτευσης, σύμφωνα πάντα με τη βαριά πολιτιστική και ευρύτερα πνευματική κληρονομιά μας, με τη βασική επιταγή για ουσιαστική μόρφωση του ελληνικού λαού και με ένα συγκεκριμένο σταθερό και αποτελεσματικό παραγωγικό μοντέλο ανάπτυξης της χώρας μας. Γιατί η παιδεία είναι ο καθαρότερος και διόλου παραμορφωτικός καθρέφτης της κοινωνίας, ενώ ταυτόχρονα είναι και ο βασικότερος διαμορφωτής της.

Η διαμόρφωση, λοιπόν, της πολιτικής για την παιδεία είναι και πρέπει να είναι υπόθεση, πρωτίστως, κοινωνικοποιημένη και δευτερευόντως κοινωνημένη. Υπ' αυτό το πρίσμα, λοιπόν, αποτελεί πάγιο και παλαιό αίτημα, πέρα από συνταγματική επιταγή, η διασφάλιση ουσιαστικής μόρφωσης και εκπαίδευσης σε κάθε πολίτη, ανεξαρτήτως κοινωνικής ή άλλης θέσης, της γεωγραφικής ασφαλώς συμπεριλαμβανομένης.

Ως εκ τούτου, το άρθρο 5 του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου, το οποίο θεσπίζει την αυξημένη μοριοδότηση υπηρέτούντων σε παραμεθόριες και απομακρυσμένες περιοχές εκπαιδευτικών αποτελεί μία ρύθμιση, η οποία πιστεύουμε ότι και σωστή είναι, αλλά και ότι θα αποδώσει. Πολύ περισσότερο, όταν η πρόβλεψη αυτή αφορά την πραγματική υπηρεσία, την πραγματική προσφορά του εκπαιδευτικού στους κατοίκους των περιοχών αυτών.

Όσον αφορά το άρθρο 6, θα μου επιτρέψετε να κάνω ειδική μνεία όσον αφορά στην περιφέρεια στην οποία ζω και εκλέγομαι. Θα θυμάστε ορισμένοι τη συζήτηση, η οποία είχε λάβει χώρα σε αυτήν την Αίθουσα κατά την ψήφιση του ν. 4115/2013. Πρόκειται για ένα νομοθέτημα, το οποίο επεδίωκε την πραγματική αναβάθμιση του επιπέδου διδασκαλίας του Κορανίου στους Έλληνες μουσουλμανοπαίδες της Θράκης, διότι η παράδοση, η κάθε παράδοση δεν μπορεί να αποτελεί τροχοπέδη της εξέλιξης. Σε αυτήν την περίπτωση είναι καταδικασμένη να σβήσει. Αντιθέτως, καθήκον της πολιτείας είναι να τη διατηρήσει ζωντανή.

Εγώ, λοιπόν, ο ίδιος είχα εκφράσει τις επιφυλάξεις μου, όχι σε σχέση με το τι επεδίωκε ο ν. 4115/2013, αλλά σε σχέση με το αν θα κατάφερνε να επιτύχει, αν θα κατάφερνε να πείσει. Στο σύντομο διάστημα της εφαρμογής του, μπορώ να πω ότι πείθει. Η μουσουλμανική μειονότητα, ξεπερνώντας την όποια δικαιολογημένη δυσπιστία που πάντοτε γεννά το νέο, αντιλαμβάνεται ότι μόνο να κερδίσει μπορεί από την αναβάθμιση του επιπέδου των διδασκόντων.

Σε αυτά τα πλαίσια το άρθρο 6 του υπό συζήτηση νομοσχεδίου επιχειρεί να ενισχύσει ακόμη περισσότερο τη στελέχωση και εύρυθμη λειτουργία των μουσουλμανικών ιεροσπουδαστηρίων της

Θράκης, αλλά και τη διδασκαλία των μαθημάτων θρησκευτικής, μουσουλμανικής εξειδίκευσης και του Κορανίου εντός των δομών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και παράλληλα, φυσικά, με αυτήν.

Στο σχετικό οπλοστάσιο, λοιπόν, προσθέτει και τους αποφοίτους της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εμπειρία διδασκαλίας του Κορανίου. Τέλος, με τη δυνατότητα παράτασης των συμβάσεων των ιεροδιδασκάλων, δίνεται λύση στο πρόβλημα της όποιας καθυστέρησης στο διορισμό ιεροδιδασκάλων τη νέα χρονιά.

Σχετικά με την υπ' αριθμόν 1751/198 υπουργική τροπολογία περί ρύθμισης θεμάτων διαγραφών φοιτητών, θα ήθελα να αναφέρω τα εξής: Το σχετικό ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δημιουργήθηκε το έτος 2011 και μάλιστα, με ευρεία κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Μιας κι όμως αναζωπυρώθηκε η σχετική κοινή θέληση να πω ότι η σωστή και δίκαιη διευθέτηση του ζητήματος είναι αυτή που επιτυγχάνει το σαφή διαχωρισμό αυτών που για κάποιο σοβαρό λόγο καθυστερούν να λάβουν το πτυχίο τους, από αυτούς που δεν σκοπεύουν να το πράξουν. Το αν τα σχετικά χρονικά περιθώρια επιτυγχάνουν αυτήν τη διευθέτηση ή όχι κρίνεται ανά πάσα στιγμή και ανάλογα με τις ευρύτερα επικρατούσες συνθήκες. Οπωσδήποτε κάθε σχετική συζήτηση είναι καλοδεχούμενη.

Ο δε νόμος δίνει το δικαίωμα στα ίδια τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να εξειδικεύσουν διά των οργανισμών τους ειδικές περιπτώσεις που χρήζουν διαφορετικής αντιμετώπισης. Η υπό συζήτηση τροπολογία, όμως, είναι προφανές ότι δεν εισάγει καμία επιβαρυντική διάταξη για τους φοιτητές. Αντιθέτως, προσπαθεί να κινηθεί ακριβώς στο πνεύμα της ως άνω δίκαιης διευθέτησης, δίνοντας παράταση χρόνου σε όσους πράγματι μπορούν και θέλουν να τελειώσουν επιτυχώς τις σπουδές τους και θα ήταν άδικο να μην το καταφέρουν, ενώ είναι πολύ κοντά σε αυτό.

Η υπ' αριθμόν 1774/202 τροπολογία ρυθμίζει μία σειρά από ζητήματα της εκπαίδευσης, όπως τα πολύ σημαντικά θέματα της πιστοποίησης και κατοχύρωσης επαγγελματικών δικαιωμάτων, θέματα συγκρότησης υπηρεσιακών συμβουλίων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ζητήματα λειτουργίας των επαγγελματικών σχολών και επαγγελματικών λυκείων, ειδικά μάλιστα μετά την γνωστή κατάρρευση ειδικοτήτων. Επίσης, προβλέπει την έκδοση υπουργικής απόφασης, με την οποία θα καθορίζονται οι όροι, οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις και κάθε άλλο σχετικό και συναφές θέμα για την εξομείωση των αποφοίτων της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης προς τους πτυχιούχους των παιδαγωγικών τμημάτων δημοτικής εκπαίδευσης των ΑΕΙ.

Τέλος, είμαστε σύμφωνοι και με την υπ' αριθμόν 1776/203 τροπολογία, πέρα από το τρίτο άρθρο, το οποίο καθιστά ισότιμους τους τίτλους σπουδών των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων των διεθνών οργανισμών, στους οποίους μετέχει η χώρα μας, με τους ελληνικούς. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα δύο πρώτα άρθρα είναι δείγματα μίας προσπάθειας ευέλκτικης προσαρμογής στα νέα δεδομένα.

Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 2 προβλέπει τη χρησιμοποίηση πόρων προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στο Υπουργείο, ύψους συνολικά 43 εκατομμυρίων ευρώ για την πληρωμή των αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών. Ειδικά, όμως, η ρύθμιση του άρθρου 1 -η μείωση, δηλαδή, του ποσοστού που αποδίδουν στα ΑΕΙ οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι από την άσκηση ελεuthερου επαγγέλματος ή άλλου έργου και η δυνατότητα ρύθμισης συμπληρωσικού των οφελών αυτών- υπενθυμίζει, αλλά και επιβεβαιώνει ότι σε πολλές περιπτώσεις η είσπραξη λίγων είναι πιο αποτελεσματική από την αναζήτηση πολλών.

Τέλος, ζητώντας και ελπίζοντας να τύχω της προσοχής του αξιότιμου κυρίου Υπουργού, υπάρχει το άρθρο 8, στο οποίο ευχερώς και προδήλως επισημαίνεται κάτι, το οποίο χρήζει διευκρίνισης από τον κύριο Υπουργό. Αναφέρεται, δηλαδή, ότι για το σχολικό έτος 2014-2015 μπορούν να προσλαμβάνονται αναπληρωτές εκπαιδευτικοί στη γενική εκπαίδευση ως ποσοστό κ.λπ.. Στην τελευταία σειρά, όμως, αναφέρεται ότι η παρούσα παράγραφος ισχύει από την 1^η Μαΐου 2015. Εδώ, θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει μία εξήγηση για το πώς αυτό δεν είναι αντι-

φατικό ή εν πάση περιπτώσει δεν έχει λογική, αλλά φαντάζομαι ότι ο κύριος Υπουργός θα μας εξηγήσει με ευχέρεια και αυτήν την επισήμανση.

Σε κάθε περίπτωση -και πριν σας ευχαριστήσω για την υπομονή σας- να πω ότι τα θέματα των ΑΜΕΑ χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και το πώς μεταχειριζόμαστε ζητήματα, τα οποία εντάσσονται στο συνολικό πλαίσιο του εκπαιδευτικού μας συστήματος και των αναγκών του λαού μας. Από την άλλη, άνθρωποι που έτυχαν της δυσμένειας της μοίρας, της ίδιας της ζωής και έπεσαν πάνω σε ξέρα, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζονται με γνώμονα αριθμούς και ποσοστά και στα πλαίσια ελεημοσύνης.

Κλείνοντας με αυτό, εύχομαι για την πρόνοια και τη σχετική μέριμνα από τον αξιότιμο κύριο Υπουργό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, αλλά σύντομα, παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ρώτησε στην ομιλία του αν πρόκειται πράγματι να καταθέσουμε ρύθμιση που αφορά το ξεκλείδωμα των πινάκων. Γιατί το είπε αυτό; Το είπε, γιατί στην επιτροπή, κυρία Πρόεδρε, προειδοποιήσαμε για όλες τις τροπολογίες που θα φέρουμε -πλην αυτής που απέσυρα τώρα- και καταθέσαμε και τα σχετικά σχεδιάσματα, για να μην αιφνιδιάζονται οι συνάδελφοι με την εξαπίνης κατάθεση τροπολογιών εδώ.

Είχαμε ανοίξει συζήτηση όταν ακόμα είχαν έλθει και οι φορείς, δηλαδή πριν της Παναγίας, για το ξεκλείδωμα των πινάκων. Είχαμε ακούσει τη ΔΟΕ, την ΟΛΜΕ, όλα τα κόμματα, που πήραν τον λόγο και είπαμε ότι το σκεφτόμαστε. Μάλιστα, το γεγονός ότι είπαμε πως το σκεφτόμαστε, ενώ κοινοβουλευτικά είναι μια καλή δήλωση, στους ενδιαφερόμενους με οξύτατα προβλήματα πρόσληψης δεν ακούγεται καλά. Σου λέει: «Πες μας τι θα κάνεις, γιατί μας κρατάς σε αγωνία». Δεν έχουν, όμως, δικίο. Δίκιο έχουν γιατί αγωνιούν για την επαγγελματική τους αποκατάσταση, προφανώς. Αλλά όταν το Υπουργείο κάνει μια ενέργεια, πρέπει να τη μετρήσει. Πρέπει να ακούσει όλες τις πλευρές.

Καταλήξαμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στη ρύθμιση, την οποία θα καταθέσουμε σε λίγο, όπως είχε πει ο κ. Δερμεντζόπουλος από την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων για το σχέδιο νόμου για το Συμβούλιο των πρώην Υπουργών Παιδείας.

Πρώτον: Από τώρα και για το μέλλον όποιος πάει σαν αναπληρωτής καθηγητής, δάσκαλος, νηπιαγωγός και δώσει το χρόνο του, τη δουλειά του και ταλαιπωρηθεί για μικρή αμοιβή, να αναγνωρίζεται και να καταγράφεται στο βιογραφικό του η υπηρεσία, την οποία παρέχει. Πρέπει, όμως, να δούμε -και αυτό συζητήθηκε με πολύ μεγάλη ένταση- και την υπηρεσία που ήδη έχουν προσφέρει χιλιάδες άνθρωποι ως αναπληρωτές. Τι θα γίνει με αυτή; Αποφασίζουμε, λοιπόν -και θα το συμπεριλαμβάνει η τροπολογία- να αναγνωριστεί η υπηρεσία που παρείχαν οι αναπληρωτές από την 1η Σεπτεμβρίου 2012 και μετά έως και σήμερα. Δηλαδή, από τούδε και στο εξής να αναγνωρίζεται, αλλά και αναδρομικά να αποδεχόμαστε να μετρήσει η υπηρεσία αυτή και τη διετία 2012-2014.

Αυτό που λέμε αυτή τη στιγμή, κυρία Πρόεδρε, αφορά πολύ κόσμο, από όλους τους νομούς της χώρας, που ακούει με αγωνία, οι οποίοι ρωτάνε: «Γιατί όχι και τη διετία 2010-2012; Η δουλειά μου γιατί να μην αναγνωριστεί τη διετία 2010-2012;». Η απάντηση εδώ είναι ότι υπάρχουν και άλλοι εκπαιδευτικοί οι οποίοι, ακούγοντας τι λέει η διοίκηση και διαβάζοντας τι λέει ο ν. 3848, ήξεραν ότι αν πάνε ως αναπληρωτές καθηγητές, δάσκαλοι, νηπιαγωγοί το 2010, το 2011 και το 2012, η υπηρεσία τους δεν θα αναγνωριστεί, διότι τότε ο νόμος ενιαιοποίησε τους πίνακες και είπε ότι το 2012 θα γίνει ΑΣΕΠ. Άρα, κάποιος που έχει την οικογένειά του στην Αθήνα, με πολλά οικογενειακά βάρη εδώ και δεν τον συμφέρει να πάει, για παράδειγμα, σε ένα νησί για 800 ευρώ το μήνα, του έρχεται ακριβότερο αυτό για να συντηρήσει την οικογένειά του, είπε ότι «αφού δεν θα προσμετρηθεί η

προϋπηρεσία αυτή, ας μην πάω».

Ως αντίλογο, λένε ότι οι πλούσιοι μόνο δεν πήγαν. Δεν είναι, όμως, έτσι.

Πήγαν άνθρωποι οι οποίοι σεβάστηκαν το νόμο και αυτά που έλεγε η διοίκηση. Αυτούς τους κοροϊδεύεις εκ των υστέρων; Αλλάζεις τους όρους εκ των υστέρων;

Αντεπιχείρημα: Και γιατί αλλάζεις τους όρους από το 2012 έως το 2014; Για το 2012 δεν έγινε ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ. Άρα, η προϋπόθεση για τη συγκεκριμένη δράση της διοίκησης και την πρόβλεψη του νόμου δεν εκπληρώθηκε. Άρα, υπάρχει εδώ το επιχείρημα ότι, κύριε, κυρία, αφού είδες ότι δεν έγινε ΑΣΕΠ, όφειλες να ανησυχήσεις, γιατί η προϋπόθεση του νόμου δεν είχε εκπληρωθεί.

Αυτή η συζήτηση, κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, επιτρέψτε μου. Δεν θα το πω στην ομιλία μου. Ο χρόνος αυτός είναι αναγκαίος, κυρία Πρόεδρε, για να διευκρινιστούν πράγματα που αφορούν ανθρώπους.

Όλη η συζήτηση αυτή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει νόημα αν δεν επιτύχουμε να φύγει η εκπαίδευση από το 1/10, ένας προσλαμβάνεται, επειδή δέκα αποχωρούν συνταξιοδοτούμενοι. Αν μένουμε στο 1/10, η συζήτηση που κάνουμε τώρα έχει πολύ μεγάλη σημασία.

Αν δεν καταφέρουμε να φύγουμε από το 1/10 -και το χρονοδιάγραμμα που έχουμε με τον κ. Δερμεντζόπουλο είναι το Σεπτέμβριο να εκπονήσουμε μια μελέτη-χαρτογράφηση για το πώς είμαστε όσον αφορά τα σχολεία, τα νηπιαγωγεία, τα γυμνάσια, τα λύκεια, το προσωπικό, τους μαθητές- το σύστημά μας του χρόνου καταρρέει. Και αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Μερεμέτια και πρακτικές, όπως σωστά ο κ. Κουράκης είπε ότι δεν του αρέσουν, να παίρνεις για παράδειγμα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων -όπως λέει η μια τροπολογία μας σήμερα- για να πληρώνεις καθηγητές και τους δασκάλους ούτε σε εμάς αρέσουν. Αλλά δεν μπορούσαμε να βρούμε άλλα χρήματα και κατέληξε η Κυβέρνηση ότι μπροστά σε αυτό το αδιέξοδο τη λύση τη δίνει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όπως για κάποιους εκ των διδασκόντων τη λύση τη δίνει το ΕΣΠΑ. Αυτό, όμως, δεν είναι πρακτική, ειδικά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, και του χρόνου με το ρυθμό των συνταξιοδοτήσεων το σύστημα θα καταρρεύσει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Γι' αυτό θέλουμε μόνιμο προσωπικό. Και για να το πάρουμε αυτό το μόνιμο προσωπικό, πρέπει να κάνουμε ΑΣΕΠ.

Μου λένε: «Γιατί δεν κάνεις ΑΣΕΠ ακόμα και για το 1/10;». Η απάντηση είναι ότι έχουμε τετρακόσιους σαράντα περίπου ανθρώπους διοριστέους και αδικούμενους από το διαγωνισμό 2008-2009. Και πείτε ότι πρέπει να πάρουμε και κάποιους φιλόλογους, που δεν είναι στον πίνακα αυτόν, γιατί έχει εξαντληθεί ως προς αυτούς. Θα κάνουμε διαγωνισμό για διακόσια άτομα; Θα προσέλθουν τριάντα χιλιάδες και θα πάρουμε διακόσιους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εγώ παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κλείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Πρέπει να ολοκληρώσετε, για να τηρήσουμε τη διαδικασία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν θα το συμπεριλάβω στην ομιλία μου αυτό το κομμάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μα, ωστόσο και η ομιλία σας θα πρέπει να είναι μέσα στο χρόνο που προβλέπεται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ολοκληρώνω.

Εάν, λοιπόν, γίνει διαγωνισμός του ΑΣΕΠ, θα αφορά έναν μεγάλο αριθμό νηπιαγωγών, δασκάλων, καθηγητών. Φυσικά και δεν

θα αδικηθούν οι διοριστέοι του 2008-2009. Φυσικά, αυτοί θα προταχθούν έναντι όλων. Δεν θα κρατήσουμε ανθρώπους και σε άλλη ομηρία.

Και ως προς τους υπόλοιπους και στις κλασσικές ειδικότητες, μαθηματικούς, φυσικούς, φιλολόγους, δασκάλους, νηπιαγωγούς, θα ισχύσουν οι πίνακες όπως θα διαμορφωθούν από το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και όλη η συζήτηση περί αναγνώρισης προϋπηρεσίας δεν θα έχει πια σημασία, γιατί κάθε ημέρα προϋπηρεσίας θα αναγνωριστεί, προκειμένου να συνταχθεί ο πίνακας των επιτυχόντων του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Σταυρούλα Ξουλίδου.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο η συγκυβέρνηση προτείνει τη δημιουργία Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την παιδεία, το οποίο θα αποτελείται από όλους όσοι έχουν διατελέσει Υπουργοί με αρμοδιότητες στην παιδεία.

Θα θέλαμε να μας ξεκαθαρίσετε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πώς πιστεύετε ότι είναι δυνατή η συνεννόηση και η αποτελεσματική συνεργασία τους, όταν κατά τη διάρκεια των θητειών τους παρουσίαζαν diametρικά αντίθετες απόψεις, πολιτικές και ιδεολογίες για το χώρο της παιδείας, φτάνοντας στο σημείο να αλληλοαναιρούν τις θέσεις τους διαδοχικά και αλληπάλληλα και μάλιστα, πάνω στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, έχοντας διαφορετικές απόψεις.

Δυστυχώς, όλοι μας από τη θέση του γονέα, του εκπαιδευτικού, ακόμα και του μαθητή, έχουμε γίνει μάρτυρες μίας διαρκούς ανακολουθίας και κοροϊδίας από τις πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας τις τελευταίες δεκαετίες. Το μόνο σταθερό σημείο που μπορεί να διακρίνει κανείς, είναι οι συνεχείς τροποποιήσεις ενός «κλινικά νεκρού» εκπαιδευτικού συστήματος με το «μανδύα» της μεταρρύθμισης, αλλά με μόνο πραγματικό στόχο την εξυπηρέτηση ιδιοτελών συμφερόντων.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να θεωρήσουμε δεδομένο ότι η σύσταση του ΣΕΠΟΠ θα επιλύσει με τρόπο διαρκή και μόνιμο τις ζοφερές δυσχέρειες του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος. Ωστόσο, δεν είμαστε αρνητικοί στη δημιουργία αυτού του νεοσύστατου οργάνου, ευελπιστώντας ότι όντως θα αποτελέσει το πρώτο «σκαλοπάτι» για έναν ουσιαστικό, εποικοδομητικό και δημοκρατικό διάλογο και μία γόνιμη προσπάθεια για την επίλυση κάποιων από τα πολλά προβλήματα που ταλανίζουν το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Παρ' όλα αυτά, θα θέλαμε να επισημάνουμε την ανάγκη διόρθωσης του Εθνικού Συμβουλίου Πολιτικής για την Παιδεία. Συγκεκριμένα, θεωρούμε αυτονόητη τη συμμετοχή σ' αυτό εκπροσώπων όλων των φορέων, που εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία και κυρίως από την εκπαιδευτική κοινότητα. Είναι αδανόητο η χάραξη εθνικής πολιτικής για την παιδεία να προχωρήσει ουσιαστικά, έχοντας αποκλείσει ανθρώπους που συμμετέχουν καθημερινά στην εκπαιδευτική διαδικασία. Μόνον οι άνθρωποι που βιώνουν καθημερινά τα θετικά, αλλά και τα αρνητικά της εκπαίδευσης, έχουν τη δυνατότητα να τοποθετηθούν ορθά και εποικοδομητικά, να προτείνουν καινοτόμες ιδέες για ένα αποτελεσματικό εκπαιδευτικό σύστημα, να εφαρμόσουν στην πράξη τις σύγχρονες παιδαγωγικές αντιλήψεις και εν τέλει να υποδείξουν λύσεις για τα καιρία προβλήματα της εκπαίδευσης, αλλά και μεθόδους πρόληψης για μία υγιή παιδαγωγική διαδικασία.

Ας μην μπορούμε στη λογική της κρίσης ως προς την επιτυχή μένη ή όχι θητεία των μέχρι τώρα Υπουργών και Υφυπουργών Παιδείας. Είμαστε εδώ για να προτείνουμε την πολυφωνία του νέου οργάνου, του ΣΕΠΟΠ, η οποία μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων παραγόντων και όχι αποκλειστικά των Υπουργών, αρκεί βέβαια οι εκπαιδευτικοί να συμμετάσχουν με αυτή τους την ιδιότητα και όχι ως συνδικαλιστές, δηλαδή με πλήρη εκπαιδευτική συνείδηση.

Για μας τους Ανεξάρτητους Έλληνες αποτελεί πάγια πεποίθηση ότι η εκπαιδευτική πράξη λειτουργεί γόνιμα, μόνο αν συντρέχουν ορισμένες βασικές προϋποθέσεις οι οποίες θα πρέπει

να προβλεφθούν και στο παρόν νομοσχέδιο.

Συγκεκριμένα, ολόκληρο το εκπαιδευτικό σύστημα θα πρέπει να διαπνέεται από δημοκρατικότητα, που θα συνοδεύεται από την υιοθέτηση αμοιβαίου σεβασμού και την προώθηση του διαλόγου, ο οποίος δεν πρέπει να νοείται ως απλή συζήτηση ή ανταλλαγή απόψεων, αλλά ως σχολείο όξυνσης της νόησης, γιατί εκτός από ανθρώπους που θα τον αναλάβουν, χρειάζεται και αντίπαλους λόγους, που θα τον συγκροτούν.

Επιπλέον, κρίνεται απαραίτητη η συνεργασία και το πνεύμα δημοκρατικού διαλόγου να επικρατήσει ανάμεσα σ' όλους τους φορείς, πολύ δε περισσότερο στην περίπτωση χάραξης εθνικής πολιτικής για την παιδεία, κάτι το οποίο προωθεί το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα.

Επίσης, το νέο όργανο θα πρέπει να ενσωματώσει συγκεκριμένη θεματολογία και να μην καταφεύγει σε αοριστολογίες και βερβαντισμούς οι οποίοι το μόνο που θα προσφέρουν θα είναι η ακόμα μεγαλύτερη οπισθοδρόμηση της ελληνικής εκπαίδευσης.

Στο ίδιο μήκος κύματος προτείνουμε, η σύγκληση του Συμβουλίου να γίνεται σε καθορισμένες ημερομηνίες και με συγκεκριμένα προς συζήτηση θέματα, ώστε να επιτευχθούν τα μέγιστα δυνατά αποτελέσματα, χωρίς να ξεφεύγει από τους αρχικούς σκοπούς της ίδρυσής του.

Κατά συνέπεια, οι διατάξεις των άρθρων για την ίδρυση του ΣΕΠΟΠ μάς βρίσκουν κατ' αρχάς σύμφωνους με τις προσθήκες που επεστράφησαν προηγουμένως.

Ακολούθως, με τα άρθρα 4 και 5 για τη μοριοδότηση των μονίμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών αντίστοιχα, δεν μπορούμε παρά να συμφωνήσουμε, καθώς θεωρούμε ότι θα αποτελέσουν σημαντικό κίνητρο για την κάλυψη των κενών στις απομακρυσμένες περιοχές της χώρας. Εξάλλου, ας μην ξεχνάμε ότι η καθολικότητα στην παιδεία και η παροχή ίσων δικαιωμάτων σ' όλους τους εκπαιδευόμενους αποτελεί σταθερή αντίληψή μας.

Εμείς προτείνουμε ακόμα περισσότερο την τριετή παραμονή των εκπαιδευτικών στις απομακρυσμένες περιοχές, έτσι ώστε να μπορεί ο ίδιος ο εκπαιδευτικός να διαμορφώσει από την αρχή τη μαθησιακή εξέλιξη ενός μαθητή σ' έναν σχολικό κύκλο γυμνασίου-λυκείου, προκειμένου να επιτευχθούν οι γενικοί στόχοι της παιδείας, που μόλις προανέφερα. Θα πρέπει να διασφαλίζεται αυστηρά η εφαρμογή της χρονικής περιόδου με κάποιες εξαιρέσεις, όπως για σοβαρούς λόγους υγείας, ώστε απ' αυτό να ωφεληθούν οι εκπαιδευτικοί δίκαια και ισότιμα, αλλά κυρίως να εξασφαλιστεί το εκπαιδευτικό έργο στις προβληματικές περιοχές.

Ιδιαίτερη μνεία οφείλουμε να κάνουμε στους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι διορίζονταν κατά προτεραιότητα και προηγούνταν και στους πίνακες αναπληρωτών.

Ωστόσο, η κατάργηση αυτού του ευνοϊκού για τους πολύτεκνους νομοθετικού πλαισίου έρχεται σαν αδυναμία να αποκτήσουν προϋπηρεσία και να μπουν στους πίνακες αναπληρωτών.

Αυτό βεβαίως, πλήττει τους νέους πολύτεκνους και ως εκ τούτου, η πολιτεία οφείλει να λάβει σχετικά μέτρα για την προστασίση τους.

Σχετικά με το άρθρο 6 που αφορά θέματα ιεροδασκάλων ισλαμικής θρησκείας, παρατηρούμε αλλαγές στη διαδικασία ανάθεσης διδασκαλίας των μαθημάτων σε ιεροδασκάλους ισλαμικής θρησκείας και μάλιστα, χωρίς την απαραίτητη διδακτική επάρκεια, προκειμένου να καλυφθούν τα όποια κενά στα σχολεία της μουσουλμανικής μειονότητας.

Να υπογραμμίσουμε ότι κρίνεται αναγκαίο εκ μέρους της ελληνικής πολιτείας να δοθεί βαρύνουσα σημασία και ιδιαίτερη προσοχή στην εκπαίδευση στην περιοχή της Θράκης, εφόσον είναι ολοφάνερο ότι έχουμε εκπαίδευση δύο ταχυτήτων. Από τη μια απαντάται η ελληνόφωνη εκπαίδευση και από την άλλη η τουρκόφωνη. Το ζήτημα αυτό δεν είναι μόνον εκπαιδευτικό. Είναι εθνικό.

Είναι σημαντικό οι μουσουλμάνοι κάτοικοι της Θράκης να αντιμετωπίζονται εκπαιδευτικά ως Έλληνες πολίτες, να λαμβάνουν ελληνική εκπαίδευση και να γαλουχούνται με ελληνικό πολιτισμό, ώστε να συμμορφώνεται με τις αντίστοιχες κοινωνικές επιταγές.

Όσον αφορά στο άρθρο αυτό, ενθαρρύνουμε την απόφασή

σας και συμφωνούμε στην κατάργηση της διάταξης της παραγράφου 2 του άρθρου 35 του ν.3794/2009.

Επίσης, αιτούμαστε να μεριμνήσετε και να δεσμευτείτε για την άμεση εύρεση πόρων, ώστε να χρηματοδοτηθούν τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ της χώρας, με κύριο στόχο την κατασκευή και συντήρηση υποδομών για φοιτητές με ειδικές ανάγκες και αναπηρία, καθώς και για την παροχή απαραίτητου εξοπλισμού.

Ας μην ξεχνάμε, κύριε Υπουργέ, ότι πρόκειται για μια πολύ ευαίσθητη μερίδα φοιτητών, η οποία διψάει για γνώση και μάθηση και προσπαθεί καθημερινά να ορθοποδήσει και να σταθεί ισάξια των κοινωνικών απαιτήσεων. Να τονίσουμε ότι κανείς δεν πρέπει να στερείται της εκπαίδευσης και να σας υπενθυμίσουμε ότι το δικαίωμα στην εκπαίδευση είναι αναπαλλοτρίωτο και συνταγματικό.

Επιπροσθέτως, οι ανωτέρω φοιτητές έχουν τις ίδιες ανάγκες, τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες πνευματικές ικανότητες με όλους τους υπόλοιπους. Είναι υποχρέωση, λοιπόν, της πολιτείας να τους παρέχει όλα τα απαραίτητα εφόδια και να σταματήσει να τους καθλώνει στην ημιμάθεια και να τους παραγκωνίζει.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στις διατάξεις του άρθρου 8, το οποίο συμπεριλήφθηκε μετά από συζήτηση του νομοσχεδίου στις αρμόδιες επιτροπές και αφορά την πρόσληψη αναπηρωτών εκπαιδευτικών ατόμων με αναπηρία στη γενική εκπαίδευση για το έτος 2014-2015.

Συγκεκριμένα, το παρόν νομοσχέδιο έτσι όπως κατατέθηκε, δυστυχώς, δεν διακρίνεται από διάθεση προάσπισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία, για τους λόγους που αμέσως θα εξηγήσω.

Αν και το άνοιγμα της γενικής εκπαίδευσης στους εκπαιδευτικούς με αναπηρία αποτελεί πάγιο και διαχρονικό αίτημα του αναπηρικού κινήματος, ωστόσο το άρθρο 8 προβλέπει διορισμό αναπηρωτών εκπαιδευτικών στη γενική εκπαίδευση σε ποσοστό 5% και όχι 10%, αίτημα το οποίο είχε γίνει αποδεκτό από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Επιπλέον, στο τελευταίο εδάφιο του άρθρου καθορίζεται ότι η παρούσα παράγραφος ισχύει από 1-5-2015. Δηλαδή, με λίγα λόγια η πρόσληψη των εκπαιδευτικών με αναπηρία στη γενική εκπαίδευση θα ξεκινήσει στο χρόνο ολοκλήρωσης του σχολικού έτους 2014-2015. Πρόκειται, λοιπόν, για προχειρότητες, να μην πω σκοπιμότητες, οι οποίες χρήζουν άμεσης αναδιάρθρωσης.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, κύριε Υπουργέ, και συγκεκριμένα για την τροπολογία σχετικά με τη διαγραφή των φοιτητών που καταθέσατε, θεωρούμε ότι δεν βοηθά ουσιαστικά τους φοιτητές που επιθυμούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Γι' αυτό το θέμα έχω ήδη καταθέσει τροπολογία με αριθμό 1771/201 στις 29-8-2014. Με την τροπολογία αυτή επιδιώκεται η απαλοιφή των ιδιαίτερα επαχθών διατάξεων και η αποκατάσταση μιας αδικίας σε βάρος ενός πολύ μεγάλου αριθμού επί πτυχίω φοιτητών.

Οι φοιτητές αυτοί απειλούνται με άμεσες και οριζόντιες διαγραφές, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη ιδιαίτερες συνθήκες που μπορούν να οδηγήσουν σε καθυστέρηση σπουδών και ιδίως χωρίς να υπάρχουν στοιχεία οικονομικής ή άλλης επιβάρυνσης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων μετά την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος, αρχής γενομένης από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο.

Προτείνουμε, λοιπόν, να αλλάξει η σχετική διατύπωση ως εξής: «Τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα μπορούν να προβούν μόνο στη διαγραφή των φοιτητών, που δεν εγγράφονται σε δύο συνεχόμενα εξάμηνα, με εξαίρεση την περίπτωση συνδρομής ανωτέρας βίας ή πραγματικού και σοβαρού κωλύματος».

Σταματήστε επιτέλους, κύριοι της συγκυβέρνησης, να καταδιώκετε όσους συμπολίτες μας βρίσκονται σε δεινή θέση, εξαιτίας δυσκολιών που είχαν να αντιμετωπίσουν στη ζωή τους, εξαιτίας προβλημάτων υγείας, εξαιτίας οικονομικών συνθηκών. Ασχοληθείτε επιτέλους με όσους χρειάζεται να διωχθούν ποινικά, με όσους κατέστρεψαν με αποφάσεις και ενέργειες την πατρίδα και συνεχίζουν να περιφέρονται ανενόχλητοι και αιτιώρητοι. Οι δικογραφίες εναντίον τους μένουν στα συρτάρια της Βουλής και αυτοί συνεχίζουν να πρωταγωνιστούν σε κακοστημένα show, προκαλώντας το κοινό αίσθημα.

Όσον αφορά στην τροπολογία 1774/202 που καταθέσατε

εσείς, για μια ακόμα φορά αποδεικνύεται ότι το Υπουργείο Παιδείας «τρώει τις σάρκες του». Και εξηγούμαι. Όσον αφορά στην κατάργηση των ΕΠΑΣ, άρθρο 1 παράγραφος 5, μεριμνήτε για την ομαλή λειτουργία των ιδιωτικών ΕΠΑΣ, αλλά βιάζεστε να καταργήσετε τις δημόσιες ΕΠΑΣ, χωρίς να είστε έτοιμοι να λειτουργήσετε τα ΣΕΚ. Υπάρχουν εκατόν τέσσερις καταργούμενες ΕΠΑΣ, που είναι δομημένα σχολεία με προσωπικό, διευθυντές, σχολεία, αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών. Πόσα ΣΕΚ θα είστε έτοιμοι να λειτουργήσετε τον Σεπτέμβριο;

Αυτήν τη στιγμή τα ΣΕΚ είναι φαντάσματα. Δεν υπάρχει τίποτα έτοιμο γι' αυτά. Αν υπάρχει, πείτε το μας εδώ. Ανακοινώστε το μας. Πόσες θα λειτουργήσουν; Πώς θα λειτουργήσουν; Με ποιο προσωπικό; Με ποια βιβλία; Με ποιο ωρολόγιο πρόγραμμα; Με ποιο αναλυτικό πρόγραμμα; Πότε θα αρχίσει επιτέλους η λειτουργία τους;

Φοβάμαι ότι δεν είστε έτοιμοι. Επομένως θα πρέπει να δώσετε μια παράταση στη λειτουργία των δύο ετών κατ' αναλογία, όπως έχετε κάνει ήδη πρόσφατα και με τις ΕΠΑΣ του ΟΑΕΔ και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Δεν είναι δυνατόν άλλα Υπουργεία να παρέχουν εκπαίδευση και το αρμόδιο Υπουργείο, το Υπουργείο Παιδείας, να παρέχει κατάρτιση.

Επίσης, στο άρθρο 1 παράγραφος 6, για το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΕΠΑΣ που εντάσσεται οργανικά αυτοδικαίως στα ΕΠΑΛ, ορίζεται ότι αν η τοποθέτηση γίνεται σε ΕΠΑΛ της ίδιας ομάδας σχολείων, αυτή ανατρέχει στον χρόνο της με οιονδήποτε τρόπο αρχικής οργανικής τοποθέτησης. Τι θα γίνει, λοιπόν, με όσους δεν τοποθετήθηκαν στην ίδια ομάδα; Δεν καταλαβαίνουμε τι λόγο εξυπηρετεί η επισήμανση. Εξ άλλου δεν επέλεξε ο εκπαιδευτικός πού θα τοποθετηθεί. Τοποθετήθηκε από το Υπουργείο. Γι' αυτό και σας ζητούμε η φράση «στην ίδια ομάδα σχολείων» να αφαιρεθεί.

Τέλος, όσον αφορά στο άρθρο 7, για τη λήξη της θητείας των διευθυντών και υποδιευθυντών των καταργούμενων ΕΠΑΣ, θεωρούμε ότι η τοποθέτησή τους στις κενούμενες θέσεις διευθυντών ΕΠΑΛ και εργαστηριακών κέντρων πρέπει να ισχύσει αναδρομικά από την 1^η Ιουλίου 2014, εφόσον οι περισσότερες θέσεις διευθυντών και υποδιευθυντών έχουν ήδη καλυφθεί. Έτσι δεν θα υπάρχουν στρεβλώσεις και αδικίες.

Για το τέλος άφησα την εκπρόθεσμη τροπολογία που καταθέσατε, με αριθμό 1776/203 την 1^η Σεπτεμβρίου. Έτσι αντιλαμβάνεστε τη συνέχεια στην εκπαιδευτική πολιτική, κύριε Υπουργέ; Γι' αυτό επιλέξατε να φέρετε ξανά το άρθρο 3, που άρον-άρον είχε αποσύρει ο προκάτοχός σας μετά την παρέμβασή μου απ' αυτό εδώ το Βήμα για το ποιοι ευνοούνται από την εξίσωση των τίτλων σπουδών των διεθνών οργανισμών με αυτούς των δημοσίων ΑΕΙ;

Δεν τόλμησε ο κ. Αρβανιτόπουλος να καταθέσει στη Βουλή τη λίστα αυτών των οργανισμών, όπως του είχαμε ζητήσει, για να διαπιστώσουμε ότι υπάρχει μέσα από ο Διεθνής Οργανισμός Δημόσιου Δικαίου, πρώην ΜΚΟ. Εσείς ξέρετε πολύ καλά από ΜΚΟ και χρηματοδοτήσεις, λόγω της θητείας σας στο Υπουργείο Εξωτερικών. Ο διεθνής αυτός οργανισμός, όπως είχα καταγγείλει την προηγούμενη φορά, διαφήμιζε στο site του τα ταχύρρυθμα μεταπτυχιακά προγράμματα έξι εβδομάδων στο ειδικό τοπίο του Σουνίου, όπου βρίσκονται οι πολυτελείς εγκαταστάσεις που κατασκευάστηκαν με δημόσιο χρήμα.

Εμείς θα είμαστε εδώ και όσες φορές κι αν φέρετε τέτοιες ντροπιαστικές τροπολογίες θα μας βρίσκετε πάντα απέναντί σας. Περισσότερο λοιπόν και εσείς την αξιοπρέπειά σας και αποσύρετε αυτήν την τροπολογία.

Επίσης καταθέτω υπομνήματα της ΟΛΤΕΕ, που αφορούν στις τεχνικές ειδικότητες και στην κατάργηση των ΕΠΑΣ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σταυρούλα Ξουλίδου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Ξουλίδου.

Τον λόγο έχει τώρα ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Μιχαήλ Αρβανίτης.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρό-

εδρε.

Είναι επιβεβλημένο να σχολιάσω ότι χθες και προχθές παρέστημεν μάρτυρες μιας τραγελαφικής παραστάσεως, η οποία - τουλάχιστον στους σώφρονες και σ' αυτούς οι οποίοι διαθέτουν αυτοσεβασμό, αξιοπρέπεια και την όποια ηθικότητα- δημιούργησε αισθήματα αηδίας, αποστροφής και αγανακτήσεως.

Έχουμε δυο ολετήρες του έθνους: έναν γνωστό Αμερικάνο πράκτορα με ελληνικό όνομα να καταχειροκροτείται από κάποιους κλακαδόρους και ο άλλος να αποδοκιμάζεται.

Και οι δύο να προσπαθούν να βρουν αιτιάσεις ο ένας για τον άλλον. Και να έρχεται πάλι με θρασύτητα αυτός που κατέστρεψε την πατρίδα να αξιώνει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στα πολιτικά πράγματα της πατρίδας. Και κάποια στιγμή να τον έχουμε και στο Εθνικό Συμβούλιο, κύριε Υπουργέ, όπως είπα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου ήσασταν παρών.

Βεβαίως, θα έχουμε κι άλλες παραστάσεις σήμερα, χωρίς να κοιτάμε το πού βρίσκεται η πατρίδα μας, σε ποια άθλια κατάσταση την έχουν παραγάγει αυτοί για τους οποίους μίλησα και ούτε καν θέλω να προφέρω το όνομά τους.

Στο θέμα μας τώρα. Είναι γνωστό ότι το βασικότερο θεμέλιο ενός έθνους -αν και αυτό έχει καταντήσει τετριμμένο βέβαια και να λέγεται από τους πάντες, αλλά στην πράξη δεν το βλέπουμε- αποτελεί η Παιδεία. Εάν το θεμέλιο αυτό είναι σαθρό -για την παιδεία μιλάω-, τότε το εθνικό οικοδόμημα καταρρέει. Εάν είναι άτρωτο, τότε μεγαλουργεί. Και πότε είναι άτρωτο; Όταν βασίζεται στην ιστορική γνώση, στις παραδεδομένες αρχές, αξίες, ιδεώδη, ιδανικά τα οποία αποτέλεσαν πρότυπα για την επιβίωση και για την ανάταση του Ελληνισμού στο διάβα των αιώνων.

Αυτά τα πρότυπα, λοιπόν, που συνετέλεσαν στην επιβίωση και στο να μεγαλουργήσει η φυλή μας, έφτασαν κάποιοι να τα λιοδορούν, να τα απαξιολογούν και να τα απαξιούν, ώστε να φτάσουμε σε σημείο να εκμαυλίζουν -γιατί αυτός είναι ο στόχος τους, αυτό διατάσσουν τα αφεντικά τους- τη νεολαία μας. Γιατί, μη μου πείτε ότι αυτά τα πρότυπα που προανέφερα -αρχές, αξίες, ιδεώδη, ιδανικά- αυτήν τη στιγμή αποτελούν οδηγούς μας.

Θα επικεντρωθώ στην αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου γιατί έχει μεγάλη σημασία. Δεν με ενδιαφέρουν εμένα οι εμβολωματικές λύσεις. Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, είναι απλώς μερικά μπαλώματα και γενικολογίες και ευχολόγια και ξύλινοι λόγος.

Θα είμαι συγκεκριμένος και δεν θα κάνω απλώς έλεγχο και παρατηρήσεις, θα κάνω και τις σχετικές προτάσεις του κόμματός μου, αυτού του αποδιοπομπαίου τράγου, αυτού του κόμματος το οποίο μαρτυρεί αυτήν τη στιγμή στις φυλακές, περιορίζεται κατ' οίκον και φιμώνεται, όπως ο ομιλών. Κανένας όμως δημοκράτης δεν αντέδρασε, επικαλούμενος τα δημοκρατικά του αισθήματα. Δεν άκουσα κανέναν να αντιδρά. Φιμώνετε έναν αντιπρόσωπο του Έθνους; Μα είναι δικαιοσύνη αυτή; Φυλακίζετε έτσι ένα νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα, χωρίς να υπάρχει απόφαση;

Ας επιστρέψω, όμως, στο θέμα μας. Όπως είπα, θα επικεντρωθώ κυρίως στην αιτιολογική έκθεση: «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις». Συμφωνώ απόλυτα. Μόνο που το ίδιο το Υπουργείο δεν λέγεται Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, λέγεται απλώς Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, γιατί το «Εθνικής» μας πειράζει, παρά το γεγονός ότι η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 16 μιλάει για ενίσχυση εθνικής και θρησκευτικής συνειδήσεως των Ελλήνων.

Λοιπόν, βασική αποστολή του κράτους, λέει, για το άρθρο 16 αποτελεί η Παιδεία και θέτει συγκεκριμένους στόχους. Αυτούς τους στόχους όμως δεν τους αναφέρει εδώ και είναι αυτοί που είπα εγώ μεταξύ άλλων, δηλαδή η ενίσχυση της εθνικής και θρησκευτικής συνειδήσεως των Ελλήνων. Αποτελεί, λέει, θεμέλιο λίθο κ.λπ. αυτά που είπα προηγουμένως εγώ, τα οποία έχουν καταντήσει πλέον να είναι του συρμού, τετριμμένα λόγια, χωρίς πράξη, χωρίς εφαρμογή.

Αναφέρεται, επίσης, ότι υπάρχει κληρονομιά -πρέπει να την προσέξουμε-, υπάρχουν «λαμπρά πνευματικά επιτεύγματα που εκφράστηκαν στην ελληνική γλώσσα». Μου αρέσει αυτή η διατύπωση, κύριε Υπουργέ.

Ακούστε με, σας παρακαλώ πολύ, με όλο τον σεβασμό και την εκτίμηση που σας έχω, γιατί νιώθω μειονεκτικά ως ομιλητής να μην ακούγομαι από τον αξιότιμο συμπολίτη μου, τον κύριο Υπουργό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχετε δίκιο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Συγγνώμη, κύριε Ιωάννιδη, ξέρετε ότι σας εκτιμώ.

Λοιπόν, έχουμε εδώ κάτι σημαντικό. Μιλάμε για πνευματικά επιτεύγματα στην ελληνική γλώσσα. Μα οι προσβάσεις αυτών σε αυτά τα πνευματικά αποθέματα απεκόπησαν και απεκόπησαν με σύστημα και οδηγίες, οδηγίες οι οποίες εδόθησαν από τον Αβραάμ Μπεν Ελεάζαρ, τον ξέρετε με το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο Χένρι Κίσινγκερ, και οι οποίες κατά λέξη και κατά κόμμα εφρμόστηκαν εδώ.

Πάει η γλώσσα μας, πάει η ιστορία μας, τα πνευματικά μας αποθέματα. Βάλλεται η Ορθοδοξία μας. Όμως, με τη γλώσσα ξεκίνησε ο, λόγω φυσικού ελαττώματος, έχων τη γαλλική προφορά τότε Πρωθυπουργός. Μιλάω για τον Ράλλη, ο οποίος φρόντισε να καταργήσει τα αρχαία ελληνικά και να στρώσει το χαλί μετά στον όλεθρο. Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμμία πρόσβαση. Πώς η παιδεία μας θα μπορέσει να αποτελέσει πραγματικό θεμέλιο του έθνους, όταν δεν υπάρχει καμμία απολύτως πρόσβαση; Είναι αποκεκομμένες οι προσβάσεις στα πνευματικά αποθέματα.

Μετά αρχίζουν οι διαπιστώσεις: βασική παθολογία, αποσπασματική αντιμετώπιση, έλλειψη μακροπρόθεσμου σχεδιασμού, σταθερού και αξιοπίστου συστήματος. Συμφωνώ απόλυτα. Διαπιστώσεις, επισημάνσεις. Μου θυμίζουν έναν γιατρό, ο οποίος είναι άριστος στη διάγνωση, αλλά δεν είναι εις θέσιν να προσφέρει θεραπεία. Συμφωνώ απόλυτα σε αυτό που παρατηρείτε εδώ. Όμως, ποια είναι η θεραπεία; Οι εμβολωματικές λύσεις; Λέτε ότι στην παιδεία οι συνέπειες πολλαπλασιάζονται, εάν υπάρχει έλλειψη. Έχει επίδραση άμεση στην κοινωνική συμπεριφορά, στις δημοκρατικές διαδικασίες και στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Όσον αφορά την εθνική συνείδηση και το πατριωτικό φρόνημα, δεν έχει μεγάλη σημασία, που αυτό πλήττεται καθημερινώς και συστηματικά; Μετά λέτε ότι όλα αυτά οφείλονται στη νοοτροπία που εκράτησε στο πολιτικό σύστημα. Όμως, θέλω να μου απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, τι εννοείτε με τη φράση «η νοοτροπία»; Η νοοτροπία που εκράτησε.

Ευκαιριακά και τυχαία οι πρώην Υπουργοί Παιδείας εκινούντο και άλλοι, αλλά και οι ίδιοι, με τις συγκεκριμένες οδηγίες του προαναφερθέντος Κίσινγκερ. Πολλές φορές λέει τολμηρές προτάσεις, οι οποίες στο διάβα του χρόνου ξεχάστηκαν. Ποιες ήταν οι τολμηρές προτάσεις; Ποιες ήταν αυτές; Αυτές που συνεβούλευε τους Υπουργούς η κ. Ρεπούση και η κ. Δραγώνα; Αυτές ήταν οι τολμηρές προτάσεις; Για να καταλάβω, γιατί μερικά είναι ασαφή.

Προχωρώ κοιτώντας τον χρόνο, τον μεγάλο μας εχθρό όχι μόνο τον δικό μου, όλων μας.

Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, λέτε, έρχεται να καλύψει με απλό τρόπο μία μεγάλη έλλειψη. Υπάρχει η λέξη κενό, η οποία δεν έχει θεθεί εδώ. Κάπου αλλού υπάρχει και άλλη λέξη, η οποία έχει παραλειφθεί, δείγμα της προχειρότητας συντάξεως του κειμένου αυτού.

Μετά πάλι ευχολόγια και ελπίδες για συναινετική προσέγγιση. Τι συναινετική προσέγγιση; Όλων των δυνάμεων. Ποιων δυνάμεων; Άλλες δυνάμεις δρουν ανθελληνικά και άλλες δρουν εθνικά. Πώς είναι δυνατόν να υπάρξει προσέγγιση; Κανείς δεν ομολογεί, όσον αφορά το κοινό συμφέρον του έθνους, την κοινή πορεία για την προσπάθεια του έθνους μας να επιβιώσει και να μεγαλουργήσει. Διάλογος, συνεννόηση κ.λπ.. Προσπαθούμε -λέτε- να κάνουμε ένα βήμα. Μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι, ανταπόκριση στις αυξημένες δικαίες προσδοκίες των πολιτών. Αυτά είναι ξύλινοι λόγος.

Τελείωσα με την αιτιολογική έκθεση, που η αιτιολογική έκθεση είναι και η σφραγίδα. Αναφέρομαι πλέον στο άρθρο 1, όπου λέτε για το Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία, ΣΕΠΟΠ. Γιατί δεν λέτε συμβούλιο κυβερνητικής πολιτικής ή κρατικής πολιτικής και λέτε εθνικής;

Μπράβο που λέτε «εθνικής» και μακάρι να είναι έτσι. Πώς όμως θα είναι εθνικής πολιτικής, όταν σύμβουλοι είναι οι πρώην Υπουργοί, οι οποίοι όχι μόνο απέτυχαν, αλλά συνετέλεσαν στην παρακμή, συνετέλεσαν εν πολλοίς και στον εκμαυλισμό των νέων με τις πολιτικές τις οποίες ακολούθησαν; Ποιον θα βάλουμε; Τον πράκτορα των Αμερικάνων; Αυτόν θα βάλουμε; Την κ. Διαμαντοπούλου, την κ. Γιαννάκου, με τους γνωστούς και τις γνωστές συμβούλους; Όχι!

Προτείνουμε –δεν παρατηρούμε, δεν είμαστε μόνο κατηγοριοκαταξιωμένα μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, κύριε Υπουργέ, καταξιωμένα για τη δράση τους υπέρ του Ελληνισμού. Αυτούς προτείνουμε και μάλιστα με έξοδα παραστάσεως. Λέτε εδώ «αμισθί». Το αντιλαμβάνομαι. Όμως, αξίζει –δύο φορές το χρόνο είναι- να τους δίνονται έξοδα παραστάσεως, αλλά μόνο σε αυτούς τους καταξιωμένους ακαδημαϊκούς που ανάλωσαν τη ζωή τους για να προσφέρουν στον Ελληνισμό.

Εδώ στις ΜΚΟ δίνουν κονδύλια επί κονδυλίων –ΜΚΟ άχρηστες!- από τα μυστικά κονδύλια του Υπουργείου Εξωτερικών, ΜΚΟ που όταν τις κοιτάει κανείς εξοργίζεται και αναρωτιέται γιατί να υπάρχουν και να βάζουν χρήματα στην τσέπη τους όταν πεινάει ο λαός! Αδιανόητο!

Λέτε ότι σκοπός αυτού του συμβουλίου είναι η υποστήριξη, ότι στις αρμοδιότητες συμπεριλαμβάνεται και η πρόταση γνώμης. Τι εννοείτε με τον όρο «υποστήριξη του Υπουργείου»; Μάλιστα, λέει και η λέξη «του». «Υποστήριξη του Υπουργείου» είναι το σωστό. Υποστήριξη όσον αφορά σε τι; Δηλαδή την απόφαση τελικά που έχει διαμορφώσει ο Υπουργός με τον Αναπληρωτή Υπουργό, τον Υφυπουργό και τους Γραμματείς θα την υποστηρίξουν; Τι λέξη είναι αυτή; Τι όρος είναι αυτός; Δεν τον αντιλαμβάνομαι.

Επίσης, λέτε «πρόταση γνώμης», «συμβουλής» και «με αποστολή του να προτείνει και να γνωμοδοτεί». Μάλιστα! Σε αυτά όλα συμφωνώ, αλλά σας το τόνισα και στην ομιλία μου στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Επιπλέον, λέτε να συγκαλείται δύο φορές τον χρόνο. Βεβαίως, καλά είναι δύο φορές τον χρόνο, αλλά μόνο με αυτήν την προϋπόθεση.

Περαιτέρω, αναφερόμεθα στη μοριοδότηση. Συμφωνούμε απόλυτα για τη μοριοδότηση και μάλιστα είχα προτείνει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων η υποχρεωτική παραμονή αυτών οι οποίοι θα επιλέξουν παραμεθόριες περιοχές να είναι τριετής και όχι διετής.

Για μια άλλη φορά ακόμη θα αναφερθώ στη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 16, γιατί αυτό παραβιάζεται συνεχώς, αγνοείται και έχει καταστεί αυτή η διάταξη της παραγράφου 2 ανενεργός και διερωτώμαι γιατί, για ποιον λόγο. Γίνονται συνεχείς παραβάσεις και από τα Υπουργεία και από όλους τους άλλους. Μη μου πείτε ότι ασκείτε τώρα τέτοια πολιτική, τέτοια παιδεία, δηλαδή, που να ενισχύει την εθνική συνείδηση, το πατριωτικό φρόνημα και τη θρησκευτική συνείδηση των Ελλήνων ορθοδόξων! Αντιθέτως, αυτά καταπολεμούνται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Είναι δεκατέσσερα τα λεπτά, κυρία Πρόεδρε, και εσείς δεν είστε φειδωλός πολύ στον χρόνο.

Εν τάξει μόνο θα αναφέρω τα ακόλουθα. Δεν θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 16. Είναι γνωστό, αλλά θέλω να πω το εξής μόνο. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 μιλάει για υποχρέωση του κράτους. Στην παράγραφο 7 λέει ότι «από το κράτος παρέχεται». Λέει για τις εκπαιδεύσεις. Όμως, στην παράγραφο 2 λέει «βασική αποστολή του κράτους είναι». Τι σημαίνει «βασική αποστολή» σε όσους εξ ημών γνωρίζουν ελληνικά; Πρωταρχική αποστολή! Βασική, ιερά αποστολή!

Για τα άρθρα 4 και 5 συμφωνήσαμε. Επίσης, θέλω να πω ότι οι διατάξεις αυτές είναι δώρον άδωρον για τους εκπαιδευτικούς, από τη στιγμή που οι πίνακες παραμένουν κλειστοί από το 2010, από τη στιγμή που δεν γίνονται προσλήψεις και αυξάνεται συνεχώς ο αριθμός των αναπληρωτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Ολοκληρώνω. Μια σημείωση θα διαβάσω, κυρία Πρόεδρε.

Έχουμε ακόμη τεράστια κενά, τα οποία υπάρχουν στη δευτε-

ροβάθμια εκπαίδευση, κυρίως για τους νεοπροσλαμβανόμενους, οι οποίοι παίρνουν μισθό 600 ευρώ και αντιλαμβάνεστε ότι αυτός είναι μισθός πείνης.

Τα άρθρα 7 και 8 που αφορούν τα άτομα με αναπηρία οπωσδήποτε θα τα υπερψηφίσουμε. Επίσης λέω το εξής. Να μην συμφωνούμε απολύτως να έχουν πρόσβαση σε ανώτατα ιδρύματα, αλλά δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές. Έχουν λεφτά τα πανεπιστήμια να κάνουν ράμπες, να κάνουν ασανσέρ, που πρέπει, γιατί δικαιούνται απόλυτα αυτοί οι άνθρωποι; Απόλυτα! Πολύ εφ' αυτών είναι εγκέφαλοι, είναι πνεύματα. Φεύγουν όμως και πηγαίνουν στο εξωτερικό. Όχι! Έχουμε λεφτά για τις ΜΚΟ. Δεν έχουμε λεφτά γι' αυτά που πρέπει να γίνουν απαραίτητα. Και έχει μειωθεί βεβαίως η χρηματοδότηση στα πανεπιστήμια.

Η τροπολογία υπ' αριθμόν 1751/98 δίνει –και ορθώς- μία δεύτερη ευκαιρία σε αυτούς οι οποίοι στη διετία τουλάχιστον έδωσαν ένα μάθημα. Θα υπερψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία. Άλλοι ησθένησαν. Άλλοι έχουν οικογενειακές υποχρεώσεις. Δεν μπορούμε να τους πούμε «σας διαγράφουμε, σας αποβάλλουμε από φοιτητές». Είναι αδιανόητο!

Όμως υπάρχει μία άλλη κατηγορία, που είναι αιώνιοι φοιτητές. Αυτοί μάλιστα! Και τι κάνουν αυτοί; Είναι μία μειοψηφία της λεγομένης Αριστεράς και επιβάλλουν με τη βία και το ζόρι μηδενιστικές και απάνθρωπες ιδέες, τρομοκρατώντας τους φοιτητές μέσα στα πανεπιστήμια. Τα πανεπιστήμια έχουν γίνει άνδρο αυτών των συμμοριών και μόνο η Χρυσή Αυγή μάς φτάνει. Στο Καποδιστριακό τις προάλλες προπηλάκισαν καθηγητές και άλλα πρόσωπα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Να πω για τις υπόλοιπες τροπολογίες δύο λόγια. Τι να κάνουμε με αυτόν τον αμείλικτο εχθρό που λέγεται χρόνος;

Οι ρυθμίσεις που εμπεριέχονται στην τροπολογία είναι σημαντικές και γι' αυτό πρέπει να ενσωματωθούν. Έπρεπε πρώτα να περάσουν από την επιτροπή, κύριε Υπουργέ, κανονικότητα και να ενσωματωθούν στο νομοσχέδιο. Θα καταψηφίσουμε την τροπολογία, αν αυτή δεν αποσυρθεί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ποια τροπολογία είπατε να αποσυρθεί;

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Η τροπολογία για τους μαθητές επαγγελματικών σχολών που φοιτούν στις σχολές οι οποίες καταργήθηκαν και έχουν απορριφθεί λόγω ανεπαρκούς φοίτησης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Γιατί;

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Τελειώνω λέγοντας το εξής. Θα το θυμάται, βέβαια, ο κύριος Υπουργός ότι σε μία αποστολή του λόγου μου ενώπιον της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων ζητήσα από τον Υπουργό να τολμήσει να γράψει ιστορία. Το θυμάστε, κύριε Υπουργέ.

Ξέχασα, όμως, ότι δεν διαθέτει ούτε δύναται να διαθέτει όχι ικανότητες –αντιθέτως, ικανότατος και ευφυέστατος είναι ο Υπουργός-, αλλά την κατάλληλη γραφίδα και δεν μπορεί να τη διαθέσει, για να γράψει ιστορία. Δεν του τη διαθέτουν, να το πω και έτσι. Αυτή η γραφίδα απαιτεί στιβαρό χέρι, για να την κρατάει και απαιτεί αδάμαστη ελληνική ψυχή, για να την κατευθύνει και να γράψει πραγματική ιστορία ιδιαίτερα στον τομέα της παιδείας. Οι γραφίδες που διαθέτουν οι Υπουργοί τα τελευταία σαράντα χρόνια είναι γραφίδες κατάλληλες μόνο για να γράφονται οι μαύρες σελίδες της ελληνικής παρακμής και της ελληνικής εξαθλίωσης.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Να είστε καλά. Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Ρεπούση, ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν περάσω στα επόμενα θέματα και με την ευκαιρία της εδώ παρουσίας της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, θα ήθελα να κάνω κάποιες εισαγωγικές παρατηρήσεις και γι' αυτό ζητώ την προσοχή σας.

Καμμία φορά όχι μόνο η αλλαγή κυβέρνησης, αλλά και η αλλαγή Υπουργού, κυρίως όταν αυτός προέρχεται από διαφορε-

τική κυβερνητική συνιστώσα, είναι ίσως μία ευκαιρία να ξανασχεφτεί κανείς τα πράγματα και να τα επανασχεδιάσει στον βαθμό που μπορεί και που αυτό προβλέπεται μέσα από τις προγραμματικές θέσεις του κόμματος του οποίου συμμετέχει.

Έχουμε σοβαρό πρόβλημα στην εκπαίδευση. Η πολιτεία δεν έχει κάνει την επένδυση που χρειάζεται στην εκπαίδευση. Και δεν εννοώ μόνο την οικονομική επένδυση, που και αυτή είναι απαραίτητη. Τα τελευταία χρόνια παρακολουθήσαμε την επιβολή ενός άναρχου, ανορθολογικού σχεδίου και στην τριτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Για παράδειγμα, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση παρακολουθήσαμε ένα «ΑΘΗΝΑ» που όχι μόνο δεν ήταν σοφό, όχι μόνο αναστάτωσε τα πανεπιστήμια και τις ελληνικές οικογένειες, αλλά σύμφωνα με τα δημοσιεύματα -που δεν έχουν διαψευστεί- δεν έφερε και κανένα οικονομικό όφελος μέσω της μείωσης του κόστους.

Επίσης παρακολουθήσαμε ένα λύκειο που βαφτίστηκε «νέο» και ήταν στην πραγματικότητα πάρα πολύ παλιό, όταν στα συρτάρια του Υπουργείου υπήρχε κάτι συγκριτικά πολύ πιο νέο, επεξεργασμένο μάλιστα όχι από μία αντίπαλη κυβερνητική παράταξη, αλλά από σύμμαχη κυβερνητική παράταξη. Και εννοώ εδώ τα σχέδια νόμου για το λύκειο, που είχαν γίνει αντικείμενο επεξεργασίας, όταν υπουργός Παιδείας ήταν η κ. Διαμαντοπούλου.

Παρακολουθήσαμε, επίσης -και εδώ θα συμφωνήσω με τον κ. Κουράκη- μια απροκάλυπτη αποποίηση της ευθύνης της πολιτείας για την ιδιωτική εκπαίδευση και τη μετάβαση της ιδιωτικής εκπαίδευσης στο καθεστώς της επιχείρησης. Δεν υποστηρίζουμε ότι τα ιδιωτικά σχολεία δεν πρέπει να λειτουργούν και με επιχειρηματικά κριτήρια, αλλά δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται από την πολιτεία απλά ως επιχειρήσεις.

Ακόμη, τα τελευταία χρόνια έγινε μία επίθεση στη δημόσια επαγγελματική εκπαίδευση, με την κατάργηση μαζικών ειδικοτήτων, οι οποίες παρέχονται πια μόνο στα ιδιωτικά επαγγελματικά ιδρύματα.

Αυτά είναι κάποια από τα πολλά που συνέβησαν και θα ήθελα να σας καλέσω να ρίξετε μια συνολική ματιά σε αυτό που λέμε εκπαίδευση και, αν όχι να ανατρέψετε, τουλάχιστον να βελτιώσετε την κατάσταση που διαμόρφωσαν οι πρόσφατες νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης.

Ανακοινώσατε ήδη στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι προτίθεστε να δείτε το θέμα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και ως Δημοκρατική Αριστερά το χαιρετίζουμε αυτό, γιατί πράγματι και η προσχολική εκπαίδευση και η πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι πολύ σημαντική βαθμίδα για να ξαναδούμε το εκπαιδευτικό μας σχέδιο.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, η τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Γνωρίζετε, όπως και οι περισσότεροι σε αυτήν την Αίθουσα, ότι η εκπαίδευση δεν είναι απλά μοχλός ανάπτυξης, αλλά προϋπόθεση για την ανάπτυξη της χώρας.

Αυτήν τη στιγμή τα πανεπιστήμιά μας είναι γερασμένα. Δεν μπορούν να ανανεώσουν το επιστημονικό τους προσωπικό, δεν προκηρύσσουν νέες θέσεις καθηγητών και δεν μπορούν καν να υποστηρίξουν τη συμμετοχή των καθηγητών τους στα διεθνή επιστημονικά δρώμενα. Δεν μπορούν να υποστηρίξουν, με προϋποθέσεις βέβαια και κριτήρια, ένα εκπαιδευτικό ταξίδι και συμμετοχή σε ένα συνέδριο κ.ο.κ. Ακόμα και η πρόσβαση στα ηλεκτρονικά περιοδικά, που είναι απαραίτητο εργαλείο για την επικοινωνία της επιστημονικής μας κοινότητας και για τη μη απομόνωσή της, δεν είναι πλέον δυνατή, λόγω της μη ανανέωσης της συνδρομής σε αυτά.

Επίσης η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια εκπαίδευση χρειάζονται την προσοχή σας. Δεν θα ανακαλύψουμε τον τροχό. Δείτε πώς οι χώρες που επενδύουν στην εκπαίδευση στα άλλα ευρωπαϊκά κράτη ανανεώνουν τα αναλυτικά τους προγράμματα και τα σχολικά τους βιβλία, σε ποιους χρόνους, στη βάση ποιων κριτηρίων και με ποιες επιστημονικές προδιαγραφές. Ας πάρουμε κάποια από αυτά τα δείγματα, για να δούμε πώς μπορούμε να τα προσαρμόσουμε στην ελληνική πραγματικότητα.

Θα περάσω τώρα στα συγκεκριμένα που εμπεριέχονται στο παρόν σχέδιο νόμου το οποίο έχει αρκετά θετικά στοιχεία. Σε ό,τι αφορά τον σχεδιασμό της ίδρυσης και της οργάνωσης Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής, κατά την άποψή μας, δεν είναι κακό,

διότι ακόμα και αν οι προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας έχουν σοβαρό -και έχουν πράγματι- μερίδιο ευθύνης για την κατάσταση της εκπαίδευσης, έχουν ωστόσο εμπειρίες και γνώσεις που θα ήταν ίσως πολύτιμες, αν θέλουμε να ξαναδούμε το συνολικό τοπίο.

Με την ευκαιρία, όμως, θα θέλαμε να επιστημονούμε μία αναντιστοιχία σε αυτόν τον σχεδιασμό εθνικής πολιτικής για την εκπαίδευση, μέσα από την ύπνωση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, το οποίο έχει να συνεδριάσει πάνω από τρία χρόνια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα συγκληθεί τώρα, κυρία συνάδελφε, μέσα στον Σεπτέμβριο.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Επειδή κάποιοι, κύριε Υπουργέ, λένε ότι έτσι όπως είναι η σύνθεσή του, δεν είναι λειτουργικό -εγώ δεν ξέρω αν είναι λειτουργικό ή όχι-, εάν δεν είναι λειτουργικό...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για να δούμε εάν είναι λειτουργικό, εάν δεν λειτουργεί, πώς θα το διαπιστώσουμε;

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Εάν δεν είναι λειτουργικό, να το κάνουμε λειτουργικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όπως είπαμε, θα το κάνουμε τον Σεπτέμβριο.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Είναι μία σημαντική καινοτομία. Από το 2003 έχει συνεδριάσει πάρα πολλές φορές και τα τρία τελευταία χρόνια είναι σε ύπνωση.

Το δεύτερο θέμα σε σχέση με το σχέδιο νόμου είναι η μοριοδότηση εκπαιδευτικών σε δυσπρόσιτες περιοχές. Πολύ θετικό μέτρο. Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά έχουμε υποβάλει και ερώτηση στο Υπουργείο Παιδείας σχετικά με τη μοριοδότηση και την ενίσχυση της τοποθέτησης των εκπαιδευτικών όχι μόνο σε δυσπρόσιτες περιοχές, αλλά και σε άλλες περιοχές.

Ξέρουμε ότι με τον μισθό που έχουν τώρα, για παράδειγμα, οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν καν να εξασφαλίσουν τη διαμονή τους κυρίως σε περιοχές όπου τα ενοίκια είναι πάρα πολύ υψηλά, λόγω τουριστικής κίνησης. Υποχρεώνονται ή να νοικιάσουν ένα σπίτι μόνο για την περίοδο που δεν υπάρχει τουριστική κίνηση ή αλλιώς να αναζητήσουν ένα κατάλυμα κάπου αλλού.

Θα θέλαμε να το δείτε και αυτό. Δηλαδή, πώς μπορεί να ενισχυθεί μέσα και από συνεργασίες με την τοπική αυτοδιοίκηση η παραμονή των εκπαιδευτικών όχι μόνο στις δυσπρόσιτες περιοχές, αλλά και σε περιοχές υψηλού κόστους, από τη στιγμή που ξέρουμε ότι οι μισθοί τους δεν μπορούν να υποστηρίξουν την παραμονή τους εκεί.

Στο θέμα των μη ενεργών φοιτητών, συμφωνούμε με τις τροπολογίες που φέρατε για να διευκολύνουμε τους μη ενεργούς φοιτητές. Οφείλουμε, όμως, εδώ να πούμε ότι κατά την άποψή μας η πολιτεία χρειάζεται ένα νέο συμβόλαιο ανάμεσα στα πανεπιστήμια και τους φοιτητές της. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσει η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί έως τώρα, όχι με ευθύνη των φοιτητών -ή όχι μόνο με ευθύνη των φοιτητών-, αλλά και της πολιτείας και των πανεπιστημίων.

Δεν είναι αλήθεια ότι το πρόβλημα αυτό δεν κοστίζει στα ελληνικά πανεπιστήμια. Κοστίζει πάρα πολύ. Έχει κατ' αρχάς μεγάλο διοικητικό κόστος. Αλλά, το κυριότερο κόστος που έχει δεν είναι το διοικητικό. Είναι το ζήτημα της αξιολόγησης. Ξέρετε ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια παίρνουν μια σειρά σε αυτό που λέμε αξιολόγηση των πανεπιστημίων διεθνώς. Ένα από τα κριτήρια για την αξιολόγηση των ελληνικών πανεπιστημίων, ένας από τους δείκτες που τα κατατάσσουν σε χαμηλή αξιολογική σειρά είναι η διάρκεια των σπουδών του φοιτητή και της φοιτήτριας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έτσι.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Αυτό, λοιπόν, εμάς μας ενδιαφέρει ως Δημοκρατική Αριστερά. Ξέρουμε ότι έχουμε καλά πανεπιστήμια σε μερικές περιπτώσεις, καλά πανεπιστημιακά τμήματα και δεν είναι δυνατόν να τροποποιείται η αξιολόγηση των τμημάτων αυτών και των πανεπιστημίων, επειδή έχουμε αυτό το πρόβλημα. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες θα πρέπει να ξέρουν, να συμφωνήσουν με την πολιτεία και τα πανεπιστήμια τη διάρκεια και να δείξει ανοχή η πολιτεία στην προηγούμενη κατάσταση ή να δείξει ανοχή σε περιπτώσεις εξαίρεσης, αλλά θα πρέπει να ξαναδούμε το θέμα

και να συνάψουμε ένα νέο συμβόλαιο.

Στο ζήτημα των ιεροδιδασκάλων και των τροπολογιών, των προσθηκών, των ρυθμίσεων που φέρνει ο Υπουργός Παιδείας, εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά και όταν συζητιόταν η αρχική ρύθμιση με τους ιεροδιδασκάλους είχαμε υποστηρίξει ότι θα πρέπει ο διορισμός των ανθρώπων αυτών να είναι μέσα από τις διαδικασίες με τις οποίες γίνεται που είναι και ο διορισμός οποιωνδήποτε άλλων διδάσκουν στα σχολεία που είναι υπό την εποπτεία του ελληνικού κράτους.

Δεν είναι δυνατόν, ειδικά σε αυτήν, την περίπτωση, να έχουμε διαδικασίες εκτός ΑΣΕΠ. Γιατί, κύριε Υπουργέ; Θα μπορούσαν και αυτοί οι άνθρωποι, όπως όλοι οι εκπαιδευτικοί, να περάσουν τις διαδικασίες μέσα από ΑΣΕΠ, που τα κριτήρια θα είναι διαφανή και να τοποθετούνται μετά για να διδάξουν το Κοράνι στα σχολεία που είναι ελληνικά σχολεία και τελούν υπό την εποπτεία της πολιτείας. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί στη συγκεκριμένη περίπτωση δημιουργούνται χωριστές διαδικασίες τοποθέτησης των ιεροδιδασκάλων. Εκπαιδευτικοί είναι. Διδάσκουν το Κοράνι, είναι ωστόσο εκπαιδευτικοί και πρέπει να υπάγονται σε αυτές τις διαδικασίες.

Σε ό,τι αφορά τα πτυχία της αλλοδαπής και τη ρύθμιση που ήρθε και αποσύρθηκε. Συμφωνώ ότι στο ζήτημα αυτό χρειάζεται μια ειδική συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, διότι εδώ στο θέμα των πτυχίων και της αναγνώρισής τους υπάρχει μια στρέβλωση από τη μεριά της ελληνικής πολιτείας.

Θεωρούμε ότι τα ελληνικά πτυχία και οι Έλληνες σπουδαστές

δεν προστατεύονται με το να υποτιμούμε ή να μην αναγνωρίζουμε τα πτυχία της αλλοδαπής. Θέλει, λοιπόν, έναν συνολικό επανασχεδιασμό. Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν τεράστιες λίστες αναγνώρισης πτυχίων των παιδιών που έχουν σπουδάσει σε ιδρύματα της αλλοδαπής. Υπάρχει μια καθυστέρηση στην αναγνώρισή τους και στην ισοτιμία τους. Άρα θα πρέπει να δούμε συνολικά ως νομοθετικό σώμα το πώς θα προστατεύσουμε φυσικά τα πτυχία των δικών μας ιδρυμάτων, χωρίς να δημιουργούμε διαρκώς εμπόδια για την αναγνώριση των πτυχίων που έχουν αποκτηθεί σε άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Ρεπούση.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Λαμπρούλης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, με συγχωρείτε.

Κυρία Πρόεδρε, να καταθέσω την τροποποίηση για την οποία αγόρευσα πριν από περίπου μισή ώρα, για το ξεκλείδωμα, για τους πίνακες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία. Να κατατεθεί στα Πρακτικά και διανεμηθεί στους συναδέλφους, παρακαλώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

15

2715
3/9/2014

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων επέρχονται οι κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις:

Στο τέλος του άρθρου 5 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Η διανυθείσα από 1.9.2012 και εντεύθεν υπηρεσία των αναπληρωτών εκπαιδευτικών προσμετράται. Οι ενιαίοι πίνακες αναπληρωτών εκπαιδευτικών τροφοδοτούνται από το ανωτέρω χρονικό διάστημα με τα στοιχεία προϋπηρεσίας.»

Αθήνα 3.9.2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

>>

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Λαμπρούλη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου με αφορμή τη διακοπή του κυρίου Υπουργού να τον διακόψω τώρα εγώ.

Στην προσθήκη που έκανε στην υπουργική τροπολογία ενδεχομένως υπάρχει λάθος, εκ παραδρομής, στο νούμερο. Αναφέρεται 1571 στο χαρτί που μας δώσατε ενώ είναι 1751. Έτσι δεν είναι; Δεν ακούει ο Υπουργός. Ας ακούσουν οι Υφυπουργοί και οι υπόλοιποι τέλος πάντων και ας το διορθώσουν. Όχι ότι είναι τόσο σημαντικό, αλλά για το τυπικό της υπόθεσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Λαμπρούλη, μπιτέ στο θέμα εσείς και θα το δούμε μετά αυτό, παρακαλώ.

Παρακαλώ, στα υπουργικά έδρανα θα ήθελα ησυχία, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο που φέρνει για συζήτηση το Υπουργείο Παιδείας για την ίδρυση και οργάνωση του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής και λοιπές διατάξεις αναφέρεται βεβαίως και στην αιτιολογική έκθεση ότι θα δημιουργηθεί ή συγκροτείται ένα συμβουλευτικό όργανο γύρω από τον Υπουργό Παιδείας και το αιτιολογικό αυτής της κατεύθυνσης είναι να αξιοποιηθεί το απόθεμα εμπειρίας των Υπουργών Παιδείας κ.λπ. με στόχο τι; Τη διασφάλιση της συνέχειας στην εφαρμοζόμενη πολιτική για την παιδεία, αφού, όπως αναφέρεται και μέσα στην αιτιολογική έκθεση, βασική παθογένεια της παιδείας είναι ποιο; Καταδεικνύεται ή αναδεικνύεται η αποσπασματική αντιμετώπιση και η έλλειψη μακροπρόθεσμου σχεδιασμού, που δεν επέτρεψαν τη δημιουργία ενός σταθερού και αξιόπιστου συστήματος και άλλα πολλά, όπως αναφέρονται εισηγητικά.

Δεν νομίζω κανέναν να διαφωνεί σε αυτήν την Αίθουσα ότι δεν υπάρχει συνέχεια σε μια συγκεκριμένη πολιτική διαχρονικά, αν θέλετε από τη Μεταπολίτευση και εντεύθεν, με διαδοχικές κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ είτε συγκυβερνήσεις των τελευταίων ετών ή όπως και η σημερινή, που δεν εφαρμόζουν μια συγκεκριμένη πολιτική στον χώρο της παιδείας με ορισμένες μικροαλλαγές κατά καιρούς, ανάλογα με τους συσχετισμούς που διαμορφώνονται και στο κίνημα και τις πιέσεις που δέχονται.

Αλλά σε καμμία περίπτωση δεν αναιρείται η στρατηγική κατεύθυνση υλοποίησης μιας συγκεκριμένης πολιτικής που έχει μια συγκεκριμένη στρατηγική κατεύθυνση Ευρωπαϊκής Ένωσης, κεφαλαίου, κυβερνήσεων στον χώρο της παιδείας. Χρόνια τώρα αυτή η πολιτική έχει χαραχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση με μια σειρά από συνθήκες, νόμους κ.λπ. προκειμένου τι; Να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες των μονοπωλιακών επιχειρήσεων, του κεφαλαίου για την αναπαραγωγή του ιδιαίτερα σε συνθήκες κρίσης.

Βέβαια, η όποια καθυστέρηση ή και ασυνέχεια εμφανίζονταν σε αυτόν τον τομέα της παιδείας στη χώρα μας δεν είχαν να κάνουν με τις εναλλαγές των Υπουργών και των κυβερνήσεων, αλλά με τις δοσμένες ανάγκες της ίδιας της καπιταλιστικής ανάπτυξης στη χώρα μας, κάτω, βεβαίως, και από την παρέμβαση του εργατικού αλλά και του νεολαιίστικου κινήματος.

Η καπιταλιστική δε κρίση έδωσε το έναυσμα και το έδαφος σε δρομολογημένες αντιδραστικές αλλαγές στον χώρο της παιδείας να επιταχυνθούν, ανεξάρτητα από το ποιος ήταν στη διακυβέρνηση ή ποιος ήταν στο αντίστοιχο Υπουργείο. Παράλληλα, έχουμε μια σάρωση των μορφωτικών δικαιωμάτων του λαού και των παιδιών του.

Η θεσμοθέτηση, λοιπόν, επετειακών συναντήσεων τέως Υπουργών, αν πάρουμε υπ' όψιν και σε ποιους αναφερόμαστε, δεν αφορά αυτό καθαυτό το ζήτημα της παιδείας, που έτσι κι αλλιώς οι κυβερνητικοί συνεταιρίζονται ομοιοσύν και μαζί τους συμφωνούν στρατηγικά και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου.

Όμως εξυπηρετούν τους σχεδιασμούς αναδιάρθρωσης του αστικού πολιτικού συστήματος που είναι σε εξέλιξη.

Βεβαίως, μέσα από τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, που ενδεχομένως έρχονται να επιλύσουν κάποια προβλήματα, σε καμμία περίπτωση δεν αναιρείται, δεν αμφισβητείται η κυρίαρχη πολιτική που εφαρμόζεται και υλοποιείται και στο χώρο της παιδείας.

Έτσι, λοιπόν, σε ό,τι αφορά τη μοριοδότηση, έρχεται η Κυβέρνηση και προτείνει μια μοριοδότηση –υποτίθεται– για να προσελκύσει εκπαιδευτικούς για τις απόμακρες και δυσπρόσιτες περιοχές της χώρας, κυρίως τα νησιά, όπου όντως εμφανίζεται οξύμεινο το πρόβλημα. Το πρόβλημα, όμως, οξύνεται, όχι με βάση το δυσπρόσιτο των περιοχών, αλλά στη βάση του σχεδιασμού για μηδενικές σχεδόν προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών. Μόλις διακόσιες δώδεκα θα είναι οι προσλήψεις φέτος για το σύνολο της εκπαίδευσης.

Δεύτερον, η μοριοδότηση που δίνει η Κυβέρνηση με τη συγκεκριμένη ρύθμιση για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, που είναι αυτοί κατά κύριο λόγο που περιδιαβαίνουν τη χώρα με 680 ευρώ μισθό και διογκώνονται σε αριθμό, είναι μια σκέτη κοροϊδία, αφού ο προηγούμενος νόμος έχει κλειδώσει τους πίνακες διορισμού των αναπληρωτών και η όποια μοριοδότησή τους αφορά μόνο αυτήν τη χρονιά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν ήσασταν εδώ, αλλά ανοίξαμε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ακούστε συνολικά την εισήγησή μας και μπορείτε ενδεχομένως να απαντήσετε στην ομιλία σας. Ανοίξατε εσείς, αλλά εμείς το ανοίγουμε και για πιο πριν. Ακούστε μας.

Έτσι, λοιπόν, χιλιάδες είναι οι νέοι εκπαιδευτικοί που έχουν κάνει αναπληρωτές για τις χρονιές από το 2011 έως το 2014 και βέβαια η προϋπηρεσία τους μένει χωρίς κανένα αντίκρισμα.

Δεν είμαστε ενάντια γενικά στη μοριοδότηση και σημειώνουμε την ανάγκη της επέκτασής της και για τις παραπάνω χρονιές. Η λύση, όμως, σήμερα στα πάνω από είκοσι δύο χιλιάδες πεντακόσια κενά εκπαιδευτικών που υπάρχουν για τη νέα σχολική χρονιά, όπως το ίδιο το Υπουργείο έχει παραδεχθεί, είναι μόνο μία, ανεξάρτητα εάν πρόκειται να τα καλύψει, όπως είχε δεσμευθεί τότε ο Υφυπουργός σε μία συνεδρίαση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων που είχα παρευρεθεί, με δεκαεννέα χιλιάδες πεντακόσιους αναπληρωτές. Για τους υπόλοιπους και έως τον αριθμό των είκοσι δύο χιλιάδων πεντακοσίων και όποιες άλλες ανάγκες υπάρχουν τι θα γίνει;

Συνεπώς ο μαζικός διορισμός μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού στα σχολεία για εμάς είναι το βασικό ζήτημα. Το επιχείρημα της Κυβέρνησης για τα δημοσιονομικά προβλήματα, που τάχα επιβάλλουν έκτακτες λύσεις, υποκρύπτει αυτό που έχει δρομολογηθεί εδώ και χρόνια, τις συντριπτικές ανατροπές των εργασιακών σχέσεων στα σχολεία που έρχονται σαν παρεπόμενη συνέχεια των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στο ίδιο το σχολείο. Άρα, λοιπόν, υπάρχει συνέχεια στην πολιτική και στον χώρο της παιδείας.

Η μαζική, λοιπόν, συμμετοχή ανέργων εκπαιδευτικών –πάνω από εβδομήντα πέντε χιλιάδες– στους πίνακες των αναπληρωτών υπογραμμίζει με δραματικό τρόπο το οξύμεινο πρόβλημα της ανεργίας και σ' αυτόν τον κλάδο, σε αντίθεση με τις τεράστιες και οξύμεινες ανάγκες που υπάρχουν στα σχολεία σήμερα, που να μην το Υπουργείο και η Κυβέρνηση δεν μπορούν να τις αρνηθούν, αλλά δεν κάνουν και τίποτα για τη λύση τους.

Όσον αφορά για την πληροφόρηση και όλα αυτά που ακούγονται ή αυτά που ακούσαμε και προηγούμενως από τον Υπουργό ή όλα αυτά που ειπώθηκαν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για την υπέρβαση του ορίου 1 προς 10 κ.λπ. με προσλήψεις ή διενέργεια του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ μέσα στο 2014, εμείς λέμε ότι μόνο ως πρόκληση μπορεί να εκληφθεί από τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και τα παιδιά. Χρόνια τώρα και όχι με αφετηρία την κρίση, ζουν τα παιδιά, οι λαϊκές οικογένειες το καθεστώς των προσλήψεων με το σταγονόμετρο σε εκπαιδευτικούς καθώς και συντριπτικές ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, με αποτέλεσμα τα σχολεία να ανοίγουν και να κλείνουν με χιλιάδες κενά και τα παιδιά να μένουν χωρίς δάσκαλο.

Σε ό,τι αφορά τους μουσουλμάνους ιεροδιδασκάλους, έχουμε τοποθετηθεί ήδη σε αυτό το ζήτημα από το 2007, ψηφίζοντας «παρών» στο πλαίσιο της αντίληψης που έχουμε ως κόμμα για τον διαχωρισμό Εκκλησίας και Κράτους και με τη γνώση του πώς αξιοποιούνται θρησκευτικά και άλλα ζητήματα της μειονότητας από τη μεριά του μουσουλμανικού καθεστώτος, του προξενείου,

των αστικών κομμάτων στη χώρα μας.

Με αυτήν την έννοια είχαμε πει ότι δεν έχουμε αντίρρηση να πληρώνονται και οι ιεροδιδάσκαλοι από το κράτος, όπως και οι ορθόδοξοι ιερείς. Είχαμε αντιτεθεί στις συμβάσεις που σήμερα έρχονται για παράταση, όπως και στο ότι δεν προβλέπεται η συμμετοχή της μουσουλμανικής κοινότητας στις επιτροπές επιλογής των ιεροδιδασκάλων. Αυτά είναι ζητήματα που επιτρέπουν, κατά τη γνώμη μας, να εμφολωθούν και να διαιωνίζονται αντιπαράθεσεις μακριά από τα πραγματικά προβλήματα του λαού και της μουσουλμανικής κοινότητας και στις οποίες, βεβαίως, δεν συμφωνούμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Στις σημερινές συνθήκες η διδασκαλία της μουσουλμανικής θρησκείας στο δημόσιο σχολείο και εκτός ωρολογίου προγράμματος είναι σε θετική κατεύθυνση και κατ' εμάς, στο πλαίσιο του αναγκαίου διαχωρισμού Εκκλησίας-Κράτους, θα πρέπει να διαμορφώνεται ανάλογα η κατάσταση για όλα τα παιδιά. Το μάθημα των Θρησκευτικών εντός του ωρολογίου προγράμματος του σχολείου δεν έχει λόγο ύπαρξης και πρέπει να αντικατασταθεί με τη γνώση της ιστορίας των θρησκειών.

Σε ό,τι αφορά την κατάργηση της παραγράφου 2 του άρθρου 35 του ν. 3794, που δημιουργούσε προσκόμματα στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για φοιτητές πάσχοντες από συγκεκριμένες παθήσεις, δεν είναι αρνητική. Εμείς βεβαίως και δεν τοποθετούμαστε αρνητικά. Δεν λύνει, όμως, σε καμία περίπτωση τα τεράστια προβλήματα και τις δυσκολίες στην πρόσβαση, στη φοίτηση και στην ολοκλήρωση των σπουδών των παιδιών με αναπηρίες.

Ακριβώς για την ουσιαστική αντιμετώπιση του πιο πάνω προβλήματος το Κομμουνιστικό Κόμμα κατέθεσε ολοκληρωμένη τροπολογία, με αριθμό 1742, την οποία ζητούμε να κάνει δεκτή η Κυβέρνηση. Μέσω αυτής προτείνουμε συγκεκριμένα σε όλα τα πανεπιστήμια της χώρας και στο πλαίσιο των οργανισμών τους να δημιουργούνται δομές για την ολόπλευρη στήριξη των φοιτητών και των σπουδαστών με αναπηρία. Επίσης, προτείνουμε το πανεπιστήμιο να προσλαμβάνει με μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας και πλήρη δικαιώματα διερμηνείας νοηματικής γλώσσας, ειδικούς συνοδούς, κοινωνικούς επιμελητές, ειδικό βοηθητικό προσωπικό κ.λπ..

Προτείνουμε τα συγγράμματα να παρέχονται δωρεάν στους φοιτητές, όλες οι ιστοσελίδες και οι βιβλιοθήκες των πανεπιστημιακών σχολών να είναι άμεσα προσβάσιμες για τους φοιτητές, σπουδαστές κ.λπ., να χρηματοδοτούνται όλα τα πανεπιστήμια από τον κρατικό προϋπολογισμό για την υλοποίηση των απαραίτητων έργων και υποδομών –ράμπες, ανελκυστήρες κ.λπ.- ώστε να εξασφαλιστεί η προσβασιμότητα στους κινητικά ανήμπορους φοιτητές.

Επιπλέον προτείνουμε οι φοιτητές με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις να μεταγγράφονται, χωρίς όρια και προϋποθέσεις, σε ισότιμη σχολή του τόπου κατοικίας τους ή πλησίον των δομών αποκλειστικής θεραπείας τους, με βάση, βεβαίως, την πάθησή τους.

Πρόκειται για μια συγκεκριμένη πρόταση που καταθέτουμε στην επερώτηση για τους φοιτητές. Βεβαίως, εδώ θα ήθελα να πω ότι έχουμε καταθέσει άλλες δύο τροπολογίες, σε ό,τι αφορά τη διαγραφή των φοιτητών και την προαγωγή και απόλυση των μαθητών από το λύκειο, στη βάση όλων αυτών. Σημειωτέον ότι αυτήν την τροπολογία για την προαγωγή και απόλυση των μαθητών είναι η δεύτερη φορά που την καταθέτουμε. Εμείς ζητούμε να τις κάνει και τις τρεις δεκτές το Υπουργείο ή τουλάχιστον να μας απαντήσει ότι τις απορρίπτει.

Στόχος της τροπολογίας που καταθέτουμε για τη διαγραφή των φοιτητών είναι να εξασφαλιστεί ότι κανένας φοιτητής και σπουδαστής που θέλει να ολοκληρώσει τις σπουδές του δεν θα στερηθεί αυτήν τη δυνατότητα. Σε αυτήν την κατεύθυνση, αυτό που προβάλλουμε και προτάσσουμε είναι το κάθε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, ανάλογα με τις απαιτήσεις που απορρέουν από τα προγράμματα σπουδών, να είναι υποχρεωμένο να θεσπίσει μέτρα που να διευκολύνουν την ολοκλήρωση των σπουδών όσων φοιτητών και σπουδαστών εργάζονται κατά τη διάρκεια

των σπουδών τους ή σπουδάζουν μακριά από τον τόπο κατοικίας τους. Βέβαια, σε κάθε περίπτωση, κανένας ενεργός φοιτητής ή σπουδαστής δεν μπορεί να στερηθεί τη φοιτητική του ιδιότητα και τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτήν, εκτός βεβαίως αν το επιθυμεί ο ίδιος.

Προτού κλείσω να πω ότι έχουμε, βεβαίως, και τις υπουργικές τροπολογίες. Θα ήθελα μερικές διευκρινίσεις. Δεν ξέρω αν θα έχουμε μετά τον χρόνο για δευτερολογίες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Καλύτερα θα ήταν τώρα που έχετε χρόνο να τα πείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία 1776, που κατέθεσε ο Υπουργός. Στην ουσία με το άρθρο 1 μειώνεται το ποσοστό καταβολής των εσόδων στο 7%, από το 10% που ίσχυε πριν, από ελεύθερα επαγγέλματα που ασκούν οι πανεπιστημιακοί. Αυτό λέει. Ή αν δεν ισχύει αυτό, πείτε μας τι ισχύει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι. Ισχύει για όσους έχουν δηλώσει ως πλήρη και αποκλειστική απασχόληση το πανεπιστήμιο και κατ' εξαίρεση ασκούν μια δραστηριότητα. Δεν μιλάω για τους μερικής απασχόλησης, αλλά γι' αυτούς που έχουν δηλώσει πλήρη και αποκλειστική απασχόληση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ναι, γι' αυτούς, καμμία αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, δεν γίνεται διάλογος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ούτως ή άλλως, εμείς αυτό που λέμε είναι ότι η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση θα πρέπει να διέπει την εργασιακή σχέση των μελών ΔΕΠ, χωρίς τη δυνατότητα ιδιωτικής ενασχόλησης προς την κατεύθυνση προσπόρισης χρημάτων κ.λπ..

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 2 της ίδιας τροπολογίας, μας βρίσκει αντίθετους το γεγονός ότι μέσω, έστω, αυτού του κονδυλίου, του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, πάμε να καλύψουμε τα προβλήματα που θα προκύψουν ή προκύπτουν στη μισθοδοσία των αναπληρωτών. Αυτό δεν γίνεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα απευθύνεστε στο Τμήμα, κύριε Λαμπρούλη, και όχι στον Υπουργό. Ο Υπουργός θα απαντήσει αν θέλει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ναι, εντάξει. Απλά κοιτάω τον Υπουργό, κύριε Πρόεδρε.

Σχετικά με την υπ' αριθμόν 1774 τροπολογία που έχει οκτώ άρθρα, υπάρχουν κάποια άρθρα στα οποία δεν θα είχαμε αντίρρηση. Όμως, επειδή σε κάποια συμφωνούμε και σε άλλα διαφωνούμε, στο σύνολο θα το καταψηφίσουμε. Διότι υπάρχουν κάποια άρθρα με τα οποία ενδεχομένως θα συμφωνούσαμε αλλά δεν μπορούμε να το κάνουμε.

Κλείνω με το εξής, κύριε Πρόεδρε. Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει εφ' όλης της ύλης αντίθεση με τη συνολική πολιτική που ακολουθείται αλλά και με την πολιτική που κυριαρχεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο χώρο της παιδείας, την ευρωπαϊκή λογική, που κάτω από το μοτίβο της σύνδεσης της παιδείας με την αγορά δικαιολογούνται όλα τα άλλα.

Κυριαρχεί μία άποψη, η οποία μπορεί να φαίνεται ελκυστική, ιδιαίτερα σε μία περίοδο ανεργίας, μερικής απασχόλησης και επαγγελματικής ανασφάλειας, ότι δηλαδή εάν συνδεθεί η παιδεία με την αγορά τα πράγματα λύθηκαν.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν είναι έξω από τη λογική ότι η παιδεία πρέπει να είναι αναπόσπαστο στοιχείο της οικονομίας και της κοινωνίας. Δεν υποστηρίζουμε μία παιδεία για τον εαυτό της, ασύνδετη από την παραγωγή, ασύνδετη από τις κοινωνικές ανάγκες. Όμως, ακριβώς επειδή η οικονομία είναι δεδομένη, η σύνδεση της παιδείας με την οικονομία την καθιστά σήμερα και ταξική και ανορθολογική και αντιεπιστημονική ως προς το περιεχόμενό της.

Για αυτό συνδέουμε το θέμα της παιδείας με την ανάγκη γενικότερης πολιτικής και κοινωνικής αλλαγής. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν αγωνιζόμαστε έτσι ώστε κάποια από τα προβλήματα που εμφανίζονται από την εφαρμογή της συγκεκριμένης πολιτικής να αμβλυνθούν, να μειωθούν, προς την κατεύθυνση ελάφρυνσης των όποιων συνεπειών άσκησης αυτής της πολιτικής.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Τζάκρη, ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από αρκετό καιρό έρχεται προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που δεν αφορά περικοπές μισθών και συντάξεων, ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας σε τιμή ευκαιρίας ούτε άλλες μεταρρυθμίσεις -εντός εισαγωγικών και παρενθέσεων- που θα μας φέρουν δήθεν την ανάπτυξη και θα μας οδηγήσουν σε αυτήν. Ευτυχώς αφορά στο μεγαλύτερο μέρος του σε αντι-μεταρρυθμίσεις. Έτσι ονομάζω εγώ τις πολιτικές που στοχεύουν στην κοινωνία και στις ανάγκες της.

Ο ελληνικός λαός χόρτασε από μεταρρυθμίσεις και ψέματα. Ας δούμε και λίγο τα πραγματικά του προβλήματα. Αναφερόμενη σε ψέματα, δεν μπορώ παρά να θυμηθώ την εκπαιδευτική πολιτική του κ. Αρβανιτόπουλου και τη συστηματικότητα με την οποία εργάστηκε χέρι με χέρι με τα κυβερνητικά μέσα μαζικής συκοφάντησης, για να διαλύσουν τη δημόσια πανεπιστήμια στο όνομα των αυθαίρετων υποσχέσεων για απολύσεις στο δημόσιο τομέα. Δεν μπορώ παρά να θυμηθώ τις «θεατρικές» παραστάσεις που ανέβαζαν καθημερινά για τον δήθεν υπερβολικό αριθμό των διοικητικών υπαλλήλων που υπηρετούσαν στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Πού είναι, βέβαια, σήμερα ο κ. Αρβανιτόπουλος μετά την κατάθεση του πορίσματος του εξωτερικού αξιολογητή που κατατέθηκε στα μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων την περασμένη βδομάδα;

Τι λέει αυτό το πόρισμα; Λέει ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια και πολύ περισσότερο τα ελληνικά ΤΕΙ βρίσκονται πολύ πιο κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο όσον αφορά τη σχέση διοικητικών υπαλλήλων προς φοιτητές αλλά και διοικητικών υπαλλήλων προς καθηγητές. Αυτό σημαίνει ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι επί της ουσίας υποστελεχωμένα και μάλιστα σε σχέση με ορισμένα πανεπιστημιακά ιδρύματα της Βόρειας Ευρώπης, όπως είναι για παράδειγμα το πανεπιστήμιο του Ελσίνκι, είναι ιδιαίτερα υποστελεχωμένα.

Η σχέση διοικητικών υπαλλήλων προς φοιτητές στα ελληνικά πανεπιστήμια είναι της τάξεως του 1,32 διοικητικών υπαλλήλων ανά 1.000 φοιτητές, ενώ στα ΤΕΙ ο αριθμός αυτός μειώνεται ακόμη περισσότερο και είναι 0,38 διοικητικοί υπάλληλοι ανά 1.000 φοιτητές, τη στιγμή που στο Ελσίνκι είναι 14 διοικητικοί υπάλληλοι ανά 1.000 φοιτητές. Στα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια η αναλογία σε ό,τι αφορά τους καθηγητές, είναι 0,88 διοικητικοί υπάλληλοι ανά καθηγητή και στα ελληνικά πανεπιστημιακά ιδρύματα είναι 0,22 διοικητικοί υπάλληλοι ανά καθηγητή. Ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 6,20 υπάλληλοι ανά 1000 φοιτητές.

Αυτό σημαίνει πως σύμφωνα με την καλή θέση που έχουν στην παγκόσμια κατάταξη ορισμένα πανεπιστήμια, όπως είναι το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο ή το πανεπιστήμιο της Αθήνας, το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, το σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας -δηλαδή οι ακαδημαϊκοί ως επί το πλείστον, οι ερευνητές, οι καθηγητές, οι φοιτητές και οι διοικητικοί υπάλληλοι- έχουν αναλάβει σοβαρά τον ρόλο τους και εν πάση περιπτώσει με πενιχρά μέσα επιτυγχάνουν σχετικά καλά αποτελέσματα.

Κατόπιν αυτών, θα ήθελα να δω να γίνεται προσπάθεια από όλους μας να σταματήσει επιτέλους αυτή η καταστροφική κατάσταση και η επίθεση που έχει ξεκινήσει από κάποιους ενάντια στις δομές του κράτους και στους εργαζόμενους σε αυτές. Είναι τελείως διαφορετικό να διορθώνουμε λάθη, να αναδιαρθρώνουμε τις διοικητικές δομές και τις διοικητικές υπηρεσίες και τελείως διαφορετικό είναι να απολύουμε, να συκοφαντούμε και να καταστρέφουμε τις ζωές ανθρώπων στη βάση μιας δήθεν ανανέωσης του κράτους, η οποία επί της ουσίας δεν υφίσταται.

Θα ήθελα, μάλιστα, να σταματήσει και η λάσπη που δέχθηκαν τα πανεπιστήμια και οι εργαζόμενοι σε αυτά από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, που δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από τα πραγματικά στατιστικά δεδομένα, τα οποία δείχνουν τι; Δείχνουν ότι δεν υπάρχει καμμία απολύτως ανάγκη για απολύσεις. Να μη σας πω ότι οδηγήσαμε στο αντί-

θετο συμπέρασμα.

Κύριε Υπουργέ, προσλήψεις πρέπει να γίνουν -σας το είπα και στην αρμόδια επιτροπή- σύμφωνα με τη μελέτη που κατατέθηκε και όχι απολύσεις.

Τα παραπάνω με οδηγούν αβίαστα στο συμπέρασμα ότι η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας σε αραστή συνεργασία με τον «Υπουργό των απολύσεων», τον κ. Μητσοτάκη -μάλλον, με συγχωρείτε, τον Υπουργό των «μεγάλων» μεταρρυθμίσεων- και βέβαια με ορισμένα μαζικά μέσα διαστρέβλωσης της αλήθειας στη χώρα μας έψαχναν -όπως στην περίπτωση της ΕΡΤ και των εκπαιδευτικών της τεχνολογικής εκπαίδευσης- απλά για τους αριθμούς που θα συγκροτούσαν το σύνολο των εξήμισι χιλιάδων που είναι ο στόχος για τις απολύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ακόμα σημαντικό ζήτημα του παρόντος νομοσχεδίου αφορά στον διπλασιασμό της μοριοδότησης των αναπληρωτών που υπηρετούν στις δυσπρόσιτες και παραμεθόριες περιοχές. Το νομοσχέδιο έρχεται ακριβώς να διορθώσει ένα σημαντικό πρόβλημα της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και μια αδικία -αν θέλετε- εις βάρος των ανθρώπων που υπηρετούν σε απομακρυσμένες περιοχές -ή υπηρετούν- και η υπηρεσία τους εξομοιώνονταν με αυτήν όσων υπηρετούν στα αστικά κέντρα.

Έτσι, καλούσαν έναν καθηγητή, έναν δάσκαλο να υπηρετήσει μακριά από το σπίτι του σε μια απομακρυσμένη και δυσπρόσιτη περιοχή ή σε ένα νησί, με τον πολύ χαμηλό μισθό -που όλοι γνωρίζουμε ποιος είναι- ο οποίος δεν καλύπτει ούτε τις βασικές ανάγκες διαβίωσής του. Σε αυτόν τον άνθρωπο δεν έδιναν καν τη διέξοδο και τη δυνατότητα ότι αφού υπηρετήσει για κάποιο χρονικό διάστημα σε μια απομακρυσμένη περιοχή, στη συνέχεια με την αυξημένη μοριοδότηση θα μπορέσει να επιστρέψει κοντά στον τόπο της μόνιμης διαμονής του.

Με τη μοριοδότηση που προτείνεται γίνεται, επίσης, ευχερέστερη η ανεύρεση αναπληρωτών εκπαιδευτικών για να υπηρετήσουν στις δυσπρόσιτες, απομακρυσμένες περιοχές -διότι τη ζήσαμε κι αυτό τα προηγούμενα χρόνια με τα τεράστια κενά που υπήρχαν στα νησιά και στις ορεινές μειονοτικές περιοχές- διότι παρέχεται ένα σημαντικό κίνητρο και πολιτικά γίνεται μια διόρθωση σε αυτήν τη στρεβλή αντίληψη ισότητας που είχε επιβληθεί τα τελευταία χρόνια μετά το 2010 που μόνο την πραγματική ισότητα δεν εξυπηρετούσε. Διότι δεν μπορείς να έχεις ισότητα σε άνισες και ανόμοιες καταστάσεις και διότι επιβάλλοντας ισότητα σε αυτές τις καταστάσεις στην ουσία επιβάλλεις την ανισότητα. Όπως και να το κάνουμε είναι διαφορετικό πράγμα το να υπηρετεί κανείς στο Χαλάνδρι και διαφορετικό πράγμα να υπηρετεί στο Καστελόριζο ή στα Πομακοχώρια στην Ξάνθη.

Εγώ, όμως, κύριε Υπουργέ, θέλω να το πάω κι ένα βήμα παρακάτω και να εισηγηθώ να αποκαταστήσει την αδικία των τεσσάρων προηγούμενων ετών και να βρεθεί μια νομική φόρμουλα -αντισταθμιστική- ότι υπάρχει πρόβλημα αναδρομικότητας- ώστε οι εκπαιδευτικοί που υπηρέτησαν σε αυτές τις περιοχές να μπορέσουν να μοριοδοτηθούν με έναν τρόπο επαυξημένο, ως ελάχιστη αναγνώριση των υπηρεσιών που προσέφεραν.

Ωστόσο, ο διπλασιασμός της μοριοδότησης δεν έχει καμμία πρακτική αξία και σημασία, όπως σας είπα, αν δεν συνοδεύεται από το αντίστοιχο άνοιγμα των πινάκων των αναπληρωτών που έκλεισαν εν όψει της διεξαγωγής του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ το 2012, ο οποίος διαγωνισμός βεβαίως ουδέποτε διενεργήθηκε. Διαφορετικά και σε εικοσαπλασιασμό της μοριοδότησης να πάτε δεν έχει κανένα απολύτως νόημα, εφόσον οι πίνακες θα παραμένουν κλειστοί. Χαίρομαι που πραγματικά...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Άνοιξαν από το 2012 και μετά. Δεν άνοιξαν από το 2010 έως 2012. Ξεκλείδωσαν οι πίνακες 2012-2014.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Γιατί έτσι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Γιατί το 2012 ήταν να γίνει διαγωνισμός και δεν έγινε. Κάποιοι θεωρούσαν ότι θα γίνει.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ναι. Όμως, δεν έγινε. Νομίζω ότι πρέπει να το πάτε στο 2010.

Ένα μεγάλο μέρος του πολύ μεγάλου αριθμού των οργανικών

θέσεων που έχουν προκύψει τα τελευταία χρόνια για τους γνωστούς λόγους, όπως για παράδειγμα, εξαιτίας του πολύ μεγάλου αριθμού των συνταξιοδοτήσεων-ανέρχονται φέτος στα είκοσι δύο μισι χιλιάδες τα οργανικά κενά στα σχολεία- πρέπει να καλυφθεί από εκπαιδευτικούς, κύριε Υπουργέ, με μόνιμη σχέση εργασίας με την εκπαίδευση. Η ποιοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος συνδέεται με την αξιολόγηση, αλλά συνδέεται και με τη μόνιμη σχέση εργασίας του εκπαιδευτικού με την εκπαίδευση.

Τα τελευταία χρόνια είχαμε καταντήσει μια χώρα της εποχικής εργασίας, της απλήρωτης εργασίας και της part-time απασχόλησης. Οι άνθρωποι δεν μπορούν ούτε να προχωρήσουν στη ζωή τους ούτε καν να προβούν σε έναν στοιχειώδη οικογενειακό προγραμματισμό, με απλήρωτη ή κακοπληρωμένη εργασία, με εποχικές συμβάσεις επτά ή οκτώ μηνών και με εποχική απασχόληση τους υπόλοιπους μήνες στον τουρισμό. Έχουμε σήμερα χιλιάδες εκπαιδευτικούς οι οποίοι το χειμώνα εργάζονται στα σχολεία και τα καλοκαίρια εργάζονται στα χωράφια ή σε ρεβίρια μπίρα στα εστιατόρια.

Επομένως είναι επιτακτική η ανάγκη να προχωρήσετε, το συντομότερο δυνατόν, στη διεξαγωγή ενός διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για την πρόσληψη ικανού, όμως, αριθμού εκπαιδευτικών. Τα εκπαιδευτικά κενά είναι τεράστια -το ξέρουμε όλοι- και πραγματικά νομίζω ότι θα πρέπει, αν θέλετε, να εξαιρεθούν κάποια στιγμή από τον κανόνα του 1 προς 10.

Βεβαίως, εδώ θα πρέπει να δείτε και ένα ζήτημα, με το οποίο ξέρω ότι έχετε ασχοληθεί. Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να δείτε το μεγάλο πρόβλημα που προέκυψε με τη θέση των εκπαιδευτικών της επαγγελματικής εκπαίδευσης σε διαθεσιμότητα. Αυτήν τη στιγμή χίλιοι επαγγελματίες άνθρωποι βρίσκονται στην «ομηρία» της διαθεσιμότητας και επακόλουσι εξ αυτών αντιμετωπίζουν την «ομηρία» της απόλυσης, επειδή ακριβώς δεν μπορούν να βρεθούν θέσεις στις οποίες θα πρέπει να μεταταγούν. Νομίζω ότι εν όψει της έναρξης της σχολικής χρονιάς πρέπει να δώσετε μία λύση και στο θέμα αυτό.

Θα ήθελα να μιλήσω για την αυτοδίκαιη διαγραφή από 1^η Σεπτεμβρίου του 2014 των λεγόμενων αιώνων ή λιμναζόντων φοιτητών και τη δυνατότητα που δίνεται με την κατάθεση της τροπολογίας σε φοιτητές που εισήχθησαν πριν από το 2003, να μπορούν να συμμετάσχουν σε δύο επόμενες εξεταστικές περιόδους, μόνο αν προηγουμένως είχαν συμμετάσχει σε τουλάχιστον μία εξεταστική περίοδο κατά τα δύο προηγούμενα ακαδημαϊκά έτη.

Κατ' αρχάς, αυτό είναι μία ρύθμιση η οποία έρχεται από το παρελθόν. Έχει ψηφιστεί από το 2011. Αυτό που έρχεται με την τροπολογία που εισάγετε τώρα είναι ένα μεταβατικό στάδιο και μία ευκαιρία που εκτιμώ ότι βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση. Σας είπα, όμως, και στη συζήτηση στην επιτροπή ότι θα πρέπει -και θα αναφερθώ, αν θέλετε, σε κάποιες απλώς διοικητικές εγγραφές που δεν συνδέονται και με κάποιες ειδικότερες παροχές από την πλευρά του πανεπιστημίου- σε κάθε περίπτωση να προσέχουμε «να μην πετάξουμε και το μωρό μαζί με τα νερά».

Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να εξετάσουμε και την περίπτωση να εξαιρούνται από τον ορισμό των «αιώνων» φοιτητών που δίνει ο νόμος, φοιτητές οι οποίοι επί της ουσίας δεν είναι αιώνιοι. Πρόκειται για ήδη πτυχιούχους φοιτητές, που έχουν πάρει δηλαδή ένα πρώτο πτυχίο και έχουν εισαχθεί με τη διαδικασία των κατατακτήριων εξετάσεων. Αυτοί οι φοιτητές είναι συνήθως επιμελείς φοιτητές, έχουν ήδη έναν επαγγελματισμό, εργάζονται στα Σώματα Ασφαλείας, είναι λογιστές και εν πάση περιπτώσει επιχειρούν τη βελτίωση του μορφωτικού ή του επιχειρησιακού τους επιπέδου και ενίοτε καθυστερούν να πάρουν το δεύτερο πτυχίο τους για επαγγελματικούς ή για οικογενειακούς λόγους.

Επίσης, δεν μπορούν να υπακούν στην έννοια της διετούς διακοπής των σπουδών που έχετεβάλει στην τροπολογία, γιατί ενδέχεται -όπως ανέφερα ήδη- να έχουν διακόψει τις σπουδές τους για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Μάλιστα, όσοι εξ αυτών εργάζονται στα Σώματα Ασφαλείας ενδέχεται ο τόπος εργασίας και υπηρεσίας τους, λόγω των συνεχών μεταθέσεων, να απέχει σημαντικά από το πανεπιστημιακό ίδρυμα στο οποίο φοιτούν και να καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερής και δαπανηρή, λόγω των επιβε-

βλημένων μετακινήσεων, η ολοκλήρωση των σπουδών τους.

Εξ αυτών των λόγων απαιτείται μία ευνοϊκότερη ρύθμιση γι' αυτές τις κατηγορίες φοιτητών, δηλαδή για πτυχιούχους φοιτητές οι οποίοι αργούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους ή διακόπτουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα μέχρι την τμηματική ολοκλήρωσή τους, λόγω ακριβώς των προαναφερόμενων συνθηκών και όχι εξαιτίας της αδιαφορίας που έχουν επιδείξει. Επιπλέον, αυτοί οι φοιτητές δεν δικαιούνται ούτε δωρεάν συγγράμματα ούτε φοιτητικό πάσο, ούτε και έχουν πρόσβαση στις φοιτητικές εστίες και επί της ουσίας θα έλεγα ότι δεν επιβαρύνει καθόλου το εκπαιδευτικό σύστημα το να υπάρχει μόνο ένας συγκεκριμένος αριθμός αυτών στις πανεπιστημιακές αίθουσες.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δοθείσης της ευκαιρίας θέλω να αναφερθώ και σε ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας μας, το οποίο είναι και πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας και της χειμαζόμενης ελληνικής οικογένειας. Αφορά τις μετεγγραφές των φοιτητών. Πλέον υπάρχουν δύο μεγάλες κατηγορίες. Η πρώτη και μεγαλύτερη, που επικράτησε να ονομάζεται «ελεύθερες μετεγγραφές», ισχύει από τον τελευταίο Μάιο, προβλέπεται από το άρθρο 53 του ν.4264 και φέρει την υπογραφή του προηγούμενου Υπουργού, του κ. Αρβανιτόπουλου. Τι προβλέπει το άρθρο αυτό; Προβλέπει μεταφορά θέσης εισαγωγής πολυτέκνων, τριτέκνων και ειδικών κατηγοριών. Ο νόμος, κύριε Υπουργέ, λέει ότι όσοι εμπίπτουν στις ανωτέρω κατηγορίες δικαιούνται μεταφορά θέσης, η οποία πραγματοποιείται με απόφαση της γενικής συνέλευσης του τμήματος υποδοχής.

Το πρώτο ζήτημα που εγείρεται είναι αν η αρμοδιότητα των γενικών συνελεύσεων των τμημάτων υποδοχής είναι απλά διαπιστωτική -αν, δηλαδή, αρκούνται στο να διαπιστώσουν, ελέγχοντας τα δικαιολογητικά, ότι ο αιτούμενος τη μεταφορά θέσης όντως τη δικαιούται - ή ουσιαστική, οπότε η γενική συνέλευση στο τμήμα της υποδοχής μπορεί, εφόσον το κρίνει απαραίτητο, να μπλοκάρει τη μεταφορά της εκάστοτε θέσης. Εσείς μας είπατε ότι, με το γράμμα του νόμου και σύμφωνα με την ερμηνεία την οποία δίνετε, η αρμοδιότητα αυτή είναι απλά διαπιστωτική. Οι πρυτάνεις, όμως, και γενικότερα η πανεπιστημιακή κοινότητα έχουν εκφράσει ανοιχτά τη διαφωνία τους, όσον αφορά τις λεγόμενες αυτές «ελεύθερες μετεγγραφές», με το αιτιολογικό ότι τα ιδρύματα δεν έχουν τη δυνατότητα από πλευράς υποδοχής, προϋποθέσεων και εκπαιδευτικού προσωπικού να υποδεχθούν μεγάλο αριθμό φοιτητών.

Κατά συνέπεια, κύριε Υπουργέ, είναι πολύ πιθανόν φοιτητές που θεωρητικά δικαιούνται μετεγγραφής τελικά να μην την πραγματοποιήσουν, εφόσον οι γενικές συνελεύσεις των τμημάτων υποδοχής δεν δώσουν το πράσινο φως. Επομένως εκτιμώ ότι θα πρέπει να εκδοθεί άμεσα η σχετική υπουργική εγκύκλιος που θα θέτει προθεσμία στη διοίκηση να αποφαίνεται επί των αιτήσεων μεταφοράς θέσης, με την άπρακτη παρέλευση της οποίας θα θεωρείται ότι αυτή έγινε δεκτή, ώστε να μη βρεθούν προ εκπλήξεως όσοι φοιτητές θεωρούν, βάσει του ανωτέρω ψηφισθέντος νόμου αλλά και των δικών σας εξαγγελιών, ότι μπορούν να μεταφέρουν ελεύθερα τη θέση τους.

Έρχομαι τώρα σε μια άλλη κατηγορία μετεγγραφών, στις μετεγγραφές λόγω εισοδήματος. Ουσιαστικά ο κ. Λοβέρδος επανέφερε τις μετεγγραφές αυτές βάσει του εισοδήματος, με σχετική τροπολογία η οποία ψηφίστηκε από τη Βουλή πριν από μερικούς μήνες. Μοναδικό κριτήριο είναι η εισοδηματική κατάσταση των οικογενειών αυτών και όριο είναι το ποσό των 9.000 ευρώ για κάθε μέλος της οικογένειας του επιτυχόντος. Βέβαια δώσατε και το δικαίωμα της αμοιβαίας μετεγγραφής μεταξύ των φοιτητών των περιφερειακών πανεπιστημίων.

Εγώ θα σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι τάσσομαι υπέρ της επέκτασης της ρύθμισης αυτής και στους επιτυχόντες του 2013 και θα σας εξηγήσω το γιατί. Κατ' αρχάς, διαπιστώνω ότι υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα στο να μπορέσουμε κάποιοι να κατανοήσουμε την πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικογένειας. Ακούω διάφορα επιχειρήματα και δεν μιλάω για τις μεταρρυθμιστικές κορόνες των κατ' επάγγελμα μεταρρυθμιστών εκδοτών και των μεγάλων εφημερίδων. Αναφέρονται σε ορισμένους θεσμικούς παράγοντες, όπως είναι οι πρυτάνεις και διάφορα μέλη της

Κυβέρνησης. Τι δεν έχει γίνει, λοιπόν, κατανοητό όλα αυτά τα χρόνια; Υπάρχει μία τεράστια, παρατεταμένη οικονομική κρίση - πάμε ήδη στον έκτο χρόνο- που κοντεύει να διαλύσει, αν δεν έχει ήδη διαλύσει, πλήρως τη μεσαία τάξη. Υπάρχουν μειώσεις μισθών, υπάρχει τρομακτική αύξηση των φόρων, ανεργία, καταρράκωση του εισοδήματος των ελευθέρων επαγγελματιών, που έχουν καταστήσει τη φοίτηση σε περιφερειακά πανεπιστήμια δεκάδων χιλιάδων φοιτητών αδύνατη.

Οι δρόμοι, λοιπόν, εδώ είναι δύο: Είτε θα αδιαφορήσουμε πλήρως για το γεγονός ότι εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά δεν μπορούν ούτε καν να συντηρήσουν τη στέγη στην οποία διαβιούν ήδη ως οικογένεια, την κύρια κατοικία δηλαδή, πολλών δε μάλλον να συντηρήσουν ένα δεύτερο ή ένα τρίτο σπίτι εκτός αυτής και θα τους πούμε «κόψτε τον λαίμο σας, μη φοιτάτε ποτέ ή γίνετε αιώνιοι φοιτητές ή φοιτητές τουρίστες, για όσους δεν έχουν εργαστήρια ή υποχρεωτικές παρακολουθήσεις» ή θα κατανοήσουμε το πρόβλημα, θα στηρίξουμε τις οικογένειες αυτές, θα τις διευκολύνουμε σε αυτά τα δύσκολα χρόνια.

Θα πρέπει όμως παράλληλα, εφόσον επιλέξουμε το δεύτερο, αυτά τα δύσκολα χρόνια να στηρίξουμε τα πανεπιστήμια, αυξάνοντας τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων υποδοχής -γιατί αντιλαμβάνομαι ότι ο αριθμός τους αυξάνει ραγδαία- και κρατώντας σταθερή τη χρηματοδότηση των τμημάτων από όπου θα φύγουν οι φοιτητές, των περιφερειακών πανεπιστημίων. Επιπλέον πρέπει να διατηρηθούν και οι θέσεις εργασίας στο διοικητικό προσωπικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε θα κάνω χρήση της δευτερολογίας μου κατά ένα μέρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν θα κάνετε χρήση της δευτερολογίας σας. Θα σας δώσω μια ανοχή δύο-τριών λεπτών.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Η στήριξη στην οποία αναφέρομαι αφορά την ίδια την κοινωνία και όχι βέβαια κάποια συντεχνία. Εκτός κι αν έχουμε πέσει στο επίπεδο να θεωρούμε συντεχνία τη φτωχή ελληνική οικογένεια. Στο ίδιο μήκος κύματος βρίσκεται και η λογική της στήριξης των αναπήρων φοιτητών. Ήταν νομίζω λογική υποχρέωση του Υπουργού Παιδείας να διευκολύνει αυτούς τους νέους ανθρώπους που επιθυμούν να συμμετάσχουν στην ακαδημαϊκή διαδικασία, στην ίδια τη ζωή, αν θέλετε, και να τους δώσει όλα τα μέσα και εφόδια να σπουδάσουν ισοτίμως με τους υπόλοιπους φοιτητές.

Άφησα για το τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της ίδρυσης και οργάνωσης Εθνικού Συμβουλίου για την Παιδεία. Αποτελεί μία προσπάθεια να φτιάχνουμε υπερκομματικά όργανα, ειδικά σε έναν χώρο που έχει ανάγκη όσο τίποτε άλλο έλλογες και καλά σχεδιασμένες πολιτικές με μακρά διάρκεια και μακρά πνοή. Διότι όσα χρήματα κι αν δαπανήσει το κράτος, εάν έχουμε έναν οραματιστή Υπουργό κάθε διετία, τότε οι όποιες αλλαγές, όσο καλές κι αν είναι, θα καταστούν ατελέσφορες και θα υπονομεύσουν την ομαλή εκπαιδευτική διαδικασία.

Συνεπώς η ίδρυση ενός τέτοιου συμβουλίου είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αρκεί να δουλέψει πραγματικά και να μη μένει στα χαρτιά, όπως έχουν μείνει τόσα πολλά συμβούλια που σχεδιάστηκαν τα προηγούμενα χρόνια, αλλά δεν στελεχωθήκαν και δεν συνεδρίασαν ποτέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να σημειώσω τα εξής: Ο Υπουργός Παιδείας δέχεται μία επίθεση για τις επιλογές που σας ανέφερα από αυτούς που πλήττονται από το «σύνδρομο Μητσοτάκη» και θα σας εξηγήσω τι εννοώ. Πρόκειται για μια θανατηφόρο νόσο για το πολιτικό σύστημα, που εκπορεύεται από τα εύφορα λιβάδια του νεοφιλελευθερισμού και την έχει κολλήσει και το ΠΑΣΟΚ εσχάτως, που φαίνεται ότι θα αναρρώσει από αυτήν με κληρονομικά κουσούρια.

Η «νόσος Μητσοτάκη» εν ολίγοις περιγράφεται ως εξής: Η κοινωνία εκτός από μία μικρή ομάδα οικονομικών συμφερόντων, μερικών ανθρώπων μετρημένων στα δάκτυλα, δεν χωρίζεται σε πολίτες ούτε καν σε κατηγορίες ή ομάδες πολιτών, αλλά σε συντεχνίες. Οτιδήποτε δεν έχει φόρους, απολύσεις ή μειώσεις μι-

σθών, συνιστά μια ευτελή εξυπηρέτηση συντεχνιακών συμφερόντων. Γι' αυτό, λοιπόν, όποιος βοηθήσει τον φτωχό φοιτητή μιας φτωχής οικογένειας να σπουδάσει, μιας οικογένειας η οποία κατ' ελάχιστον έχει 750 ευρώ εισόδημα τον μήνα -ναι, τόσο είναι οι 9.000 ευρώ που μπήκαν με την τροπολογία που κατέθεσε το Υπουργείο Παιδείας- και δεν τον στείλει στην άλλη άκρη της Ελλάδας, είναι λαϊκιστής αίσχιστου είδους, αντιμεταρρυθμιστής, σκοταδιστής και όλα αυτά τα αντιμεταρρυθμιστικά!

Και όποιος δεν διαλύσει τα πανεπιστημιακά ιδρύματα με απολύσεις -γιατί έτσι υποσχεθήκαμε στην τρόικα, αυτή είναι η «αξιοπιστία», όπως μας είπε ο κ. Χαρδούβελης, την οποία πρέπει να διατηρήσουμε ως κόρη οφθαλμού- τότε ανήκει στην Ελλάδα του παρελθόντος. Ο κ. Μητσοτάκης είναι η Ελλάδα του μέλλοντος, που θα κυβερνάται με e-mail ξένων απροσδιόριστων δυνάμεων!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας θυμίσω ότι η δημοκρατία είναι ένα πολίτευμα που αντλεί τη δύναμή του από τον λαό και υπηρετεί τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και των πολλών και όχι πέντε ανθρώπων στη χώρα και άλλων πέντε εκτός αυτής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Για τη «νόσο Μητσοτάκη» οσονούπω έρχεται η προοδευτική αντιβίωση και περαστικά στη Δεξιά του κ. Σαμαρά!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή ως προς τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώσαμε με τους εισηγητές και ειδικούς αγορητές. Πριν εισέλθουμε στον κατάλογο των ομιλιών, τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Κεγκέρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Θα τοποθετηθώ για δύο τροπολογίες.

Βέβαια, οι προκλήσεις από τις ομιλίες είναι πολλές για να απαντηθούν. Σχετικά, όμως, με αυτό που ανέφερε η κυρία συνάδελφος που μόλις κατέβηκε από το Βήμα, θέλω να της πω ότι το ΠΑΣΟΚ έχει πάρα πολλές αντοχές και ότι έχει χάσει τη συνέχεια γιατί δεν παρακολουθεί τις πολιτικές τοποθετήσεις σε σχέση με αυτά τα οποία ανέφερε ως απόψεις του κ. Μητσοτάκη. Βεβαίως, εάν κάτι εκδηλώνεται σήμερα ως ασθένεια, σημαίνει ότι έχει προσβληθεί πολύ παλαιότερα, σε άλλη εποχή. Γνωρίζετε σε ποια!

Επί των θεμάτων που έχουν να κάνουν με τις τροπολογίες για τις οποίες πήρα τον λόγο. Οι τροπολογίες είναι δύο: Η μια αφορά τη δυνατότητα παράτασης μιας προγραμματικής σύμβασης, προκειμένου να ολοκληρωθεί το έργο και η απασχόληση εργαζομένων που προβλέπονται από αυτήν την προγραμματική σύμβαση, με βάση το άρθρο 38 του ν. 3762. Προτείνουμε στους Υπουργούς που έχουν καταθέσει το νομοσχέδιο, το οποίο συζητάμε να την κάνουν δεκτή.

Επίσης υπάρχει μια τροπολογία που λύνει γραφειοκρατικά θέματα, τα οποία έχουν να κάνουν με την πληρωμή νυχτερινών και εξαιρέσιμων του προηγούμενου έτους που δεν πρόλαβαν να γίνουν μέσα στον χρόνο και, δυστυχώς, δεν υπάρχει η δυνατότητα να πληρωθούν από τον προϋπολογισμό του 2014, εάν δεν γίνει δεκτή αυτή η τροπολογία. Και, βεβαίως, υπάρχουν δύο τρεις ρυθμίσεις που αφορούν τις μονάδες κοινωνικής φροντίδας.

Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 1782 και ειδικό αριθμό 204 και η τροπολογία με γενικό αριθμό 1789 και ειδικό αριθμό 206.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο Υφυπουργός κ. Δερμεντζόπουλος έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Οι τροπολογίες γίνονται δεκτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Εισερχόμαστε, λοιπόν, στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής. Πρώτος είναι ο κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί τη αρχής το σχέδιο νόμου κινείται στην ορθή κατεύθυνση.

Η ίδρυση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την παιδεία είναι

σημαντική. Η παιδεία μας θέλει συνεννόηση, θέλει συναίνεση και διάρκεια των ρυθμίσεων. Κοινός στόχος μας πρέπει να είναι η παροχή εκπαίδευσης υψηλής ποιότητας. Η εμπειρία των μελών του συμβουλίου θα βοηθήσει σημαντικά, αρκεί η κατάθεση των απόψεων να γίνεται επί συγκεκριμένων θεμάτων και να μην είναι γενική και αόριστη.

Θα ήθελα να αναφερθώ πολύ σύντομα στην τροπολογία με αριθμό 1751 που κατέθεσε ο κύριος Υπουργός, με την οποία παρέχεται η δυνατότητα της μη διαγραφής φοιτητών που είχαν συμμετάσχει στις εξετάσεις σε τουλάχιστον μία εξεταστική περίοδο κατά τα δύο προηγούμενα ακαδημαϊκά έτη. Η ρύθμιση αυτή κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, γιατί δίνει τη δυνατότητα ολοκλήρωσης των σπουδών σε εκείνους τους φοιτητές που πραγματικά ενδιαφέρονται να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Θα ήθελα να προσθέσω μια ακόμη παράμετρο στο συγκεκριμένο ζήτημα. Πιστεύω ότι θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα και για εκείνους τους φοιτητές που τα τελευταία χρόνια υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τις σπουδές τους για λόγους που υπερέβαιναν τις δυνάμεις τους και βρίσκονταν ένα μόνο βήμα πριν από την οριστική τους αποφοίτηση. Ποιος μπορεί να αγνοήσει το γεγονός ότι η οικονομική κρίση έπληξε χιλιάδες οικογένειες;

Σε αυτόν τον αγώνα για τη διασφάλιση των βασικών ειδών διαβίωσης πολλές οικογένειες είχαν συμμάχους τους τα νεότερα μέλη τους. Οι νέοι και οι νέες που υποχρεώθηκαν ένα βήμα μόλις πριν από την ολοκλήρωση των σπουδών τους, οφείλοντας ένα, δύο, το πολύ τρία μαθήματα, να συνδράμουν και αυτοί με τις μικρές τους δυνάμεις στην ενίσχυση του οικογενειακού τους εισοδήματος, θα πρέπει να στηριχθούν.

Η συνέχιση των σπουδών τους ήταν τότε, στη δύσκολη αυτή εποχή, κάτι το υπερβολικό ή πολυτέλεια. Σήμερα αυτή η απόφαση της μη συνέχισης και παρακολούθησης των σπουδών τους, τους οδηγεί οριστικά έξω από τα ελληνικά πανεπιστήμια, στερώντας τους πολύτιμα εφόδια, που είναι βέβαιο ότι θα χρειαστούν στον αγώνα που δίνουν για ένα καλύτερο αύριο.

Προτείνω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να ληφθεί υπ' όψιν αυτή η κατηγορία των φοιτητών και φοιτητριών που βρίσκονται κυριολεκτικά στο παρά ένα της αποφοίτησής τους. Πρέπει να προστεθεί στην τροπολογία που έχετε καταθέσει και η κατηγορία των φοιτητών που χρωστούν ένα έως το πολύ δύο ή τρία μαθήματα. Πρέπει να ισχύσει και για αυτούς η ρύθμιση της τροπολογίας, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις δύο εξεταστικές περιόδους. Ίσως θα πρέπει να εξετάσετε τη δυνατότητα να υπάρξουν και δύο εμβόλιμες εξεταστικές περίοδοι για αυτούς τους φοιτητές, όπως υπήρχε και στο παρελθόν. Έτσι, θα μπορέσουν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους και θα μπορέσει να ανοίξει και για αυτούς ένα καλύτερο αύριο.

Νομίζω ότι σε αυτήν την τροπολογία που έχετε καταθέσει είναι σημαντικό να συμπεριληφθούν και αυτοί που οφείλουν ένα έως δύο ή τρία το πολύ μαθήματα. Δεν νομίζω ότι αλλάζει τη φιλοσοφία της εξυγίανσης των πανεπιστημίων, αντίθετα, στηρίζει εκείνους που είναι κοντά, που θέλουν να τελειώσουν, που αγωνίστηκαν αυτά τα χρόνια σκληρά και στις σπουδές τους και στη ζωή τους.

Θέλω να το δείτε, κύριε Υπουργέ και να μας πείτε ότι το αντιμετωπίζετε θετικά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Άννα Χατζησοφία.

ΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ: Κύριε Υπουργέ, το ελληνικό δραματολόγιο στάθηκε τυχερό από το γεγονός ότι δεν ήρσαν στην κυβέρνηση το 1919, όταν ο σπουδαίος Γρηγόριος Ξενόπουλος έγραψε το θεατρικό του έργο «Οι Φοιτηταί». Διαφορετικά, θα είχαμε στερηθεί έναν από τους καλύτερους ρόλους του, εκείνο του Πλάτωνα, ενός αιώνιου φοιτητή, ενός κατά τον Ξενόπουλο αναγεννησιακού ανθρώπου. Και δεν θα υπήρχε ο Πλάτων, γιατί απλούστατα, κύριε Υπουργέ, θα τον είχατε διαγράψει. Θα τον είχατε διαγράψει, συνεπώς στις επιταγές των ιδιωτικών κολλεγίων που προσβλέπουν στις διαγραφές των φοιτητών, για να τους δώσουν την ευκαιρία -με το αζημίωτο των πανάκριβων διδάκτρων

τους πάντα- να ολοκληρώσουν εκεί τις σπουδές τους.

Εκτός, όμως, από την εύνοια επιχειρηματικών συμφερόντων, η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία έχει και σαφές ιδεολογικό πρόταγμα, την αντιστροφή της πραγματικότητας, την παρούσα των θυμάτων της οικονομικής κρίσης ως θυτών και την επίρριψη της ηθικής ευθύνης για τη σημερινή κατάσταση της χώρας μας σε ολόκληρη την κοινωνία.

Οι αιώνιοι φοιτητές εντάσσονται και αυτοί στο κάδρο των τεμπέληδων, των κηφήνων που ευθύνονται για την πολυεπίπεδη χρεοκοπία της χώρας και συνεπώς πρέπει να τιμωρηθούν. Διαφορετικά, ποιος ο λόγος το θέμα των αιώνιων φοιτητών να έχει λάβει τέτοια προβολή, από τη στιγμή που η διαγραφή τους δεν συνεπάγεται κανένα δημοσιονομικό όφελος και δεν αίρει κανένα απολύτως βάρος από τα πανεπιστήμια της χώρας;

Φθάνει πια με το στιγματισμό ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας! Έλεος με την ηθικολογία -επικοινωνιακή και θεσμική- που επιχειρεί να ενοχοποιήσει εργαζόμενους, φοιτητές, ανέργους, συνταξιούχους, αγρότες, προκειμένου να αθώσει τους βασικούς υπεύθυνους για την κρίση, που δεν είναι άλλοι από τα κόμματα της εξουσίας που καταρρέουν και τους φίλους σας ή μάλλον τους εντολείς της Κυβέρνησης, τις τράπεζες, τους μεγαλοεργολάβους και τα διαπλεκόμενα ΜΜΕ.

Σε μια εποχή ανθρωπιστικής κρίσης που οι νέοι άνθρωποι αναγκάζονται να συνδυάζουν σπουδές και εργασία, η ελληνική πολιτεία που τους έφερε σε αυτό το σημείο αντί να σταθεί αρωγός τους πετάει στον Καιάδα, γιατί στη νεοφιλελεύθερη ζυγαριά της εντατικοποίησης της εκπαίδευσης τους ζύγισε και τους βρήκε λειψούς.

Όμως, πώς να σταθεί αρωγός, όταν παράλληλοι και αλληλένδετοι κτόχοι είναι η αντίστοιχη μείωση των μελών ΔΕΠ, καθώς και το κλείσιμο μιας σειράς περιφερειακών πανεπιστημίων;

Στην ουσία, δηλαδή, πίσω από τη διαγραφή των αιώνιων επιχειρείται η συρρίκνωση της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης, προκειμένου να προετοιμαστεί το έδαφος για την επέλαση της αγοράς και σε αυτό το πεδίο.

Εκτός, όμως, αυτών, με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται να «επιλύσετε» και μία σειρά σημαντικών θεμάτων που ταλαιπωρούν την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το σοβαρότερο, χωρίς αμφιβολία, είναι η κάλυψη των κενών θέσεων στα σχολεία ολόκληρης της επικράτειας.

Και τι κάνετε, κύριε Υπουργέ; Το αυτονόητο; Να διορίσετε, δηλαδή, δασκάλους μονίμους και καθηγητές στα δημόσια σχολεία; Όχι. Φυσικά όχι, γιατί αυτό αντιβαίνει πρωτίστως στη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία σας και δευτερευόντως στις επιταγές των δανειστών, παρ' ότι ασφαλώς γνωρίζετε ότι η πρόσληψη ενός μόνιμου εκπαιδευτικού κοστίζει λιγότερο από αυτήν του αναπληρωτή, όπως επίσης γνωρίζετε ότι η αναλογία μόνιμων προς αναπληρωτές έχει φτάσει πλέον σε πρωτόγνωρα επίπεδα. Ο κανόνας των μόνιμων τείνει να μετατραπεί σε εξαίρεση, ενώ η εξαίρεση των αναπληρωτών -και άρα επισφαλώς εργαζομένων- κοντεύει να αποτελέσει τον κανόνα.

Πέρα, όμως, από την κεντρική μας διεκδίκηση για άμεσες προσλήψεις στην εκπαίδευση, υπάρχει και το μείζον πολιτικό και ηθικό ζήτημα των διοριστέων-αδιοριστών εκπαιδευτικών του ΑΣΕΠ του 2008.

Πόσα χρόνια, κύριε Υπουργέ, και εσείς και οι προκάτοχοί σας θα τους εμπαίζετε και θα ευτελιζέτε συγχρόνως τον ίδιο τον θεσμό; Δεν υπάρχει λογικό επιχειρήμα που να δικαιολογεί την άρνησή σας να διορίσετε αυτούς τους ανθρώπους, τη στιγμή που τα κενά είναι χιλιάδες και καλύπτονται μέσω αναπληρωτών και ωρομισθίων και πολύ συχνά, μάλιστα, μέσω της πρόσληψης των ίδιων των διοριστέων του ΑΣΕΠ ως αναπληρωτών και όχι ως μόνιμων, όπως ο νόμος ορίζει.

Μήπως πίσω από αυτήν την άρνηση υποκρύπτεται πελατειακή λογική; Απαντήστε μας αρνητικά διορίζοντάς τους τώρα, όχι «εάν και εφόσον», όπως μας είπε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός.

Επειδή, βέβαια, δεν είμαστε θιασώτες της ισοπεδωτικής κριτικής, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε και ένα θετικό σημείο του νομοσχεδίου.

Συμφωνούμε κατ' αρχάς με το πνεύμα των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 που προβλέπουν αυξημένη μοριοδότηση σε όσους

εκπαιδευτικούς μεταβαίνουν σε ορεινές και νησιωτικές περιοχές. Δεν λαμβάνετε όμως υπ' όψιν σας τα αυξημένα έξοδα αυτών των ανθρώπων, ώστε να τους παρέχετε την απαραίτητη οικονομική ενίσχυση για την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών.

Από την άλλη, δεν προβλέπεται αναδρομική μοριοδότηση σε όσους υπηρέτησαν σε δυσπρόσιτες και παραμεθόριες περιοχές από το 2010 έως σήμερα. Μας είπε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός ότι θα ανοίξουν οι πίνακες από το 2012. Γιατί όχι από το 2010, όταν μάλιστα δεν είχαν ως επιπλέον κίνητρο τη μοριοδότησή τους; Οι άνθρωποι που ανιδιοτελώς προσφέρουν, δεν πρέπει να επιβραβεύονται; Μήπως αυτό το «από το Σεπτέμβριο του 2012» φαντάζει λιγάκι πελατειακό; Μήπως μυρίζει «δικά μας παιδιά»; Με συγχωρείτε, δεν είμαι καχύποπτη. Η Κυβέρνησή σας είναι ύποπτη.

Το ζήτημα της σύστασης του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία αποτελεί μάλλον διάθεση αυτοτιμωρίας του καταρρέοντος πολιτικού συστήματος. Εάν εσείς θέλετε να δώσετε τη δυνατότητα στους πολίτες να θυμηθούν, με μία απλή ανάγνωση της σύνθεσης αυτού του οργάνου τους υπαίτιους για την ισοπέδωση της παιδείας, εμείς προφανώς δεν έχουμε καμμία αντίρρηση!

Όσον αφορά, τέλος, το περιεχόμενο του άρθρου 8 διαπιστώνουμε μία σαφή τάση υποτίμησης του ρόλου των εκπαιδευτικών με αναπηρία. Εκτός όλων των άλλων, οι εκπαιδευτικοί αυτοί αποτελούν ένα θετικό πρότυπο για το σύνολο της μαθητικής κοινότητας. Ενώ σε προηγούμενο προσχέδιο του νόμου το ποσοστό των κατά προτεραιότητα προσλαμβανομένων προβλεπόταν στο

10%, τελικά το ορίσατε μόλις στο μισό, στο 5% και μάλιστα θέσατε ως ημερομηνία ισχύος της σχετικής διάταξης το Μάιο του επόμενου έτους. Αν συνεχίσετε με αυτούς τους ρυθμούς, το ποσοστό θα μηδενιστεί.

Ευτυχώς για όλους τον επόμενο Μάιο θα υπάρχει κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, που θα δώσει τέλος στις πολιτικές των μνημονίων και του νεοφιλελευθερισμού, μία κυβέρνηση με όραμα και στρατηγική για την οριστική έξοδο από την κρίση και για την ανόρθωση της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Ο Υφυπουργός κ. Δερμεντζόπουλος έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία διόρθωση. Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1789, την οποία αποδεχτήκαμε, η φράση «μπορεί να παραταθεί» αντικαθίσταται με τη λέξη «παρατείνεται».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, πρέπει να δοθεί και γραπτώς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Την καταθέτω, κύριε Πρόεδρε, για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

CC

ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

3. 9. 2014

Εξ'Ιδου

Νομοτεχνική Βελτίωση.

Στην υπ'αριθμ. 1789/206/2.9.2014 Τροπολογία - Πρόβλεψη
η φράση « μπορεί να παραταθεί » αντικαθίσταται από
τη λέξη « παρατείνεται ».

Αθήνα, 3.9.2014

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Η κυρία Κουντουρά από τους Ανεξάρτητους Έλληνες έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τα προβλήματα που έχει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι ούτε λίγα ούτε απλά και φυσικά βρίσκεται μέσα στις μνημονιακές δεσμεύσεις και την εποπτεία των δανειστών για τα επόμενα πενήντα χρόνια. Όποιες μικροπαρεμβάσεις προσπαθείτε να κάνετε είναι παυσίπονα σε μία ανίατη νόσο.

Πώς θα βελτιωθεί η εκπαίδευση όταν δεν μπορείτε να διορίσετε εκπαιδευτικούς; Πώς θα αναπτυχθεί η έρευνα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση όταν δεν υπάρχει χρηματοδότηση ούτε και πρόσβαση σε ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες, όπως μας καταγγέλλει η Ένωση Ελλήνων Ερευνητών;

Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θεωρούμε ότι η παιδεία πρέπει να είναι δημόσιο αγαθό, να παρέχεται δωρεάν και ελεύθερα σε όλους τους πολίτες. Η παιδεία πρέπει να έχει ως αποστολή να δημιουργεί ελεύθερους ανθρώπους, καλλιεργώντας τη δημιουργικότητα και την ικανότητα για ανεξάρτητη και κριτική σκέψη. Και βέβαια η παιδεία που σχεδιάζει να παρέχει στους πολίτες του ένα κράτος, προδιαγράφει το ίδιο του το μέλλον.

Ακριβώς γι' αυτό θα πρέπει στη χάραξη της εθνικής πολιτικής για την παιδεία να συμμετέχουν και οι τρεις συνιστώσες που την αφορούν, το κράτος, δηλαδή το Υπουργείο, οι εκπαιδευτικοί ως παιδαγωγοί και όχι ως συνδικαλιστές και η κοινωνία, δηλαδή οι γονείς και οι μαθητές. Γιατί πώς θα προσφέρει θετικά ένα εθνικό συμβούλιο που θα αποτελείται μόνο από πρώην Υπουργούς, όταν κατά τη διάρκεια της θητείας τους παρουσίαζαν αντίθετες πολιτικές επιλογές και άλλαζαν βασικά εκπαιδευτικά νομοθετήματα των προηγούμενων;

Έχουμε δει στο παρελθόν, δυστυχώς, η στρατηγική της παιδείας να μην αλλάζει μόνο από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, αλλά και από υπουργό σε υπουργό ή από υφυπουργό σε υφυπουργό. Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα και παραλείψεις που είναι πολύ δύσκολο με καινούργιες διατάξεις να τις ρυθμίσουμε χωρίς να δημιουργήσουμε άλλα επιμέρους προβλήματα.

Ο ρόλος, λοιπόν, ενός τέτοιου συμβουλίου δεν θα πρέπει να είναι διακοσμητικός. Θα πρέπει, για παράδειγμα, να θέσει τους στόχους για πολύ σημαντικά, κατά τη γνώμη μας ζητήματα, όπως είναι ο σχολικός αθλητισμός σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, η ανάπτυξη δεξιοτήτων των παιδιών και ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός, η ανάπτυξη του ενδιαφέροντος για τις καλές τέχνες, για την καλλιέργεια της σκέψης, με κανόνες οικονομίας. Θα πρέπει να τους δίνει τη δυνατότητα πραγματικά να δουν πώς θα μπορούσαν, σπουδάζοντας κάτι, να συνδεθούν με την αγορά εργασίας.

Πρέπει να διευκολύνεται η διέξοδος στην ιδεολογική αντιπαράθεση για το τι είδους παιδεία τελικά θέλουμε, μία παιδεία ανταγωνιστική ή μια παιδεία ανθρωπιστική; Θέλουμε να μορφώνουμε ανθρώπους που από τη μικρή ηλικία θα ετοιμάζονται για τις παραγωγικές διαδικασίες ή ανθρώπους με πνεύμα αλληλεγγύης και αλtruισμού; Θέλουμε τα παιδιά μας να αποξενωθούν από τα ήθη και την εθνική μας ιστορία, η οποία μας διδάσκει τη θρησκεία και τις παραδόσεις μας; Να τα μορφώνουμε στις κατευθύνσεις μιας παγκόσμιας εκπαιδευτικής πολιτικής που χρειάζεται μόνο καταρτισμένους εργατές για την αγορά εργασίας και δεν θέλει εθνικά σύνορα και εθνικές συνειδήσεις;

Αυτά τα λέω γιατί θέλω να σας θυμίσω αυτά που ανέφερα και στην επιτροπή για τις ιστορικές και θρησκευτικές αναφορές των βιβλίων των δημοτικών και του γυμνασίου, όπου διαπιστώνεται μία διαστρέβλωση και απαξίωση, θα έλεγα, σε θέματα εθνικής σημασίας, παραδόσεων και ορθοδοξίας. Εκεί παρομοιάζουμε τον Μέγα Αλέξανδρο με τον Καραγκιόζη ή την Κοκκινόσκουφίτσα και λέμε ότι το προσκύνημα του Επιταφίου είναι σαν το παιχνίδι «περνά-περνά η μέλισσα».

Δεν θα θέσω βέβαια το πιο σημαντικό, αυτό που καταγγέλλουν όλοι, δηλαδή ότι ενώ υπάρχουν αναφορές σε κάποια βιβλία του γυμνασίου για την 25^η Μαρτίου, δεν υπάρχει καμία αναφορά για την 28^η Οκτωβρίου. Υπάρχουν ζωγραφιές από μοναστήρι που δεν υπάρχει ο σταυρός.

Αυτά τα βιβλία που προτάθηκαν από το Παιδαγωγικό Ινστι-

τούτο είναι δείγματα της εθνικής πολιτικής για την παιδεία μας, έτσι όπως επιθυμεί το Υπουργείο; Ο κ. Καραόγλου, που είναι Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έκανε ερώτηση και πήρε απάντηση. Την απάντηση την διάβασα. Δεν με ικανοποιεί. Αν αυτό είναι το επίπεδο, η ποιότητα και ο τρόπος με τον οποίο έχει δει ένας συγγραφέας ότι πρέπει τα παιδιά να νοιώθουν πιο οικεία για κάποια πράγματα, σας πληροφορώ ότι τα δικά μου παιδιά δεν έχουν ιδέα για τις ιστορίες του Καραγκιόζη.

Άρα ίσως αυτοί που γράφουν τα βιβλία θα πρέπει να δουν τι συμβαίνει και στη σημερινή κοινωνία και ιδιαίτερα στα παιδιά του δημοτικού, να δουν ποιες είναι οι παραστάσεις που έχουν. Έχουν μείνει λίγο πίσω, κατά τη δική μου εκτίμηση και δεν σας κρύβω ότι η ποιότητα και το επίπεδο εμένα προσωπικά δεν με ικανοποιούν και είμαι εκπαιδευτικός.

Είμαστε λοιπόν γενικά θετικοί στη δημιουργία του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία, δηλαδή στα άρθρα 1 και 3, αλλά θα θέλαμε σε αυτό να βρεθεί τρόπος, όπως σας είπα, να υπάρχουν και οι εκπρόσωποι από την εκπαιδευτική κοινότητα και την κοινωνία.

Τα άρθρα 4 και 5 μας βρίσκουν θετικούς και σύμφωνους, για τη μοριοδότηση των μόνιμων και των αναπληρωτών, έτσι ώστε να μπορούν να καλύψουν θέσεις σε απομακρυσμένες περιοχές.

Όμως εκεί, όπως σας είπα, για πολύ σοβαρούς λόγους υγείας, θα πρέπει αυτό να διευκρινιστεί, να είμαστε βέβαιοι ότι να μην θα είναι απόλυτο και ότι θα μείνουν εκεί τα χρόνια που πρέπει να μείνουν, αλλά αν συμβεί κάτι πάρα πολύ σοβαρό, θα πρέπει να καλυφθεί.

Θα πρέπει να σας θυμίσω εδώ το θέμα με τους εκπαιδευτικούς ΑΜΕΑ, που ζητούν μία καλύτερη ποσόστωση στους διορισμούς, καθώς και με τους πολύτεκνους. Και πρέπει να δείτε συνολικά το θέμα για τις πολύτεκνες οικογένειες.

Στο άρθρο 6 είμαστε επίσης σύμφωνοι.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, την 1776/203, που είναι εκπρόθεσμη, θα την καταψηφίσουμε, γιατί είναι καθαρά για την εκπαίδευση διενθών οργανισμών με τους τίτλους σπουδών και την πιστοποίηση. Και η 1751/198, για τους αιώνιους φοιτητές, επίσης, αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα. Θα πρέπει να σκεφτείτε ότι υπάρχουν και ειδικοί λόγοι που κάποιοι δεν μπόρεσαν να φοιτήσουν σωστά και ίσως το χρονικό περιθώριο δεν ήταν αρκετό.

Θέλω από το Βήμα της Βουλής, επίσης, να ευχαριστήσω τον Υπουργό, ο οποίος είναι διατεθειμένος να κοιτάξει και το θέμα του λάθους με τις μετεγγραφές, όσον αφορά το ΑΦΜ. Κάποιοι φοιτητές, αντί να βάλουν το ΑΦΜ του γονέα ή του κηδεμόνα, έβαλαν το δικό τους.

Θέλω να πω ότι δεν πρέπει να μας βλέπουν όλους σαν εγκληματίες και απατεώνες. Ναι, κάποιοι μπορεί να το έκαναν εκ του πονηρού, αλλά κάποιοι μπορεί όντως να έκαναν ένα τεράστιο λάθος. Αυτό όμως θα πρέπει, εφόσον έκαναν την ένσταση, να το δείτε. Και θα σας παρακαλούσα πάρα πολύ να δικαιωθούν αυτοί που δεν είχαν κανένα δόλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αν και καταλαβαίνω ότι αυτήν τη χρονιά με τον νόμο που ψηφίστηκε και που ανεξέλεγκτα δίνει μετεγγραφές, θα υπάρχει, φαντάζομαι, ένας πολύ σημαντικός αριθμός που θα ζητήσει μετεγγραφές. Όμως, γι' αυτό υπάρχουν οι νόμοι και οι Υπουργοί. Οι νόμοι για να πιάνουν το 80% και 90% του λαού και της δίκαιης, αν θέλετε, εφαρμογής, και ο Υπουργός για να μπορεί να ρυθμίζει αυτό το 10% με 15% που δεν μπορεί να βρει αλλιώς το δίκιο του.

Ευχαριστώ πάρα πολύ. Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τώρα, κανονικά, ο νόμος το 100% πρέπει να ρυθμίζει, γιατί αν αφήνουμε το 20% στον Υπουργό...

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Έτσι είθισται, όμως, δυστυχώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, Βουλευτής της ΔΗΜΑΡ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επί τη ευκαιρία έστω αυτού του νομοσχεδίου που τακτοποιεί, ως πούμε, ορισμένα θέματα και προβλήματα στην εκπαίδευση, πρέπει να επαναλάβουμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι είναι κοινός

τόπος ότι η εκπαίδευση -η πρωτοβάθμια, η δευτεροβάθμια, η τριτοβάθμια- είναι ο βασικότερος παράγοντας, για την πνευματική ανέλιξη του ανθρώπου, για την κοινωνική ευημερία, την προάσπιση των αρχών της ισότητας και της αλληλεγγύης, αλλά και για τη σωστή ανάπτυξη κάθε χώρας.

Δυστυχώς όλοι συμφωνούμε και σε κάτι άλλο, ότι στην Ελλάδα, τη χώρα μας, δεν έχουμε επιλύσει ακόμη και βασικά προβλήματα της εκπαίδευσης. Και κάθε φορά οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις θα έλεγε κανείς ότι προσπαθούν να αλλάξουν το πλαίσιο της προηγούμενης Κυβέρνησης με ρυθμίσεις οι οποίες κι αυτές είναι ανεδαφικές και τελικά ο βασικός κορμός της εκπαίδευσης και τα βασικά προβλήματα δεν επιλύονται.

Στο νομοσχέδιο αυτό ο Υπουργός κάνει μία προσπάθεια γι' αυτό το γενικότερο θέμα, με τα τρία πρώτα άρθρα, να δημιουργήσει ένα άλλο εθνικό όργανο-συμβούλιο για τη συζήτηση πάνω σε αυτό και στο μεγάλο θέμα της αναβάθμισης της εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό το συμβούλιο δεν ήταν ανάγκη να υπάρχει με μία νομοθετική ρύθμιση, όταν ακριβώς, όπως σας είπα πριν και η κ. Ρεπούση, υπάρχει το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, το οποίο βέβαια τα τελευταία τρία χρόνια δεν έχει λειτουργήσει.

Από την άλλη πλευρά, ο κάθε Υπουργός έχει τη δυνατότητα να συζητάει με τους προηγούμενους Υπουργούς και το πολύ βασικό είναι αυτός και το επιτελείο του να μπορούν να γνωρίζουν πολύ καλά τα θέματα, να γνωρίζουν τι έχει γίνει μέχρι τώρα στη χώρα και κυρίως ποια είναι τα λάθη τα οποία πρέπει να διορθώσουν. Δηλαδή, δεν είναι ένα συμβούλιο που θα βοηθήσει τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας μόνο. Είναι ότι οι δομές του Υπουργείου Παιδείας πρέπει να είναι έτσι ούτως ώστε να έχουν μία συνέχεια. Η συνέχεια δεν έχει σχέση με τη συνέχεια της ασκούμενης πολιτικής, της πολιτικής που ασκήθηκε μέχρι τώρα. Η συνέχεια έχει σχέση με το να ξέρεις και να διορθώσεις τα προβλήματα και να συμπληρώσεις αποτελεσματικά τη νομοθεσία.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι μπορεί και να υπάρξει αυτό το συμβούλιο, αλλά εκείνο το οποίο πρέπει να συμπληρωθεί είναι να το οργανώσετε όπως νομίζετε, να συμπληρώσετε τις αρμοδιότητές σας, να έχετε εσείς την κύρια ευθύνη ως Υπουργός, ως Υπουργείο για τη λειτουργία του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας.

Νομίζω ότι με τα υπόλοιπα άρθρα θεσπίζονται θέματα τα οποία δημιουργήθηκαν κυρίως από την πολιτική των τελευταίων δύο ετών στα θέματα της παιδείας. Κυρίως προσπαθούν να ρυθμίσουν θέματα της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης. Είχαν τα προβλήματα αυτές οι σχολές, αλλά εσείς τις καταργήσατε εντελώς. Δηλαδή, η μεταρρύθμιση ήταν στην κατάρτησή τους αντί να αναβαθμιστούν και να τακτοποιηθούν ορισμένα άλλα θέματα γι' αυτές τις σχολές. Τώρα βεβαίως βρίσκετε μπροστά σας τα προβλήματα. Είναι παιδιά τα οποία μένουν χωρίς να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, καθηγητές οι οποίοι είναι άνεργοι, χιλιάδες καθηγητές που δεν έχουν πού να πάνε και επίκεινται οι απολύσεις τους κ.ο.κ..

Εμείς συμφωνούμε ότι πρέπει να ρυθμιστούν, αλλά δεν γίνεται έτσι. Πίσω-μπρος, πίσω-μπρος, δεν γίνονται έτσι οι παρεμβάσεις στην εκπαίδευση! Αυτά τα πράγματα πρέπει να ρυθμίζονται στην ώρα τους και θα πρέπει από εκεί και πέρα να προχωράμε μπροστά. Διότι αν στη χώρα μας δεν προχωρήσουμε μπροστά τώρα και με την κρίση στα θέματα της παιδείας, δεν πρόκειται να επιλύσουμε ποτέ τα μεγάλα προβλήματα της χώρας. Η εκπαίδευση των πολιτών της είναι το άλφα και το ωμέγα.

Νομίζω ότι ως προς τα θέματα τα οποία, όπως σας είπα πριν, επεξεργάζεστε με τα υπόλοιπα άρθρα, οι ρυθμίσεις που κάνετε είναι σε σωστή κατεύθυνση. Για τους εκπαιδευτικούς, μόνιμους και αναπληρωτές, στις απομακρυσμένες περιοχές αλλά και στις περιοχές που έχουν πολύ μεγάλο κόστος διαβίωσης, τις τουριστικές περιοχές, κάνετε μία ρύθμιση με τη μοριοδότηση, αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό, διότι αυτοί με τον μισθό που έχουν πραγματικά δεν μπορούν, αν δεν τους δώσετε και άλλα κίνητρα, να ανταπεξέλθουν σε αυτό το μεγάλο έργο το οποίο έχουν. Ιδιαίτερα αυτές οι περιοχές έχουν πολύ μεγαλύτερη ανάγκη από εκπαιδευτικούς οι οποίοι θα πρέπει να έχουν λύσει το θέμα της επιβίωσης για να ασχοληθούν πράγματι και να αφοσιωθούν στην

εκπαίδευση.

Επειδή προέρχομαι από οικογένεια εκπαιδευτικών που πραγματικά είχαν αφιερώσει τη ζωή τους στην εκπαίδευση, έχω ένα υψηλό αίσθημα εκτίμησης απέναντι σε αυτό τον κλάδο των εκπαιδευτικών και ξέρω πόσα τράβηξε όλα αυτά τα χρόνια για να μπορέσει να ανταποκριθεί στα καθήκοντά του. Η πολιτεία δεν μπόρεσε να βοηθήσει αυτούς και το σύστημα, ούτως ώστε πράγματι να επιλύσουν τα μεγάλα προβλήματα και να προάγουν την εκπαίδευση στη χώρα μας.

Νομίζω ότι οι τροπολογίες που έχετε καταθέσει είναι σε σωστή κατεύθυνση. Παράλληλα υπάρχουν και κάποια προβλήματα σε αυτά, τα οποία και η κ. Ρεπούση ανέφερε και μπορούν να συμπληρωθούν.

Ήθελα να τονίσω την αποκατάσταση, πράγματι, του θέματος της εκπαίδευσης -το έζησα και στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης τελευταία- των φοιτητών με αναπηρία, τυφλοί κ.λπ.. Υπήρχε αυτή η ρύθμιση να μη μπορούν ορισμένοι φοιτητές που, επειδή δεν καλύπτονται από τη σχολή τους, οι υποδομές και οι συνθήκες της ασφαλούς εκπαίδευσης, να συνεχίζουν τις σπουδές τους. Είναι όντως πολύ ουσιαστικό ότι το παίρνετε πίσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ θα ήθελα, πράγματι, να επισημάνω την πάρα πολύ σωστή τροπολογία, την οποία έχει καταθέσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για την Ειδική Αγωγή, αλλά και για όλα τα μέσα και τα εργαλεία που πρέπει να παρέχονται σε αυτούς τους φοιτητές. Δεν είναι μόνο το δικαίωμα που υπήρχε για λόγους ισότητας και αλληλεγγύης -εξυπακούεται ότι έπρεπε να δίδεται σε όλους τους ανάπηρους- αλλά από εκεί και πέρα είναι και τα πρόσθετα εργαλεία που θα τους δώσουμε για να μπορέσουν πράγματι να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Το θέμα της τροπολογίας για τους αιώνιους φοιτητές είναι σημαντικό. Από εκεί και πέρα, όμως, πρέπει να μπει μία σειρά. Πρέπει να κάνει κανείς ένα είδος συμφώνου συμβίωσης. Πρέπει και αυτοί να αποφασίσουν το χρονικό διάστημα που τους χρειάζεται για να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους και το πανεπιστήμιο και η πολιτεία να βρουν τους πόρους και τα μέσα, ώστε αυτό το θέμα κάποια στιγμή να έχει ένα χρονοδιάγραμμα και να λήγει, προκειμένου να μπορούν πραγματικά να υπάρχουν πόροι και θέσεις για τους κανονικούς φοιτητές που πρέπει να έχουν όλες τις συνθήκες της εκπαίδευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έτσι δεν θα υπάρχει ποτέ το ζήτημα αν έχουμε ή όχι μεγάλο αριθμό διδασκόντων ή διοικητικών υπαλλήλων, κ.λπ.. Δεν έχουμε. Η παιδεία μας έχει ελλείψεις. Δεν έχει ούτε πολύ προσωπικό ούτε πόρους βέβαια.

Θα ήθελα, επίσης, να σας πω ότι στο τελευταίο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα οι δαπάνες για την παιδεία δεν ξεπερνούν το 2,5%, όταν εμείς από τότε αγωνιζόμασταν για το 5% στην παιδεία. Αυτή είναι η κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και ασφαλώς το επικροτώ και το στηρίζω.

Θέλω να πω δυο λόγια γι' αυτό το νεοπαγές Εθνικό Συμβούλιο Πολιτικής για την Παιδεία. Κατά την εκτίμησή μου δεν έρχεται σε καμία αντιπαράθεση ούτε συμπλήρωση με το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Όμως, κακά τα ψέματα, για τα κόμματα και για τον κοινωνοβουλευτισμό οι πολιτικοί εκείνοι που κουβαλούν ζωντανές εμπειρίες και αποφάσεις που έχουν λάβει και συμμετοχή στον ευρύτερο προβληματισμό για τα ζητήματα παιδείας είναι όσοι έχουν θητεύσει στο Υπουργείο Παιδείας. Κακά τα ψέματα, η συμβολή τους στα ζητήματα της εθνικής πολιτικής για την παιδεία είναι ιδιαίτερα σημαντική και νομίζω ότι συμβάλλει και στη μείωση των αντιπαραθέσεων μεταξύ των κομμάτων.

Αυτή η κουβέντα που θα γίνει εκεί θα βοηθήσει το Εθνικό Συμβούλιο Πολιτικής για την Παιδεία. Πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι δυστυχώς δεν έχω διαπιστώσει τα τελευταία χρόνια να βγαίνει από εκεί κάποια σοβαρή απόφαση εν ομοφωνία, η οποία να διαμορφώνει ή να ανοίγει οδικούς άξονες πολιτικής για την εκπαιδευτική πολιτική στη χώρα. Θέλω να πω, δηλαδή, ότι πολλές φορές εδώ θεσμοθετούμε νόμους, διατάξεις και συμβούλια, τα οποία στην πραγματικότητα όχι μόνο είναι ανενεργά, αλλά συχνά γίνονται αντικείμενο ή πολιτικό εργαλείο των αντιπαραθέσεων των κομμάτων, ενώ η αποστολή τους είναι εντελώς διαφορετική. Αυτή η Αίθουσα είναι για τις αντιπαραθέσεις, αλλά τα εθνικά συμβούλια δεν είναι για τις αντιπαραθέσεις. Είναι για να βοηθήσουν τα κόμματα να συγκλίνουν σε ζητήματα τα οποία αφορούν το σύνολο της κοινωνίας, δηλαδή εξίσου όλους τους πολίτες. Επομένως, η κατεύθυνση είναι σωστή και εύχομαι αυτό να λειτούργησει και να βοηθήσει ως προς τη σύγκλιση στα ζητήματα της παιδείας.

Επίσης, θετικές είναι και οι διατάξεις, οι οποίες υπάρχουν για τους αναπληρωτές και για τη μοριοδότηση, που θα βοηθήσουν εν πάση περιπτώσει να κλείσουν ορισμένα κενά.

Όμως θέλω να θέσω έναν προβληματισμό. Ακολουθούμε το ίδιο μοτίβο τα τελευταία χρόνια σε ό,τι αφορά την αναπλήρωση, τη μοριοδότηση και την κάλυψη των ορεινών, των απρόσιτων, των δυσπρόσιτων περιοχών, οι οποίες είναι, τέλος πάντων, πολύ δύσκολο να επιλεγούν από τους εκπαιδευτικούς.

Όμως, τόσο στον παρόντα όσο και στον μέλλοντα χρόνο τα οικονομικά ζητήματα επιβίωσης των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων είναι ιδιαίτερα δύσκολα. Και επειδή δεν προβλέπεται με καμμία δύναμη κάποια ιδιαίτερη αλλαγή προς το θετικότερο, εκτιμώ ότι ίσως το Υπουργείο Παιδείας, αφού συμπληρωθούν με όποιο τρόπο τα κενά, πρέπει να μελετήσει έναν καινούργιο τρόπο πιο μόνιμο, πιο ελκτικό και ίσως εξαιρετικά διαφορετικό, για να μπούμε σε μία διαφορετική κατεύθυνση.

Εκτιμώ ότι η κατεύθυνση που βρισκόμαστε έχει ακυρωθεί στην πραγματικότητα από τις περιστάσεις τις οποίες ζούμε. Θα δούμε πράγμα πολλά κενά. Θα βρεθούμε σε αυτήν την Αίθουσα πολλές φορές να ζητάμε οι Βουλευτές τη συμπλήρωση αυτών των κενών, στη δύσκολη περίοδο και στα δύσκολα δημοσιονομικά που έχουμε. Με τον τρόπο με τον οποίο έχουν αυτά τα πράγματα θεσμοθετηθεί, διά τον χρόνο και δεν αφορά τη παρούσα πολιτική ηγεσία, θα είναι πολύ δύσκολο να τα καλύψουμε.

Επίσης, θεωρώ πολύ σημαντική και εξαιρετικά θαρραλέα την απόφαση, επιτέλους, να ξεκαθαρίσουμε τα μητρώα των πανεπιστημίων, των ΤΕΙ της χώρας από τους αιώνιους φοιτητές. Θεωρώ τις διατάξεις και τις αλλαγές που έχουν γίνει ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση. Πρέπει να τελειώνουμε. Πρέπει να ξέρουμε ποιους εν δυνάμει έχουμε φοιτητές, με ό,τι δυσκολίες έχει η εποχή και με ό,τι μικρές διευκολύνσεις αποφασίστηκαν να αλλάξουν προς αυτήν την κατεύθυνση. Πρέπει να ξέρουμε δηλαδή ποιο είναι το φοιτητικό και το σπουδαστικό δυναμικό το οποίο έχουμε στη χώρα και επομένως πάνω σε αυτό να χτίζουμε την ανάπτυξη των ανώτερων και ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να θίξω ένα θέμα εκτός σχεδίου νόμου το οποίο όμως έχει σχέση με την παρούσα περίοδο την οποία περνάμε. Εισπράττω -και είμαι σίγουρος πως και οι περισσότεροι συνάδελφοι- τη μεγάλη αγωνία πολλών οικογενειών για το πώς θα μπορέσουν να σπουδάσουν τα παιδιά που μήκαν φέτος στο πανεπιστήμιο.

Έχουμε ψηφίσει δύο νόμους, τον 4264 και τον 4274 που αφορά τις μετεγγραφές. Διαπιστώνω την αντίδραση των πρυτανικών αρχών στη διεύρυνση του αριθμού των σπουδαστών που πρέπει να ικανοποιηθούν. Και αισθάνομαι ότι θα φτάσουμε περί τα Χριστούγεννα -πέρυσι περάσαμε τα Χριστούγεννα, περάσαμε και το Φεβρουάριο- να διαπιστώσουμε ότι οι ελεύθερες μετεγγραφές, με βάση τους δύο νόμους που έχουν ψηφιστεί, δεν θα είναι δυνατόν να εφαρμοστούν. Τότε θα βρεθούμε σε έναν πολύ μεγάλο αριθμό φοιτητών που θα ζητήσουν διακοπή σπουδών. Έγινε πέρυσι σε ένα αρκετά σημαντικό βαθμό. Είμαι βέβαιος ότι το Υπουργείο έχει στα χέρια του στατιστικά στοιχεία -είναι πολύ εύκολο εξάλλου να βρεθούν. Φέτος τα πράγματα είναι πιο δύσκολα.

Εκτιμώ δηλαδή ότι οι νόμοι που ψηφίσαμε περί ελεύθερων μετεγγραφών δεν θα φτάσουν στον ανάλογο αριθμό των μετεγγραφών.

Θέλω να ζητήσω από το Υπουργείο και από την πολιτική ηγεσία αυτό το κομμάτι της πολύ σημαντικής έκφρασης κοινωνικής πολιτικής να μην το αφήσει έρμαιο στα χέρια των πρυτανικών αρχών. Σέβομαι το αυτοδιοίκητο. Γνωρίζω πολύ καλά τι σημαίνει αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων. Όμως, όσες φορές οι πολιτικοί αφήσαμε ζητήματα πολύ σοβαρά στα θέματα των τεχνοκρατών, βρεθήκαμε πίσω από τις εξελίξεις και απολογούμενοι.

Ομοίως, ζητώ από την πολιτική ηγεσία -που είμαι σίγουρος ότι με ακούει- να μην αφήσει αυτό το πολύ σοβαρό θέμα χωρίς μία στενή στο μαρκάρισμα -θα μου επιτρέψετε την έκφραση- συνεργασία με τις πρυτανικές αρχές. Διαφορετικά θα βρεθούμε σε αυτήν την Αίθουσα πάλι να απολογηθούμε ως πολιτικοί για αυτά που οι πολίτες περιμένουν πίσω από την έκφραση «ελεύθερες μετεγγραφές» για ένα σύνολο χιλιάδων φοιτητών που δεν θα μπορέσουν να σπουδάσουν.

Μαζί με αυτό, κύριε Υπουργέ, θέτω το ζήτημα της ειδικής κατηγορίας του 5% για τα παιδιά των ιδιαίτερων σοβαρών παθήσεων. Ένα νόμο που ψηφίστηκε το 2010, τότε ο κ. Λοβέρδος ήταν Υπουργός Υγείας και η κ. Διαμαντοπούλου ήταν στο Υπουργείο Παιδείας, που περιέγραφε πενήντα οκτώ ειδικές και σοβαρές παθήσεις για τις οποίες δίνονται μετεγγραφές στο ύψος του 5%. Αυτός ο νόμος δεν συμπεριλαμβάνεται ούτε στον 4264 ούτε στο 4274. Υπάρχει μόνο στον νόμο 4186/2013 και αφορά τα προηγούμενα χρόνια, το 2013, το 2012, το 2011. Δεν αφορά όμως το 2014. Είμαι βέβαιος ότι πάνω στην αλλαγή των νόμων αυτό ενδεχομένως να έχει ξεχαστεί.

Χθες κατέθεσα μία ερώτηση στο Υπουργείο, προφανώς θα το δείτε, αλλά είναι ένα θέμα το οποίο απασχολεί επίσης αρκετό κόσμο. Επίσης, και τελειώνω, με αυτό θέλω κι εγώ να πω ότι το ζήτημα του κενού του 2013 για τους τρίτεκνους, είναι άδικο. Είναι μικρός ο αριθμός και θεωρώ ότι το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να το λύσει και αυτό.

Κλείνω λέγοντας ότι διευθετούνται ορισμένα ζητήματα στην καλή κατεύθυνση από το παρόν σχέδιο νόμου. Παραμένει ανοιχτό με πολλά ερωτηματικά στην αποτελεσματικότητα το ζήτημα των μετεγγραφών. Θα επανέλθουμε σε αυτήν την Αίθουσα. Πιστεύω ότι το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να πιέσει όσο μπορεί τις πρυτανικές αρχές στη δύσκολη εποχή στην οποία βρισκόμαστε να κάνουν το κοινωνικό τους χρέος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Πάντζας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Πάντζα, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ και αντ' αυτού, κύριε Υφυπουργέ, 3 του Σεπτεμβρίου σήμερα. Πριν δύο μέρες άνοιξαν τα σχολεία για τους εκπαιδευτικούς και σε μία εβδομάδα θα υποδεχθούν τους μαθητές τους. Άλλη μία σχολική χρονιά ξεκινά και δυστυχώς είναι χειρότερη από τη προηγούμενη.

Ποια είναι η εικόνα σήμερα; Κενά εκπαιδευτικών που ξεπερνούν τις είκοσι χιλιάδες. Είκοσι χιλιάδες, μπορεί και είκοσι πέντε, έφτασαν τα κενά, κύριε Υπουργέ, αφού τα τελευταία χρόνια δεν έχει πραγματοποιηθεί κανένας διορισμός εκπαιδευτικού. Αυτά τα κενά πώς θα τα καλύψετε άραγε; Ενώνοντας τμήματα και στοιβάζοντας τριάντα και πλέον μαθητές σε μία τάξη; Θα δημιουργήσετε έτσι πλασματικές υπερπριθμίες εκπαιδευτικών; Θα τους οδηγήσετε σε υποχρεωτικές μετακινήσεις για να καλύψουν ανάγκες άλλων σχολείων σε άλλες περιοχές; Φυσικά θα προσλάβετε αναπληρωτές με προγράμματα ΕΣΠΑ για να καλύψουν οργανικές ανάγκες και όχι λειτουργικές. Θα εφαρμόσετε αντικειμενικές πολιτικές, που καταργούν το θεσμό του ολοήμερου σχολείου και αντιπαιδαγωγικές μεθοδεύσεις που υποχρεώνουν τους εκπαιδευτικούς να διδάξουν επιστημονικά αντικείμενα διαφορετικά από αυτά που έχουν σπουδάσει.

Αλλά να ήταν μόνο αυτά; Διαθεσιμότητες εκπαιδευτικών, καταργημένες ειδικότητες, σχολεία χωρίς καθαρίστριες, χωρίς φύλαξη. Χιλιάδες μαθητές της Α' Λυκείου έμειναν μετεξεταστέοι

από την περίφημη «τράπεζα τεμάτων», χιλιάδες μαθητές που θα υποχρεωθούν να ξαναδώσουν εξετάσεις και πολλοί από αυτούς θα μείνουν στην ίδια τάξη ή ακόμα χειρότερα θα εγκαταλείψουν το σχολείο. Η απόλυτη διάλυση δηλαδή. Είναι μια κατάσταση στην οποία οδήγησαν οι αποτυχημένες εκπαιδευτικές πολιτικές πολλών ετών. Είναι μια δημόσια παιδεία που στραγγαλίστηκε από τη λαίλαπα των μνημονίων. Και στον αντίποδα η βιομηχανία της ιδιωτικής παιδείας, της παιδείας των σχολαρχών που ευνοούνται σκανδαλωδώς, των ακριβών φροντιστηρίων και των κάθε λογής college που διαφημίζονται συνεχώς στα κανάλια.

Κύριε Υπουργέ, πριν από σαράντα χρόνια ακριβώς μια ιδρυτική διακήρυξη πρότεινε μεταξύ άλλων τα εξής: Μια καινούργια παιδεία για να καταργηθούν οι φραγμοί που εμποδίζουν το πλάτημα της γνώσης και για να δημιουργηθούν ελεύθερα σκεπτόμενοι και κοινωνικά υπεύθυνοι πολίτες. Η παιδεία είναι ελεύθερη του κοινωνικού συνόλου. Η ιδιωτική εκπαίδευση καταργείται. Η δωρεάν και υποχρεωτική παιδεία εξασφαλίζεται ανεξάρτητα για όλους τους Έλληνες. Θεσπίζεται εκπαιδευτική πολιτική που να εξασφαλίζει την πλατιά συμμετοχή όλων των λαϊκών στρωμάτων, καθώς και τη συμμετοχή τους σπουδαστών στον προγραμματισμό της παιδείας και στη διοίκηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας θυμίζει τίποτα αυτό;

Και συνεχίζω. Με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα προτείνετε την ίδρυση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία που θα αποτελείται από όλους όσους διετέλεσαν Υπουργοί Παιδείας. Η συμμετοχή τους λέτε, θα είναι προαιρετική, χωρίς αμοιβή, και ο ρόλος τους θα είναι συμβουλευτικός. Μόνο που για αυτήν την κατάσταση που βιώνουμε σήμερα έχουν μερίδιο τεράστιας ευθύνης πολλοί από τους πρώην Υπουργούς που θα συμμετέχουν. Αρκετοί από αυτούς ήταν αναποτελεσματικοί στις εκπαιδευτικές πολιτικές που εφάρμοσαν και κάποιοι εντελώς αποτυχημένοι.

Ποια είναι, λοιπόν, η χρησιμότητα αυτού του «κλαμπ των φαντασμάτων»; Απλά, θα αποτελέσουν το άλλοθί σας, νομιμοποιώντας με τη συμμετοχή τους τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές σας. Γιατί σίγουρα δεν θα βοηθήσουν να λυθούν τα προβλήματα της παιδείας, που οι ίδιοι δημιούργησαν.

Συνεχίζοντας, θέλω να πω ότι είναι θετική η ρύθμιση που πρόβλεπε να μοριοδοτηθούν διπλά οι εκπαιδευτικοί που υπηρετούν σε δυσπρόσιτες περιοχές. Μόνο που για τους αναπληρωτές η διπλή αυτή μοριοδότηση θα αποτελέσει ένα μέτρο χωρίς αντίκρισμα, χωρίς αξία, αν δεν ανοίξουν οι κλειδωμένοι από το 2010 πίνακες. Τελικά, φέρατε νομοτεχνική βελτίωση που ανοίγει τους πίνακες από το 2012 και όχι από το 2010. Εδώ θέλω να τονίσω ότι η δικαιολογία που χρησιμοποιήσατε δεν πείθει κανέναν. Όμως, όποιο κίνητρο και αν εφευρέτε, το πρόβλημα των χιλιάδων κενών στα σχολεία δεν λύνεται με πρόσληψη αναπληρωτών από τα προγράμματα ΕΣΠΑ. Η ουσιαστική λύση είναι διαγωνισμός ΑΣΕΠ και μόνιμοι διορισμοί.

Περιμένουμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, τους δέκα χιλιάδες μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών τον Ιανουάριο που εξαγγείλατε στην Αλεξανδρούπολη, όχι εσείς ο ίδιος, αλλά ο κύριος Υπουργός. Βέβαια, τώρα μας τα αλλάζετε.

Επίσης σε θετική κατεύθυνση είναι η ρύθμιση που επιτρέπει στους φοιτητές να αναπληρώσουν τις ελλείψεις τους σε όποια σχολή επιθυμούν. Θα πρέπει, όμως, οι σχολές να χρηματοδοτηθούν, ώστε να δημιουργήσουν τις κατάλληλες υποδομές για τη στήριξη των φοιτητών αυτών, ώστε να ξεπεράσουν τις δυσκολίες που προκαλεί η αναπηρία στη φοίτησή τους και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Και κάτι ακόμα. Φέρατε στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα μία διάταξη που δίνει τη δυνατότητα να προσληφθούν εκπαιδευτικοί με 67% αναπηρία στα γενικά σχολεία και μάλιστα κατά προτεραιότητα. Σωστά. Το βρίσκω θετικό. Το δυσάρεστο είναι ότι παραπέμπετε την εφαρμογή της διάταξης αυτής στην επόμενη σχολική χρονιά.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η επίλυση των κρίσιμων εκπαιδευτικών ζητημάτων, η δωρεάν και υποχρεωτική παιδεία, η σταθερή της χρηματοδότηση, η στήριξη του δημόσιου σχολείου και το συνταγματικό δικαίωμα των παιδιών μας στη μόρφωση, θα έπρεπε –ειδικά αυτές τις μέρες– να αποτελούν για

την Κυβέρνηση στρατηγική επιλογή και προτεραιότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Δυστυχώς η Κυβέρνηση επέλεξε να θυσιάσει την παιδεία μας στις μνημονιακές επιταγές. Αλλά τι θα περίμενε κανείς από μία κυβέρνηση που διά στόματος του Υπουργού των Οικονομικών της ομολογεί ότι δεν βάζει κόκκινες γραμμές στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα.

Κατά τα άλλα, θα δούμε το «Τελευταίο Τανγκό στο Παρίσι» από την Κυβέρνηση που φεύγει συντομότερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα χρόνια της Μεταπολίτευσης παρατηρούμε αλλαγές στην παιδεία όχι μόνο από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, αλλά και από Υπουργό σε Υπουργό της ίδιας κυβέρνησης. Κατά κανόνα όλοι οι Υπουργοί Παιδείας επιδιώκουν τις δάφνες του μεταρρυθμιστή. Θέλουν όλοι να καταγραφούν ως μεταρρυθμιστές στην ιστορία.

Με δεδομένο, επίσης, ότι κανείς δεν μακρομερεύει στη θέση του Υπουργού Παιδείας –εύχομαι εσείς να μας διαψεύσετε, κύριε Υπουργέ– συνήθως οι αλλαγές είναι πρόχειρες. Αποτέλεσμα όλων αυτών –για να το πω κομπάζ– είναι η χώρα να μην βρίσκεται σε ζηλευτή θέση σε διεθνείς αξιολογήσεις της αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Δυστυχώς η εκπαίδευση στον τόπο μας, παρά τη γιγάντωση της κατά τα χρόνια της Μεταπολίτευσης, κατέστη η ίδια θύμα –ίσως το μεγαλύτερο– της πολιτικής του λαϊκισμού και της ισοπέδωσης κάθε έννοιας αξιοκρατίας. Γενιές μαθητών γαλουχήθηκαν όχι με το πνεύμα της άμιλλας, που οδηγεί στην επιβράβευση του καλύτερου, όχι με την αγάπη για τη γνώση που ολοκληρώνει τον νέο, για να τον μετατρέψει σε πολύτιμο αξίο να ανταποκριθεί στα καθήκοντά του, στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής πολιτείας. Αντιθέτως, επικράτησαν οι λογικές της ήσσονος προσπάθειας, της ισοπέδωσης των πάντων και της απόλυτης ανοχής σε όλα.

Έτσι, σύντομα από ένα συντηρητικό έως αυταρχικό εκπαιδευτικό σύστημα περάσαμε στο αντίθετό του, που είναι ένα σύστημα που φαίνεται να έχει χάσει την πυξίδα του.

Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχει μετατραπεί εν πολλοίς απλώς σε βαθμίδα προετοιμασίας για την είσοδο στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, έχοντας απωλέσει έτσι τον πραγματικό της στόχο.

Όσο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, η κατάσταση είναι ακόμη πιο απογοητευτική. Και αυτό, χωρίς βεβαίως να παραβλέπουμε ότι είναι πολλά τα τμήματα και οι σχολές που λειτουργούν κατά παραδειγματικό τρόπο, αλλά και πολλοί οι φοιτητές μας που διαπρέπουν στις σπουδές τους, όπως φαίνεται και από την επιτυχία που σημειώνουν κατά τη συνέχιση της εκπαιδευτικής τους ή την επαγγελματική τους αποκατάσταση στο εξωτερικό.

Οι εικόνες, όμως, των πανεπιστημίων, όπου βασιλεύει η ανομία και μικρές οργανωμένες ομάδες κάτω από ψευδοπροοδευτικές ταμπέλες υπαγορεύουν τις παράλογες απαιτήσεις τους στους καθηγητές και τη διοίκηση των σχολών, είναι μοναδικές παγκοσμίως. Με πρόσχημα το άσυλο του πανεπιστημίου, τα δικαιώματα των φοιτητών ή ό,τι άλλο, έχουμε φθάσει στο σημείο καθηγητές να διδάσκουν υπό καθεστώς τρομοκρατίας λεκτικής, αλλά ενίοτε και σωματικής. Θυμηθείτε το πρόσφατο επεισόδιο άσκησης βίας στον καθηγητή του Πανεπιστημίου Μακεδονίας κ. Μαραντζίδη. Αυτά είναι, όμως, συμπτώματα μιας βαρύτατα νοσούσης κοινωνίας στα οποία, επιτέλους, θα πρέπει να βάλουμε ένα τέλος.

Δυστυχώς, όμως, από την πλευρά της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Αξιωματικής, διαπιστώνουμε ότι μετά μανίας υπερασπίζονται όλες τις παθογένειες που μας κληρονόμησε η Μεταπολίτευση στην εκπαίδευση. Προτιμούν να χαϊδεύουν νεανικά αυτιά από το να βάλουν, επιτέλους, το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων. Δικαιολογούν κάθε ακρότητα και αρκούνται να φελλίσουν κάποιες γενικές καταγγελίες, όταν τα πράγματα ξεφεύγουν. Δίνουν συγχωροχάρτι στην πανεπιστημιακή, αλλά και στην

εξωπανεπιστημιακή ανομία, στους προπηλακισμούς, στην επιβολή των μειοψηφιών απέναντι στη μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών. Αδιαφορούν εάν φτωχοί φοιτητές επιβαρύνονται οικονομικά, χάνοντας εξάμηνα, από την «επαναστατική γυμναστική» συγκεκριμένων φοιτητικών παρατάξεων.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μοντέλο αυτό τελείωσε. Εάν δεν ενηλικιωθούμε, εάν δεν προσαρμοστούμε στις ανάγκες των καιρών, τόσο το χειρότερο για όλους μας και κυρίως για τις νέες γενιές που εμείς έχουμε την ευθύνη για το μέλλον τους. Ήρθε, λοιπόν, η ώρα να τολμήσουμε τις αλλαγές αυτές που θα αλλάξουν ουσιαστικά το εκπαιδευτικό μας σύστημα, ώστε να καταστεί πιο αξιοκρατικό.

Βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση, παρά τις αντιδράσεις, έχουν ήδη γίνει, όπως με την επαναλειτουργία των πρότυπων σχολείων ή με την προσπάθεια για τη διαγραφή των δεκάδων χιλιάδων αιώνων φοιτητών. Και σήμερα η πρόταση για τη σύσταση του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία είναι, επίσης, προς τη σωστή κατεύθυνση και έρχεται να απαντήσει σε μια πραγματική ανάγκη, δηλαδή να υπερβεί την αντιπαραγωγική λογική των ατέρμονων, αποσπασματικών και αντιφατικών μεταρρυθμίσεων της κάθε κυβέρνησης, του κάθε Υπουργού Παιδείας, να κατοχυρώσει τη συνέχεια στην εκπαιδευτική πολιτική, αποτρέποντας πειραματισμούς στο κασίδη το κεφάλι.

Πιστεύω, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι στο συμβούλιο θα πρέπει να συμμετέχουν και οι διατελέσαντες αναπληρωτές Υπουργοί ή Υφυπουργοί. Δεν έχετε να χάσετε τίποτα ακούγοντας και αυτούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί να φοβούμαστε τις αλλαγές, ας δούμε γύρω μας άλλες χώρες πώς τα κατάφεραν και αντί να εξαγουν εισάγουν φοιτητές. Επιτέλους, πρέπει να απελευθερώσουμε τη δυνατότητα ίδρυσης και ιδιωτικών πανεπιστημίων, προχωρώντας στις απαιτούμενες αλλαγές, στην επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση και του περιβόητου άρθρου 16. Όταν γύρω μας οι πάντες ιδρύουν ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Τουρκία, στην Σκόπια, στη Βουλγαρία, στην Ουγγαρία, στην Τσεχία, στη Σλοβακία, ακόμη και στην Κύπρο, εμείς θα επιμένουμε να στρουθοκαμηλίζουμε; Ποιον συμφέρει η εκπαιδευτική μετανάστευση των νέων μας στο εξωτερικό; Πάντως όχι τους γονείς τους, που βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, για να πληρώσουν όχι μόνο τα δίδακτρα, αλλά και τα έξοδα διαμονής, που είναι υπέρογκα.

Και μιας ο λόγος, κύριε Υπουργέ, για τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι γονείς των φοιτητών, θέλω να χαιρετίσω την απόφασή σας για τη δυνατότητα μετεγγραφών. Ήταν μια δίκαιη απόφαση που δίνει μια ανάσα στα ταλαιπωρημένα από την κρίση νοικοκυριά και πιστεύω ότι θα γίνει σεβαστή από τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ.

Η απόφαση, όμως, αυτή μένει δυστυχώς λειψή, διότι δεν καλύπτει και τους φοιτητές και σπουδαστές-παιδιά πολύτεκνων και τρίτεκνων οικογενειών που έχουν εισαχθεί πριν το 2013.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος πρόκειται για μόλις επτακόσια είκοσι τρία παιδιά και εύλογα υποστηρίζουν ότι δεν θα καταρρεύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο, αν δοθεί λύση στο πρόβλημα κι αυτών των οικογενειών. Θέλω να πιστεύω ότι θα δείτε με τη δέουσα ευαισθησία το θέμα.

Όπως, επίσης, πιστεύω ότι θα δείτε θετικά και την τροπολογία που κατέθεσαν Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος για τη διευκόλυνση των σπουδών σε φοιτητές και σπουδαστές με αναπηρίες. Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 1742 και ειδικό 197. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Δριτσέλη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που είχαμε ξεκινήσει από τις αρχές Αυγούστου στην επιτροπή. Εξαρχής είχαμε πει ότι πρόκειται για ένα σχέδιο

νόμου το οποίο χαρακτηρίζεται από αρκετή προχειρότητα, εκτός από το ότι είναι και ένα νομοσχέδιο επικοινωνιακού χαρακτήρα. Αυτό μάλιστα το διαπιστώνουμε ακόμα και σήμερα, όταν ακόμα «κόβετε και ράβετε» με διάφορες νομοτεχνικές βελτιώσεις και τροπολογίες της τελευταίας στιγμής, παρ' ότι είχατε δεσμευτεί ότι αυτό θα σταματήσει να γίνεται από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου.

Από την άλλη, εισάγονται διατάξεις επί παντός του επιστητού, χωρίς όμως κανένα από αυτά τα θέματα να προσεγγίζεται σε βάθος και το βασικότερο, χωρίς να προτείνετε καμμία ουσιαστική λύση σε κανένα από τα μείζονα προβλήματα της εκπαίδευσης αυτήν τη στιγμή. Κατακερματισμένες διατάξεις, τροπολογίες με ρυθμίσεις χωρίς καμμία συνοχή μεταξύ τους και κυρίως υπάρχει απουσία διάθεσης αντιμετώπισης των σημαντικών εκπαιδευτικών θεμάτων.

Η επεξεργασία του παρόντος νομοσχεδίου στην επιτροπή κυρίως εστίασε στην ανάγκη διόρθωσης των ανορθολογικών ζητημάτων που σχετίζονται με την προσμέτρηση της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών.

Εκάθαρα είχαμε θέσει το θέμα του ξεκλειδώματος της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών εκπαιδευτικών από το 2010, αλλά και της επανεξέτασης της κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων, προκρίνοντας κυρίως το γεγονός ότι δεν είναι δυνατόν σε αυτήν τη νέα πραγματικότητα, σε αυτές τις νέες συνθήκες και οικονομικές και κοινωνικές να μην προκριθεί η στήριξη των εκπαιδευτικών. Θα πρέπει οπωσδήποτε να προσαρμοστεί στη νέα πραγματικότητα. Διότι δεν είναι δυνατόν αναπληρωτές εκπαιδευτικοί που παρείχαν εκπαιδευτικό έργο σε διάφορες γωνιές της Ελλάδας να βλέπουν αυτήν την προϋπηρεσία να μην προσμετράται, να μην φαίνεται πουθενά στο εκπαιδευτικό τους βιογραφικό.

Φέρνεται λοιπόν μια νομοτεχνική βελτίωση, μετά από διάφορα μαγειρέματα και διάφορες δεσμεύσεις προσωπικές αλλά και στον Τύπο, όπου ανοίγετε τους πίνακες -και ορθώς τους ανοίγετε- με αναδρομική ισχύ από το 2012 και μετά. Εμείς ζητάμε από το 2010 και μετά.

Ωστόσο...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τι εννοείτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Συγγνώμη. Έχω την άποψή μου. Θα σας πω...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Συζήτηση κάνουμε. Είναι μαγείρεμα η συζήτηση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Όχι, όχι. Συζητήσαμε, ζητήσαμε κάτι. Δεν μας απαντήσατε ποτέ γιατί δεν ανοίγετε από το 2010. Το επιχείρημα το οποίο επικαλείστε δεν νομίζω ότι μπορεί να πείσει έναν άνθρωπο ο οποίος από το 2010 μέχρι το 2012 έτρεξε σε δυσπρόσιτες περιοχές. Ήταν η επιλογή του να πάει. Μπορεί να άφησε την οικογένειά του και τώρα τα μωριά του να μην προσμετρηθούν. Αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

Στη νομοτεχνική βελτίωση που φέρατε θέλω να πω και να επισημάνω ή να ρωτήσω το εξής, γιατί δεν έχουμε καταλάβει κάτι. Καταργείτε τη διάταξη 5 από το άρθρο 4 και τη διάταξη 4 από το άρθρο 5. Ουσιαστικά, καταργείτε την αναδρομική ισχύ από 1-8-2014. Γιατί; Αυτό καταργείται.

Και από την άλλη βλέπουμε, όσον αφορά την κατηγοριοποίηση των μορίων των σχολικών μονάδων...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να απαντήσω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Να ολοκληρώσω και θα μου απαντήσετε.

Φαίνεται ότι περιορίζεται το εύρος των μορίων στις σχολικές μονάδες. Διότι η αρχική διάταξη έλεγε ότι η κατώτερη κατηγορία εντάσσεται αυτοδικαίως στην ανώτερη κατηγορία μορίων των σχολικών μονάδων, ενώ τώρα πια μιλάμε μόνο για τις κατηγορίες μοριοδότησης Θ' και Ι'. Γιατί συμβαίνει αυτό; Θέλουμε απαντήσεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ισχύει από τώρα. Η διατύπωση, έτσι όπως τη λέτε, γίνεται από το τρέχον έτος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Θα ίσχυε για το τρέχον έτος. Τέλος πάντων, συνεχίζω και μετά θα έχετε την ευκαιρία να απαντήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρία συνάδελφε, συνεχίστε. Ούτως ή άλλως, ο κύριος Υπουργός θα λάβει τον λόγο και θα απαντήσει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Επίσης, κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή το Υπουργείο εισήγαγε μία διάταξη που αφορά τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς με αναπηρία. Εκτιμήσαμε εξ αρχής ότι το πνεύμα αυτής της διάταξης είναι στη σωστή κατεύθυνση, μόνο που το Υπουργείο για άλλη μία φορά ψαλίδισε σημαντικά τη ρύθμιση –το είχαμε ξαναπεί, αλλά δεν πήραμε απάντηση- για λόγους που δεν μπορούμε να κατανοήσουμε.

Το άρθρο 8 του νομοσχεδίου, λοιπόν, λέει ότι οι εκπαιδευτικοί με αναπηρία θα μπορούν να διορίζονται κατά προτεραιότητα στη γενική εκπαίδευση σε ποσοστό 5% του συνόλου των θέσεων. Η ίδια ρύθμιση είχε εισαχθεί και στο προσχέδιο του νομοσχεδίου για την ειδική αγωγή, μόνο που τότε το ποσοστό αυτό ανερχόταν στο 10%.

Αδικαιολόγητα επίσης στην παρούσα διάταξη του άρθρου αυτού προστέθηκε μετά από την ολοκλήρωση της συζήτησης μία διατύπωση με την οποία η έναρξη της ισχύος του άρθρου παραπέμπεται για το Μάιο του 2015. Νομίζω ότι η επισημάνση αυτή έγινε και από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ. Θεωρώ ότι είναι λάθος. Αν όχι, δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί με μία νομοτεχνική βελτίωση ακυρώνετε εκ των προτέρων τη διάταξη που εισάγετε για λόγους που δεν μπορούμε να καταλάβουμε.

Εμείς λέμε ξεκάθαρα ότι οι εκπαιδευτικοί με αναπηρία έχουν πολλά να δώσουν στη γενική εκπαίδευση. Η προσφορά τους, εκτός από το εκπαιδευτικό έργο, αφορά και στη μεταλαμπάδευση αξιών ζωής στους μαθητές. Είναι απαράδεκτο να εμπαίζονται με αυτό τον τρόπο οι εκπαιδευτικοί και καλούμε το Υπουργείο να θεραπεύσει άμεσα αυτήν την παραφωνία.

Επίσης, κατατέθηκαν τρεις υπουργικές τροπολογίες με δεκάδες διατάξεις, πολλές από τις οποίες φωτογραφικές, για τις οποίες δεν ενημερωθήκαμε. Η γενική εικόνα αυτών των τροπολογιών παραπέμπει σε μία επιφανειακή μεταχείριση των εκπαιδευτικών ζητημάτων και σε μία διάθεση ευνοϊκής μεταχείρισης στα αιτήματα ιδιωτικών συμφερόντων της εκπαίδευσης. Πλήρατε πίσω την τροπολογία για την ισοτιμία των τίτλων σπουδών, ωστόσο δεν μπορούμε να καταλάβουμε πού ακριβώς έγκειται και ποιον ωφελεί ουσιαστικά η χαλάρωση του πλαισίου λειτουργίας των ιδιωτικών σχολείων, τα οποία πλέον θα λειτουργούν και ως ξενοδοχεία. Ποιους εξυπηρετεί και γιατί έρχεται τώρα αυτή η διάταξη;

Κατά τα άλλα, επιμένετε στις διαγραφές των φοιτητών που έχουν υπερβεί τα έτη σπουδών τους. Με τιμωρητική διάθεση απευθύνετε στους νέους ανθρώπους που για διάφορους λόγους δεν κατάφεραν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Ελπίζετε ότι θα διαγράψετε περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδες φοιτητές, εφαρμόζοντας το ν. 4009. Με ποιον τρόπο τα παιδιά που θα διαγραφούν θα βγουν στην αγορά εργασίας χωρίς το βασικό τους εφόδιο, δηλαδή το πτυχίο;

Εμείς έχουμε καταθέσει μία τροπολογία σε σχέση με το θέμα αυτό με την οποία ενθαρρύνουμε τους νέους να επιστρέψουν στα αμφιθέατρα. Είναι ευκαιρία αυτή η Βουλή να νομοθετήσει και κάτι θετικό, εκτός από μέτρα λιτότητας και δυσβάσταχτους φόρους, ώστε να δοθεί η ευκαιρία στους φοιτητές που έχουν απομακρυνθεί από το πανεπιστήμιο να επανέλθουν, να εγγραφούν χωρίς αναδρομικές προϋποθέσεις και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους εν ηρεμία.

Τέλος, θα ήθελα να πω δυο λόγια για τρεις τροπολογίες που έχουμε καταθέσει. Η πρώτη αφορά τη διαθεσιμότητα των καθηγητών της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Ζητάμε από το Υπουργείο να απεγκλωβιστεί από τις παράλογες αποφάσεις που έλαβε πριν από ένα χρόνο και να επαναφέρει τις ειδικότητες που κατέργησε και τους εκπαιδευτικούς που έθεσε σε διαθεσιμότητα.

Επίσης, το Υπουργείο Παιδείας, παρά τα τεράστια κενά που παρουσιάζει η επαγγελματική εκπαίδευση σε διδακτικό προσωπικό, εξακολουθεί να μην προβαίνει σε μόνιμους διορισμούς ούτε καν στην αναλογία του 1/5, ενώ πάνω από πεντακόσιοι εκπαιδευτικοί της επαγγελματικής εκπαίδευσης έχουν μετακινηθεί σε δομές άλλων Υπουργείων μετά και από τη διαθεσιμότητα στην

οποία τέθηκαν. Ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά ουσιαστικά την ενίσχυση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και την αξιοποίηση όλων των καθηγητών στην εκπαίδευση και όχι σε δομές άλλων Υπουργείων οι οποίες είναι άσχετες με το εκπαιδευτικό έργο.

Η δεύτερη τροπολογία αφορά την επανεξέταση των μαθητών της Α' λυκείου. Η άποψή μας είναι ότι η εκπαιδευτική μεταχείριση των παιδιών αυτών θα πρέπει να έχει ως γνώμονα την ενθάρρυνσή τους να συνεχίσουν το λύκειο και να ξεπεράσουν την περιπέτεια μιας σχολικής αποτυχίας για την οποία ουσιαστικά δεν ευθύνονται. Σας καλούμε να εξετάσετε προσεκτικά αυτήν την τροπολογία και να προβείτε σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ώστε όσον το δυνατόν περισσότεροι μαθητές να συνεχίσουν στη β' λυκείου.

Ταυτόχρονα, ζητάμε την αποκατάσταση της αδικίας στην ειδικότητα ΠΕ17.13. Ανάμεσα σε όλα τα άλλα, τότε είχατε καταργήσει και αυτήν την ειδικότητα, χωρίς να έχει καμμία σχέση με τα ΕΠΑΛ.

Παρακαλώ να τις δείτε με πάρα πολύ σοβαρότητα. Είμαστε εδώ για να τις συζητήσουμε και να ανοίξουμε τον διάλογο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Από ό,τι κατάλαβα, κλείσατε και το θέμα των άρθρων και στις τροπολογίες καλώς αναφερθήκατε, για να μπορέσει να απαντήσει ο κύριος Υπουργός.

Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές δεν θα επαναλάβω όσα είπα κατά τη διάρκεια της συνεδρίασής μας σήμερα και έκανα εκεί τις παρεμβάσεις για να ενημερωθείτε για μια τροπολογία που καταθέσαμε και για να απαλλάξω την ομιλία μου από επιχειρήματα που όφειλα να πω, αλλά δεν μου έφτανε ο χρόνος.

Δεχθείτε, όσο και αν δεν σας αρέσει –ούτε εμένα μου αρέσει- ως πραγματικότητα ότι το Υπουργείο Παιδείας είναι ένα μεγάλο Υπουργείο, ίσως ένα από τα μεγαλύτερα από πλευράς αντικείμενου. Δεν έχει βεβαίως τις δυσκολίες του Υπουργείου Υγείας ή του Υπουργείου Εργασίας, από τα οποία πέρασα, αλλά είναι ένα Υπουργείο με προβλήματα, με κακοπληρωμένους εκπαιδευτικούς, με αγκυλώσεις ιδεών, με έκταση που λειτουργεί πολλές φορές απαγορευτικά για να μπορείς να είσαι εντάξει με τα θέματα που έχεις και στον χρόνο που πρέπει.

Όμως, είναι ένα Υπουργείο, σε πολύ μεγάλο βαθμό, καθαρό, από θέματα διαφθοράς, όχι όλο, αλλά εν πάση περιπτώσει η πλειοψηφία των θεμάτων του δεν σχετίζονται με τη διαφθορά μου μάλιστα την ελληνική κοινωνία επί δεκαετίες.

Ο Υπουργός Παιδείας –αυτό είναι κάπως παράδοξο- καταλαβαίνει καλύτερα τα θέματα του Υπουργείου όταν φεύγει. Το καταστάλαγμα δηλαδή της εμπειρίας τον βοηθάει να προσεγγίσει τα θέματα καλύτερα μετά τη θητεία του εκεί, κι αυτό προκύπτει από την έκταση του αντικείμενου. Αυτήν την εμπειρία, αυτό το καταστάλαγμα θέλουμε να μην είναι προϊόν τηλεφώνου.

Με τον κ. Αρβανιτόπουλο, επειδή γνωρίζομασταν και πάρα πολλά χρόνια πριν την πολιτική, μιλάμε και έχει την καλοσύνη να με ενημερώνει. Και άλλοι Υπουργοί με έχουν ενημερώσει, ο κ. Στυλιανίδης, ο κ. Σπηλιωτόπουλος, έχουν εκφράσει και τη διάθεσή τους να βοηθήσουν, όπως και άλλοι και από τους δύο πολιτικούς χώρους, σχεδόν οι περισσότεροι. Αλλά αυτό γίνεται σε προσωπική βάση και για επιμέρους θέματα που φέρνει η επικαιρότητα μπροστά.

Νομίζω ότι είναι πολύ σωστό όλοι όσοι διετέλεσαν Υπουργοί Παιδείας και θέλουν να βοηθήσουν, να συγκεντρώνονται –βάλαμε δύο φορές τον χρόνο, λογικό είναι- με θέμα συγκεκριμένο και με ημερήσια διάταξη και όλο το υλικό στην τσάντα τους από μέρες πριν για να μπορέσουν να βοηθήσουν και μια παρέμβαση που είναι να γίνει, πριν γίνει, να έχει τη δυνατότητα το Υπουργείο Παιδείας να έχει πάνω στο τραπέζι όχι χαρτιά, αλλά καταθέσεις, μαρτυρίες, απόψεις πολιτικών που πέρασαν.

Ακούγεται το επιχείρημα «μα, αφού απέτυχαν!». Αυτό είναι πολιτική προσέγγιση. Ένας από την Αριστερά θα πει ότι απέτυχαν όλοι. Το ίδιο ακούστηκε και από τον κ. Αρβανίτη ότι απέτυ-

χαν όλοι. Ένας από το ΠΑΣΟΚ μπορεί να λέει ότι απέτυχαν της Νέας Δημοκρατίας. Δεν έχει σημασία. Επέτυχε κάποιος ή απέτυχε, έχει κάτι να σου πει. Έχει τουλάχιστον εμπειρίες και ταλαιπωρίες, ειδικά τα τελευταία χρόνια. Πρέπει να τον ακούσεις. Και στο Υπουργείο Υγείας που το αποπειράθηκα αυτό ατύπως, η προσέλευση των πρώην Υπουργών ήταν αθρόα και αυτή η θετική εμπειρία με κάνει να λέω «εδώ, στο Υπουργείο Παιδείας και θεσμοποιημένα».

Γιατί το Υπουργείο Παιδείας, κυρία Ρεπούση, λόγω των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ δημιουργεί εύκολες προσεγγίσεις στους Υπουργούς, για λόγους επικοινωνιακούς να ασχοληθούν με την τριτοβάθμια εκπαίδευση που επικοινωνιακά πουλάει και κάθε μέρα κάτι να έχουν να μας πουν –ο καθένας όμως και κάτι διαφορετικό, ειδικά αν πρόκειται για πανεπιστήμιο, ΤΕΙ ή για εισαγωγικές- για να γίνει ο νόμος του τάδε, ο νόμος του τάδε, ο νόμος του τάδε και να μείνει στην ιστορία. Αυτές είναι αυταπάτες μη σωφρόνων πολιτικών ανδρών και γυναικών. Λέμε λοιπόν όχι.

Υπάρχει μια γελοιογραφία της δεκαετίας του 1980. Δεν θέλω να πω ακριβώς, για να μην αναφερθώ στον Υπουργό εκείνης της εποχής. Τον είχε να ξυπνάει και να λέει «τι θα κάνουμε σήμερα;». Αυτό το «τι θα κάνουμε σήμερα» όμως έχει ανταπόκριση σε ένα εκατομμύριο παιδιά. Αυτός μπορεί να παίζει με το όνομά του και την ιστορία αλλά ένα εκατομμύριο παιδιά και οι γονείς τους δεν παίζουν.

Άρα δείτε το λίγο αλλιώς. Δείτε λίγο την προϋπόθεση συγκεντρωμένοι γύρω από ένα τραπέζι να συζητάνε τις μεγάλες αλλαγές που η εκάστοτε παρούσα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων θέλει να κάνει. Δεχθείτε –όσοι τουλάχιστον βλέπετε με ανοιχτό μυαλό το θέμα- ότι όλα τα συμβούλια της παιδείας είναι χρήσιμα. Σωστά είπε η συνάδελφος κ. Ρεπούση ότι δεν λειτουργούν εδώ και τόσα χρόνια. Θα λειτουργήσουν τώρα. Είναι το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας με διακομματική επιτροπή. Όλα τα κόμματα είναι εκεί. Είναι και άλλα επιμέρους συμβούλια που θα τα συγκαλέσουμε όλα και αυτό των πρώην Υπουργών.

Πρώτο θέμα που θα μας απασχολήσει το επόμενο χρονικό διάστημα –τουλάχιστον μέχρι το Φεβρουάριο σχεδιάζουμε που κάθε πολιτικός κάνει τους σχεδιασμούς του λόγω του ότι έχουμε τότε την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας- είναι οι αλλαγές στη στοιχειώδη, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι κάτι που δεν ακουμπάει πολύ στην επικοινωνιακή πολιτική και την επικοινωνία, μα που είναι το άλφα και το ωμέγα για την εκπαίδευση. Εκεί –συγχωρήστε μου το ρήμα- χτίζονται, διαμορφώνονται οι χαρακτηριστές των νέων ανθρώπων, των νέων Ελλήνων. Εκεί πρέπει να προσέξουμε.

Δεν έχω χρόνο να αναφερθώ λεπτομερώς. Ήδη έχω τρεις μήνες στο Υπουργείο αυτό. Έχουμε με τον κ. Δερμετζόπουλο κάποιες εμπειρίες για το πόσο ακριβώς εκτιμάται από το ελληνικό πολιτικό και διοικητικό σύστημα σχετικά με την παιδεία η πρωτοβάθμια βαθμίδα εκπαίδευσης. Την θεωρώ την πιο σοβαρή βαθμίδα της εκπαίδευσης.

Όμως δυστυχώς πρώτον, δεν μας απασχολεί συχνά. Καθορίζεται και αυτή από τις ανάγκες πολλές φορές του εκπαιδευτικού πολιτικού και συνδικαλιστικού συστήματος και όχι από τα παιδιά, με αποτέλεσμα παιδάκια οκτώ και εννέα ετών να φορτώνονται πληροφορίες που δεν μπορούν να εντάξουν πουθενά και να μην συμπαθούν το σχολείο –για να μην πω να μισούν το σχολείο- γιατί αυτή είναι η κατάσταση. Χώρες με πολύ καλύτερα συστήματα δεν βασανίζουν τα παιδιά των οκτώ και των εννέα ετών μέχρι τις 10 το βράδυ.

Με αυτό το θέμα θα συγκληθεί και το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και αυτό το ΣΕΠΟΠ που έχει να κάνει με τους πρώην Υπουργούς και όλα τα συμβούλια που υπάρχουν είτε στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής είτε γενικότερα στο Υπουργείο. Αυτό είναι και το βασικό θέμα του σχεδίου νόμου. Δεν ξέρω αν είναι τέτοιο που να μπορεί να εγείρει μεγάλες αντιρρήσεις που να στηρίζουν πολύ επικριτικά λόγια. Δεν μου φαίνεται. Κάποιος άλλος μπορεί να το κρίνει αλλιώς. Δικαίωμά του. Αλλά η λογική κρίνει τα επιχειρήματά μας, η αλληλουχία των επιχειρημάτων και το δέσιμό τους.

Κυρία Δριτσέλη, σας άκουσα πολλές φορές να μιλάτε στην επιτροπή και σημειωτέον, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων λειτουργεί κάθε εβδομάδα, όλο το καλοκαίρι. Δεν είναι μόνο αυτό το σχέδιο νόμου και τα άλλα που έρχονται. Κάναμε και τρεις συνεδριάσεις για ενημέρωση. Υπάρχει η ιδιαιτερότητα άλλο Θερινό Τμήμα να συζητάει γι' αυτό το σχέδιο νόμου και άλλο να το έχει επεξεργαστεί και αυτό έχει μια δυσκολία.

Γι' αυτό κάνω αυτήν τη μεταφορά μιας πληροφορίας. Λες «δεν μου αρέσει κάτι». Σύμφωνα. Το πρώτο του θέμα είναι αυτό που προείπα, δεν μπορεί να εγείρει τόσες αντιρρήσεις, άλλωστε και τεχνικά είναι καλά διαρθρωμένο, και με τα άλλα όλα σχεδόν συμφωνείτε. Λέτε ναι, αλλά το θέλατε περισσότερο στο ζήτημα των καθηγητών με αναπηρία. Λέτε ναι και μάλιστα διαφωνήσατε για το 10% που έγινε 5%. Σωστά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Εσείς το κάνατε αυτό. Εσείς το είχατε βάλει το 10%.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Λέτε ναι στην επιτροπή για τους ιεροδιδασκάλους και αυτό είναι προς τιμήν σας. Μα, αυτά είναι τα θέματα. Λέτε ναι στην κατάργηση της δυνατότητας των πανεπιστημίων να μην επιτρέπουν στα παιδιά με αναπηρία να σπουδάζουν, όπως την περίπτωση του παιδιού που είναι ιδιοφυία στη Θεσσαλονίκη στο Φυσικό, όπου του έλεγαν να γίνει μαθηματικός. Μα, αυτός ήθελε να γίνει φυσικός και μάλιστα βραβεύεται σε όλους τους παγκόσμιους διαγωνισμούς ατόμων με αναπηρία που ασχολούνται με τη Φυσική, όπου συμμετέχει. Λέτε ναι στο ένα, λέτε ναι στο άλλο, λέτε ναι στο παρ' άλλο, αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί αυτή η έντονη κριτική.

Η κριτική, όμως, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα είναι δικαίωμα του καθενός μας. Συνεπώς λέω μόνο μια σκέψη μου και δεν λέω τίποτα παραπάνω.

Τώρα, θα αναφερθώ στο θέμα των ιεροδιδασκάλων. Έρχομαι και από μια διήμερη περιοδεία με τον κ. Δερμετζόπουλο στη Θράκη, όπου εξαντλήσαμε πραγματικά όλα τα όρια συζητώντας με όλους. Η διάταξη που είχε θεσπιστεί για τη δυνατότητα στο δημόσιο σχολείο να διδάσκεται το Κοράνι από ιερείς που το ασπάζονται, στα ελληνικά, είναι σοφή πολιτική. Αυτό πιστώνεται στην προηγούμενη ηγεσία και το αναγνωρίζω.

Εμείς φέραμε τώρα μια διάταξη για να μην σταματήσει αυτό, καθώς για λόγους ετεροχρονισμού οι άνθρωποι δεν θα πληρώνονταν και θα έφευγαν. Αναγνωρίζουμε το έργο τους –είχαν έρθει και στην επιτροπή, τους είδα και στη Θράκη- και το επαινούμε. Τα δημόσια σχολεία γέμισαν από παιδιά της θρησκευτικής μειονότητας, Έλληνες πολίτες, που θέλουν να ακούσουν –και είναι φυσικό- το μάθημα που αφορά τη θρησκεία τους.

Στις νομοτεχνικές παρεμβάσεις που κάνουμε και στην τροπολογία, έχουμε πρόβλεψη. Πρώτον, καμμία τροπολογία συνάδελφοι δεν ήρθε εδώ. Μία που ήρθε πρώτα εδώ, την πήραμε πίσω, γιατί είπαμε ότι πρέπει να τη συζητήσουμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Σωστά έγινε η κριτική εναντίον της. Ήρθε τελευταία στιγμή και γι' αυτό την πήρα πίσω. Όλες οι άλλες κατατέθηκαν με το γράμμα τους στην Επιτροπή Μορφωτικών, για να προειδοποιηθεί ο Βουλευτής και να ξέρει τι θα πει στο Τμήμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Τη Δευτέρα το βράδυ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι. Τη Δευτέρα το βράδυ κατατέθηκαν επισήμως στη Βουλή –και σε αυτό έχετε δίκιο- αλλά σας τα είχα ήδη αφήσει –κι εσείς ήσασταν παρών- τα σχεδιάσματα. Δεν ήταν οι τροπολογίες οι επίσημες, αλλά ήταν τα κείμενα για να τα δείτε.

Εξομολογούμε τα πτυχία των αποφοίτων ΕΠΑΘ με εκείνα της Παιδαγωγικής Ακαδημίας και τώρα θα διοριστούν εξήντα ΕΠΑΘίτες –τρωινοί απόφοιτοι- ως αναπληρωτές τις επόμενες ακριβώς μέρες.

Μιας και μιλάω για τέτοια θέματα, να πω ότι αποδεχόμαστε την τροπολογία δεκαέξι Βουλευτών που σχετίζεται με το Άγιον Όρος. Είναι η τροπολογία, κύριε Πρόεδρε, με γενικό αριθμό 1790 και ειδικό 207 και ημερομηνία 3-9-2014, η οποία γίνεται δεκτή από μας.

Τώρα, να αναφερθώ σε ένα ακόμα θέμα για το οποίο υπήρξε απόλυτη συμφωνία, στη μοριοδότηση. Τα είπα, βέβαια, το πρώι

να μην τα επαναλάβω. Ήθελα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να είναι και η εντοπιότητα μέσα. Ο διάλογος όμως με απέτρεψε. Δεν έχω πειστεί, αλλά οι περισσότεροι μου έλεγαν να μην το κάνω. Δεν έχω πειστεί γιατί μια φιλόλογος από τη Σάμο δεν μπορεί να πάει στο Αγαθονήσι και πρέπει να πάει στην Αλεξανδρούπολη. Δεν έχω πειστεί γι' αυτό. Δεν έχω πειστεί γιατί δεν πρέπει να προηγείται η εντοπιότητα. Δεν έχω πειστεί, αλλά έχουν πειστεί για το αντίθετο όλοι οι άλλοι.

Συνεπώς είμαι υποχρεωμένος να παρακολουθήσω τα επιχειρήματα του διαλόγου. Η διπλή μοριοδότηση, όμως, για τις πρόσθετες ορεινές περιοχές και τη νησιωτική Ελλάδα –άρθρο 101 του Συντάγματος– είναι πάρα πολύ χρήσιμη και το είδαμε ήδη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τώρα που καταμετρούμε τα κενά για να διορίσουμε αναπληρωτές καθηγητές.

Κάναμε μια διάταξη απόρροια των περιοδειών μας και του διαλόγου. Τη διάταξη αυτή εμείς ως Υπουργείο την κερδίσαμε στους Λειψούς, συζητώντας με εκπαιδευτικούς και στελέχη της εκπαίδευσης εκεί, δηλαδή εκεί που παρουσιάζονται τα προβλήματα. Ήμασταν εκεί τον Ιούλιο και θα είμαστε πάλι εκεί την άλλη εβδομάδα με την έναρξη του σχολικού έτους.

Στην κ. Τζάκρη θέλω να απευθυνθώ και σε όσους και όσες έθεσαν το ίδιο θέμα. Παρακολουθούμε το θέμα των ΕΠΑΛ. Εγώ δεν πιστεύω στην πολιτική εκείνη, δεν την είχα ψηφίσει. Μέσα από τις προκηρύξεις που γίνονται, δημιουργούνται προβλήματα που ανατρέπουν μια συμφωνία της προηγούμενης ηγεσίας, σε σωστή κατεύθυνση, οι περισσότεροι, περίπου χίλιοι επτακόσιοι, να τοποθετηθούν σε άλλες θέσεις. Μέσα από τις προκηρύξεις προκύπτει μια αδυναμία.

Η τεχνική εκπαίδευση, κατά τη δική μου άποψη –είμαι Υπουργός Παιδείας και θα το παλέψω αυτό– είχε μέχρι στιγμής κατά βάση ελάχιστους φίλους Υπουργούς Παιδείας.

Κύριε Κρεμαστινέ, απασχολείτε τον κ. Κακλαμάνη την ώρα που κάτι θέλω να του πω.

Ο πρώτος που αγάπησε την τεχνική εκπαίδευση και τη στήριξε είναι ο παρών συνάδελφος κ. Κακλαμάνης. Ελάχιστοι Υπουργοί, δύο ή τρεις είναι που πίστεψαν στην ανάγκη αυτής της εκπαίδευσης, που σε άλλες χώρες είναι κύρια λεωφόρος. Σε εμάς είναι μια πάροδος, δυστυχώς ακόμη. Και αυτή η εκπαίδευση χτυπήθηκε πριν από λίγο καιρό.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ δεν κάνουμε ούτε κριτική ούτε απολογισμούς. Εδώ λέμε αυτούς τους ανθρώπους που η ελληνική πολιτεία είπε ότι θα τους πάρει πίσω, να τους πάρει. Υπάρχουν θέματα με τις προκηρύξεις, έτσι όπως αυτές εξελίσσονται και τις παρακολουθούμε, ούτως ώστε το θέμα να κλείσει σε θετική κατεύθυνση.

Δέχθηκα από δύο συναδέλφους κριτική, από τον κ. Κουράκη και την κ. Ρεπούση για το θέμα του Οργανισμού και της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Δεν μπορώ να το καταλάβω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Θα τους πάρετε όλους ή όλους όσους δεσμεύτηκε η ελληνική πολιτεία;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κατά τη συμφωνία που είχε γίνει για τους χίλιους επτακόσιους.

Κύριε Δερμεντζόπουλε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για τον καινούργιο Οργανισμό που επιτέλους απέκτησε το Υπουργείο, στη θέση σας θα έλεγα αυτό πρώτο, γιατί αυτή είναι και η άποψή μου, ότι επιτέλους αυτό το Υπουργείο έχει Οργανισμό. Προσαρμοστήκαμε μέσα στα χρονικά όρια που είχαμε υποχρέωση να προσαρμοστούμε και έχουμε μια ρύθμιση εδώ, την οποία υπογραμμίζετε με ιδιαίτερη ένταση και μάλιστα με αντιφατικό τρόπο, κατά την ταπεινή μου γνώμη.

Ή δεν θέλετε την ιδιωτική εκπαίδευση και είστε εναντίον και πρέπει τότε να συμφωνήσετε με την οργανωτική μεθοδολογία ή είστε υπέρ και σας ενοχλεί που αντί να υπάρχει διεύθυνση στο Υπουργείο, υπάρχει διεύθυνση που έχει τη συνολική εποπτεία και εκεί ένα τμήμα ασχολείται ειδικά με την ιδιωτική εκπαίδευση.

Δεν καταλαβαίνω. Δηλαδή ο βαθμός της διοικητικής μονάδας καθορίζει πολιτικές;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Την εποπτεία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ πήρα απόφαση να μην ανανεώσω για έναν χρόνο – που ανανεωνόταν επί τόσα χρόνια– την άδεια λειτουργίας στα κολλέγια που δεν έχουν προσαρμόσει τις κτηριακές τους υποδομές. Πήρα απόφαση –το ανακοινώνω τώρα εδώ– να μην επιτρέψω να λειτουργήσουν ιδιωτικές σχολές που έχουν ασφαλιστικές ή φορολογικές εκκρεμότητες. Και δεν θα λειτουργήσουν. Έπρεπε να έχω διεύθυνση για να την πάρω αυτήν την απόφαση; Με το τμήμα που έχουμε τώρα δεν μπορώ να την πάρω; Δεν παρακολουθώ, λοιπόν, το επιχείρημα και την ένταση, με την οποία έχει δει το φως της δημοσιότητας.

Κύριε Πρόεδρε, πέρασα τα δεκαοκτώ λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεσμευθήκατε με αυτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με ποιο απ' όλα;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεσμευθήκατε με αυτό που δηλώνετε τώρα για τις σχολές, τις φορολογικές εκκρεμότητες κ.λπ..

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Βεβαίως. Το είπα στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Προφανώς και δεσμεύομαι, κύριε συνάδελφε.

Κλείνω με μια λέξη. Δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς να διαφωνήσει με αυτό. Είμαστε τρεις μήνες εκεί. Καταγιζόμαστε κάθε μέρα από προβλήματα οικονομικής και οργανωτικής υφής. Εάν δεν είχαμε άλλα μυαλά, θα θεωρούσαμε ότι δεν είμαστε Υπουργοί Παιδείας, αλλά είμαστε Υπουργοί εκπαίδευσης. Μας νοιάζει ποιος είναι καθηγητής, ποιος είναι δάσκαλος, πού διδάσκει, πώς είναι το σχολείο. Δεν μας νοιάζει το περιεχόμενο.

Δεν έχει έρθει ένα θέμα, μα τον θεό, τρεις μήνες τώρα. Ο μόνος χώρος όπου ακούστηκε απ' όλες τις πλευρές της Βουλής κάτι για την παιδεία είναι η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων – και όχι πολύ.

Στην Ελλάδα διαμορφώθηκε μεταπολιτευτικά αυτό το πρόβλημα, με εξαιρέσεις. Οι Υπουργοί Παιδείας μετατρέπονται σε Υπουργούς εκπαίδευσης. Ασχολούνται με συνδικαλιστικά, με πολιτικά, με συντεχνιακά θέματα, σε τελευταία ανάλυση –και αν– με τον μαθητή ή τον φοιτητή και το περιεχόμενο των σπουδών.

Δεν μπορούμε να αποφύγουμε αυτή την πραγματικότητα. Είναι η καθημερινότητα που σε παίρνει, σε σπρώχνει, να ασχολείσαι μόνο με αυτά. Θέλουμε, όμως, να κρατήσουμε το κεφάλι μας πάνω από το νερό, να τιμήσουμε τον τίτλο μας, γιατί είμαστε Υπουργοί Παιδείας και Θρησκευμάτων και όχι εκπαίδευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κλείνω με μια φράση. Δεν έχω πάρει τον λόγο πολλή ώρα σήμερα, κύριε Πρόεδρε, και αυτό το «ωραία» ήρθε πάνω στην καλύτερή μου στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σοβαρά; Άρα, ωραία! Σας άρεσε, δηλαδή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα μπορούσατε να μην το έχετε πει. Σε μισό λεπτό καταβαίνω.

Έχουμε υποχρέωση να ασχοληθούμε με αυτό κατά βάση, να υπερβούμε όλα τα οργανωτικά προβλήματα. Γι' αυτόν τον λόγο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ξεκινήσει τον Σεπτέμβριο, με τη μέθοδο που σας είπα, με τη σύγκληση όλων των συμβουλίων της παιδείας, η συζήτηση, για να καταλήξουμε τον Ιανουάριο στην αναμόρφωση της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Διότι αυτή πρέπει να αποτελέσει το αντικείμενο του βασικού μας ενδιαφέροντος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, επειδή επείγομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επείγεστε; Να πω κι εγώ αυτό που επείγομαι.

Υπάρχει ένα αίτημα των υπολοίπων εγγεγραμμένων συναδέλφων –είναι πέντε τον αριθμό– να μιλήσουν πριν από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Δεν ξέρω την άποψη των Κοινο-

βουλευτικών Εκπροσώπων. Πέντε συνάδελφοι είναι. Ας μιλήσουν. Δεν θα πουν και πολλά απ' ό,τι μου είπαν. Φυσικά, ο Πρόεδρος θα προηγηθεί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αναμφίβολα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο. Πόσο χρόνο θέλετε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα μιλήσω πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε, γιατί επιφυλάσσομαι να ακούσω τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και τους άλλους συναδέλφους.

Ήθελα να κάνω μια κάπως διαφορετική τοποθέτηση και να μου το επιτρέψετε αυτό με μια πείρα, προ μιας εικοσιπενταετίας, τεσσάρων ετών στο Υπουργείο Παιδείας.

Συνηθίζουμε να απαξιώνουμε ό,τι έχει συμβεί στο παρελθόν, να ισοπεδώνουμε ό,τι και αυτή τη στιγμή μπορεί να υπάρχει και ενώ η χώρα, θα έλεγα, αν πάμε στη Θεία Κωμωδία του Δάντη, είναι στο καθαρήριο, επιμένουμε όλοι να θεωρούμε ότι είναι πλέον στην κόλαση.

Δεν έχει καμμία ελπίδα να επανέλθει σε ομαλές συνθήκες κοινωνικές, οικονομικές, εθνικές, αν θέλετε, διότι τα ζητήματα και της ανεξαρτησίας της χώρας και της ακεραιότητάς της και της διεθνούς της θέσεως εξαρτώνται προφανώς από το αν θα κατορθώσουμε –αυτό σημαίνει: αν θα υπερβούμε εαυτούς για να κατορθώσουμε– να βγούμε από αυτήν τη μεγάλη κρίση.

Και όσα κι αν λέμε, είτε από την πλευρά την κυβερνητική είτε από την πλευρά την αντιπολιτευτική, εγώ δεν μπορώ να αισθανομαι ότι θα είναι πολύ κοντά. Μακάρι να ήταν έτσι, αλλά τα πράγματα δεν με βεβαιώνουν ότι είναι πολύ κοντά ο χρόνος αυτός και από πλευράς εσωτερικής, αλλά –το τονίζω– και από πλευράς του εξωτερικού μετώπου της χώρας.

Διότι, όταν περπατάς στα ακάθια, όταν είσαι επί ξύλου κρεμάμενος, δεν μπορείς να υπερασπιστείς ούτε το στοιχειώδες, που είναι πραγματικά η θέση σου η ασφαλής σε ένα διεθνές περιβάλλον.

Όπως έλεγα και εχθές, βλέπουμε ότι κυριαρχεί ο αναθεωρητισμός και προς Ανατολάς, αν λάβουμε υπ' όψιν μας τις θέσεις του νέου Πρωθυπουργού της Τουρκίας, θεωρητικού της αναθεώρησης του status quo της Τουρκίας και των πρώην χωρών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Δεν απειλεί, βέβαια, να εισβάλει, αλλά πιστεύει ότι μπορεί να αναπτυχθούν κάποιες τέτοιες σχέσεις, ώστε να «φινλανδοποιηθούν» ενδεχομένως κάποιες γειτονικές του χώρες. Και δεν είναι καθόλου αισιόδοξα τα μηνύματα της πρώτης επίσκεψης εκτός των συνόρων του νέου Προέδρου της Τουρκίας στην Κύπρο και αυτά που είπε εκεί.

Ομοίως, δεν είναι καθόλου αισιόδοξα τα μηνύματα εκ Δυσμών, όπου με επίκεντρο την Ουκρανία βλέπουμε ότι ανάμεσα στη Δύση και τη Ρωσία, που θεωρεί ότι είναι η διάδοχος της Σοβιετικής Ένωσης, γίνεται ένα παιχνίδι σκληρό που οδηγεί σε μια νέα εποχή ψυχρού πολέμου στην Ευρώπη, με αντικείμενο προφανώς την πρόθεση των Ηνωμένων Πολιτειών, που πιστεύουν και πιέζουν γι' αυτό την Ευρωπαϊκή Ένωση με μοχλό κυρίως τη Γερμανία, για την αναθεώρηση του status quo της νίκης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όπως αυτό καθορίστηκε στις συμφωνίες των τριών μεγάλων της Γιάλτας, του Πότσταμ και τη Μόσχας, που ενδιαφέρει, όπως είπα εχθές, και εμάς.

Η υπόθεση, λοιπόν, της παιδείας πρέπει να θεωρηθεί –και να γίνει αποδεκτή αυτή η σκέψη– ότι μπορεί να είναι ο μοχλός, όπως είναι γενικότερα ο πολιτισμός, μιας ανάταξης αυτού του λαού, που κάτω από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει βρίσκεται και σε μια βαθιά γενικότερη κατάθλιψη.

Κύριε Υπουργέ, είχα πει κάποτε στον αμέσως μετά από εμένα Υπουργό, που με διαδέχθηκε στο Υπουργείο Παιδείας: «Βρίσκεστε και έχετε την ευθύνη ενός χώρου με μικρά, αλλά ανεκτίμητη αξία αντικείμενα. Έτσι πρέπει να αισθάνεστε τον χώρο, του οποίου έχετε την ευθύνη. Μην πετάτε πέτρες στους διερχόμενους. Διότι, αν μία πέτρα σας επιστραφεί, θα τα κάνει γυαλιά καρφιά».

Αυτό, κύριε Υπουργέ, σας το λέω να το έχετε υπ' όψιν σας. Διότι, εγώ συμφωνώ στη λογική και στην αρχή του νομοσχεδίου. Θέλω, όμως, να σας πω το εξής, κρίνοντας όχι γενικά και αόριστα και ισοπεδωτικά το παρελθόν. Όπως είπατε, και σωστά έγιναν και λάθη στο παρελθόν και όποιος θεωρεί ότι υπήρξε ο

μέγας ριζοσπάστης, ότι ήταν ο μέγας αναμορφωτής της παιδείας, προφανώς έχει κάνει τα περισσότερα λάθη και δεν τολμά να το παραδεχτεί ή συνεχίζει να σκέφτεται στραβά, όπως σκεφτόταν, όταν έκανε τα λάθη.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, με αφορμή και το θέμα των μετεγγραφών, που φυσικά έχει σχέση με την οικονομική και κοινωνική κατάσταση που υπάρχει σήμερα στη χώρα, έχουμε το εξής φαινόμενο. Είδαμε πολλούς νέους να αποτυγχάνουν παρ' αξίαν στις σπουδές τους.

Διότι η λογική του να πάμε σε τμήματα που δεν τα ζητάει κανείς, για να μετεγγραφούν μετά, οδήγησε σε αυτό το αποτέλεσμα και στην άποψη –το ακόμη χειρότερο για μένα– για τα περιφερειακά πανεπιστήμια και τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Κύριε Υπουργέ, κάνω μια παρένθεση: στείλτε μια επιστολή στα κανάλια και τις εφημερίδες επιτέλους. Είναι δύο δεκαετίες πια που έχουμε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Έχουμε πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Δεν έχουμε ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Είπατε –και σας ευχαριστώ– για το ενδιαφέρον μου για την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση. Δεν είναι κάποια ιδιοτροπία μου. Είμαστε η μόνη χώρα σε ολόκληρη την Ευρώπη που έχουμε μάθει, εξ απαλών ονύχων, να θέλουμε το παιδί μας, επειδή ήμουν δικηγόρος, να γίνει δικηγόρος. «Μην ασχολείσαι με μαθηματικά. Μην ασχολείσαι με φυσική. Μόνο να μάθεις καλή έκθεση, καλά τα αρχαία, για να μπεις στη νομική και να γίνεις δικηγόρος».

Ή ο κ. Δρίτσας μπορεί να θέλει ο γιος του να γίνει φαρμακοποιός και του το λέει από το δημοτικό: «Παιδί μου, πήγαινε εκεί». Συγγνώμη, δεν ισχύει, κύριε Δρίτσα, και σας βεβαιώ δεν ισχύει ούτε για μένα. Αλλά, δυστυχώς, αυτός είναι ο γενικός κανόνας.

Και έχουμε, όπως είπαμε και μια άλλη φορά, διδακτορούχους θετικών επιστημών, που είναι άθλια τα ελληνικά τους. Δεν μπορούν να γράψουν μία πρόταση. Έχουμε διδακτορούχους θεωρητικών επιστημών, που αν ο διαιρέτης είναι δεκαδικός δεν μπορούν να κάνουν μία διαίρεση.

Αυτή η σωστή, η καλή ιδέα της αριστείας, κύριε Υπουργέ, που ενέπνεε και το ν. 4009 για την ανώτατη εκπαίδευση, τελικά κατάντησε να είναι νόμος μόνο για τα πανεπιστήμια. Τα ΤΕΙ είναι στην πυρά. Η αριστεία είναι καλός τρόπος, αλλά η κοινωνία έχει ανάγκη και από επιστήμονες που πέρα από τις γνωσιακές δεξιότητες πρέπει να έχουν και συναισθηματικές και κοινωνικές δεξιότητες. Δεν θέλουμε μηχανές γνώσεων μόνο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλουμε ισηγορία μετά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πρέπει να έχουμε επιστήμονες και η ανώτατη εκπαίδευση, οι μεταπτυχιακές σπουδές να δίνουν ανθρώπους που δεν θα έχουν μονομέρεια στη σκέψη και στη δράση.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι για το θέμα των μετεγγραφών –έστω κι αν είμαι αντιδημοτικός, αντιδημοφιλής– πρέπει, έστω και αργά, να μπουν κανόνες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τους ψηφίσαμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πρέπει να μπουν κανόνες οικονομικοί, κοινωνικοί, υγείας –είναι σωστό για τα άτομα με αναπηρία– ή για τις πολύτεκνες οικογένειες. Διότι ο φέρελπις νέος μιας οικογένειας, που δεν έχει κανένα πρόβλημα να φοιτήσει στη Μυτιλήνη, στη Ρόδο ή στη Χίο ή στην Κέρκυρα ή οπουδήποτε αλλού σε ένα ΤΕΙ και σε ένα πανεπιστήμιο και που του είπαν «πήγαινε δώσε εκεί εξετάσεις», πηγαίνοντας εκεί έκοψε κάποιον άλλον που δεν έχει τη δυνατότητα να σπουδάσει εκεί. Αυτό, λοιπόν, κύριε Υπουργέ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μπορώ να σας απαντήσω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, κύριε Υπουργέ, μην απαντήσετε τώρα.

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώστε. Και προς αποκατάσταση προς τους κυρίους συναδέλφους, ο κ. Κακλαμάνης δικαιούται δέκα λεπτά. Απλά όταν τον ρώτησα αν θα εξαντλήσει το χρόνο του μου απάντησε πως όχι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε.

Τελειώνω ακριβώς σε ένα λεπτό, γιατί περιμένει να μιλήσει και

ο κ. Δρίτσας και άλλοι συνάδελφοι.

Εγώ σας λέγω, κύριε Υπουργέ, να δείτε το πράγμα αυτό.

Να δείτε, επίσης, ένα θέμα το οποίο είναι απαράδεκτο, όπως ο ρατσισμός για τον οποίο μιλούσαμε χθες. Με ποιο ηθικό δικαίωμα μιλάμε για διακόσιες χιλιάδες πολίτες – νέους ή μεγαλύτερους δεν με ενδιαφέρει- και απαξιώτικα τους λέμε «αιώνιους» και «λιμνάζοντες»; Τι είναι; Είναι πράγματα; Δεν είναι άνθρωποι;

Εγώ σας λέγω ότι αν αυτά ίσχυαν τη δεκαετία του 1960, θα ήμουν «λιμνάζων», γιατί εργαζόμουν από δέκα χρονών παιδί. Όταν έφτασα στο πτυχίο διέκοψα την εργασία μου για να κάτσω να πάρω το πτυχίο μου.

Δυστυχώς, κόπηκα στο Ρωμαϊκό, πήγα στρατιώτης, μου αφαιρέσαν το όπλο, με έστειλαν στα σύνορα και δύο χρόνια πέρασαν. Δεν θα έπαιρνα, λοιπόν, εγώ το πτυχίο ως «αιώνιος» και «λιμνάζων» φοιτητής. Άρα εδώ το «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι» είναι λάθος. Ήταν άλλες οι συνθήκες και όταν ψηφίσαμε τον ν. 4009. Νομιμοποιείστε τώρα να πείτε ότι εδώ πρέπει να το δούμε. Άλλος μπορεί να έχει φτάσει στο πτυχίο, άλλος μπορεί να είναι...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Πρόεδρε, γίνετε καταννητός.

Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Στην τροπολογία σας συμφωνώ. Ελπίζω ότι δεν θα υπάρξει καμμία αντίρρηση. Εδώ έχουμε του κόσμου τα κολλέγια. Πολύ καλά κάνετε και βάζετε εκεί πέρα κάποια τάξη. Είναι πολύ σωστό. Έχουμε ως χώρα διεθνείς σχέσεις με κράτη, με διεθνείς οργανισμούς. Πολύ σωστά στην τροπολογία, στο άρθρο 4, δίνετε τη δυνατότητα τίτλων που πράγματι θα είναι και επιπέδου που – λυπάμαι να πω- θα είναι πολύ πάνω και πολλών δικών μας ακαδημαϊκών φορέων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώσατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να πω μόνο μία φράση για τις ΕΠΑΣ. Δεν μπορείτε να παρατείνετε τη λειτουργία των ιδιωτικών επαγγελματικών σχολών και να κλείνετε τις δημόσιες. Σας παρακαλώ, στο όνομα και της καλής κουβέντας που είπατε για εμένα, για την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, να παρατείνετε στον ίδιο χρόνο και τις δημόσιες επαγγελματικές σχολές.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να πω στον αξιότιμο πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Κακλαμάνη ότι τη ρύθμιση για τις μετεγγραφές δεν την έκανα εγώ. Αυτή η γενναϊόδωρη ρύθμιση, χωρίς κριτήρια, έγινε στις 4

Μαΐου του 2014, προ των ευρωεκλογών.

Λέτε να μπου κανόνες εισοδηματικοί. Μετά τις ευρωεκλογές δηλαδή; Τώρα; Πήραμε την ψήφο του κόσμου και αλλάζουμε γραμμή; Δεν μπορώ να το κάνω εγώ αυτό.

Στις 4 Μαΐου του 2014 στο σχέδιο νόμου για τις λαϊκές αγορές δόθηκε αυτή η δυνατότητα, το δικαίωμα μετεγγραφής. Δεν μπορεί κανείς να μου το συμβουλευθεί, αφού έγιναν οι εκλογές και είχε απευθυνθεί το κάθε κόμμα στον λαό, με βάση τη στάση του σε αυτά. Γιατί και αυτοί που δεν ψήφισαν – είχε γίνει ονομαστική ψηφοφορία- τη διάταξη του κ. Αρβανιτόπουλου, το έκαναν για άλλους λόγους, όπως διευκρινίστηκε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Κακλαμάνη, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων όλα τα κόμματα λένε «ναι» σε αυτή τη ρύθμιση και μου ζητάνε να την πάω και παραπίσω. Δεν μπορώ να το κάνω, να την πάω παραπίσω. Όμως ούτε μπορώ να την αλλάξω μετεκλογικά, αφού ψηφίστηκε δεκαπέντε μέρες προ των ευρωεκλογών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν ζητώ αυτό, κύριε Υπουργέ. **ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):** Πείτε μου τι να κάνω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εγώ σας λέγω: τι είδους σπουδές θα γίνουν σε τμήματα στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πάμε να βρούμε λύση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:...και ταυτόχρονα πώς θα καταργηθούν όλα τα περιφερειακά πανεπιστήμια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν θα καταργηθούν, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είμαι εναντίον των μετεγγραφών.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το ξέρω. Είμαστε κάθε εβδομάδα...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όμως, εάν μπει κανόνας...Για παράδειγμα, έχεις ικανότητα οικονομική τεράστια. Για ποιον λόγο θα μετεγγραφείς;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μία λέξη θα πω.

Έπρεπε να μπει αυτός ο κανόνας στις 4 Μαΐου και δεν μπήκε. Εκ των υστέρων μετά τις εξετάσεις και τα μηχανογραφικά, να αλλάξεις αυτούς τους όρους δεν γίνεται. Ψάχνουμε με τους προέδρους των ΤΕΙ και των πανεπιστημίων να βρούμε λύσεις. Δεν έχουμε βρει αλλά θα το παλέψουμε μέχρι τέλους.

Θέλω να καταθέσω και μία νομοτεχνική βελτίωση.

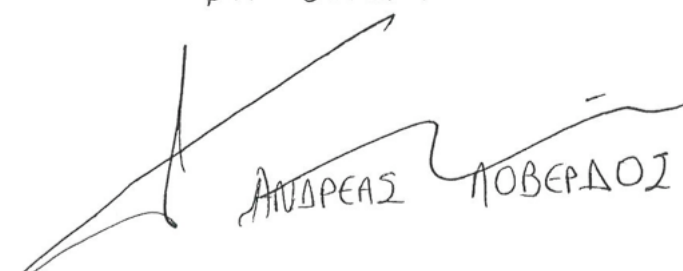
Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

Προβόληση - Νομοτεχνική βελτίωση ^{3/9/2014}
 Στην τροπολογία 1776 / 203 / 1-3-2014 ^{Τσιδ}

Στο τέλος του άρθρου 2 προστίθεται εδάφιο
 ως ακολούθως:
 « Η διάταξη αυτή ισχύει από 1-3-2014 »

Αθήνα 3/9/2014
 Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
 ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

 ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ να διανεμηθεί.

Τον λόγο έχει η κ. Γαϊτάνη.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Κύριε Υπουργέ, θα απευθυνθώ σε εσάς. Κύριε Λοβέρδο, θα ήθελα να με ακούσετε γιατί απευθύνομαι σε εσάς προσωπικά, για πέντε λεπτά. Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ.

Είπατε προηγουμένως ότι λειτουργούν οι επιτροπές, ότι λειτουργεί το Υπουργείο Παιδείας. Πολύ καλά. Εδώ και έναν χρόνο δεν έχει κανονίσει το Υπουργείο Παιδείας -και εσείς το τρίμηνο περίπου που είστε- το ζήτημα των διαθέσιμων καθηγητών που τους έχετε σε ομηρία.

Καλείστε, δηλαδή, κύριε Υπουργέ, να συνεχίσετε μια πολιτική -και γι' αυτό καθυστερείτε- ή καλύτερα να διαχειριστείτε συν-τρίμμια, αυτά που δημιούργησαν οι προκάτοχοί σας κλείνοντας δομές, για τις οποίες πληρώσαμε πολλά ως φορολογούμενοι, αλλά και ανθρώπινα συντρίμμια.

Η ιστορία της κατάργησης σαράντα εννιά δημοφιλών ειδικοτήτων της τεχνικής εκπαίδευσης και της διαθεσιμότητας-απόλυσης δυόμισι χιλιάδων εκπαιδευτικών πέρυσι το καλοκαίρι ή υποχρεωτικής συνταξιοδότησης είναι γνωστά. Αυτό που είναι λιγότερο γνωστό είναι ότι δεν υπήρξε καμμία επιστημονική τεκμηρίωση γι' αυτήν την απόφαση παρά μόνο λόγος «εξορθολογισμού» της εκπαίδευσης που επέβαλαν μια βίαιη και αιφνιδιαστική απόφαση, όπως αναφέρεται στο σχετικό άρθρο του ν.4172. Αυτές οι απολύσεις -το ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ως συνταγματολόγος που είστε- είναι παράνομες και αντισυνταγματικές και συνιστούν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κάτι που ελπίζουμε ότι θα επιβεβαιώσουν τα αρμόδια εγχώρια και ευρωπαϊκά δικαστήρια στα οποία έχουν προσφύγει οι εκπαιδευτικοί.

Θα είστε ο Υπουργός, κύριε Λοβέρδο, που θα υπογράψει τις πρώτες απολύσεις εκπαιδευτικών εδώ και έναν αιώνα, παρά το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα στη μονιμότητα. Και τι ειρωνεία, κύριε Υπουργέ! Έχετε και την ιδιότητα του εκπαιδευτικού!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με έχετε δει να υπογράψω καμμία; Θέλετε να τις υπογράψω; Δεν έχω υπογράψει καμμία πάντως.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Όχι καθόλου, κύριε Λοβέρδο, αλλά δεν είμαστε καθόλου σίγουροι. Ακούστε με, σας παρακαλώ.

Στην πραγματικότητα, ολόκληροι τομείς που παντού στην Ευρώπη είναι ενταγμένοι στην τυπική εκπαίδευση μπήκαν στο κρεβάτι του προκρούστειου χρέους και ελλείμματος και δυόμισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί στην κρεατομηχανή των συμφωνημένων απολύσεων με την τρόικα. Μέσα στους δεκαπέντε χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους που θα απολυθούν το 2014 περιλαμβάνονται και εκπαιδευτικοί, δήλωσε ο κ. Μητσοτάκης. Είναι σαφέστατος και κυνικός. Δεν ξέρω, τι θα κάνετε μαζί του;

Και αν μιλάμε για εξορθολογισμό τι να πούμε για είκοσι δύο χιλιάδες μαθητές που πέρυσι στερήθηκαν το δικαίωμά τους να σπουδάσουν μέσα στο δημόσιο σχολείο την ειδικότητα της επιλογής τους; Είναι εξορθολογισμός οι μαθητές της Β' λυκείου να εξωθούνται να επιλέξουν άλλες ειδικότητες απ' αυτές που επιθυμούσαν και οι μαθητές της Γ' λυκείου να μην έχουν καθηγητές στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα και στα μαθήματα ειδικότητας και να φτάνουν στις πανελλαδικές αλλά και να παίρνουν πτυχίο με υποβαθμισμένο επίπεδο γνώσεων;

Αυτό που γίνεται φέτος είναι το αποκορύφωμα στη διαδικασία του εξορθολογισμού, που συνεχίζεται από εσάς, κύριε Λοβέρδο. Καλείτε τους εκπαιδευτικούς που διώξατε πέρυσι να εργαστούν ως ωρομίσθιοι φέτος, προκειμένου να ολοκληρωθεί η φοίτηση των μαθητών στα εσπερινά σχολεία. Δεν ξέρω αν με ακούτε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνέχιστε, κυρία συνάδελφε. Σας ακούει ο κύριος Υπουργός. Δεν είναι ανάγκη να σας κοιτάζει κιόλας.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Κύριε Λοβέρδο, θα υπενθυμίσω ότι εσείς ο ίδιος δεν ψηφίσατε τον ν.4172 που οδήγησε στη διαθεσιμότητα χιλιάδες εκπαιδευτικούς. Θα χρησιμοποιήσω τα δικά σας λόγια, για να συνοψίσω τη στόχευση της πολιτικής που σας θέλουν να

υπηρετήσετε: Χτύπημα στο ψαχνό, αλλά και χτύπημα στη μονιμότητα. Και είναι αυτό ένα αποφασιστικό βήμα στη σταδιακή αλλαγή των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο.

Ο δε στρατηγικός σας στόχος συμπληρώνεται από την ανήθικη προμοδότηση του κατά τα άλλα «αδιάφθορου» και «αποτελεσματικού» ιδιωτικού τομέα, των ιδιωτικών ΙΕΚ και ΣΕΚ, για τα οποία φροντίσατε μάλιστα να χρηματοδοτήσετε τους μαθητές προκειμένου να φοιτήσουν σε αυτά την ίδια στιγμή που τα αντίστοιχα δημόσια είχαν καθυστερήσει πέρυσι να λειτουργήσουν. Λεφτά, δηλαδή, για τους ιδιώτες υπάρχουν, κύριε Υπουργέ. Και επειδή μιλήσατε για ένα πιο καθαρό Υπουργείο και έναν φορέα, που είναι το Υπουργείο Παιδείας, η διαφθορά τώρα αρχίζει και μπαίνει κανονικά, με την όλο και μεγαλύτερη ιδιωτικοποίηση που γίνεται στην παιδεία.

Από πέρυσι το καλοκαίρι, κύριε Υπουργέ, έχει περάσει πολύς καιρός και έχουν φροντίσει πολλοί να παραπληροφορήσουν και να αποσιωπήσουν τις δραματικές συνέπειες αυτής της απόφασης.

Ποιος θα ασχοληθεί, άλλωστε, με τις παράπλευρες απώλειες; Το 80% των μαθητών που φοιτούσαν στις καταργημένες ειδικότητες είναι κορίτσια και το 70% των προς απόλυση καθηγητών είναι γυναίκες. Οι γυναίκες πληρώνουν ήδη πολύ ακριβά την κρίση σας, αλλά προφανώς αυτό συνιστά λεπτομέρεια σε ένα τοπίο πλήρους διάλυσης των δικαιωμάτων, της ιδεολογικής οπισθοδρόμησης σε προηγούμενες δεκαετίες, όταν οι γυναίκες προσορίζονταν μόνο για το σπίτι.

Επίσης, οι εκπαιδευτικοί σε διαθεσιμότητα είναι ανύπαρκτοι εδώ και δεκατέσσερις μήνες από τη δημόσια συζήτηση. Όταν γίνεται αναφορά σε αυτούς, σκοπύμως, ακόμη και από επίσημα χείλη, δηλώνεται ότι αυτοί έχουν τακτοποιηθεί.

Η πραγματικότητα είναι ότι μόνο εκατόν εβδομήντα τέσσερις εκπαιδευτικοί έχουν τοποθετηθεί στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ χίλιοι πεντακόσιοι σαράντα εκπαιδευτικοί εδώ και δεκατέσσερις μήνες εμπαίζονται από την Κυβέρνηση, καθώς παραμένουν σε ομηρία για κάποιες θέσεις που έχουν ανακοινωθεί, χωρίς να δηλώνονται πουθενά στο κείμενο των προκηρύξεων το καθεστώς και οι όροι εργασίας. Οφείλετε σήμερα να δώσετε μία ξεκάθαρη απάντηση. Πρόκειται για οργανικές θέσεις, για προσωποπαγείς, με καθεστώς ΙΔΑΧ, με ποιο βαθμολογικό και μισθολογικό καθεστώς;

Αυτοί οι εκπαιδευτικοί, οι περισσότεροι εκ των οποίων είναι μακράς εκπαιδευτικής υπηρεσίας, εξωθούνται σε αναγκαστική μετάταξη σε άγνωστες θέσεις, άσχετες με την εργασιακή τους πείρα, σε άλλα Υπουργεία, σε εργασία μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, ακόμη και σε αναγκαστική συνταξιοδότηση ή παραιτήση.

Επίσης, για ογδόντα πέντε από αυτούς έχει γίνει διακοπή μισθοδοσίας από τις 22 Μαρτίου, χωρίς να έχει εκδοθεί πράξη απόλυσης, που σημαίνει ότι ούτε μπορούν να δουλέψουν γιατί είναι εκπαιδευτικοί, ούτε πληρώνονται ούτε επαναπροσλαμβάνονται ούτε τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Τελειώνω σε ένα δευτερόλεπτο.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ εκτιμούμε ότι και αυτές οι επισφαλείς, πρόχειρα δοσμένες και εκτός Υπουργείου Παιδείας θέσεις που έχετε προκηρύξει είναι αποτέλεσμα του επίμονου και ηρωικού αγώνα του εκπαιδευτικού κόσμου όλο το προηγούμενο διάστημα, ενός αγώνα που σας ανάγκασε να παραδεχθείτε εν μέρει την κατάφωρη αδικία εναντίον των εκπαιδευτικών. Ο ίδιος, άλλωστε, έχει δηλώσει ότι δεν θα απολυθεί κανείς. Έχετε δηλώσει, αλλά δεν δεσμεύεστε στην πραγματικότητα για το πώς θα γίνει αυτό, με ποιον τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Σας έχουμε καταθέσει μία τροπολογία, την οποία εάν δεν συμπεριλάβετε σήμερα, δεν μπορείτε να τους επαναπροσλάβετε και μάλιστα μέσα στην εκπαιδευτική κοινό-

τητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέμα του σημερινού νομοσχεδίου, κύριε Πρόεδρε, είναι η ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία. Τίτλος βαρύγδουπος, τίτλος που θα έπρεπε να προκαλέσει μεγάλο ενδιαφέρον και στους παριστάμενους συναδέλφους και γενικότερα στον εκπαιδευτικό κόσμο, στον κόσμο της παιδείας.

Παρακολουθώ από το πρωί τους συναδέλφους που παίρνουν τον λόγο. Ελάχιστοι αναφέρθηκαν στη σημαντικότητα αυτού του σχεδιασμού για την ίδρυση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία. Και γιατί ελάχιστοι συνάδελφοι αναφέρονται σε αυτό; Νομίζω ότι είναι αποκαρδιωτικό. Σήμερα οι περισσότεροι εξ ημών -συμπεριλαμβανώ και τον εαυτό μου σε αυτούς- αναφερόμαστε σε πρακτικά ζητήματα εκπαιδευτικά, σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με συγκεκριμένες ομάδες, είτε εκπαιδευόμενων είτε καθηγητών, σε μεμονωμένες, αποκομμένες από ένα συνολικό σύστημα ρυθμίσεις οι οποίες προσπαθούν να δώσουν μία πρόσκαιρη διέξοδο σε ζητήματα τα οποία έχουν συγκεντρωθεί.

Ποιος φταίει γι' αυτό; Φταίμε όλοι εμείς, φταίνε διαχρονικά οι ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας, οι οποίες δεν κατόρθωσαν να λειτουργήσουν στον οραματικό τους ρόλο και να εμπνεύσουν και την εκπαιδευτική κοινότητα αλλά και την κοινωνία. Γιατί αυτός είναι ο ρόλος του Υπουργείου Παιδείας, σημαντικότερος όλων των Υπουργείων.

Η παιδεία είναι η ουσία των πάντων. Παραδείγμα παιδείας δίνουμε και εμείς με την παρουσία μας εδώ. Όμως, τα παραδείγματα τα οποία δίδουμε εμείς σίγουρα δεν είναι τα καλύτερα και για τη νεολαία και για την κοινωνία.

Σήμερα, λοιπόν, που μία τόσο σοβαρή ρύθμιση, με ένα τέτοιο όραμα, έρχεται προς συζήτηση, αναφερόμαστε κατ' ελάχιστον, γιατί πιστεύουμε όλοι ότι και αυτή η πρωτοβουλία θα απαξιωθεί στο μέλλον. Και ίσως δικαίως το πιστεύουμε αυτό. Ήρθε η ώρα να αποδειχθεί ότι κάποια στιγμή γυρίζουμε σελίδα στον ρόλο που πρέπει να διαδραματίζει το Υπουργείο Παιδείας.

Κύριε Υφυπουργέ, θέλω να σας ευχηθώ καλά αποτελέσματα στην εργασία σας, καλό κουράγιο για το καλό και της εκπαιδευτικής κοινότητας και της ελληνικής κοινωνίας και να πω ότι η αναφορά που απολεπτόμενου Υπουργού ότι μέσα στο Σεπτέμβριο θα ξεκινήσει μια συζήτηση για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση με βρίσκει απολύτως σύμφωνο. Θεωρώ ότι η πρωτοβάθμια εκπαίδευση είναι η σημαντικότερη όλων, είναι αυτή η οποία αποτελεί το θεμέλιο κάθε βαθμίδας εκπαίδευσης και πρέπει πράγματι να γίνει μία συζήτηση, χωρίς κανένα προαπαιτούμενο, χωρίς καμία αγκύλωση, με την παρουσία και τη συναίνεση όλων, σε όποιες αποφάσεις παρθούν, έτσι ώστε πραγματικά η παιδεία να πάρει τον ρόλο που πρέπει στην κοινωνία μας και πολύ περισσότερο τώρα, στις ιδιαίτερες συνθήκες που ζούμε.

Θα αναφερθώ και σε ένα επιπλέον ζήτημα, κύριε Υφυπουργέ, για ένα πρόβλημα που έχει παρουσιαστεί στο Κιλκίς, σε σχέση με το κτηριακό οικοδόμημα του παραρτήματος του πρώην Αλεξάνδρειου ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, που λειτουργούσε ως παράρτημα στο Κιλκίς, και πλέον ανήκει στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας. Είχα την ευκαιρία να αναλύσω στον κύριο Υπουργό και στους συνεργάτες του το ζήτημα. Ενώ πλέον το παράρτημα του ΤΕΙ Κιλκίς ανήκει στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας, δεν υπήρξε κάποια ρύθμιση του ζητήματος της μεταβίβασης και του κτηριακού οικοδομήματος, καθώς η παράδοσή του έγινε στις 31 Δεκεμβρίου 2013, σε χρόνο δηλαδή μετά το πρόγραμμα «ΑΘΗΝΑ». Ήταν ένα πολύ ωραίο κτήριο που χτίστηκε μέσω του προγράμματος ΕΣΠΑ. Πλέον, για να μπορέσει να γίνει η μεταφορά όλων των εγκαταστάσεων και των εργαστηρίων στο νέο κτήριο, πρέπει να υπάρξει η αναγκαία νομοθετική ρύθμιση.

Υπήρξε σήμερα κατατεθειμένη τροπολογία. Δεσμεύτηκε, όμως, ο Υπουργός ότι θα έρθει σε συζήτηση το επόμενο δεκάημερο, καθώς πρέπει να έχει τη συναίνεση του Υπουργείου Οικονομικών. Κατανώ αυτήν τη διάσταση. Είναι αναγκαίο να συμβεί αυτό, καθώς μιλάμε για ένα πραγματικά σύγχρονο κτήριο, το οποίο θα δώσει λύσεις στα ζητήματα στέγασης των φοιτητών στο Κιλκίς και το οποίο εννέα μήνες τώρα μένει αναξιοποίητο.

Θα κάνω μια μόνο τελευταία παρατήρηση σε σχέση με το ζήτημα των «αιώνιων φοιτητών», όπως αποκαλούνται κατά παράδοση. Και μόνο που μιλάμε για αιώνιους φοιτητές, νομίζω ότι αυτό το ζήτημα προσβάλλει και την εκπαιδευτική κοινότητα αλλά και εμάς τους ίδιους ως Βουλευτές. Δεν θα έπρεπε να υπάρχει αυτή η ορολογία, γιατί ακριβώς δεν θα έπρεπε να υπάρχουν αιώνιοι φοιτητές. Μπορεί να κατανοήσει κανείς ότι κάποιος φοιτητής, για κάποιο διάστημα, που έχει ένα σοβαρό πρόβλημα, είτε επαγγελματικό είτε ζήτημα υγείας είτε οποιοδήποτε άλλο θέμα, θα μπορούσε να απέχει των ακαδημαϊκών του υποχρεώσεων και αυτό να γίνει με έναν συντεταγμένο, νομοθετημένο τρόπο. Αυτό, ναι, είναι κατανοητό.

Από εκεί και πέρα, όμως, το να υπάρχουν εγγεγραμμένοι φοιτητές επί δεκαετία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, χωρίς να κάνουν κάποια προσπάθεια να πάρουν το πτυχίο τους και χωρίς, σε πολλές εξ αυτών περιπτώσεις, να υπάρχει σοβαρός λόγος για την αποχή τους αυτή από τα ακαδημαϊκά τους καθήκοντα, νομίζω ότι αποτελεί μία στρέβλωση που πρέπει να εξαιρεθεί.

Θεωρώ ότι η τροπολογία, έτσι όπως κατατέθηκε από τον Υπουργό, δίνει την όσο το δυνατόν καλύτερη λύση στο ζήτημα αυτό και θέλω να πιστέψω ότι θα υπάρξει μία νομοθετική πρωτοβουλία το επόμενο διάστημα που θα κατοχυρώνει τη δυνατότητα για όποιον φοιτητή το επιθυμεί, να κάνει διακοπή των σπουδών του για συγκεκριμένο ζήτημα -επαναλαμβάνω- είτε υγείας είτε επαγγελματικό, ώστε να μπορεί να διακόπτει τις σπουδές του και να τις συνεχίζει αργότερα, να μην είναι συνεχώς εγγεγραμμένος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Θέλω να πιστεύω ότι η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, πέρα από τα διεκπεραιωτικά ζητήματα, τα οποία καλείται υποχρεωτικά να λύσει, και τα ζητήματα τα οποία έχουν προκύψει και λόγω της κρίσης -και τα οποία νομίζω ότι σε μεγάλο βαθμό πολύ καλά τα αντιμετωπίζει μέχρι σήμερα- θα δώσει και το όραμα εκείνο που ζητάμε όλοι από ένα Υπουργείο Παιδείας, ένα όραμα που είναι αναγκαίο για να μπορέσει να διαχυθεί και σε όλη την κοινωνία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Γεωργαντά που τήρησε και τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Αμανατίδης για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφερόμενος στο προηγούμενο ερώτημα και προβληματισμό του ομιλητή, σχετικά με το γιατί δεν αναφερόμαστε στο συμβούλιο το οποίο ιδρύει το παρόν νομοσχέδιο, θα ήθελα να απαντήσω ότι ο λόγος είναι ένας ή ίσως και περισσότεροι. Ο βασικός είναι ότι θεωρούμε πως το συμβούλιο αυτό θα είναι το άλλοθι για τη συνέχιση μίας πολιτικής που εφαιρμόζεται τα τελευταία χρόνια και ουσιαστικά έχει σαν αποτέλεσμα την κατεδάφιση της παιδείας και της εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι θεωρούμε πως με αυτό το συμβούλιο θα επιχειρηθεί να δοθεί όχι μόνο άλλοθι αλλά και να προωθηθούν οι θέσεις αυτές που καταστρέφουν το δημόσιο σχολείο.

Κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός Παιδείας ξεκίνησε την ομιλία του με την παραδοχή των προβλημάτων. Ωστόσο, ο Υπουργός Παιδείας -επειδή δεν κατάλαβε γιατί είμαστε σε αντιδιαστολή και γιατί υπάρχει τόσο κριτική- θα έπρεπε να έχει καταλάβει ότι δεν αναφέρθηκε σε ένα πράγμα: Στο ποια είναι η αιτία των προβλημάτων αυτών. Παραδέχτηκε τα προβλήματα. Μέχρι εδώ καλά. Ποια είναι, όμως, η αιτία των προβλημάτων αυτών; Δεν είναι μία συγκεκριμένη πολιτική, η οποία παρ' όλες τις διακηρύξεις των κυβερνήσεων των τελευταίων τριάντα ετών που θεωρούν την παιδεία -στα λόγια- ως κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα, στην ουσία και στην πράξη, με όλα τα νομοθετήματα που έχουν περάσει, την καταστρέφει και την περνάει στα χέρια του κέρδους και της ιδιωτικής εκπαίδευσης; Αυτό εδώ, όσο δεν το λέει και δεν το παραδέχεται, θα συνεχίζει και θα εφαρμόζει τη συγκεκριμένη πολιτική.

Διακρίνω μία αντίφαση στο προφίλ το οποίο επέλεξε και επιλέγει να έχει η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας σε αντιδιαστολή με την προηγούμενη. Ο Υπουργός Παιδείας προσπαθεί να

δώσει την εντύπωση ότι: «Εγώ θα αλλάξω τα πράγματα, θα τα πάω προς το καλύτερο, θα πάω σε διορισμούς και θα προσπαθήσω να κάνω δέκα χιλιάδες διορισμούς μέσω ΑΣΕΠ τον Φεβρουάριο». Εάν αυτή είναι η λογική και η πολιτική του και εάν αυτό θέλει να δείξει προς την κοινωνία, τότε προς τι στο συμβούλιο των προηγούμενων Υπουργών έχει μέσα σαν αιτιολογία ότι υπάρχει έλλειψη της συνέχειας συγκεκριμένων πολιτικών;

Πρέπει, λοιπόν, να αποφασίσει, «ή με τον αστυφύλα ή με τον χωροφύλαξ». Ή θα πει «συνεχίζω τη συγκεκριμένη πολιτική» ή θα πρέπει να πει «τη σταματάω». Βέβαια, δεν μπορεί να το πει, γιατί έχει υπογράψει -και έχει υπογραφεί- ένα μεσοπρόθεσμο, το οποίο για την παιδεία προβλέπει μέχρι το 2018 οι δαπάνες, κύριε Υπουργέ, να πάνε στο 1,8% του ΑΕΠ.

Πώς θα κάνετε τους διορισμούς; Πώς θα καλύψετε τις χιλιάδες κενές θέσεις των εκπαιδευτικών με μόνιμους διορισμούς βεβαίως; Διότι η εκπαίδευση δεν είναι πεδίο όπου για τρεις μήνες θα έχω έναν δάσκαλο ή για πέντε. Χρειάζεται όλη τη χρονιά.

Άρα το πρώτο πρόβλημα είναι η υποχρηματοδότηση. Το δεύτερο είναι το ασφυκτικό πλαίσιο και η κατηγοριοποίηση, η οποία υπάρχει στα σχολεία.

Κύριε Υπουργέ, η εκπαίδευση για να «ανθίσει» θέλει παιδαγωγική ελευθερία. Το πλαίσιο το οποίο έχετε βάλει μέσα από την αξιολόγηση, οδηγεί κατευθείαν στην κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων και στην αναζήτηση χορηγών σε συνδυασμό με την υποχρηματοδότηση.

Για παράδειγμα, ερωτήματα που υπάρχουν στην αξιολόγηση των σχολείων, όπως, «Τι ενέργειες έκανε το σχολείο, έτσι ώστε να προσελκύσει και άλλα χρήματα πέρα από την κρατική επιχορήγηση;» είναι στους θετικούς δείκτες με τους οποίους αξιολογείται το σχολείο. Να μην αναφέρω τα πρότυπα σχολεία, για τα οποία μέσα στον νόμο αναφέρεται ότι υποχρέωση των Συμβουλίων Διοίκησής τους είναι να βρίσκουν και νέους πόρους πέρα από την κρατική επιχορήγηση. Δεν είναι αυτό παράδοση του δημοσίου σχολείου στις δυνάμεις του κέρδους;

Κύριε Υπουργέ, άλλοι Υπουργοί, παλαιότεροι, μίλησαν για το ανοιχτό σχολείο, άλλοι για το ψηφιακό σχολείο, άλλοι για το νέο σχολείο. Η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας μιλάει για το κοινωνικό σχολείο. Κοινωνικό σχολείο το οποίο θα έχει χιλιάδες ελλείψεις, κοινωνικό σχολείο το οποίο θα έχει πρόβλημα στη μεταφορά των μαθητών, κοινωνικό σχολείο που θα έχει ελλείψεις σε νομούς ως προς τη θέρμανση, κοινωνικό σχολείο που δεν έχει βιβλιοθήκες, κοινωνικό σχολείο που αφήνει τη στίση των ευπαθών ομάδων των μαθητών -γύρω στις εξακόσιες χιλιάδες παιδιά υποσιτίζονται- να γίνονται μέσα από προγράμματα και μέσα από ιδρύματα -δεν λέω να μη γίνονται και αυτά, αλλά να μη γίνονται μόνο μέσα από αυτά- δεν είναι κοινωνικό σχολείο.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο νομοσχέδιο σε συγκεκριμένες διατάξεις, οι οποίες είναι οι εξής:

Αναφέρθηκα για το συμβούλιο στο σχέδιο νόμου που φέρνετε. Επίσης, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας απευθύνω συγκεκριμένες ερωτήσεις, γιατί ο χρόνος είναι λίγος και θα ήθελα απαντήσεις.

Θα δώσετε τη δυνατότητα στα ΑΕΙ από τον Απρίλιο να έχουν αυτά αποκλειστικά τη δυνατότητα της διαγραφής ή όχι των φοιτητών αυτών που ονομάζετε ερείς «αιώνιοι»;

Όσον αφορά την κατάργηση των ΕΠΑΣ, ξέρω ότι θα φέρετε τροπολογία. Νομίζω ότι η κατάργηση των διευθυντών των ΕΠΑΣ, η οποία είναι για τον Σεπτέμβριο θα πάει αναδρομικά πίσω, από τον Ιούνιο, έτσι ώστε να τοποθετηθούν σε θέσεις κενές, γιατί τώρα δεν υπάρχουν κενές θέσεις. Νομίζω υπάρχει σχετική δέσμευση δική σας.

Επίσης, υπάρχει μια φωτογραφική διάταξη για τα ιδιωτικά σχολεία. Θα ήθελα να μας το εξηγήσετε. Τι σημαίνει μετατροπή του σχολείου, έτσι ώστε να φιλοξενεί πρόσωπα μέχρι είκοσι πέντε ετών, διαμονή κ.λπ.; Δηλαδή, θα αλλάξει ο χαρακτήρας του ιδιωτικού σχολείου το καλοκαίρι; Θα είναι για να διαμένουν κι άλλα άτομα; Θα ήθελα να μας εξηγήσετε αυτή τη διάταξη γιατί τη βλέπω φωτογραφική.

Για τους κληρικούς είναι αδικαιολόγητη η καθυστέρηση, γιατί δεν τελειώσατε μέσα στο προβλεπόμενο χρονικό διάστημα την τακτοποίησή τους.

Επίσης, το ότι βάζετε μέσα στα ΠΥΣΠΕ και ΠΥΣΔΕ εκπαιδευτικούς με βαθμό Γ' αυτό αποδεικνύει τη λάθος πολιτική που εφαρμόζετε με το βαθμολόγιο και το μισθολόγιο γενικά των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι όχι απλώς έχουν καθηλωθεί, αλλά υπάρχει η ποσόστωση, η οποία, βέβαια, δεν εφαρμόζεται γιατί ούτως ή άλλως έχετε πει ότι θα πάρουν αυξήσεις οι δημόσιοι υπάλληλοι όταν θα πέσει η ανεργία κάτω από το 10%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ την ανοχή σας για ένα λεπτό και τελειώνω.

Ένα άλλο ερώτημα, επειδή είχαμε χθες το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, είναι η ακόλουθη: Θα προβλέψετε μέσα στα μαθήματα υποχρεωτικής εκπαίδευσης να μπει σε μάθημα πολιτειακής εκπαίδευσης και η αντιρατσιστική αγωγή και εκπαίδευση;

Η τελευταία μου ερώτηση, κύριε Υπουργέ, είναι η εξής: Θα υπογράψετε τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου με αριθμό 266, η οποία αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση;

Σας κάνω συγκεκριμένες ερωτήσεις, οι οποίες σχετίζονται με την κατάργηση της Διεύθυνσης Ιδιωτικής Αγωγής, όπως επίσης με την παράδοση όλων των ιδιωτικών σχολείων στο Υπουργείο Εργασίας. Νομίζω ότι το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να διεκδικήσει και να υπογράψει ο Υπουργός Παιδείας τη γνωμοδότηση με αριθμό 266 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Θα ήθελα μια συγκεκριμένη απάντηση στο θέμα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Κύριοι Υπουργοί, θα ήθελα να πω ότι υπάρχει παντελής έλλειψη εθνικής στρατηγικής και εθνικού σχεδίου δράσης για θέματα που αφορούν την προάσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών. Αυτό διαπιστώθηκε και στη Βουλή στις 8 Μαΐου 2014.

Αν η ομάδα υποστήριξης του κοινωνικού σχολείου που έχει ως βάση της την ομάδα μπάσκετ των Βουλευτών, η οποία προπονείται τακτικά και κατά περιόδους, δίνει αγώνες φιλανθρωπικού χαρακτήρα προωθώντας παράλληλα το μήνυμα ότι η σωματική άσκηση και η μεσογειακή διατροφή είναι το καλύτερο φάρμακο για τις σύγχρονες ασθένειες -το διαβάζω από το δελτίο Τύπου σας- αποτελεί για εσάς το σύγχρονο και πρωτοποριακό σε παγκόσμιο επίπεδο εθνικό σχέδιο δράσης για τη χώρα μας για θέματα που αφορούν την προάσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών, τότε σίγουρα, κύριοι Υπουργοί, θα έχουμε μια ακόμη χαμένη χρονιά για τη διαμόρφωση πολιτικών αποτελεσματικής αντιμετώπισης παιδικής μειονεξίας. Και αυτό, βέβαια, θα συνεχίζεται έως ότου ανατραπεί όχι μόνο η μνημονιακή συγκυβέρνηση που είστε δέσμοι των υπογραφών και των δεσμεύσεων, αλλά και η πολιτική που γεννάει τη φτώχεια και την αδικία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Κανελλοπούλου για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κρατάμε στα χέρια μας ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, στο οποίο οι κυβερνητικές τροπολογίες καταλαμβάνουν περισσότερες σελίδες από όσο οι σελίδες του ίδιου του νομοσχεδίου.

Παρ' όλο που θα έπρεπε μετά από δυόμισι χρόνια να έχουμε συνηθίσει αυτήν την πάγια τακτική της Κυβέρνησης, δυσκολευόμαστε ακόμα να συμφιλιωθούμε με την αντίληψη ευτελισμού των κοινοβουλευτικών διαδικασιών.

Θα αναφερθώ μόνο στη μία τροπολογία σας, σε αυτή με την οποία επιτίθεστε για άλλη μια φορά στο αυτοδιοίκητο των ελληνικών ακαδημαϊκών ιδρυμάτων επιμένοντας στις διαγραφές φοιτητών. Κι επειδή χθες ακόμα συζητούσαμε το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο και τον ρατσισμό στον δημόσιο λόγο, δεν μπορώ να μην αναφερθώ στην έκφραση «λιμνάζοντες φοιτητές». Και αναρωτιέμαι ποιος σκέφτηκε αυτή την έκφραση ειδικού απαξιωτικού βάρους. Παραπέμπει σε βρώμικα νερά, σε βάλτους και έλη, σε μόλυνση. Στην πραγματικότητα το μόνο λιμνάζον εδώ, το λιμνάζον που δημιουργεί κοινωνικές τοξικότητες είναι οι πολιτικές σας

και συνολικά και στο χώρο της παιδείας ειδικότερα.

Επιμείναμε, κύριε Υπουργέ, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων εξηγώντας πως οι φοιτητές που θέλετε να διαγράψετε, δεν κοστίζουν ουσιαστικά τίποτα στον προϋπολογισμό των ιδρυμάτων, πως οι πιστώσεις από την πολιτεία προς τα ιδρύματα είναι δυνατόν να υπολογίζονται επί των ενεργών μόνο φοιτητών, ώστε να επιτευχθεί ο όποιος εξορθολογισμός για τον οποίο τάχα ενδιαφέρεστε. Το ποιοι θα έπρεπε να θεωρηθούν ενεργοί φοιτητές ήταν ένα θέμα που θα μπορούσαμε να το συζητήσουμε ως ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, εσείς επιδεικτικά αγνοήσατε όλα όσα σας είπαμε, καθώς και την τροπολογία που έχουμε καταθέσει και επιμένετε στην άποψή σας περί διαγραφών.

Δεν πρόκειται, βέβαια, για απλό υπουργικό πείσμα. Ο Υπουργός είναι παλιός, είναι και αλλιώς, είναι και άριστος γνώστης της τακτικής στοχοποίησης συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων προκειμένου να εξυπηρετηθούν άλλοι σκοποί από αυτούς που ρητά εκφέρονται. Όσο κι αν διαρρηγγύνει τα ιμάτιά του, το έχει κάνει με επιτυχία στο παρελθόν και το επαναλαμβάνει και τώρα με τους φοιτητές που καθυστερούν να πάρουν πτυχίο. Τους βάζει στο στόχαστρο, ενώ αυτό στο οποίο πραγματικά στοχεύει η πολιτική που ο κ. Λοβέρδος υπηρετεί, είναι η πειθάρχηση και ο εκφοβισμός όλων των φοιτητών και των φοιτητριών, η εντατικοποίηση των σπουδών τους.

Μέχρι τώρα οι φοιτητές έμπαιναν στις σχολές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ξέροντας πως είχαν την ελευθερία να σταματήσουν για ένα χρονικό διάστημα για να εργαστούν, επειδή είχαν οικονομική ανάγκη, να φύγουν από την επαρχιακή πόλη που είχαν περάσει επειδή δεν τα έβγαζαν πέρα και να επιστρέψουν μία επόμενη χρονιά. Ειρήσθω εν παρόδω, στην Πάτρα που μένω τα τελευταία δύο μισά χρόνια μόνο στη δική μου πολυκατοικία πέντε διαμερίσματα είναι κενά από αντίστοιχους πέντε φοιτητές που αναγκάστηκαν να αναστείλουν τις σπουδές τους μέχρι να ορθοποδήσουν κάπως οικονομικά οι οικογένειές τους, δεδομένου ότι απουσιάζει και η φοιτητική εστία.

Υπάρχουν γυναίκες που μια εγκυμοσύνη τις έκανε να διακόψουν προσωρινά τις σπουδές τους, να μεγαλώσουν το παιδί τους, περιμένοντας ευνοϊκότερες συνθήκες για να συνεχίσουν. Υπάρχουν παιδιά που βρέθηκαν αντιμέτωπα με ένα δυστύχημα, με μια περιπέτεια υγείας, με μια αναπάντεχη οικογενειακή ή προσωπική τραγωδία και διέκοψαν προσωρινά. Σε αυτών των φοιτητών τα μορφωτικά δικαιώματα το Υπουργείο αυτή τη στιγμή επιτίθεται και ενοχλείται από τις ενστάσεις περί ακαδημαϊκής ελευθερίας και περί δικαιώματος να σπουδάσω με ό,τι ρυθμούς θέλω και μπορώ εφόσον δεν κοστίζω.

Βαφτίζονται «λιμνάζοντες» και εκπαραθρώνονται από τη δημόσια εκπαίδευση, επειδή έχουν προβλήματα που ήδη έχω αναφέρει, αλλά και επειδή ίσως θέλουν παράλληλα να ασχοληθούν και με άλλες σπουδές, να κάνουν ξένες γλώσσες, να ασχοληθούν με το θέατρο, με τον κινηματογράφο, με τον χορό, τη μουσική. Εκπαραθρώνονται επειδή τελικά θέλουν να γευτούν μία στοιχειώδη ελευθερία, λίγο πριν βρεθούν επίσημα και με πτυχίο άνεργοι και άνεργες εξαιτίας της οικονομικής σας πολιτικής, να παρακαλούν για μισθούς πείνας, ενώ κάποιοι θα κερδίζουν από την υπεραξία της δουλειάς τους, της μαύρης, της ανασφάλιστης, της αδήλωτης δουλειάς.

Αυτό είναι κυρίως που ενοχλεί, όχι το μηδενικό κόστος κάποιων λίγων φοιτητών, αλλά η ελευθερία που τους έχει απομεί-

νει.

Ανησυχείτε γιατί βλέπετε πως η φοιτητική νεολαία εξακολουθεί να επιμένει να ονειρεύεται, εξακολουθεί να σκέφτεται, παρά τα όσα τράβηξε στην εφηβεία της στο λύκειο, στο εξεταστικό κέντρο.

Τρομάζετε από το πόση αμφισβήτηση είναι δυνατόν να παραχθεί στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ και τρέχετε να προλάβετε τον ξεσηκωμό των νέων, που -σας το λέω- αναπόφευκτα έρχεται.

Έτσι νομοθετείτε πρώτα την κατάργηση του ασύλου, μετά την εκλογή αποκλειστικά δικών σας, δοτών ακαδημαϊκών στη διοίκηση των ιδρυμάτων, τώρα την περικοπή του δικαιώματος στη φοίτηση, στη μόρφωση των νεολαίων που αρνούνται να γίνουν υπάκουα μηχανάκια των ρυθμών που το Υπουργείο απαιτεί.

Ποιος θα αμφισβητήσει την καθηγητική αυθαιρεσία, όταν επικρέμεται από πάνω του το ν+2 έτη; Ποιος θα τολμήσει να κάνει κατάληψη όταν απειλείται από το ν+2 έτη; Ποιος επιστήμονας θα αντιταχθεί αύριο στα μνημόνια ή στα αφεντικά του, όταν εκπαιδεύεται από τα φοιτητικά του χρόνια πως ο μόνος τρόπος για να τη βγάλεις καθαρή είναι να είσαι υπάκουος, να είσαι σιωπηλός και να γνέφεις διαρκώς «ναι»;

Υποθέτω ότι κύριος Υπουργός ετοιμάζεται κιόλας να ξιφουλκήσει, αναμασώντας το γνωστό του τροπάριο για την Αριστερά που φτάνει για όλα, όπως το συνηθίζει: «Εσείς θέλετε τους φοιτητές μας τεμπέληδες, ανεπρόκοπους, φασαριόζους, να βρίζουν, να σπάνε, να απειλούν, πανεπιστήμια ξέφραγα αμπέλια.

Όχι! Εμείς στην Αριστερά, όταν αναφερόμαστε στην προκοπή, θέλουμε την προκοπή της κοινωνίας και όχι την προκοπή των λίγων που πατούν στα σκυμμένα κεφάλια των πολλών. Εμείς στην Αριστερά θέλουμε τη φασαρία της ζωής, την πολυχρωμία της, τον πολύβουο και ανήσυχο πλούτο της ανθρωπιάς και της σκέψης του καθενός και της καθεμιάς που επάξια κατέχουν ή που διεκδικούν τον τίτλο του πολίτη και όχι την ησυχία του πλήθους και τη σιωπή των παθητικών καταναλωτών, των έτοιμων λύσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Για να τελειώσω, εμείς στην Αριστερά αγαπάμε τους νέους, τους εμπιστευόμαστε, δεν θέλουμε να τους γεράσουμε πριν την ώρα τους. Δεν τους φοβόμαστε, τους κοιτάμε στα μάτια, ελπίζουμε σ' αυτούς και θέλουμε να είμαστε δίπλα και μαζί τους και όχι απέναντί τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω μία προσηκή-νομοτεχνική βελτίωση μετά τα λεγόμενα του κ. Αμανατίδη στο άρθρο 7 της τροπολογίας με γενικό αριθμό 1774, σχετικά με τις κενές θέσεις των διευθυντών ΕΠΑΛ.

Παρακαλώ να διανεμηθεί.

(Στο σημείο αυτό Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσθήκη-νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

Προβόλη - Νομοτεχνική βελτίωση
 Στην τροπολογία 1774/202/29-8-14

Στο άρθρο 7 στο τέλος προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: «ε καταργούνται οι αποφάσεις τοποθέτησης σε κενούρους ή κενές θέσεις διευθυντών επαγγελματιών ψυχών ή εργαστηριακών κέντρων, οι οποίες εκδόθηκαν μετά τη λήξη του διδακτικού έτους 2013-2014».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

και ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Σελίδα
 3/09/2014

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η κ. Γεωργοπούλου για επτά λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, με το παρόν σχέδιο νόμου προωθείται η ίδρυση ενός άτυπου συμβουλευτικού οργάνου, του ΣΕΠΟΠ, δηλαδή, του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία.

Η αλήθεια είναι ότι διαβάζοντας το ποιοι θα είναι μέλη αυτού του συμβουλίου καταλάβαμε ποια είναι και η στόχευσή του. Λέτε ότι τα άμισθα μέλη του θα είναι όσοι έχουν διατελέσει Υπουργοί Παιδείας και εισάγετε τον θεσμό του «αιώνιου Υπουργού», την ίδια ώρα που εφαρμόζοντας τον μνημονιακό νόμο 2011 χτυπάτε τον κοινωνικό χαρακτήρα της φοιτητικής ιδιότητας αναπαράγοντας κι εσείς τον χαρακτηρισμό «αιώνιοι φοιτητές».

Στη δική σας πολιτική οπτική ένας νέος άνθρωπος, ο οποίος πέτυχε μέσα από πανελλήνιες εξετάσεις να εισαχθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πρέπει να διαγράφεται μετά από πάροδο κάποιων ετών, ενώ ένας διορισμένος Υπουργός, που μπορεί να μην έχει καν την ιδιότητα του αιρετού εκπροσώπου του λαού, μπορεί στο διηνεκές να αποτελεί θεσμικό παράγοντα για τη διαμόρφωση της πολιτικής για την παιδεία.

Επίσης, με τη σύσταση αυτού του συγκεκριμένου συμβουλίου δείχνετε πως δεν θυμάστε ότι σε πλήθος περιπτώσεων οι Υπουργοί Παιδείας έχουν τεθεί, λόγω των πολιτικών που ακολουθούσαν, στο πολιτικό περιθώριο μετά από μαζικούς αγώνες, μετά από λαϊκούς αγώνες.

Ακόμα σας θυμίζουμε ότι η διακομματικότητα που θέλετε να περάσετε με αυτό το όργανο είναι η λογική της συναίνεσης στις εφαρμοζόμενες πολιτικές, όπως ορίζεται στην αποστολή του ΣΕΠΟΠ στο άρθρο 2. Θα έχει και αυτό την τύχη της συναίνεσης, που επιδιώχθηκε το 2006, με την επιδίωξη της τότε κυβέρνησης να καταργήσει το άρθρο 16 και να ιδρύσει ιδιωτικά πανεπιστήμια. Η τότε κυβέρνηση με τον πρόεδρο του ΕΣΥΠ τον κ. Βερέμη προσπαθούσε να πείσει για τον υπερκομματικό χαρακτήρα των πρωτοβουλιών της, που, όμως, καταδικάστηκε στις συνειδήσεις του κόσμου της παιδείας.

Ο τομέας της δημόσιας παιδείας αποτελεί για σας πολιορκητικό κριό. Για τις νεοφιλελεύθερες δυνάμεις που θέλουν να καταργήσουν, στο όνομα των αγορών, τις ιδεολογικές διαφορές και αναφορές ανάμεσα στους πολιτικούς σχηματισμούς.

Θυμίζουμε ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη αποδυναμώθηκε κοινωνικά από τους αγώνες των μαθητών και των φοιτητών. Η αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος το 2006 και η προωδούμενη από τότε νεοφιλελεύθερη συναίνεση των φορέων του διακομματισμού βρήκε εμπόδιο μπροστά της ακριβώς τους δημοκρατικούς και κοινωνικούς αγώνες για την υπεράσπιση του άρθρου 16. Γι' αυτό άλλωστε πανηγυρίζετε για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου που ψηφίσατε με διευρυμένη πλειοψηφία οι μνημονιακές δυνάμεις.

Διαχρονικά αντιμετώπιζετε τη νέα γενιά ως εμπόδιο στις συνολικές ανατροπές των δικαιωμάτων που εσείς επιδιώκετε. Και γι' αυτόν τον λόγο θεωρείτε ότι οι συναινέσεις μεταξύ σας είναι επιβεβλημένες. Ωστόσο, όπως αποδείχθηκε με το άρθρο 16, αυτού του είδους οι συμμαχίες δεν είναι πάντα επιτυχημένες.

Αποφασίσατε, λοιπόν, να μην μπαίνετε στον κόπο των κοινοβουλευτικών συναίνεσεων και να τις θεσμοθετείτε άτυπα, επιβάλλοντας πολιτικά πρόσωπα που η ίδια η κοινωνία έχει καταδικάσει πολιτικά με τους αγώνες της.

Αναφέρετε, λοιπόν, ότι πρέπει να συνεδριάζετε με τους «αιώνιους» Υπουργούς για να σας συμβουλευθούν και να προτείνουν πολιτικές στο Υπουργείο Παιδείας. Ρωτάμε: Η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων δεν αρκεί ως όργανο για να ακούσετε απόψεις και προτάσεις των εκπροσώπων του ελληνικού λαού και των φορέων; Το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και η Επιτροπή Παρακολούθησης του ΕΣΠΑ έλαβε ποτέ υπ' όψιν της αντιδράσεις σύσσωμης της εκπαιδευτικής κοινότητας, για παράδειγμα για τον ν. 3848, τον ν. 4172, τον ν. 4186 για το νέο λύκειο και την τράπεζα θεμάτων;

Έρχεστε τώρα με αλληπάλληλες τροπολογίες να διαχειριστείτε τους νόμους αυτούς, όπως συμβαίνει για παράδειγμα με τα κριτήρια προαγωγής των μαθητών, τη διαγραφή των φοιτητών

και το ξεκλείδωμα των πινάκων των αναπληρωτών.

Ο ν. 4186 καταργεί τα ΕΠΑΣ στις 15 Σεπτεμβρίου 2014, χωρίς να προβλέπει τι θα γίνει με τους μαθητές της δεύτερης τάξης των ΕΠΑΣ που δεν θα έχουν καταφέρει να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους μέχρι εκείνη την ημερομηνία.

Τώρα φέρνετε τροπολογία για να διατεθεί το προσωπικό των ΕΠΑΣ που θα απορροφηθεί από τα ΕΠΑΛ, για να ολοκληρωθεί η φετινή χρονιά στη δεύτερη τάξη. Αυτοί οι μαθητές που θα ολοκληρώσουν τη δεύτερη τάξη, ενώ η δομή της ΕΠΑΣ θα έχει ήδη καταργηθεί, από ποιον θα πάρουν απολυτήριο; Θα υπογράψει δηλαδή απολυτήριο ΕΠΑΣ ο διευθυντής του ΕΠΑΛ; Η προχειρότητα της προχειρότητας!

Επίσης, για τους διευθυντές των καταργούμενων ΕΠΑΣ δίνεται η δυνατότητα να καλύψουν κενούμενες θέσεις διευθυντών σε ΕΠΑΛ και εργαστηριακά κέντρα. Έχετε εικόνα εάν θα προκύψουν κενούμενες θέσεις φέτος και άρα εάν έχει κάποιο νόημα αυτή η τροπολογία; Και επειδή οι συνταξιοδοτήσεις έγιναν τον Ιούνιο, μήπως οι κενούμενες θέσεις που δημιουργήσαν έχουν ήδη καλυφθεί;

Τέλος, θα αναφερθώ στις τροπολογίες για τη μοριοδότηση εκπαιδευτικών σε δυσπρόσιτες και απομακρυσμένες περιοχές -μόνιμων και αναπληρωτών- και τις διαβεβαιώσεις του Υπουργείου ότι θα ξεκλείδωσει τους πίνακες των αναπληρωτών, οι οποίοι είχαν κλειδωθεί με τον ν. 3848/2010.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ ζητούμε την αναδρομική προσμέτρηση των μορίων από το 2010 μέχρι σήμερα, ώστε να μην πάει χαμένη η υπηρεσία που πρόσφεραν οι αναπληρωτές όλο αυτό το διάστημα που εργάστηκαν τα τελευταία χρόνια.

Κάνετε, βέβαια, πριν από λίγο μια μικρή βελτίωση, δηλαδή να προσμετράται η υπηρεσία των αναπληρωτών από το 2012, ωστόσο θεωρούμε ότι αυτό δεν φτάνει.

Εξάλλου, αναφέρατε στις τοποθετήσεις σας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι το να ξεκλείδωσουμε αναδρομικά από το 2010 τους πίνακες αδικεί όσους λόγω του ν. 3848 δεν μπήκαν τότε στη διαδικασία να εργαστούν ως αναπληρωτές και θα αποτελούσε ανατροπή της ασφάλειας δικαίου, καθώς δεν ήξεραν ότι κάποτε θα ξεκλείδωναν.

Το 2010, όμως, σας θυμίζω ότι ήσασταν και εσείς -συγκεκριμένα ο κύριος Υπουργός- μέλος της τότε κυβέρνησης που νομοθέτησε το κλείδωμα αυτών των πινάκων. Αναλάβατε, δηλαδή, με την παρουσία σας σε εκείνη την κυβέρνηση την ευθύνη να πείτε σε ανθρώπους που προσέφεραν όλο το διάστημα πριν από το 2010 τις υπηρεσίες τους στη δημόσια παιδεία ότι στην ουσία αυτές δεν αναγνωρίζονται! Ήταν άνθρωποι, δηλαδή, που ήδη είχαν οργανώσει όλη την Ελλάδα μαζεύοντας μόρια για τον σκοπό αυτό, γνωρίζοντας ότι κάποια στιγμή η υπηρεσία τους αυτή θα αναγνωριστεί για μόνιμο διορισμό.

Σκεφθήκατε, άραγε, τότε αν το κλείδωμα των πινάκων αδικεί εκείνους; Σκεφθήκατε την ασφάλεια δικαίου σε εκείνη την περίπτωση;

Και το ίδιο μάλλον ισχύει και για όσους αναπληρωτές δούλεψαν σε απομακρυσμένες ή μη περιοχές από το 2010 μέχρι σήμερα και έβγαλαν το φίδι από την τρύπα στα αδιέξοδα υποστελέχωσης του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος.

Πάλι, μετά τη βελτίωση, θα έχουμε εκπαιδευτικούς δύο ταχυτήτων της ίδιας κατηγορίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Στον ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Υπουργέ, οι πολιτικές αναλύσεις που έχουν ως κέντρο το «διαίρει και βασίλευε» όχι μόνο δεν έχουν χώρο αλλά αποτελούν και τροχοπέδη για την ενότητα των εργαζομένων και την υπεράσπιση της συλλογικής δράσης.

Το να δίνονται κίνητρα στους εκπαιδευτικούς, να στελεχώνονται τα σχολεία των δυσπρόσιτων απομακρυσμένων περιοχών είναι θετικό, αλλά να μη χάνουμε το δάσος κοιτώντας το δέντρο.

Οι καταργήσεις σχολείων σε τέτοιες περιοχές είναι η πραγματικότητα της πρόσφατης μνημονιακής πολιτικής σας, που αναγκάζει πλήθος μαθητών να μετακινούνται χιλιόμετρα μακριά από τα σπίτια τους, για να φθάσουν στα σχολεία τους. Αυτή είναι η μέριμνα που έχει επιδείξει η πολιτεία για τις δυσπρόσιτες περιο-

χές.

Στην πραγματικότητα, μέσα στα ίδια πλαίσια είναι και οι περιkopές του 40% περίπου στις αποδοχές των εκπαιδευτικών και εσείς λέτε ότι τους δίνετε κίνητρο να υπηρετήσουν μακριά από το σπίτι τους.

Αλήθεια, έχετε σκεφθεί πώς θα επιβιώσουν αυτοί οι άνθρωποι μακριά από τα σπίτια τους με τέτοιους μισθούς; Μπορεί τα νησιά να έχουν καλό κλίμα, όμως τα ναύλα για να φθάσει κανείς σε αυτά είναι υψηλά. Από την άλλη μεριά, τα δυσπρόσιτα μέρη είναι κυρίως σε ορεινές περιοχές στις οποίες χρειάζεται πετρέλαιο από τον επόμενο μήνα.

Ας μη χάνουμε, λοιπόν, τη μεγάλη εικόνα πίσω από την επικοινωνιακή λάμψη.

Είναι ανάγκη να δρομολογηθούν άμεσα διαδικασίες μόνιμων διορισμών και ξεκλείδωμα των πινάκων από το 2010.

Οι προκάτοχοί σας, για τους οποίους ιδρύετε σήμερα ένα κλειστό κλαμπ για να μεθοδεύετε αποτελεσματικότερα τις νεοφιλελεύθερες παρεμβάσεις στην παιδεία, φρόντισαν να αποψιλώσουν κατά 35% το διδακτικό προσωπικό, για να δημιουργήσουν τα τεράστια κενά και την εικόνα διάλυσης που εσείς σήμερα καταγγέλλετε.

Οι πολιτικές σας, οι πολιτικές των Υπουργείων δεν γίνονται από μόνες τους. Έχουν και φορείς που τις ασκούν και τις εφαρμόζουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΤΑΡΗ: Ιδρύστε, λοιπόν, το συμβούλιο για να συζητάτε μεταξύ σας αν οι αναπληρωτές θα πληρώνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό, το ΕΣΠΑ –το είδαμε και αυτό στην προχθεσινή τροπολογία- ή από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Στο τέλος, μπορεί να μας πείτε ακόμα ότι μπορεί να πληρώνονται και από την εισφορά αλληλεγγύης. Φθάσαμε, δηλαδή, στο σημείο τα μπαλώματα να τα βαφτίζουμε επενδύσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δρίτσας για δώδεκα λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλω να σχολιάσω ότι ορθώς –και ίσως έτσι πρέπει να γίνεται- οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μιλούν μετά το τέλος, αφού ακουστούν και μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές. Όμως, το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και για τον κύριο Υπουργό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παδείας και Θρησκευμάτων): Μίλησε ο κύριος Υπουργός.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αντιλαμβάνομαι ότι μπορεί να έχει φόρτο εργασίας, αλλά αυτό το νομοσχέδιο είναι μία μέρα σε μία συνεδρίαση. Πριν μιλήσει κάθε Υπουργός –και όχι ειδικά ο κ. Λοβέρδος- πιστεύω ότι πρέπει να ακούει όλους τους Βουλευτές.

Η συνήθεια να μιλά ο Υπουργός όποτε θέλει, ανάλογα με το δικό του πρόγραμμα, δεν είναι καθόλου σωστή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Αν μου επιτρέπετε τη διακοπή, θέλω να πω ότι μετά τους έξι πρώτους ομιλητές είναι παράδοση να μιλάνε οι Υπουργοί. Είστε παλιός και το ξέρετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το ξέρω αυτό. Μιλώ στην ουσία της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Το ξέρω ότι ο Υπουργός δεν παρabiάζει τον Κανονισμό.

Το δεύτερο που πρέπει να επισημάνω είναι ότι δεν είναι ένα νομοσχέδιο μεγάλου ενδιαφέροντος, δεν είναι ένα από τα κεντρικά νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας, δεν είναι υψίστης σημασίας, αλλά, εν πάση περιπτώσει, είναι ένα νομοσχέδιο για την παιδεία. Μάλιστα, με τα πρώτα του άρθρα και με τον τίτλο του θέτει και ένα φιλόδοξο σχέδιο και προαναγγέλλει μια εθνική πολιτική, έναν τρόπο –τέλος πάντων- για την άσκηση εθνικής πολιτικής.

Παρατηρήθηκε το φαινόμενο η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ και ελάχιστα από τα άλλα κόμματα να έχουν μια παρουσία και κάποια κόμματα να μην έχουν καμία παρουσία.

Επτά στους δεκατρείς ομιλητές, κύριε Πρόεδρε, ήταν Βουλευ-

τές του ΣΥΡΙΖΑ, πάνω από τους μισούς.

Αυτό δεν το λέω για να πούμε «μπράβο» στους εαυτούς μας, αλλά έχει σημασία να καταγράφονται ορισμένα πράγματα, γιατί η κοινοβουλευτική διαδικασία δεν είναι διεκπεραίωση. Πρέπει να την ενισχύουμε με έναν τρόπο που να βγαίνει ουσία. Δεν νομίζω ότι ήταν τοποθετήσεις ρουτίνας οι τοποθετήσεις των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν τοποθετήσεις γνώσης, εξειδικευμένης παρέμβασης και συγκεκριμένης ανάδειξης ζητημάτων και υψηλής ποιότητας.

Προχωρώ. Η εξαγγελία για την ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία από Βουλευτή της Πλειοψηφίας χαρακτηρίστηκε βαρύγδουπη –εν πάση περιπτώσει, προφανώς ήθελε να πει φιλόδοξη- και φέρουσα ένα μήνυμα. Εμείς έχουμε τοποθετηθεί κριτικά σε σχέση με την πρόθεση –δεν την αμφισβητούμε- του κυρίου Υπουργού να ανοίξει έναν δρόμο, ίσως, για μία τέτοιου είδους διαδικασία. Δεν το κάνει, όμως, με αυτόν τον τρόπο.

Να σας πω κάτι: Οι περισσότεροι από αυτούς τους Υπουργούς έχουν καταγραφεί –τα είπαμε αυτά- αρνητικά στην παρέμβασή τους και στην πορεία τους, στη θητεία τους στο Υπουργείο Παιδείας. Θα ήταν ίσως πολύ χρήσιμο να τους καλούσε ο εκάστοτε Υπουργός κάθε τόσο ή κατά περιόδους για να τους ζητάει εξηγήσεις, ποιες είναι οι ευθύνες τους για τις παθογένειες της παιδείας που συνεχίζονται. Αλλά και έτσι όπως τίθεται, δεν προσδιορίζεται ένας στόχος. Ναι, πράγματι τα εκπαιδευτικά προγράμματα είναι μία μεγάλη και μια εξειδικευμένη υπόθεση ανά τομέα και χρειάζεται πλούτος επεξεργασιών και εξειδικεύσεων και συσχετισμών για να συγκροτείται κάθε στιγμή και να εξελίσσεται αυτό που λέμε «εκπαιδευτικό σύστημα». Αλλά στην Ελλάδα έχουμε πλέον δύο υπερώριμα ζητήματα, μεταξύ πολλών άλλων, και κανείς δεν μπορεί να τα αμφισβητήσει:

Το ένα είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών δεν αγαπάει το σχολείο. Αυτό είναι το σύγχρονο μείζον πρόβλημα. Έχω υπ' όψιν μου το Μουσικό Σχολείο Πειραιά ως εξαίρεση στον κανόνα. Τα παιδιά δεν θέλουν να φύγουν και όχι μόνο για τη μουσική παιδεία και την ενασχόλησή τους με τη μουσική. Το ένα φέρνει το άλλο και το ένα συμπαρασύρει το άλλο. Είναι πράγματι ένα σχολείο, μία κυψέλη. Παρ' όλα αυτά, δεν του δίνονται οι δυνατότητες να πάει μπροστά. Το σχολείο πρέπει να αγαπιέται από τα παιδιά. Όταν δεν αγαπιέται, όταν ο δέκτης ενδιαφέροντος είναι τόσο χαμηλά και δεν υπάρχει καν δέκτης για να μετρηθεί το ενδιαφέρον των μαθητών για το σχολείο τους, τότε έχει αποτύχει όλο το εκπαιδευτικό σύστημα, κυρίως στην προσχολική, στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Γι' αυτό τα συζητήσουμε; Θα υπάρξουν, επιτέλους, απολογισμοί όλων αυτών των περιφημων διακηρύξεων και των εκπαιδευτικών συστημάτων και των μεταρρυθμίσεων που διαδοχικά και ξανά και ξανά όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών έκαναν; Δεν θα μηδενίσω τίποτα ούτε την προσφορά του καθενός ούτε οτιδήποτε αλλά εδώ έχουμε μία αποτυχία. Θα μιλήσουμε γι' αυτήν;

Το δεύτερο είναι τα φροντιστήρια. Θα πούμε επιτέλους ότι υπάρχει ένα εκπαιδευτικό σύστημα που αναπαράγεται, διαιωνίζεται και δεν τελειώνει η παραπαιδεία; Πώς είναι δυνατόν αυτή η ρουτίνα να μένει; Είναι φυσιολογικό πράγμα; Έχουμε πολλά εκπαιδευτικά συστήματα σε ολόκληρο τον κόσμο που να διατηρούν μία παράλληλη παιδεία στο επίσημο εκπαιδευτικό σύστημα είτε δημόσιο είτε ιδιωτικό; Σήμερα βλέπουμε και από τις πρόσφατες ρυθμίσεις που έγιναν με το προεδρικό διάταγμα να εμφανιστεί για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση και η έννοια του φροντιστηρίου –το ανέφερε ο κ. Κουράκης στην τοποθέτησή του. Να θεσμοθετείται δηλαδή κιόλας. Πώς είναι δυνατόν!

Αυτά, λοιπόν, που δεν υπάρχει φιλοδοξία καμμία στο σημερινό Υπουργό –δεν φαίνεται τουλάχιστον- ή στους προηγούμενους, θα λυθούν με την ίδρυση του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία; Να έχουμε το μέτρο.

Δεν θα έπρεπε ο Υπουργός, ο κ. Λοβέρδος –μεθαύριο ανοίγουν τα σχολεία, στις 11 Σεπτεμβρίου γίνεται ο αγιασμός σε όλα τα σχολεία- να ενημερώσει τη Βουλή αν είναι έτοιμο το Υπουργείο για τις ανάγκες της νέας εκπαιδευτικής χρονιάς; Είναι οι καθηγητές στη θέση τους; Είναι όλα στη θέση τους; Καλύπτονται παντού όλες οι ανάγκες; Αυτό δεν υπήρχε πουθενά στο ενδια-

φέρον του Υπουργού να το εκθέσει σε όλη την κατά τα άλλα εκτενή αναφορά του σε διάφορα ζητήματα και στην αυστηρή επισημάνση, την κριτική επισημάνση εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ ή άλλων.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι το ενδιαφέρον των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ –και άλλων Βουλευτών, δεν μονοπωλούμε το ενδιαφέρον για την παιδεία, έχει να χτυπήσει σε μία φλέβα πραγματικής ανάγκης, πέρα από μεγαλοστομίες ή κενού περιεχομένου θεσμοθετήσεις και διακηρύξεις.

Ως εκ τούτου, ένα νομοσχέδιο που θα ψάξει κανείς να βρει την αρχή του, γιατί δεν μπορεί να είναι η αρχή η ίδρυση του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία –και κατά τα άλλα είναι επιμέρους ρυθμίσεις- φέρνει στην επικαιρότητα για μία ακόμη φορά ένα τεράστιο θέμα αρχής που εκκρεμεί και διαρκώς εκκρεμεί.

Αιώνιοι φοιτητές, «λιμνάζοντες φοιτητές» τώρα, όπως σωστά το επισήμανε η κ. Κανελλοπούλου. Είναι νέος όρος. Δεισιδαιμονία και ανορθολογισμός. Καταλαβαίνω τη σκοπιμότητα, όταν πρωτοπροέκυψε αυτή η περίφημη ιστορία των αιώνιων φοιτητών και καλλιεργήθηκε και από δημοσιογραφικά παπαγαλάκια, διότι αναφέρονταν κυρίως σε κάποιους δραστήριους συνδικαλιστές του φοιτητικού κινήματος, οι οποίοι, επειδή είχαν ασχοληθεί πολύ με τα ζητήματα του φοιτητικού κινήματος, καθυστερούσαν τις σπουδές τους και έμεναν εκεί και ήταν ενοχλητικοί, γιατί αντιδρούσαν σε διάφορα πράγματα. Δεν κρίνω τώρα τις συμπεριφορές αλλά γενικώς αυτό συνέβαινε.

Καταλαβαίνω εκεί τη σκοπιμότητα μιας κρατούσας κατάστασης, πολιτικής, ακαδημαϊκής ή οτιδήποτε άλλο, η οποία να λέει «μα, από αυτούς πρέπει να απαλλαγούμε». Αν και ας μην κρυβόμαστε, σε αυτήν την Αίθουσα θητεύουν Βουλευτές και άλλα πολιτικά πρόσωπα που στα νιάτα τους έχουν περάσει απ' αυτήν την ιδιότητα του αιώνιου φοιτητή. Αυτό ισχύει για όλες τις παρατάξεις. Δεν χρειάζεται να πούμε ονόματα.

Τι σημαίνει, όμως, αυτό για τη ρύθμιση που έχει ήδη θεσμοθετηθεί και τώρα επιχειρείται ένας εξορθολογισμός της με μία εξαίρεση; Ήρθε εδώ και ο κ. Ταλιαδούρος και είπε «Διευρύνετε το λίγο. Κάποιοι έχουν ένα, δύο, τρία μαθήματα». Θα τον σταματήσετε, θα τον διαγράψετε, ενώ είναι πια έτοιμος να τελειώσει, γιατί δεν χωράει στη ρύθμισή σας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει «αιώνιος φοιτητής», αν αφήσουμε στην άκρη αυτήν την κατηγορία που περιέγραφα πριν και όπου εκεί υπάρχουν πολιτικές ή άλλες σκοπιμότητες. Είναι μία ξεχωριστή συζήτηση. Τι σημαίνει, λοιπόν, «αιώνιος φοιτητής»;

Κατ' αρχάς, όντως δεν επιβαρύνει το δημόσιο προϋπολογισμό και των προϋπολογισμό των πανεπιστημίων. Η επιχειρηματολογία που ακούστηκε ότι επιβαρύνει τις διοικητικές υπηρεσίες δεν νομίζω ότι είναι τόσο καίριας σημασίας, μια και θα έπρεπε στα πανεπιστήμια να έχουμε πλήρη ηλεκτρονικά συστήματα που πλέον και η αναζήτηση ακόμα ενός τέτοιου φοιτητή θα ήταν υπόθεση πατήματος ενός κουμπιού. Όμως και με όποιες καθυστερήσεις προφανώς υπάρχουν, δεν νομίζω ότι το κόστος επ' αυτού είναι τόσο σημαντικό.

Από την άλλη, νομίζω ότι ούτε το επιχείρημα ότι έτσι δεν μπορούν να αξιολογηθούν τα πανεπιστήμια γιατί δεν εμφανίζουν τη σοβαρή ροή, είναι σημαντικό. Μπορούμε να το διαχωρίσουμε το ένα από το άλλο, από την κατηγορία αυτή των φοιτητών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ πρόκειται ακριβώς, έτσι όπως το είπε πολύ εύστοχα και η κ. Κανελλοπούλου, για μία προσπάθεια να επιβληθεί κι εδώ η λογική της προτεσταντικής ηθικής, θα το έλεγα, μιας τάξης.

Και στην πραγματικότητα, είναι τόσο ανορθολογικό γιατί δεν πάει να ρυθμίσει τίποτα, απλώς μπορεί πραγματικά να εμποδίσει τη φιλομάθεια και την πρόοδο κάποιων ανθρώπων, έστω ελάχιστων, έστω λίγων. Γιατί να τους εμποδίσει;

Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι και ξέρω την περίπτωση του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Δεν είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου να ρυθμίσει αυτά τα ζητήματα. Είναι αρμοδιότητα της εκπαιδευτικής κοινότητας να δει ποιοι είναι αυτοί που δεν εμφανίζονται, να τους καλέσει, να τους ξανακαλέσει, να συζητήσει

ορισμένες περιπτώσεις τις οποίες μπορεί να διευκολύνει, να ενθαρρύνει και να ενισχύσει, για να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο το έχει κάνει αυτό και το έχει κάνει και με επιτυχία. Και πραγματικά, είναι αρμοδιότητα των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων κι όχι του Υπουργείου. Πάρτε τα πίσω λοιπόν, όχι μόνο αυτό, αλλά και τη βασική ρύθμιση. Είναι ανορθολογισμός. Δεν έχει καμμία σχέση με την εκπαιδευτική διαδικασία.

Να σχολιάσω ότι η εκπρόθεσμη τροπολογία Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, με γενικό αριθμό 1790 και ειδικό 207, ανεξάρτητα από το περιεχόμενό της, που έγινε δεκτή από τον Υπουργό, επαναλαμβάνει αυτό το περίεργο φαινόμενο της κατάθεσης εκπρόθεσμων βουλευτικών τροπολογιών άσχετων. Είναι παντελώς άσχετο το Υπουργείο Παιδείας με το θέμα που επιχειρεί να ρυθμίσει. Πώς την αποδέχεται ο Υπουργός;

Δεν είναι θέμα διαφωνίας επί της ουσίας, κατ' ανάγκη. Άλλωστε, έχουμε αιφνιδιαστεί. Δεν προλαβαίνει κανείς να μελετήσει το θέμα στην έκτασή του, αλλά θέλει λίγο προσοχή. Δεν γίνεται, όποιο κι αν είναι το ζήτημα, όποιο κι αν είναι το θέμα.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η αλλαγή του οργανογράμματος του Υπουργείου, η κατάργηση της Διεύθυνσης Ιδιωτικής Εκπαίδευσης και η μεταφορά της σε τμήμα κατά τον Υπουργό δεν είναι πρόβλημα. Με συγχωρείτε, αλλά όλοι ξέρουμε ότι όταν μία διεύθυνση γίνεται τμήμα, στη διοικητική ιεραρχία σημαίνει υποβάθμιση.

Κι αυτό το τμήμα, όπως ορίστηκε με το π.δ. 114 του Αυγούστου 2014, είναι αρμόδιο για την εποπτεία όλων των ιδιωτικών σχολείων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, την ίδρυση οργάνου προαγωγής, συγχώνευσης και αδειοδότησης ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων –εδώ είναι αυτό που σας είπα πριν- και τον χειρισμό κάθε άλλου συναφούς θέματος. Η εποπτεία των κέντρων ξένων γλωσσών ανήκει σε άλλο τμήμα του Υπουργείου. Όλα αυτά.

Αν αυτό δεν είναι υποβάθμιση της εποπτείας του Υπουργείου στην ιδιωτική εκπαίδευση και μεγαλύτερη ελευθερία για την επιχειρηματική κι εκπαιδευτική δράση αυτών της ιδιωτικής εκπαίδευσης, τι άλλο είναι;

Και τέλος, πώς είναι δυνατόν η τροπολογία 1774 στο άρθρο 2 να δίνει τη δυνατότητα στα ιδιωτικά σχολεία να αξιοποιούν κτηριακές εγκαταστάσεις και το σύνολο των υποδομών τους, σε χρόνους εκτός διδακτικών ημερών για τη διαμονή και τη φιλοξενία νέων ως είκοσι πέντε ετών, καθώς και των συνοδών τους, με σκοπό την παροχή καταλύματος, χωρίς να διευκρινίζει με ποιους κανόνες, ποιους όρους, για ποιον λόγο, αν εντάσσεται σε επιχειρηματική δραστηριότητα ή όχι; Τι είναι αυτό; Είναι αυτό μία αδειοδότηση για «youth hostels», δηλαδή για ξενώνες νεότητας γι' αυτούς που επισκέπτονται τη χώρα μας, αλλοδαπών ή οτιδήποτε άλλο; Τι είναι αυτό το πράγμα;

Και τα δημόσια ελληνικά σχολεία μένουν κενά και υπάρχει ένα ζήτημα. Εμείς λέμε ανοικτά σχολεία για όλες τις ώρες της ημέρας, αξιοποίησιμα για πολιτιστικές, αθλητικές δραστηριότητες κι όλα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εδώ αυτό που υπεισέρχεται τι είναι; Γιατί αυτά τα «δωράκια» και αυτή η ανοχή και μάλιστα χωρίς κανόνες και χωρίς όρους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώσα κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι ακόμα και ένα όχι μείζονος σημασίας νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας είναι μία ευκαιρία για μια πολύ πιο σοβαρή συζήτηση απ' ό,τι επιχειρήσε ο κύριος Υπουργός στη σημερινή τουλάχιστον συνεδρίαση –δεν ξέρω, αλλά νομίζω ότι στην επιτροπή έγινε εκτενέστερη συζήτηση για πολλά θέματα- να παρουσιάσει. Δεν αντιστοιχεί και δεν μπορεί με αυτό το νέο όργανο με τις φιλοδοξίες να ανταποκριθεί στις μεγάλες απαιτήσεις για την ελληνική παιδεία. Είμαστε μπροστά σε κρίσιμη φάση και πραγματικά είναι η υπ' αριθμόν μία επένδυση για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, όχι από τεχνοκρατική άποψη αλλά από κοινωνική, ανθρωπιστική, προοδευτική, δημοκρατική

και πολιτιστική άποψη.

Αυτά, λοιπόν, τα ζητήματα μένουν εκκρεμή, δεν τα αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο, αλλά δεν τα αντιμετωπίζει ούτε και η λογική που επικρατεί, απ' ό,τι φαίνεται, στο Υπουργείο Παιδείας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Κουτσούκος για δώδεκα λεπτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι δεν χρειάζεται κανείς να εξαντλήσει το χρόνο, μια και έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση, μίλησαν και όλοι οι συνάδελφοι. Εγώ συμφωνώ με την παρατήρηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Καλό είναι να ακούμε τους συναδέλφους, να μην κάνουμε κατάχρηση του χρόνου και όταν το λέμε, να το εννοούμε κιόλας.

Προφανώς, ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας προσφέρεται για μία ευρύτερη συζήτηση, μια και όλοι αναγνωρίζουμε τον κρίσιμο ρόλο της παιδείας όχι μόνο σε ό,τι αφορά τη μόρφωση των παιδιών μας αλλά κυρίως την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων, της κρίσης που διαπερνά τη χώρα μας και της παραγωγικής της ανασυγκρότησης.

Βεβαίως, μπορεί να παρασυρθούμε σε μία γενικότερη συζήτηση, ενώ έχουμε ένα νομοσχέδιο που έχει συγκεκριμένες στοχεύσεις και βεβαίως, είμαστε σε μία περίοδο που δοκιμάζεται η παιδεία, το εκπαιδευτικό σύστημα από την έλλειψη πόρων, από μία κρίση αμφισβήτησης αρχών και αξιών που διαπερνά οριζόντια και κάθετα την κοινωνία μας και βεβαίως, από πολύ μεγάλες αντιφάσεις. Τις επεσήμανα πέρυσι, όταν ήμουν εισηγητής στο νομοσχέδιο του κ. Αρβανιτόπουλου, ότι την περίοδο που αυξάνουμε κατακόρυφα τις δαπάνες -έτσι λέγαμε εμείς τότε οι σοσιαλιστές, ότι πάμε να πιάσουμε τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης- για την παιδεία, εντούτοις δεν ήρθε κανένας να μας πει ότι αυξήθηκε και η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Πολύ δε αργότερα διαπιστώσαμε ότι αυτά τα χρήματα πηγαιναν στις τσέπες διάφορων επιτήδειων και ταυτόχρονα αυξανόταν η ιδιωτική δαπάνη για την παιδεία. Είναι μία μεγάλη αντίφαση, όπως είναι μία μεγάλη αντίφαση το γεγονός ότι η χώρα μας σήμερα σε αυτήν την περίοδο, εξάγει τα καλύτερα μυαλά και εισάγει εργατικά χέρια.

Σε αυτό το κλίμα των αντιφάσεων και των προβλημάτων, βεβαίως, μπορούμε να κάνουμε μία ευρύτερη συζήτηση. Εγώ, όμως, πιστεύω και θέλω να μείνουμε στο εξής. Ο Υπουργός δεν μας έφερε ένα μεγάλο μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο και δεν άνοιξε αυτήν τη συζήτηση αλλά μας έφερε ένα νομοσχέδιο που έχει δύο στόχους. Ο ένας στόχος είναι να εκπέμψει ένα μήνυμα, το μήνυμα της συνεννόησης. Εντάξει, εγώ δεν τρέφω πολύ μεγάλες ελπίδες ότι αυτές οι συνεννοήσεις των πρώην Υπουργών θα μας λύσουν τα ανοιχτά ζητήματα, όμως το μήνυμα της συνεννόησης και της διαχρονικής σχέσης των ανθρώπων που ασκούν εξουσία με το αντικείμενο με το οποίο ασχολήθηκαν πρέπει να το στείλουμε.

Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, παρατηρώ το εξής. Έπιασα τα εξήντα και παρακολουθώ από μικρός τα δρώμενα. Βλέπω, λοιπόν, ότι άνθρωποι οι οποίοι θήτευσαν, τους τίμησαν οι κυβερνήσεις, ο λαός, τα κοινοβούλια, έκαναν μεγάλες αλλαγές, τις προπαγάνδισαν ως ότι θα έλυναν μια και έξω τα προβλήματα, όταν έρχεται η κρίσιμη ώρα τηρούν σιγήν ιχθύος, ως να μην έχουν καμμία ευθύνη, ως να μη διαχειρίστηκαν καμμία εξουσία, ως να μην προκάλεσαν κοινωνικές συγκρούσεις που αποπροσανατόλισαν τον κόσμο από τα πραγματικά προβλήματα.

Είναι, λοιπόν, μία πρωτοβουλία να τους βάλει στο τραπέζι όσους αισθάνονται την ανάγκη να έχουν συμμετοχή στα δρώμενα, ανεξάρτητα που τώρα είναι απόμαχοι της πολιτικής και έχουν την ποιοτική άδεια να λένε ό, τι θέλουν.

Ταυτόχρονα, είναι ανάγκη να επισημάνουμε με βάση αυτήν την πρωτοβουλία του Υπουργού ότι πριν απ' αυτό υπάρχει ανάγκη να διασφαλίσουμε τη συνέχεια της διοίκησης στα Υπουργεία, διότι καλή είναι η συνεννόηση των πολιτικών αλλά ας μην ξεχνάμε ότι οι κυβερνήσεις έχουν μία τάση να ανατρέπουν κάθε φορά τη διοικητική δομή, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει συνέ-

χεια στη διοίκηση. Αυτό το πρόβλημα τα άλλα κράτη το έχουν λύσει είτε με πάγιες διατάξεις που διέπουν την εξιοκρατία, είτε με πολιτικό τρόπο, δηλαδή με τους μόνιμους υφυπουργούς.

Θα ήθελα να κάνω μία ακόμα παρατήρηση. Αν τα κάναμε όλα αυτά, πρέπει να αντιμετωπίσουμε και τη μεγαλύτερη παθογένεια, όπως τη ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή τις συνεχείς αλλαγές που προέρχονται μέσα από τα ίδια τα κόμματα και τους Υπουργούς των ιδίων κομμάτων, οι οποίες τελικά δημιουργούν τεράστια αναστάτωση στην παιδεία με θύματα τους μαθητές, την ίδια την ποιότητα της εκπαίδευσης και τελικό ωφελούμενο μόνο την παραπαιδεία, δηλαδή τους επιτήδειους του συστήματος.

Μ' αυτές τις προϋποθέσεις, να μην μπορεί να αποδώσει αυτή η πρωτοβουλία, αλλά εν πάση περιπτώσει είναι χρήσιμη γιατί στέλνει ένα μήνυμα. Δεν βλέπω, δηλαδή, γιατί κάποιος επιχειρούν να τη στιγματίσουν θεωρώντας ότι υπηρετεί σκοπιμότητες. Θέλω να θυμίσω ότι πέρα από τα δύο κόμματα που κυβερνήσαν τον τόπο -ο κύριος Υπουργός θα το θυμηθεί πολύ καλά- είχαμε και οικογενειακές και τρικομματικές κυβερνήσεις.

Εν πάση περιπτώσει, κανένας σ' αυτόν τον τόπο δεν είναι από παρθενόγεννηση και με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έχει τη συμβολή του στο πως διαμορφώθηκαν τα ζητήματα στην κατώτερη, στη μέση και ιδίως στην ανώτερη εκπαίδευση, εκεί που κυριάρχησε ο κομματισμός των φοιτητικών παρατάξεων και η συναλλαγή της ακαδημαϊκής κοινότητας με τα κόμματα και διάφορους παράγοντες.

Το Υπουργείο -και δεν το προσωποποιώ στην ηγεσία, κύριε Υπουργέ- επιχειρεί να αντιμετωπίσει μία σειρά από ζητήματα, τα οποία έχουν έναν επείγοντα χαρακτήρα και τα οποία είτε προέρχονται από αδυναμίες και καθυστερήσεις είτε είναι παράπλευρες απώλειες μίας μεταρρυθμιστικής ένδειας που έδειξε η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας το προηγούμενο διάστημα.

Εξηγούμαι, για να μην παρεξηγηθώ. Έχουμε την αντιμετώπιση αδικιών και την παροχή κινήτρων. Για παράδειγμα, όσον αφορά κάποιον που πηγαίνει σε μία παραμεθόρια περιοχή, αντί να βάλει χίλιους δώδεκα για να πάρει απόσπασση και να έρθει στην Αθήνα, καλό είναι να του δώσουμε το κίνητρο του διπλάσιασμού των μορίων, για να ξέρει ότι κάποια στιγμή θα λύσει το πρόβλημά του και θα έρθει η σειρά κάποιου άλλου να πάει στην παραμεθόρια περιοχή. Πολύ δε περισσότερο σήμερα, με τις πενιχρές αποδοχές που δεν του επιτρέπουν ούτε καν να καλύψει τα έξοδα της διαβίωσης. Επομένως, σωστά το κάνουμε.

Πολύ σωστά, επίσης, ανοίγουμε τους πίνακες και αναγνωρίζουμε την προϋπηρεσία, όχι μόνο για να καλύψουμε μία αναγκαιότητα αλλά και για να δώσουμε λύση στο πρόβλημα της κάλυψης των κενών. Βεβαίως, εδώ πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι αυτό δεν μπορεί να γίνεται μ' αυτήν τη διαδικασία της αναδρομής κάθε φορά στο παρελθόν αλλά με μία θεσμικά κατοχυρωμένη διαδικασία, όπως είναι αυτή των διαγωνισμών του ΑΣΕΠ που αποτελεί και μία κατάκτηση για τη χώρα μας.

Εν πάση περιπτώσει, πιστεύω ότι με μία σοβαρή και τεκμηριωμένη διαπραγμάτευση μπορεί η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να επιτύχει την απελευθέρωση ορισμένων προσλήψεων που τις έχει ανάγκη η παιδεία μας.

Επίσης, κάνει ρυθμίσεις για να δώσει συνέχεια στη λύση που είχαμε δώσει για τα μουσουλμανικά σχολεία. Αναφέρθηκε σ' αυτό ειδικά ο εισηγητής μας, ο κ. Σαλτούρος, όπως και σε όλα τα θέματα. Δεν χρειάζεται, επομένως, να μακρηγορήσω.

Επίσης, κάνει μία προσπάθεια να καλύψει τις παράπλευρες απώλειες, όπως είπα, μίας αντιφατικής μεταρρυθμιστικής λογικής φτώχειας ή ένδειας -όπως θέλετε πείτε τη- γιατί είχαμε πει ότι πρώτα σχεδιάζεις τι θέλεις να κάνεις στην επαγγελματική εκπαίδευση, τι ειδικότητες θέλεις να βγάλεις, από ποια σχολεία θέλεις να τις βγάλεις και σε ποιο επίπεδο και μετά καταργείς τις ειδικότητες. Εδώ γίνεται το αντίθετο.

Είχαμε πει, λοιπόν, τότε στον κ. Αρβανιτόπουλο -και είχαμε πάρει τη δέσμευσή του- αυτοί που μένουν έξω με τη κατάργηση των ειδικοτήτων, να απορροφηθούν μέσω της διαθεσιμότητας, να πάνε στα ΕΠΑΛ, στα ΕΠΑΣ, για να είναι χρήσιμοι.

Σήμερα παρακολουθούμε ότι αυτά τα ζητήματα είναι άλυτα. Το Υπουργείο δεν πρέπει μόνο να επιχειρεί μ' αυτόν τον τρόπο να καλύψει τα κενά -που καλά κάνει- αλλά πρέπει να λύσει σε

συνεννόηση και με το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και τα υπόλοιπα προβλήματα που υπάρχουν ως απόνερα αυτής της αντιφατικής και καταναγκαστικού χαρακτήρα διαχειριστικής λογικής που υπήρξε στο Υπουργείο.

Τώρα, να τοποθετηθώ και σε δύο, τρία άλλα θέματα. Έχει διατάξεις που αφορούν τον ΕΟΠΠΕΠ. Καλώς έρχονται αυτές οι διατάξεις για τα επαγγελματικά δικαιώματα, τις διαδικασίες, τις προσαρμογές κ.τ.λ..

Κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, ακούω τεράστια παράπονα από ανθρώπους οι οποίοι περιμένουν πάρα πολύ καιρό να πάνε στον ΕΟΠΠΕΠ να δώσουν εξετάσεις για να πάρουν την πιστοποίηση. Πώς θα βγουν στην αγορά εργασίας; Υπάρχει τεράστια ανεργία. Τα ξέρετε αυτά. Υπάρχουν επαγγέλματα που απαιτούν ορισμένους τίτλους. Μου λένε διάφορα. «Μεταξύ λεχώνας και μαμής έχουμε χάσει το παιδί» Δεν πρέπει αυτό να προβληματίσει το Υπουργείο, δηλαδή με ποιον τρόπο αυτοί που έχουν κάνει τα χαρτιά τους, που περιμένουν να συγκροτηθούν οι επιτροπές των εξετάσεων, θα πάρουν τους τίτλους; Το ξέρετε σήμερα ότι χωρίς τον τίτλο δεν μπορείς να κάνεις καμμία δουλειά ούτε σχολή οδηγών να ανοίξεις ούτε τίποτα. Άρα, ένα θέμα είναι αυτό.

Καλά κάνετε και διορθώνετε την αδικία του προηγούμενου νομοσχεδίου που δεν επέτρεπε σε ορισμένες σχολές να πάνε φοιτητές που είχαν αναπηρίες. Το είχαμε στιγματίσει και τότε και ορθώς το διορθώνετε. Και ορθώς φέρνετε και τη διάταξη για να δώσουμε τη δυνατότητα σε άτομα με ειδικές ανάγκες να μπουν στη λίστα της αναπλήρωσης. Έχω την αίσθηση όμως ότι πρέπει να προσέξουμε τον τρόπο που θα υλοποιηθεί αυτή η διάταξη, ώστε να μη δημιουργήσει αντικίνητρα και τους παραπέμψει στις γενικές λίστες.

Θα τελειώσω, λέγοντας ότι μία μεγάλη συζήτηση που υπήρξε όλο το προηγούμενο διάστημα, τότε που ψηφίσαμε τη διάταξη για να λήξει 31 Αυγούστου η εκκαθάριση των σχολών από τους «λιμνάζοντες», τους «αιώνιους», τους μακροχρόνιους φοιτητές, ανακυκλώθηκε μέσα από το πέρασμα του χρόνου και την dead-

line που ήταν μέχρι προ λίγων ημερών. Μάλιστα, κατατέθηκαν τροπολογίες από την πλευρά των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ. Κι έρχεται σήμερα το Υπουργείο με μία ρύθμιση -την οποία θεωρώ σωστή- να απαντήσει, δίνοντας ακόμα μία ευκαιρία.

Όμως, πρέπει να συνεννοηθούμε ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται στο διηνεκές. Είμαστε και σε μία κοινωνία που υπάρχει πλουραλισμός μέσω ενημέρωσης, απόψεων, επικοινωνίας. Άρα, κάποιος μετά τις επανειλημμένες ευκαιρίες που του δίνονται -εκτός και αν υπάρχουν λόγοι ανωτέρας βίας, οι οποίοι μπορεί να τεκμηριωθούν και να τους κρίνει το αρμόδιο όργανο στο πανεπιστήμιο- δεν υπάρχει κανένας λόγος να μας ταλαιπωρεί και να ταλαιπωρεί την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Με αυτά, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να σας πω την υποστήριξή μας σε ένα νομοσχέδιο που έχει στις διατάξεις του μεγάλη συναίνεση στις επιμέρους ρυθμίσεις, παρά το γεγονός ότι η πολιτική συγκυρία και η αντιπαράθεση, οι διαχωριστικές γραμμές των κομμάτων επιβάλλουν να γίνεται και μία συζήτηση θεωρητικού επιπέδου. Καλό είναι, δεν βλάπτει αλλά να συνεννοούμαστε στο τι πρέπει να κάνουμε και να το ψηφίζουμε όταν χρειάζεται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αβραμίδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, πριν δώσετε τον λόγο, θέλω να καταθέσω μία συμπληρωματική νομοτεχνική βελτίωση καθαρά τεχνικού περιεχομένου. Πρόκειται για αναρρύθμιση κ.λπ., στην τροπολογία 1744.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

22

ΜΟΝΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στην τροπολογία 1774/202/29/8/14

- Στο άρθρο 3 στην παράγραφο 1 όπου υπάρχει η φράση «(Εμπειρία και Κατάρτιση)» απαλείφεται η παράθεση.

- Στο άρθρο 3 στην παράγραφο 1 στον βόλο 16 διαγράφονται οι λέξεις «και τα παιδαγωγικά αποτελέσματα»

- Στο άρθρο 3 στην παράγραφο 2 ο αριθμός «4» αντικαθίσταται από τον αριθμό «5».

- Στο άρθρο 3 στην παράγραφο 4 στον βόλο 42 διαγράφονται οι λέξεις «και τα παιδαγωγικά αποτελέσματα».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ANDREAS ΠΟΒΕΡΔΟΣ ➡

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνγνώμη, κύριε Αβραμίδη. Ελάτε, έχετε τον λόγο.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λυπάμαι που δεν μπόρεσα να παρακολουθήσω όλες τις ομιλίες και την ομιλία του κυρίου Υπουργού, διότι έπρεπε να είμαι στη συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής μου Ομάδας.

Τα θέματα της παιδείας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θέματα για τα οποία πρέπει να επιδιώκεται η μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Μπορεί να έχουμε τεράστιες διαφωνίες με τη συγκυβέρνηση, να καταγγέλλουμε την αντιλαϊκή της πολιτική, να θεωρούμε ότι η πολιτική αυτή υλοποιείται κατ' εντολή -αν θέλετε- και υπό την εποπτεία των δανειστών, όμως είναι ζητήματα στα οποία πρέπει να βρούμε τις συγκλίσεις για το καλό της παιδείας, γιατί η παιδεία δημιουργεί τις προϋποθέσεις για το μέλλον του λαού, για το μέλλον του έθνους.

Τα προβλήματα, βεβαίως, του εκπαιδευτικού συστήματος προκύπτουν κυρίως και ενισχύονται μέσα από τις μνημονιακές δεσμεύσεις, ουσιαστικά μέσα από την εποπτεία των δανειστών που επιβάλλουν τον σιδηρόν αυτο δεσμό σε όλη την πολιτική μας ζωή και βεβαίως τα ό,τι φαίνεται, εάν υπάρξει συνέχιση αυτής της πολιτικής θα ακολουθεί και για πολλά ακόμη χρόνια.

Βεβαίως, προσδοκία μας και πεποίθησή μας είναι ότι θα υπάρξει γρήγορα η ανατροπή αυτής της πολιτικής, γιατί ουσιαστικά αυτή η συγκυβέρνηση, από την ημέρα των ευρωεκλογών, την 25^η Μαΐου, έχει απωλέσει τη δημοκρατική και λαϊκή νομιμοποίηση.

Κοντός ψαλμός αλληλουία! Η κοινοβουλευτική σύνθεση, η σύνθεση του Κοινοβουλίου δεν αντιστοιχεί στον πραγματικό συσχετισμό δυνάμεων στην κοινωνία και δεν νομιμοποιείται ηθικά, πολιτικά να εκλέξει Πρόεδρο Δημοκρατίας. Γι' αυτό θεωρούμε ότι και οι εσωτερικές αντιθέσεις πολύ σύντομα στην συγκυβέρνηση θα φέρουν την ανατροπή για να εκφραστεί κυρίαρχα ο ελληνικός λαός.

Να έρθουμε όμως στο μεγάλο ζήτημα, αυτό για το οποίο όπως λέω πρέπει να υπάρχουν συναίνεσεις, συνθέσεις. Βεβαίως, συμφωνούμε όλοι ότι η παιδεία πρέπει να είναι δημόσιο αγαθό, να παρέχεται δωρεάν και να είναι ελεύθερη σε όλους τους πολίτες, να συγκροτεί και να συνθέτει, να δημιουργεί ελεύθερους πολίτες με κριτική σκέψη και να δίνει τη δυνατότητα μέσα από την ανώτατη παιδεία ή τα άλλα προγράμματα να εκπαιδευτικά, τα τεχνολογικά, τα τεχνικά, να υπάρχει η δυνατότητα και η πρόσβαση, σε τελική ανάλυση, στην αγορά εργασίας.

Θέλω όμως να ρωτήσω σε τι θα εξυπηρετηθεί αυτό το οποίο προτείνετε -και εμείς θεωρούμε ότι είναι στην σωστή κατεύθυνση- στα άρθρα του νομοσχεδίου, λόγου χάρη με τη δημιουργία Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία στο οποίο θα συμμετέχουν μόνο όσοι έχουν διατελέσει Υπουργοί με αρμοδιότητα στην παιδεία. Σε τι θα εξυπηρετηθεί αυτό εδώ; Μιλούμε δηλαδή για Υπουργούς οι οποίοι προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ ή από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Θα μπορούσε ο κύριος Υπουργός ή ο κύριος Υφυπουργός να πάρει ένα τηλέφωνο σε έναν συνάδελφό του και να τον ρωτήσουν «τι γνώμη έχεις γι' αυτό εδώ, κύριε τάδε».

Το Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής, προφανώς και θα πρέπει να είναι διευρυμένο. Δεν ξέρω αν κάτι άλλαξε στην συζήτηση, γιατί είπα ότι δεν την παρακολουθήσα όλη. Εάν δεν συμμετέχει η εκπαιδευτική κοινότητα, εάν δεν συμμετέχουν τα κόμματα, αυτά τα οποία είναι εδώ στο Κοινοβούλιο και εκπροσωπούνται και έχουν θέσεις και θέλουν να συμβάλλουν στο διάλογο και σε θετικά αποτελέσματα για το μεγάλο τομέα της παιδείας και εάν δεν συμμετέχει η κοινωνία με τους μαθητές, με τους γονείς, με τους φοιτητές, πώς μπορεί αυτό να αποτελεί Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής; Λυπάμαι, αλλά φαίνεται να είναι κουτσό Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής. Δεν είμαστε αντίθετοι στη δημιουργία αυτού του θεσμού, απλά εκφράζουμε τον προβληματισμό μας.

Σχετικά με τα άρθρα 4 και 5 για την μοριοδότηση των μονίμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών αντίστοιχα, δεν μπορούμε παρά να συμφωνήσουμε, καθώς θεωρούμε ότι θα αποτελέσουν σημαντικό κίνητρο για την κάλυψη των κενών στις απομακρυσμένες περιοχές της χώρας μας. Επιπλέον, έχει προταθεί και από την ειδική αγοράτριά μας την κ. Ξουλιδου αλλά και από την κ. Κουν-

τουρά που μίλησε από τους Ανεξάρτητους Έλληνες να παραταθεί και αντί για διετής να είναι τριετής η παραμονή των εκπαιδευτικών σε απομακρυσμένες περιοχές.

Σχετικά με τα σχολεία της Θράκης, έχουμε τοποθετηθεί εδώ επαρκώς, δεν θέλω να συμπληρώσω κάτι άλλο. Αυτό που θέλω να πω όμως, είναι ότι πέρα από εκπαιδευτικό το ζήτημα που αφορά τη μειονότητα, έχει και την εθνική του διάσταση την οποία δεν πρέπει να λησμονούμε ποτέ.

Σχετικά με το άρθρο 8, παρατηρούμε ότι δεν διακρίνεται διάθεση προάσπισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία. Γίνεται βέβαια το άνοιγμα της γενικής εκπαίδευσης σε εκπαιδευτικούς με αναπηρία, το οποίο και αποτελούσε και αποτελεί πάγιο και διαχρονικό αίτημα του αναπηρικού κινήματος, ωστόσο -και σημειώθηκε και από άλλους συναδέλφους εδώ- το άρθρο 8 προβλέπει διορισμό αναπληρωτών εκπαιδευτικών στη γενική εκπαίδευση σε ποσοστό 5% και όχι 10%, αίτημα το οποίο έχει γίνει αποδεκτό από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Επιπλέον, είναι και το ζήτημα της ισχύος της παραγράφου που ισχύει από 1-5-2015.

Όσον αφορά τα ζητήματα με τις τροπολογίες, θέλουμε να πούμε το εξής:

Η πρώτη με αριθμό 1776/203/1-9-2014 τροπολογία έχει αποσυρθεί.

Θα μιλήσουμε για την τροπολογία με αριθμό 1774/202, η οποία θεωρούμε ότι έχει βελτιωτικές ρυθμίσεις και θα την ψηφίσουμε.

Όσον αφορά την τροπολογία με γενικό αριθμό 1751 και ειδικό αριθμό 198 από 26-8-2014, η οποία αφορά τη διαγραφή των λεγόμενων «αιωνίων» ή «λμναζόντων» φοιτητών, θεωρούμε ότι δεν λύνει καθόλου το πρόβλημα. Σε αυτό το ζήτημα έχει υπάρξει μία τροπολογία από τη συνάδελφο κ. Ξουλιδου.

Υπάρχουν επίσης τροπολογίες από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και από Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, οι οποίες ουσιαστικά θέτουν το ζήτημα προς μία θετική κατεύθυνση.

Κοιτάξετε να δείτε, εδώ η κοινωνία αντιμετωπίζει τέτοια προβλήματα που πολλοί σήμερα δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες και της επιβίωσης, αλλά και των σπουδών. Μάλιστα, η τροπολογία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, βάζει το ζήτημα ότι κάθε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα -ανάλογα με τις απαιτήσεις που απορρέουν από τα προγράμματα σπουδών- είναι υποχρεωμένο να πάρει μέτρα που διευκολύνουν την ολοκλήρωση των σπουδών όσων φοιτητών και εργαζομένων φοιτούν.

Είναι ένα κορυφαίο ζήτημα. Βλέπω πολλές πτέρυγες της Βουλής να έχουν αγωνία γι' αυτό. Είναι αγωνία της ίδιας της κοινωνίας. Εδώ έχουμε ένα τρόπο πολιτικού «τζιζάντ» -θα έλεγα- με «αποκεφαλισμούς» που γίνονται για τους λεγόμενους «αιώνιους» φοιτητές, ένας όρος υποτιμητικός και προσβλητικός θεωρώ, γιατί όταν υπήρξε αυτό το «συμβόλαιο» -αν θέλετε- του φοιτητή με το πανεπιστήμιο, δεν υπήρξε καμμία τέτοια απόφαση, καμμία τέτοια θέση, ότι δηλαδή δεν θα έχει τη δυνατότητα να ολοκληρώσει τις σπουδές του. Ήταν άλλο το πλαίσιο, άλλο το καθεστώς, άλλο -αν θέλετε- το συμβόλαιο με το οποίο είχε έρθει.

Πολλές φορές φοιτητές αναγκάστηκαν να διακόψουν τις σπουδές τους σήμερα την περίοδο του μνημονίου, αυτής της σκληρής πολιτικής, της κρίσης που αντιμετωπίζει η κοινωνία, της κοινωνικής γενοκτονίας. Έχουμε πάρα πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Τις γνωρίζετε -πιστεύω- κύριε Υπουργέ.

Δεν ξέρω αν δουλέψατε εσείς ή ο κύριος Υπουργός, ως φοιτητές. Σήμερα όχι μόνο πολλοί φοιτητές προσπαθούν να βρουν μια δουλειά -ακόμη και να μοιράζουν διαφημιστικά φυλλάδια στους δρόμους και στα φανάρια- αλλά και πολλοί, επειδή οι γονείς τους δεν έχουν δουλειά -υπάρχουν οικογένειες και με τους δύο γονείς ανέργους- τα νέα παιδιά είναι οι μόνοι που μπορούν να φύγουν στο εξωτερικό και αυτό γίνεται. Γνωρίζω, λοιπόν, πάρα πολλές περιπτώσεις νέων παιδιών που έχουν φύγει είτε στην Κύπρο είτε στη Γερμανία είτε στο Βέλγιο ή αλλού, προκειμένου να έχουν μια δουλειά, για να ζήσουν τις οικογένειές τους. Θα τους τιμωρήσουμε αυτούς; Τους τιμωρείτε εσείς με τον τρόπο αυτό.

Βεβαίως, θεωρώ ότι μια επόμενη κυβέρνηση μπορεί να ξανα-

δεί το ζήτημα με μια άλλη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία. Προφανώς –και το τονίζω– είμαστε αντίθετοι σε αυτήν την πολιτική «αποκεφαλισμού» που γίνεται. Στο κάτω-κάτω θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι αυτό το οποίο δημιούργησε ένας φοιτητής -που για διάφορους λόγους μπορεί να ευθυνόταν ο ίδιος γιατί δεν πήρε το πτυχίο και γιατί διέκοψε τις σπουδές του- αποτελεί ένα άυλο κεφάλαιο. Την ίδια στιγμή που διέθετε τρία, τέσσερα ή πέντε χρόνια στο πανεπιστήμιο σπουδάζοντας, θα μπορούσε να τα είχε διαθέσει στη δουλειά και να κάνει ένα σπίτι ή να αγοράσει κάτι. Είναι ένα άυλο κεφάλαιο και για κάποιους, παίρνοντας το πτυχίο, αποτελεί και ένα επαγγελματικό προσόν που θα δώσει τη δυνατότητα σε όποιους δουλεύουν στο δημόσιο τομέα, λόγω χάρη, να ανέβουν μισθολογικά. Έχει δηλαδή και εισοδηματικά αποτελέσματα.

Θέλω πραγματικά για λίγο να ρωτήσω, εάν και δεν συνδέεται άμεσα με το νομοσχέδιο –είναι θέμα του Υπουργείου Παιδείας– το εξής: Επειδή ξέρετε ότι η δική μας η πολιτική ή μάλλον η πολιτική που εφαρμόζει η συγκυβέρνηση, η πολιτική των κυρώσεων κατά της Ρωσίας που επιφέρει το εμπάργκο και όλες τις συνέπειες των αντιδράσεων της Ρωσικής Ομοσπονδίας και υπάρχει το ζήτημα –για το οποίο ακούμε και γράφεται– της διακοπής του φυσικού αερίου ή του κλεισίματος των στροφίγγων του φυσικού αερίου, διερωτώμαι αν υπάρχουν καταγεγραμμένα από το Υπουργείο Παιδείας ή από την τοπική αυτοδιοίκηση σχολικά συγκροτήματα τα οποία να τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο, έχουν δηλαδή καυστήρες φυσικού αερίου. Και ερωτώ. Εάν υπάρχουν τέτοια σχολικά συγκροτήματα, τι θα γίνει το χειμώνα, όταν ενδεχομένως θα υπάρχει πρόβλημα με τη ροή του φυσικού αερίου;

Σε τελική ανάλυση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα είναι βαθύτατα κοινωνικό και βαθύτατα πολιτικό. Όταν σήμερα έχουμε την κοινωνία τραυματισμένη, όταν έχουμε τεράστια ανεργία, όταν έχουμε γονείς που δεν μπορούν να δώσουν το χαρτζιλίκι στο παιδί τους, το 1 ευρώ, για να πάρει κουλούρι, όταν έχουμε την εκπαιδευτική κοινότητα να σημειώνει τις περιπτώσεις παιδιών που υποσιτίζονται ή ακόμη και λιποθυμούν μέσα στα σχολεία, είναι ένα τεράστιο πρόβλημα στο οποίο οφείλουμε να απαντήσουμε.

Εμείς λέμε, λοιπόν, «να» κατ' αρχάς στη νομοθετική πρωτοβουλία και βεβαίως περιμένουμε να είναι από τις τελευταίες νομοθετικές πρωτοβουλίες αυτής της συγκυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Αβραμίδη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ματθαίου-Πουλος για δώδεκα λεπτά.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Η σημερινή ημέρα είναι μέρα ιστορική για τη χώρα, καθώς ένα από τα δύο κόμματα της συγκυβέρνησης συμπληρώνει σαράντα χρόνια ζωής ή για να είμαι περισσότερο ακριβής απέναντι στο έργο του, καταστρεπτικό και αποδομητικό, συμπληρώνει σαράντα χρόνια μίζας, ρεμούλας και κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος. Είναι ένα κόμμα της μειοψηφίας, το κόμμα του 8%, που αν και σε όλες τις εκλογές λαμβάνει μονοψήφιο ποσοστό συνεχίζει να συγκυβερνά τη χώρα, ένα κόμμα του οποίου τα πεπραγμένα θα αναφέρω, για να καταλάβει και ο τελευταίος Έλληνας πολίτης ποιος είναι ο ακριβής και αληθής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Επί του νομοσχεδίου να αναφερθείτε, κύριε Ματθαίου-Πουλε.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θα αναφερθώ στο νομοσχέδιο...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είναι.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Βεβαίως.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: ...και μπορώ να τοποθετηθώ επίσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι επί του νομοσχεδίου αναφέρονται.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θα αναφερθώ στο νομοσχέ-

διο.

Από λόγους συνέπειας –και να μην είμαστε «αχάριστοι»– είναι μια δημοκρατική παράταξη, η οποία έχει συμβάλει τα μέγιστα για την καταστροφή της Ελλάδας. Υποχρεούμαι, λόγω της σημερινής ημέρας, να αναφέρω μερικά από τα πεπραγμένα του ΠΑΣΟΚ –κόμμα στο οποίο ανήκετε κι εσείς και ελπίζω να μη με διακόψετε από μεροληψία–, τα οποία συνιστούν τον ακριβή νομικό ορισμό περί εγκληματικής οργάνωσης που έρχεται σε αντιδιαστολή με τις γενικότητες και τις αοριστίες που καταλογίζουν στη Χρυσή Αυγή για την ίδια ακριβώς κατηγορία.

Τι να θυμηθεί κανείς; Σκάνδαλα επί σκανδάλων σε ό,τι αφορά την εθνική άμυνα, την εθνική ασφάλεια και την εθνική οικονομία. Θυμίζω μερικά. Πύραυλοι TOR M1, πύραυλοι S300. Η εθνική ξεφτίλα της νύχτας των Ιμίων. Η Συμφωνία της Μαδρίτης, που είχαμε για πρώτη φορά συνδιοκτοχσία στο Αιγαίο. Η παράδοση του Οτσαλάν στους Τούρκους. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που μπήκαμε στο μηχανισμό στήριξης με ψευδή στοιχεία της ΕΛ-ΣΤΑΤ, με αποτέλεσμα τέσσερα χρόνια μετά να διαλυθεί πλήρως η ελληνική οικονομία, να οδηγηθούν στην αυτοκτονία χιλιάδες συμπατριώτες μας. Η λίστα Λαγκάρντ, για την οποία δεν βρέθηκε ούτε ένας κατηγορούμενος, αν και ο πρώην Υπουργός πέρασε από την κάλη που είχε στηθεί, απαλλάχθηκε από τις ποιοισδής-ποτε ευθύνες, ενώ ο κ. Βενιζέλος για την ίδια κατηγορία δεν έχει παραπεμφθεί στη δικαιοσύνη, μια δικαιοσύνη η οποία δεν είναι ανεξάρτητη, για τον λόγο του ότι για τα σκάνδαλα που έχουν έρθει στην επιφάνεια, σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ, έχουν ασκηθεί πειθαρχικές διώξεις απέναντι σε δικαστικούς.

Τελευταία υπόθεση, είναι αυτή που αφορά τον κ. Βενιζέλο για τα υποβρύχια, όπου δύο, αν θυμάμαι καλά, εισαγγελείς δέχθηκαν πειθαρχικές διώξεις, διότι είπαν ότι η Βουλή έχει ποινικές ευθύνες για το σκάνδαλο των υποβρυχίων. Βγήκε ο Βενιζέλος και είπε ότι είναι απαράδεκτο να συμβαίνουν τέτοια πράγματα και άσκησε πιέσεις ώστε να μη διερευνηθεί η υπόθεση –μια ανεξάρτητη δικαιοσύνη, που ξέρει όμως να καταδικάζει χωρίς στοιχεία την τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας.

Να θυμηθούμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες, την κατασπατάληση, τα σκάνδαλα της «SIEMENS», του Χρηματιστηρίου, τις μαύρες τρύπες στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ, τα 110 εκατομμύρια ευρώ, το νόμο περί ευθύνης Υπουργών, που απαλλάσσει από ποινικές ευθύνες πρόσωπα τα οποία αποδεικνύεται έχουν διαπράξει εγκλήματα εις βάρος του ελληνικού λαού, τις κακοτεχνίες στα δημόσια έργα και την υπερτιμολόγησή τους μέσα από τις εργολαβίες και τα διόδια που πληρώνει με το αίμα του ο ελληνικός λαός, τη βιομηχανία των ελληνοποιήσεων, τους ανεξέλεγκτους διορισμούς στο δημόσιο. Αυτό που λέω αφορά και το νομοσχέδιο, διότι πάλι έχουμε διορισμούς –όχι όμως «ημετέρων»– με πρώην Υπουργούς και θα έρθω στο ζήτημα αυτό.

Τέλος, κάθε φορά που το ΠΑΣΟΚ αντιμετωπίζει μια εκλογική συντριβή, αλλάζει τον εκλογικό νόμο για να παραμείνει στην εξουσία. Εγώ θα κάνω ένα σχόλιο και κλείνω με αυτό και επανέρχομαι στο σημερινό νομοσχέδιο. Όποιος κι αν είναι οι συγκυρίες του ΠΑΣΟΚ, που τις είδαμε πριν δύο μέρες στη συνεδρίαση που έγινε, αντιλαμβανόμαστε το κλίμα διχασμού που υπάρχει. Εγώ εύχομαι ολόψυχα, επειδή εμένα το κλίμα αυτό με χαροποιεί, «καλά σαράντα»!

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μιλήστε για το δικό σας κόμμα και αφήστε τις κρίσεις για τα άλλα.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν κατάλαβα. Ορίστε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Να μη μείνει κολυμπηθόξυλο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεχίστε παρακαλώ.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, είναι πράγματι ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο και άπτεται της εθνικής παιδείας των Ελλήνων, ζήτημα για το οποίο η Χρυσή Αυγή επανειλημμένως έχει καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις, συγκεκριμένες λύσεις για να αντιμετωπιστούν όχι οι γενικότητες ή οι εξαιρετικά εξεζητημένες λεπτομέρειες αλλά για να αντιμετωπιστεί ο πυρήνας και η ουσία του προβλήματος.

Εμένα μου δίνεται η εντύπωση ότι η Κυβέρνηση –το οποιοδήποτε Υπουργείο– νομοθετεί, χωρίς να έχει καμμία επαφή με την

ελληνική πραγματικότητα. Και δεν μέφομαι μόνο το Υπουργείο Παιδείας. Θα κάνω αναφορά και σε άλλα Υπουργεία, για παράδειγμα το Υπουργείο Οικονομικών.

Σήμερα στην Ελλάδα έχουμε ανεργία που ξεπερνάει το 30%, έχουμε πάνω από δύο εκατομμύρια Έλληνες ανέργους, έχουμε μισθούς που έχουν φθάσει σε επίπεδα πείνας και αντί το Υπουργείο Οικονομίας να πάρει μέτρα για να προστατεύσει τους Έλληνες που δολοφονούνται από τις μνημονιακές πολιτικές, επιβάλλει νέους αιματηρούς φόρους. Το ίδιο και το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Χθες συζητούσαμε το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Δολοφονούνται, βιάζονται καθημερινά Έλληνες από αλλοδαπούς λαθρομετανάστες και έρχεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης και θεσπίζει έναν αντιρατσιστικό νόμο. Τι σημαίνει αυτό στην ουσία; Για ποιονδήποτε κάνει την οποιαδήποτε καταγγελία εις βάρος αλλοδαπού, μπορεί ο αλλοδαπός να πει ότι πέφτει θύμα ρατσισμού, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Έτσι, λοιπόν, και το σημερινό νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας τι κάνει; Έρχεται να συζητηθεί θέματα που ναι μεν είναι σημαντικά αλλά δεν είναι τα μόνα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Για παράδειγμα, το νομοσχέδιο κάπου προβλέπει τη μοριοδότηση των εκπαιδευτικών σε παραμεθόριες περιοχές. Ο εισηγητής που μίλησε πριν από μένα είπε ότι, πράγματι, είναι σωστή η κατεύθυνση του άρθρου αυτού αλλά δεν είναι το μοναδικό. Είναι η κορυφή του παγόβουνου, διότι αν δούμε την κατάσταση που επικρατεί κάτω από την κορυφή, βλέπουμε μισθούς των 600-650 ευρώ για τους εκπαιδευτικούς, βλέπουμε τρομερές ελλείψεις σ' όλα τα επίπεδα, βλέπουμε ακόμα και ελλείψεις σε συγγράμματα, με αποτέλεσμα να αναγκάζονται οι Έλληνες μαθητές να πληρώνουν από την τσέπη τους συγγράμματα. Αυτό αποδεικνύει ότι η δημόσια παιδεία δεν είναι δωρεάν.

Σε ό,τι αφορά την προσβασιμότητα και την εισαγωγή των ατόμων με αναπηρία στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ναι, αυτό είναι πάρα πολύ θετικό, ασφαλώς και συμφωνούμε με τη ρύθμιση αυτή αλλά θα σας δώσω ένα προσωπικό παράδειγμα, για να καταλάβετε ότι οι ασκήσεις επί χάρτου δεν λύνουν ουσιαστικά κανένα πρόβλημα.

Πριν από κάποιες μέρες, αφού ορκίστηκε δημοτικός σύμβουλος, μία εκ των δύο δημοτικών συμβούλων, η κ. Ασλανίδου η οποία τυγχάνει να είναι ΑΜΕΑ, χρειάστηκε σαράντα λεπτά για να μεταφερθεί στο Δημαρχείο Θεσσαλονίκης. Είναι εκ των εκλεγμένων αιρετών αρχόντων και στο νέο Δημαρχείο Θεσσαλονίκης έκανε σαράντα λεπτά για να ανέβει διότι δεν υπήρχαν οι υποδομές, δεν υπήρχαν ράμπες, δεν υπήρχαν ασανσέρ. Θέλετε να μας πείσετε ότι ένας φοιτητής που αντιμετωπίζει το ίδιο πρόβλημα, κινητικό ή οτιδήποτε άλλο, θα απολαύσει τέτοιες υπηρεσίες σε κάποιο επαρχιακό πανεπιστήμιο; Είναι αδιανόητο.

Επιπλέον, ξέρουμε πολύ καλά ότι η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων έχει μειωθεί δραματικά και ένα μεγάλο ποσοστό γίνεται από την αυτοχρηματοδότηση των ίδιων των πανεπιστημίων. Όταν, λοιπόν, δεν υπάρχουν κονδύλια, με ποια χρήματα θα δημιουργηθούν αυτές οι υποδομές; Πρέπει να γίνουν κάποιες ρυθμίσεις, να δούμε πρακτικά το θέμα για να δούμε πως θα βοηθήσουμε αυτούς τους συμπατριώτες μας.

Σε ό,τι αφορά το ζητούμενο, την επιτροπή που πάει να δημιουργηθεί, μία Επιτροπή η οποία θα αποτελείται από πρώην Υπουργούς Παιδείας, τι να πει κανείς; Μιλάμε για άτομα τα οποία φταίει για το επαίσχυντο σημείο, στο οποίο έχει φτάσει σήμερα η παιδεία μας.

Το Υπουργείο Παιδείας είναι υπεύθυνο για τη διαμόρφωση ήθους, για την καλλιέργεια των Ελλήνων πολιτών. Βλέπουμε σήμερα μία ελληνική κοινωνία βαθιά άρρωστη, βαθιά παρηκμασμένη και μερίδιο ευθύνης έχει και το Υπουργείο Παιδείας και είναι πολλοί οι λόγοι. Άρα, λοιπόν, για ποιο λόγο να διοριστούν; Λέτε ότι αυτό δεν θα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, διότι η επιτροπή αυτή δεν αμείβεται. Και τι να λέει αυτό; Μιλάμε για άτομα τα οποία έχουν συνεισφέρει στην πλήρη διάλυση, στην απεικονοποίηση της παιδείας μας.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε συγκεκριμένα πράγματα, διότι πρέπει το οποιοδήποτε Υπουργείο να αντιμετωπίζει την ουσία του

κάθε προβλήματος και όχι εκάστοτε λεπτομέρειες.

Για παράδειγμα, δεν βλέπουμε πουθενά ρύθμιση για την αντιμετώπιση του πολύ θλιβερού φαινομένου του να έχουμε κομματική προπαγάνδα μέσα σε χώρους πανεπιστημίων. Αντί να ασκηθούν πειθαρχικές διώξεις σε άτομα που δεν είναι καθηγητές αλλά είναι πολιτικοί ινστρούκτορες –υπάρχουν άπειρα τέτοια παραδείγματα-, αντί να αντιμετωπιστεί ένα τέτοιο φαινόμενο, βλέπουμε ότι απουσιάζει μία τέτοια ρύθμιση από το νομοσχέδιο.

Κάτι άλλο. Πριν από κάποιους μήνες, επειδή εγώ ήμουν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», όταν είχαμε μιλήσει με τον τότε Υπουργό, του έκανα την εξής επισημάνση Το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», όπως το έχετε στήσει, μπορεί να είναι για σας ιδεατό, πρακτικά όμως θα αποτύχει, διότι θα έλθουμε μετά από κάποιους μήνες στην ίδια Αίθουσα και θα συζητάμε ξανά τα ίδια προβλήματα από την αρχή, για τον απλούστατο λόγο ότι δεν αντιμετωπίζει πάγια προβλήματα που ταλανίζουν την ελληνική παιδεία.

Ιδού, φτάσαμε σήμερα να συζητάμε ξανά τα ίδια και τα ίδια για την παιδεία, διότι το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», η «σημαία» τότε της Νέας Δημοκρατίας που έλεγε ότι αναδιαρθρώνει τον ακαδημαϊκό χώρο, απέτυχε παταγωδώς.

Για να κλείσω και για να μην καταχραστώ το χρόνο, επειδή είμαστε κόμμα που πάντα προτείνουμε, αν και καταγγέλλουμε τα όσα άσχημα συμβαίνουν στο χώρο της παιδείας, λέμε ότι η πολιτεία πρέπει να θεσπίσει αυτό που εμείς ονομάζουμε εθνική παιδεία, με την πλήρη έννοια του όρου αυτού.

Πρώτον, πρέπει οπωσδήποτε να επανεγγραφούν τα ιστορικά βιβλία, να σταματήσουν οι Έλληνες να διαβάζουν –συγγνώμη για την έκφραση- μπουρδες, πράγματα τα οποία δεν έχουν τίποτα να κάνουν με τη λαμπρή ελληνική ιστορία και επιτέλους πρέπει να μορφωθούν ουσιαστικά.

Είχα προτείνει στην επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων τον διαχωρισμό των τάξεων ανάμεσα σε Έλληνες μαθητές και σε αλλοδαπούς μαθητές και βγήκαν να με σταυρώσουν οι μεν της Νέας Δημοκρατίας και οι δε του ΠΑΣΟΚ –να μη μιλήσω για την Αριστερά- επειδή ήταν ρατσιστικό το κριτήριο.

Μα, το λέμε επειδή είναι πρακτικό το πρόβλημα. Δεν μπορεί ένα ελληνόπουλο ή αντίθετα ένας αλλοδαπός μαθητής να ακολουθήσει τους ρυθμούς μιας τάξης στην οποία συμμετέχουν μόνο Έλληνες, διότι δεν μπορεί να ανταπεξέλθει για τους οποιονδήποτε λόγους. Αυτό πιστεύω ότι είναι αντλήσιμο.

Πηγαίνετε σε οποιοδήποτε σχολείο της Αττικής, της Θεσσαλονίκης, στα μεγάλα αστικά κέντρα, να δείτε ποια είναι η κατάσταση που επικρατεί σε μια σχολική αίθουσα είτε είναι νηπιαγωγείο είτε είναι δημοτικό σχολείο είτε είναι γυμνάσιο.

Για δε τα πανεπιστήμια, μιλάμε για την πλήρη διάλυση των πάντων, με τους κομματικούς στρατούς, με τα τάγματα εφόδου της Αριστεράς, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας, που αρπάζουν τα ρόπαλα, φοράνε τα κράνη και σφάζονται μεταξύ τους δι' ασήμαντον αφορμή. Να καταργηθούν επιτέλους οι φοιτητικές παρατάξεις, που δεν προσφέρουν κανένα απολύτως ουσιαστικό έργο εις ό,τι αφορά το αντικείμενο της διδασκαλίας στα πανεπιστήμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς, ο συνάδελφος κ. Κυρίτσης για δώδεκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Επειδή ο κύριος Υπουργός είπε ότι όποιος πιστεύει ότι θα μείνει στην ιστορία, απατάται. Έχει κοντή μνήμη.

Όταν επί κυβερνήσεως Γεωργίου Παπανδρέου, ο Λουκής Ακρίτας οραματίζεται και κάνει τη δωρεάν παιδεία, μένει στην ιστορία. Γιατί ο ελληνικός λαός ανεβαίνει μορφωτικά. Όταν σε μια ρημαγμένη ήπειρο, οραματίζεται και δημιουργεί το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, βγάζοντας πρώτα δασκάλους και καθηγητές για να επανδρώσουν τα δυσπρόσιτα τότε χωριά, η πόλη τον τιμάει δίνοντας σε ένα δρόμο το όνομά του.

Γι' αυτό, όταν έρχονται εδώ νομοσχέδια για την παιδεία με πιάνει μελαγχολία. Γιατί συνεχώς μιλάμε για μπάλωματα, μιλάμε για μαστορέματα. Ποτέ δεν ήρθε σε αυτήν τη Βουλή ένα ολοκληρωμένο νομοθέτημα που να αναμορφώνει την παιδεία από την αρχή, που να θέτει μια νέα αντίληψη για την εκπαίδευση.

Να θέσω ένα ερώτημα. Είμαστε ευχαριστημένοι από την κατάσταση που επικρατεί στην παιδεία σε αυτήν τη χώρα; Φυσικά όχι. Δεν παραγνωρίζω βέβαια τις προσπάθειες δασκάλων και καθηγητών που προσπαθούν αυτοί μόνοι τους με δικές τους δυνάμεις να δώσουν ποιοτικές γνώσεις στα παιδιά μας, αλλά αυτό δεν φτάνει.

Η παιδεία για μένα είναι ένα ζήτημα που ξεπερνά τα κόμματα. Θα πρέπει, λοιπόν, να κάτσουμε όλοι μαζί να διαμορφώσουμε ένα ολοκληρωμένο σύστημα εκπαίδευσης, προοδευτικό αλλά με το βλέμμα στο μέλλον. Όλοι μαζί όμως.

Όπως αναφέρει η αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, χρειάζεται πνεύμα συναίνεσης και συνεργασίας όλων των δυνάμεων. Γιατί, πράγματι, η παιδεία είναι θέμα εθνικής και διαχρονικής εμβέλειας. Σε όλα αυτά να συμφωνήσουμε. Αποτελούν, όμως, ωριμότητες διακηρύξεις.

Κάποιος, λοιπόν, το σκέφτηκε –πιθανότατα ο Υπουργός– ότι θα εξασφαλίσει τη συνέχεια και τη συναίνεση στην παιδεία, εάν μαζέψει όλους τους παλαιούς Υπουργούς σε ένα όργανο με το ωραίο όνομα «Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία».

Δηλαδή, θα μαζευτούν ο Άρης Σπηλιωτόπουλος, ο Γεράσιμος Αρσένης, η Μαριέττα Γιαννάκου, η Άννα Διαμαντοπούλου, ο Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος, Μπαμπινιώτης, Σημίτης, Κοντογιαννόπουλος, Σουφλιάς, Ευθυμίου και «κερασάκι στην τούρτα»– ο Γεωργάκης ο Παπανδρέου. Η χαρά του γελοιογράφου!

Θα κάτσουν όλοι αυτοί σε ένα τραπέζι και θα φτιάξουν την παιδεία; Όταν αναλάμβαναν οι ίδιοι το Υπουργείο Παιδείας, ξήλωναν ό,τι είχε κάνει ο προηγούμενος. Και εμείς θα περιμένουμε να συνεννοηθούν και βεβαίως η παιδεία μας θα πάει μπροστά. Παρακάτω αποσύρτε το.

Όπως αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, η συνέχεια στην παιδεία δεν εξασφαλίζεται με έξτρα επιτροπές χωρίς καμμία ουσιαστική αρμοδιότητα και χωρίς θεσμικό ρόλο. Απαιτείται βούληση από όλες τις πλευρές για να υπάρξει ουσιαστική συναίνεση και ποιοτική αναβάθμιση του κρίσιμου αυτού εθνικού ζητήματος, κάτι που το ΣΕΠΟΠ δεν εξασφαλίζει.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν αναβαθμίζετε το ΕΣΥΠ, δηλαδή το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας; Μάλιστα να του δώσετε ουσιαστικές αρμοδιότητες και όχι να φτιάχνετε επιτροπές χωρίς ουσία και χωρίς αντικείμενο.

Θα έρθουμε τώρα σε ένα άλλο θέμα. Προβλέπεται στο νομοσχέδιο η επιπλέον χρηματοδότηση για τους νόμιμους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που υπηρετούν σε απομακρυσμένες σχολικές μονάδες. Κανείς δεν διαφωνεί σ' αυτό αλλά λύνει η επιπλέον μοριοδότηση το πρόβλημα; Όχι βέβαια. Παρ' εκτός που έχουν κλείσει οι πίνακες και τα μόρια δεν μετράνε, απ' ετέρου με ένα μισθό της πλάκας τον καλείτε να πάει στα σύνορα ή σε άγονα νησιά, με ένα μισθό που δεν του φτάνει ούτε να επιστρέψει στο σπίτι του τα Χριστούγεννα;

Δεν αμφισβητώ τα δημοσιονομικά μας προβλήματα αλλά αν θέλουμε να δώσουμε πραγματικά κίνητρα σε εκπαιδευτικούς και άλλους κλάδους, όπως στους γιατρούς, να υπηρετήσουν σε ακριτικές περιοχές, χρειάζεται ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα διευκολύνσεων, όπως για παράδειγμα σίτιση, δωρεάν εισιτήρια, ευκαιρίες στέγασης και όχι μόνο επιπλέον μόρια χωρίς ουσιαστικό αντίκρυσμα.

Θέλω να αναφερθώ λίγο και στο ζήτημα του ιεροδιδασκάλου της ισλαμικής θρησκείας. Εγώ δεν διαφωνώ ότι πρέπει το Κοράνι να διδάσκεται σε μειονοτικά δημόσια δημοτικά σχολεία από ειδικούς ιεροδιδασκάλους. Όμως δεν γίνεται να διορίζονται οι ιεροδιδασκαλοι εκτός ΑΣΕΠ. Είναι τόσο απλό. Δεν καταλαβαίνω το μπέρδεμα και την παρέκκλιση από το ΑΣΕΠ. Ποιος θα τους διορίζει; Μόνον η πενταμελής επιτροπή; Το θεωρώ αδιανόητο. Ας αφήσουμε τις νοοτροπίες που έφεραν τη χώρα ως εδώ. Απαιτείται αξιοκρατία που θα εξασφαλιστεί και με τη συμμετοχή του ΑΣΕΠ.

Είναι θετική η διάταξη του άρθρου 7 για τη διευκόλυνση πρόσβασης πολιτών με αναπηρία στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Όλοι μας νιώσαμε ντροπή όταν το Τμήμα Φυσικής του Αριστοτελείου δεν επέτρεψε σε αριστούχο μαθητή να εγγραφεί στο τμήμα, διότι κρίθηκε ότι δεν διαθέτει τα γενετικά κριτήρια ικανότητων. Και εμείς ψηφίσαμε αντιρατσιστικό χθες; Είναι απα-

ράδεκτο.

Θα προχωρήσω όμως ένα βήμα περισσότερο. Θα αναφερθώ στην ολόσωστη τροπολογία του ΚΚΕ, που προβλέπει τη δημιουργία δομών για την στήριξη φοιτητών και σπουδαστών με αναπηρία. Μιλώ για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1742 και ειδικό 197. Θα πρέπει να την κάνετε δεκτή, κύριε Υπουργέ. Διαβάστε την και πρέπει να την κάνετε δεκτή, όπως πρέπει να την κάνει δεκτή και όλο το Τμήμα, γιατί είναι καταπληκτική τροπολογία.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στο πολύ κρίσιμο ζήτημα που καλούμαστε να ρυθμίσουμε, στους αιώνιους φοιτητές, όπως τους λένε. Είναι ένα θέμα κατ' αρχάς, που δεν προσφέρεται για αντεγκλήσεις και επικοινωνιακούς χειρισμούς από καμμία πλευρά.

Τα ερωτήματα είναι τα εξής. Πρέπει να μπει μια τάξη στα πανεπιστήμια; Ναι, να μπει. Πρέπει να ξέρει κάθε σχολή πόσους φοιτητές έχει; Ναι, πρέπει. Πρέπει να βοηθήσουμε τα πανεπιστήμια να διαχειριστούν καλύτερα τα κονδύλια τους. Ναι, βεβαίως. Να ανέβουν σε παγκόσμια κατάταξη; Βεβαίως. Άρα, πρέπει να ξεκαθαριστεί και το ζήτημα των αιώνιων φοιτητών.

Αυτό, όμως, δεν μπορεί να γίνει με οριζόντιες διαγραφές. Άλλωστε αυτό μας θυμίζει όλη την αντίληψη της Κυβέρνησης, η οποία διαγράφει οριζόντια και μισθούς, συντάξεις. Στο ίδιο στυλ, λοιπόν, πετάμε έξω όλους τους φοιτητές οι οποίοι έχουν κάποια χρόνια να δώσουν εξετάσεις.

Θα πρέπει, λοιπόν, όχι μόνο να δώσουμε δεύτερη ευκαιρία – αυτό είναι σωστό– αλλά να δούμε σε πόσους και να είναι σ' αυτούς που, πράγματι, θέλουν να τελειώσουν το πανεπιστήμιο και τους απομένουν κάποια μαθήματα για να φτάσουν στο στόχο τους. Ναι, θα πρέπει να εξαντλήσουμε κάθε επιείκεια να δώσουμε όλα τα εφόδια σ' αυτούς τους φοιτητές να πάρουν το πτυχίο τους.

Το να αφήσουμε έτσι το ζήτημα δεν είναι και αυτό σωστό. Όμως υπάρχουν τρόποι, όπως να δηλώνεις από την αρχή «εγώ θέλω έξι χρόνια». Ξέρει, λοιπόν, το πανεπιστήμιο ότι αυτός θέλει τέσσερα συν δύο, γιατί δουλεύει. Άρα, λοιπόν, έχω τέσσερα χρόνια εκατό φοιτητές και τα δυο χρόνια έχω άλλους πενήντα, στους οποίους θα δώσω πτυχίο μετά. Να ξέρει τι του γίνεται. Άρα υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι. Αυτό το ξέρω από προσωπική πείρα, από μέλος της οικογένειάς μου, που δήλωσε από την αρχή ότι θέλει πέντε χρόνια για να τελειώσει το πανεπιστήμιο. Και το δήλωσε. Δεν είναι, λοιπόν, ότι δεν υπάρχουν τρόποι.

Επίσης, όταν κάποιος θέλει να πάει στρατιώτης και σταματάει, θα πρέπει να δηλώνεται ξεκάθαρα, ώστε αυτό να μη μετράει. Όταν κάποιος έχει ένα πρόβλημα υγείας, αυτός ο χρόνος θα πρέπει να αφαιρείται. Δεν είναι, δηλαδή, ότι δεν υπάρχουν τρόποι να καθίσουμε να βρούμε. Δεν μπορούμε να παίρνουμε κεφάλια και να λέμε «Πόσα είναι; Είναι τόσα, ας τα πάρουμε να τελειώσουμε».

Γι' αυτό λέω ότι με πιάνει μελαγχολία, γιατί τίποτα δεν γίνεται με σκέψη για το μέλλον, τίποτα. Γίνονται όλα με το σκεπτικό πως έχουμε πολλούς φοιτητές και να τους διώξουμε. Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο. Και για από δω και πέρα να βρούμε έναν τρόπο και να ξέρουμε από εδώ και πέρα τι μπορούμε να κάνουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΜΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Παρ' όλα αυτά, εμένα προσωπικά με πονάει περισσότερο το γεγονός ότι χιλιάδες παιδιά με πτυχία είτε μένουν άνεργα στον τόπο τους είτε αδυνατούν να βρουν εργασία στο αντικείμενό τους είτε αναγκάζονται να φύγουν στο εξωτερικό αναζητώντας δουλειά.

Ξέρετε, οι προσπάθειες όλων μας θα πρέπει να στραφούν και στο να προστατεύσουμε τα παιδιά με πτυχία, κύριοι συνάδελφοι. Ξεκληρίζουμε μία ολόκληρη γενιά. Θα το ξαναπώ Ξεκληρίζουμε μία ολόκληρη γενιά και σε δέκα χρόνια –και ευτυχώς που τα λέμε εδώ και θα μείνουν– θα απορούμε γιατί είμαστε γερασμένη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς γι' αυτό το νομοσχέδιο κρατάμε επιφυλάξεις. Θα δούμε τι θα αποδεχθείτε, για να δούμε τι θα κάνουμε. Υπάρχουν και κάποιες διατάξεις τις οποίες, βεβαίως, θα μπορούσαμε και να ψηφίσουμε.

Όμως, κύριε Υπουργέ, αποφασίστε κάποια στιγμή να μαζευτεί μια μεγάλη ομάδα από σοβαρούς ανθρώπους και να φτιάξουμε

ένα καινούργιο νομοσχέδιο για την παιδεία, που να αρχίζει από τα νήπια και να τελειώνει στο πανεπιστήμιο. Αυτό δεν έχει γίνει.

Και θα σας πω κάτι που ίσως δεν το ξέρετε. Η Ελλάδα δεν έχει έδρα Γνωστικής Νευροεπιστήμης, που είναι πέντε επιστήμες μαζί. Έξω τα πανεπιστήμια την έχουν. Εκτός, λοιπόν, από κάποια πράγματα που πρέπει να κάνουμε, δεν πρέπει να βλέπουμε στο μέλλον; Πότε θα αποκτήσει έδρα Γνωστικής Νευροεπιστήμης η Ελλάδα; Όταν κάποιοι ημέτεροι μετά από δέκα χρόνια θα έχουν τελειώσει κάποια πανεπιστήμια και θα έλθουν εδώ και θα τους δώσουμε έδρα;

Καταλαβαίνετε για ποια παιδεία μιλάμε; Είμαι πολύ απογοητευμένος με όλα αυτά. Αυτά τα μπαλώματα και τα μαστορέματα δεν ενδιαφέρουν τη Δημοκρατική Αριστερά. Πιστεύω ότι κάποια στιγμή θα είναι αναγκαιότητα και θα κάνουμε μια δημόσια παιδεία, προσδευτική και οραματική για το μέλλον, διότι αυτά εδώ δεν θα προχωρήσουν καθόλου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εμείς, ανεξάρτητα του χαρακτήρα και του περιεχομένου του σημερινού νομοσχεδίου, δηλαδή την ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις, δεν θα κατηγορήσουμε την Κυβέρνηση –όχι μόνο τη σημερινή αλλά και τις προηγούμενες– για αποσπασματικές, αφερέγγυες ή χωρίς μέση, αρχή και τέλος και χωρίς στόχευση επιλογές για τα ζητήματα της παιδείας.

Εμείς, πιστεύουμε ότι έχει στραφεί σε στρατηγικές επιλογές και τις υπηρετεί, ανεξάρτητα με πόση συνέπεια ή όχι. Αυτές οι πολιτικές επιλογές για την παιδεία, βεβαίως δεν είναι ξεκομμένες από τις συνολικότερες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καθορίζουν τις βασικές τάσεις, στοχεύσεις και εξελίξεις στα ζητήματα της ανώτατης –και όχι μόνο– εκπαίδευσης αλλά συνολικά και της παιδείας.

Και βεβαίως, δεν θα μπορούσαν ποτέ να είναι αποσυνδεδεμένες οι πολιτικές επιλογές αυτές για τα ζητήματα της παιδείας με τις εξελίξεις στο επίπεδο της οικονομίας. Όταν μιλάμε για τις εξελίξεις στο επίπεδο της οικονομίας, δεν αναφερόμαστε μονάχα στην άποψη των επιπτώσεων, οι οποίες δημιουργούνται από την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης, δηλαδή τη μείωση της κρατικής δαπάνης για την παιδεία ή τις δυσκολίες που έχει μια λαϊκή οικογένεια για να μπορέσει να μορφώσει τα παιδιά της και να τα στείλει να σπουδάσουν.

Μιλάμε, όμως, για το γεγονός ότι οι στρατηγικές επιλογές στα ζητήματα της παιδείας καθορίζονται, προσαρμόζονται από τις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας, από τις ιεραρχήσεις και τις προτεραιότητες του κεφαλαίου, δηλαδή των μονοπωλιακών ομίλων.

Πάρτε για παράδειγμα την έρευνα. Η έρευνα με βάση και τη συνολικότερη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να είναι ενταγμένη και να υπηρετεί τις προτεραιότητες των επιχειρηματικών ομίλων. Να είναι δηλαδή προσαρμοσμένη σε αυτές τις ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων, για να γίνει τι; Για να είναι άμεσα αποδοτική, δηλαδή να στηρίζει και να ενισχύει την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων αυτών ομίλων.

Άρα, λοιπόν, η έρευνα υποτάσσεται όχι στην αναβάθμιση και στη βελτίωση της θέσης της οικογένειας συνολικότερα, της λαϊκής οικογένειας, όχι στην παραγωγή νέας γνώσης αλλά στο πως η όποια αυτή νέα γνώση θα στηρίζει την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων και τα συμφέροντά της.

Άλλο παράδειγμα, στο οποίο φαίνεται αυτό, είναι το εξής: Θεωρείτε ότι οι εξελίξεις στην εκπαίδευση είναι αποσυνδεδεμένες με τις εξελίξεις στην αγορά εργασίας. Δεν επηρεάζουν δηλαδή οι ανατροπές στην αγορά εργασίας τις εξελίξεις στην εκπαίδευση; Εμείς θεωρούμε ότι τις επηρεάζει και είναι άμεσα συνδεδεμένες.

Γιατί, ποιες είναι οι εξελίξεις στην αγορά εργασίας; Η ευελιξία του εργαζόμενου, η κατάργηση της σταθερής δουλειάς, της

δουλειάς με δικαιώματα εργασιακά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά. Πώς θέλουν να μετατρέψουν τον εργαζόμενο οι επιχειρηματικοί όμιλοι; Σε αναλώσιμο εργαζόμενο, ο οποίος κατά τη διάρκεια του εργασιμού βίου του θα αλλάζει διάφορες δουλειές, διάφορα επαγγέλματα.

Άρα τι χρειάζεται να έχουμε; Έναν εργαζόμενο που να έχει αποκτήσει βασικές, αναλώσιμες δεξιότητες και όχι βεβαίως να έχει γνώσεις, όχι να έχει εκπαίδευση και παιδεία. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, φέρνουμε το νέο «φρούτο» της διά βίου μαθητείας, όπου ο εργαζόμενος θα μπορεί κατά τη διάρκεια της ζωής και του εργασιμού βίου του να αναπροσαρμόζει τις δεξιότητες που έχει κατακτήσει το επόμενο χρονικό διάστημα ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Αυτό που οδηγεί, εξ αντικειμένου; Οδηγεί στην αύξηση των ταξικών φραγμών στη μόρφωση. Δηλαδή, τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων θα έχουν με πολύ μεγάλη δυσκολία πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση αλλά και συνολικά στο να μπορούν να ολοκληρώσουν την υποχρεωτική εκπαίδευση. Οδηγεί, δηλαδή, στην υποβάθμιση του παρεχόμενου επιπέδου σπουδών.

Είναι τυχαίο ότι υποβαθμίζονται οι προπτυχιακές σπουδές στο όνομα των διδακτορικών ή μεταπτυχιακών, όπου πρόσβαση έχει μια πολύ μικρή μειοψηφία πτυχιούχων; Δεν είναι τυχαίο από αυτήν την άποψη και η αποσύνδεση του πτυχίου από τα επαγγελματικά δικαιώματα στα πλαίσια ακριβώς αυτών των συνολικότερων ανατροπών στην αγορά εργασίας.

Αυτήν ακριβώς την ταξικότητα στις επιλογές σας αποπνέει και η λογική σας ως συγκυβέρνηση για τη διαγραφή αυτών που υποτιμητικά ονομάζετε «λιμνάζοντες φοιτητές». Αλήθεια, ποιοι είναι αυτοί; Από πού προέρχονται; Είναι γόνιοι της πλουτοκρατίας; Είναι γόνιοι της αστικής τάξης; Για να μην πω το σύνολο, η συντριπτική πλειοψηφία είναι γόνιοι, είναι παιδιά λαϊκών οικογενειών, οι οποίοι για διάφορους λόγους κι αιτίες –οικονομικούς, οικογενειακούς, μπορεί και για ζητήματα υγείας– δεν μπόρεσαν να ολοκληρώσουν τις σπουδές σε ένα εφικτό προβλεπόμενο χρονικό διάστημα. Είναι βέβαια και άλλοι οι οποίοι κάνουν και δεύτερο πτυχίο. Αυτούς, λοιπόν, με κάθε τρόπο θέλτε να τους πετάξετε έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία με διοικητικό τρόπο, οδηγώντας σε μαζικές διαγραφές.

Από αυτήν την άποψη, εμείς λέμε καθαρά ότι όχι μόνο δεν πρέπει –άλλωστε αυτό είναι και το νόημα της τροπολογίας την οποία καταθέσαμε– να διαγραφεί κανένας φοιτητής που επιθυμεί να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τις σπουδές του αλλά και ταυτόχρονα πρέπει το κάθε πανεπιστήμιο, η κάθε σχολή, το κάθε τμήμα, να πάρει και τα αναγκαία μέτρα, συγκεκριμένα μέτρα που θα διευκολύνουν την αποπεράτωση των σπουδών γι' αυτούς ακριβώς τους φοιτητές αλλά και για το σύνολο των φοιτητών.

Από αυτήν την άποψη τα στοιχεία είναι πολύ συγκεκριμένα για τις επιλογές σας.

Έτσι, λοιπόν, δεν είναι τυχαίο το ζήτημα της εμπορευματοποίησης, όχι μόνο της δημόσιας παιδείας αλλά ταυτόχρονα και της διευκόλυνσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της εκπαίδευσης. Από αυτήν την άποψη, μία σειρά επιλογές και στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο αβαντάρουν, στηρίζουν την ιδιωτική εκπαίδευση, τα ιδιωτικά σχολάρχεια, για να μπορέσει ακριβώς να αναπτυχθεί η ιδιωτική εκπαίδευση, η επιχειρηματική δραστηριότητα, η εμπορευματοποίηση μέσα από τον ιδιωτικό τομέα της εκπαίδευσης. Οδηγείτε σε ακόμα μεγαλύτερη υποβάθμιση και συρρίκνωση τη δημόσια εκπαίδευση, των δημόσιων σχολείων.

Αυτά σηματοδοτούνται και στοχοποιούνται και συνολικότερα από την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων μέσα στην ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία. Πλέον τείνει να γίνει μειοψηφία το μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό. Ανατρέπονται οι εργασιακές σχέσεις προς όφελος των ωρομισθίων, των εποχικών εργαζομένων, και παγιώνονται οι μειώσεις στους μισθούς και τα πολύ μεγάλα κενά τα οποία υπάρχουν στην κάλυψη των δασκάλων, των καθηγητών είτε στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση είτε στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, με αποτέλεσμα να στοιβάζονται πολλοί μαθητές σε λίγα τμήματα και να έχουμε τμήματα των τριάντα-τριάντα πέντε μαθητών.

Όλη αυτή η εικόνα, όλη αυτή η κατάσταση, μαζί με την εντα-

τικοποίηση της μόρφωσης για τα νέα παιδιά, των ρυθμών για τη μόρφωση, με την παραπαιδεία, με το συνεχές εξεταστήριο, διαμορφώνει αυτό το αποκρουστικό περιβάλλον και αυτήν την αποκρουστική εικόνα που έχουν τα νέα παιδιά για το σχολείο.

Βεβαίως εκεί όπου αποκαλύπτεται πλήρεια η υποκρισία σας, όχι μόνο της Κυβέρνησης –θα ήμασταν άδικοι αν λέγαμε για την Κυβέρνηση και όχι για τα κόμματα- αλλά και όλων των υπολοίπων κομμάτων -κι εδώ το ΚΚΕ αποτελεί φωτεινή εξαίρεση- είναι με το θέμα των φοιτητών που δεν μπορούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές. Δεν είχατε ευθύνη όταν τα προηγούμενα χρόνια σπέρνατε σε κάθε πόλη σχολή του ΑΕΙ και σε κάθε κωμόπολη σχολή του ΤΕΙ, διαμορφώνοντας έτσι τον εσωτερικό φοιτητικό τουρισμό, την εσωτερική φοιτητική μετανάστευση; Δικά σας αποτελέσματα είναι αυτά. Και τώρα σας πιάνει ο πόνος για το τι θα γίνουν οι περιφερειακές σχολές, τα περιφερειακά πανεπιστήμια και τα περιφερειακά ΤΕΙ στα οποία δεν μπορούν να πάνε να σπουδάσουν! Πώς θα στείλει μία λαϊκή οικογένεια, μία οικογένεια ανέργων τον παιδί της σε άλλη πόλη να σπουδάσει -είναι δυνατόν- όταν θέλει ένα δεύτερο μισθό, ο οποίος δεν υπάρχει;

Αυτό δεν μπορεί να γίνει κι από αυτήν την άποψη έχετε τεράστιες ευθύνες. Όχι μόνο έχετε τεράστιες ευθύνες γι' αυτό αλλά ταυτόχρονα, ενώ κάνατε όλες αυτές τις επιλογές, όχι μόνο δεν φροντίσατε αλλά αντίθετα παίρνετε και μέτρα τα τελευταία χρόνια στην αντίθετη κατεύθυνση, όσον αφορά τη φοιτητική μέριμνα. Διασφαλίσατε σε αυτά τα παιδιά στέγαση μέσα από τις φοιτητικές και τις σπουδαστικές εστίες; Διασφαλίσατε τη σίτισή τους, διασφαλίσατε τη μετακίνησή τους; Όχι, τους βλέπετε ακριβώς σαν ενοικιαστές γκαρσονιέρας, σαν εκείνους που καταναλώνουν ένα σουβλάκι, μία πίτσα ή έναν καφέ. Αυτήν την εικόνα είχατε διαμορφώσει.

Βεβαίως όχι μόνο δεν παίρνετε τέτοιου είδους μέτρα αλλά αντίθετα εμπορευματοποιείτε τη φοιτητική μέριμνα μέσα από την κατάργηση του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας που έχει την ευθύνη της φοιτητικής μέριμνας, την περνάτε στα πανεπιστήμια, μία σειρά εκ των οποίων προχωρούν στη μετατροπή σε ανώνυμη εταιρεία που θα διαχειρίζεται τα ζητήματα της εστίας, της στέγασης και της σίτισης, με την περαιτέρω εμπορευματοποίηση και με μεγαλύτερη δυσκολία.

Από αυτήν την άποψη, μπαίνει σοβαρά το εξής ερώτημα. Πώς θα ολοκληρώσουν τις σπουδές τους αυτά τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, που σε συνθήκες κρίσης αναγκάστηκαν να σταματήσουν και να φύγουν από τις πόλεις όπου σπούδαζαν ή που δεν μπορούν να πάνε να σπουδάσουν; Με ποιον τρόπο;

Εδώ διακρίνεται κι ένας «ρατσισμός». Μπορεί -λέει- ανάμεσα στα περιφερειακά πανεπιστήμια κάτι να δούμε. Συγγνώμη, αλλά η συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών που σπουδάζουν σε άλλες πόλεις, προέρχονται από τα μεγάλα αστικά κέντρα και είναι παιδιά των εργατών, των λαϊκών οικογενειών. Τα παιδιά των πλουσίων, της αστικής τάξης δεν έχουν κανένα πρόβλημα, δεν ενδιαφέρονται και πολύ για το που θα σπουδάσουν. Το έχουν λύσει το ζήτημα. Μπορούν να πάνε στα ιδιωτικά κολλέγια, στα πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Άρα, το πρόβλημα είναι για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, που πρέπει με κάθε τρόπο να μπορέσουν να σπουδάσουν και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Από αυτήν την άποψη, αποτελεί πρόκληση όλο αυτό το παιχνίδι που κάνετε στα ζητήματα των μετεγγραφών, όπου καλλιεργείτε ψεύτικες ελπίδες σε αυτά τα παιδιά και στις οικογένειές τους.

Από αυτήν την άποψη -εμείς το λέμε πολύ καθαρά- ότι το θέμα θα λυθεί όταν παρθούν μέτρα τέτοια, που να μπορέσει μέσα από την αναβάθμιση της φοιτητικής μέριμνας ο κάθε σπουδαστής και ο κάθε φοιτητής να μην οδηγήσει την οικογένειά του να πληρώνει πανάκριβα τις σπουδές του και την ολοκλήρωση των σπουδών του.

Όσπου να διαμορφωθούν αυτές οι προϋποθέσεις, τότε, ναι, και μέσα από μετεγγραφές πρέπει να δίνεται το δικαίωμα σε αυτά τα παιδιά να μπορούν να ολοκληρώνουν τις σπουδές τους πιο κοντά στον τόπο καταγωγής τους, αν δεν υπάρχει στον ίδιο τον τόπο καταγωγής τους η συγκεκριμένη σχολή.

Βεβαίως, εμείς δεν μένουμε μόνο στα γενικά ζητήματα, στις γενικές τάσεις και εξελίξεις αλλά κάνουμε και πολύ συγκεκριμέ-

νες προτάσεις. Από αυτήν την άποψη και οι τροπολογίες τις οποίες είχαμε καταθέσει είναι πολύ συγκεκριμένες και διευκολύνουν, ανακουφίζουν τέτοιες κατηγορίες φοιτητών και σπουδαστών. Για παράδειγμα, υπάρχει η τροπολογία για την οποία μίλησαν και άλλοι εκπρόσωποι κομμάτων, όπως ο εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ αλλά και Βουλευτές των κομμάτων της συγκεκριμένης, σχετικά με τους φοιτητές και σπουδαστές με ειδικές ανάγκες, η οποία είναι μια ολοκληρωμένη πρόταση και η οποία, κατά τη γνώμη μας, θα έπρεπε να στηριχθεί.

Από αυτήν την άποψη, ζητάμε η Κυβέρνηση να κάνει αποδεκτή τη συγκεκριμένη τροπολογία, την οποία έχουμε καταθέσει γι' αυτές τις συγκεκριμένες ομάδες, για τη συγκεκριμένη κατηγορία φοιτητών και σπουδαστών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Καπερνάρος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα κάνουμε και μια επιστολή για να αλλάξει, γιατί στην τηλεόραση αναγράφεται ως «Δημοκρατικοί Ανεξάρτητοι Βουλευτές».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Γιατί; Χθες δεν το είπα καλά εγώ; Πάλι εγώ ήμουν στο Προεδρείο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Πολύ σωστά το είπατε.

Απλά στην τηλεόραση περνάει ως «Δημοκρατικοί Ανεξάρτητοι Βουλευτές».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εδώ δεν είναι τηλεόραση, εδώ είναι Κοινοβούλιο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ναι, αλλά έτσι περνάει στον κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Καπερνάρο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και ευχαριστώ και για την ορθότητα της εκφράσεως που είπατε όσον αφορά τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές.

Κύριε Υπουργέ, δεν θα αναφερθώ σε καμμία εκ των τροπολογιών των υπολοίπων κομμάτων, αν και συμφωνώ σε πάρα πολλά σημεία σχεδόν με όλες αυτές, διότι μέχρι σήμερα δεν έχετε διορθώσει αυτόν τον αδόκιμο τρόπο με τον οποίο τελείται αυτή η διεργασία σε αυτόν εδώ τον χώρο, δηλαδή -που πρέπει και να αλλάσουμε χρόνο αναλύοντας πάνω στο θέμα των τροπολογιών και να προσθέτουμε, αν θέλετε, και να κάνουμε προτάσεις και στο τέλος να λέτε «τις απορρίπτω, δεν τις δέχομαι».

Στο εξής, εγώ θα συζητώ επί τροπολογιών όταν πάρετε θέση και πείτε ότι «αυτήν εδώ τη συζητάμε». Χρόνο, ύλη και φαιά ουσία να χαλάσω και να έρχεστε μετά και να λέτε ότι «δεν τη λαμβάνω υπ' όψιν», έτσι αυτοκρατορικά, δεν το κάνω. Αυτό το παιχνίδι δεν το παίζουμε εμείς.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα αναφερθώ σε αυτήν την τροπολογία που αυτοκρατορικά πάλι θα δεχθείτε, που κάνατε εσείς, που κάνει ο ίδιος ο Υπουργός, ο κ. Λοβέρδος, ο συνάδελφός σας. Αυτή είναι για τους φοιτητές. Δεν αναφέρομαι στους αδόκιμους και αντιαισθητικούς όρους «λιμνάζοντες» και «αιώνιοι», κ.λπ.. Το είχαμε και εμείς τότε, παρά το γεγονός ότι στην ηλικία τη δική μου πολλοί φοιτητές δουλεύαμε και έχουμε ένσημα στη ζωή μας του ΙΚΑ και του Ταμείου Νομικών, όσοι ήμασταν στη Νομική. Δουλεύαμε χερνώνακτες στις οικοδομές.

Τώρα, όσοι την τελευταία διετία δεν έχουν ένσημα ως «λιμνάζοντες» -με το δικό σας όρο- φεύγουν. Ως αιώνιοι φεύγουν. Έχω παράδειγμα φοιτητή που και λόγω κρίσης -που πρέπει και να λάβετε πολύ σοβαρά υπ' όψιν σας- πέθανε ο πατέρας του απροσμέτως και ανέλαβε τη βιοτεχνία. Έχει περισσότερα από δύο χρόνια να πάει στο πανεπιστήμιο. Αυτόν τον καταδικάζετε. Δεν λαμβάνετε υπ' όψιν αυτά τα θέματα ανωτέρας βίας. Σκεφτείτε το.

Ας πάμε στο νομοσχέδιο. Μας φέρνετε σήμερα και απασχολούμεθα εδώ και έχουμε απόψεις και κάνουμε προτάσεις και κάνουμε αναλύσεις και σχόλια για ένα νομοσχέδιο όπου τα τρία πρώτα άρθρα του αφορούν το Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία.

Κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο αναφέρεται, λοιπόν, σ' αυτό το

Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία, το ΣΕΠΟΠ που έχετε εντός παρενθέσεων.

Θα ήθελα, αν έχετε την καλοσύνη, να με προσέξετε. Αν ακούτε, μπορείτε να έχετε το νομοσχέδιο, έτσι ώστε να πάμε στο άρθρο 6; Εκεί μας ενδιαφέρουν τα θέματα των ιεροδιδασκάλων ισλαμικής θρησκείας. Σ' αυτό το άρθρο που φέρνετε σήμερα να ψηφίσουμε λέτε το εξής στην παράγραφο 3.

Μπαίνω κατευθείαν, κυρία Πρόεδρε, στο θέμα.

Αναφέρομαι, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 6 «Θέματα Ιεροδιδασκάλων Ισλαμικής Θρησκείας», μια και είστε και Βουλευτής Θράκης. Στην παράγραφο 3 αυτού του υπό ψήφιση νομοσχεδίου λέτε: «Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 37 του ν. 3536/2007 αντικαθίσταται ως εξής: «Σε περίπτωση που ο ιεροδιδάσκαλος...». Πού υπάρχει στο νόμο 3536/2007 παράγραφος 1, για να πάμε και στο εδάφιο 3; Έχετε μπροστά σας το νόμο;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τον παλαιό; Όχι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Πάρτε τον παλαιό νόμο που σήμερα τροποποιείτε με αυτό το νομοσχέδιο, για να δείτε ότι στο άρθρο 37 δεν υπάρχει καν παράγραφος, έτσι ώστε να πάμε στο εδάφιο της παραγράφου. Αλλιώς, δεν συζητάω. Πρέπει να διακόψουμε εδώ, να πάρετε τον προηγούμενο νόμο, να δείτε ότι ο προηγούμενος νόμος δεν έχει παραγράφους και εδάφια και μετά να συζητήσουμε και να σχολιάσουμε αυτό το νομοσχέδιο που μας φέρετε για ψήφιση. Δεχθείτε το λάθος σας και να διακόψουμε, για να φέρετε τον προηγούμενο νόμο.

Προχωρώ στα άλλα. Δίνεται η ευκαιρία και ο χρόνος να πείτε στους συνεργάτες σας να φέρουν το νόμο, για να κάνουμε κουβέντα επί του νομοσχεδίου. Να μη συζητάμε έτσι.

Και κάτι άλλο. Στον προηγούμενο νόμο υπάρχει ο όρος «τζαμιά». Εσείς τώρα μας βάζετε τη λέξη «τεμένη». Είναι το ίδιο; Είναι το ίδιο πράγμα οι όροι «τζαμί» και «τέμενος»; Ασφαλώς όχι. Γιατί περνάτε, λοιπόν, τη λέξη «τεμένη» εκεί που υπήρχε η λέξη «τζαμιά»; Για ποιο λόγο κάνετε αυτήν την τροποποίηση σιωπηρώς και ησυχώς;

Αφήνω ένα διάλειμμα, μέχρι που να πάρετε τον προηγούμενο νόμο.

Αυτήν τη στιγμή δημιουργείται η ΣΕΠΟΠ μ' αυτούς τους Υπουργούς. Εγώ δεν θα εξατομικεύσω, όπως έκανε ο προηγούμενος συνάδελφός μου. Άλλωστε, αναφέρθηκε εκείνος. Εγώ θα πω το εξής γι' αυτούς τους Υπουργούς Παιδείας. Αυτούς τους όρους που έχετε μέσα, αυτά τα άρθρα, πρέπει να τα αποσύρετε, γιατί είναι αυτοχλευστικά. Είναι δυνατόν ποτέ να κάνετε τέτοιο συμβούλιο με προηγούμενους Υπουργούς Παιδείας, οι οποίοι λίγο ως πολύ συνέβαλαν ο καθένας στη σημερινή κατάσταση της παιδείας; Ως τι θα τους προσελκύσετε αυτούς; Ως επιτυχημένους Υπουργούς Παιδείας; Για ρωτήστε τη συντριπτική πλειονότητα του ελληνικού λαού. Θεωρεί αυτούς επιτυχημένους; Ως τι θα τους πάρετε; Ως τιμητές; Ως γνωρίζοντες; Ως γνώστες παιδείας Υπουργούς Παιδείας; Και φέρνετε τον βαρύγδουπο τίτλο και τους αφιερώνετε αυτόν τον τιμητικό τίτλο «Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία», όταν έχετε απαλείψει τη λέξη «εθνική» από την παιδεία; Βγάψτε από το «εθνικής παιδείας» το «εθνικής» -περίπτωση Πρωθυπουργού Γιωργάκη Παπανδρέου και τώρα έρχεστε και βάζετε «Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία» ενώ η παιδεία δεν είναι εθνική!

Αυτά είναι εμβληματικά. Δεν θα τα χαρακτηρίσω. Τα αφήνω αχαρακτήριστα. Αυτές τις αχαρακτήριστες ενέργειες που κάνετε φέρνοντας αυτές τις καταστάσεις, αυτά τα εμβληματικά νομοσχέδια, αν καθήσει κάποιος και τα διαβάσει λίγο ενδελεχώς, διασκεδάζει τον μελαγχολικό.

Δεν βλέπετε ότι παίζετε με λέξεις την έννοια των οποίων εσείς έχετε καταργήσει; Και λέτε: «Τι θα κάνω; Θα κάνω σύσταση του άτυπου οργάνου. Οικειοθελώ και χωρίς χρήματα. Και θα έρχονται αυτοί οι άνθρωποι να κάνουν τι»;

Είναι ένα αόριστο, γενικό, ακαθόριστο, αδιαφανές νομοθέτημα, που δεν έχει καμμία αναφορά στο τι θα πραγματοποιείται. Και έρχεστε και λέτε: «Ψηφίστε αυτό. Ψηφίστε το ΣΕΠΟΠ». Και έχετε γιατί το κάνετε αυτό πονηρούλικο; Για να φέρετε νομοσχέδια μετά κατ' αυτήν την έννοια ντροπιαστικά, με αυτόν τον εμβληματικό τρόπο, μικρούλια, σε δύο-τρεις παραγράφους.

Δεν κωδικοποιείτε, να πούμε ότι αυτό είναι ένας κώδικας για την παιδεία και να έχουμε ένα βιβλιαράκι για τα επόμενα είκοσι χρόνια και να πούμε ότι αυτό το βιβλιαράκι με τους νόμους αφορά την εθνική μας παιδεία, τον κεντρικό πυλώνα του ελληνικού κράτους.

Και θα μας φέρνετε νομοσχέδια και θα μας λέτε «πέρασαν από το ΣΕΠΟΠ». Και στο ΣΕΠΟΠ θα έχουν συμμετάσχει κάποιοι από αυτούς που ανέφερε προηγουμένως ονομαστικά ο κ. Κυρίτσης. Τέτοια κάνετε και θέλετε να το ψηφίσουμε.

Βέβαια, συμφωνούμε και λέμε «ναι» στα άρθρα 4 και 5.

Και πάμε στο εξής σημαντικό. Τι θα γίνει με τα σχολεία; Μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο έχετε -και επαναλαμβάνεται από τον προηγούμενο νόμο- αυτό που μιλάει για διακόσιες σαράντα θέσεις ιεροδιδασκάλων ισλαμικής θρησκείας. Ισλαμικής θρησκείας, όχι μουσουλμανικής. Γιατί; Γιατί ισλαμικής και όχι μουσουλμανικής; Κρατάτε εσείς την απάντηση. Εδώ, αναφέρονται και τα τζαμιά, όπως σας είπα, στην παράγραφο 1 του άρθρου 36, του νόμου που είπατε.

Από τις διακόσιες σαράντα θέσεις ιεροδιδασκάλων όμως -έμαθα εγώ από την περιοχή σας, τη Θράκη- έχουν πληρωθεί μόνο οι ογδόντα τρεις θέσεις. Οι υπόλοιπες μένουν κενές. Ερώτημα: Γιατί δεν τις έχετε συμπληρώσει; Είναι εθνική επιταγή. Για ποιο λόγο δεν αναφέρεται σήμερα πουθενά «Ναι μεν είναι αυτές κενές, αλλά εντός αυτού του χρονικού διαστήματος θα τις πληρώσουμε»;

Ξέρετε τι έχει αυτό ως συνέπεια; Υπάρχουν εκατόν πενήντα φροντιστήρια, με τον ψευδομουφτή πρωταγωνιστή -τον παράνομο μουφτή, δεν υπάρχει ψευδομουφτής- και με τις πρωτοβουλίες κάποιων άλλων -βλέπετε τούρκικο προξενείο.

Πηγή: Εφημερίς «BERLIK» στις 13 Απριλίου 2014. Tourkika Nea.gr, με τίτλο «Πόσα παράτυπα φροντιστήρια Κορανίου Κουράν Κουρσού λειτουργούν στη Θράκη με τις ευλογίες του τουρκικού Προξενείου»;

Ο Πρόξενος Τουρκίας Οσμάν Ιλχάν Σενέρ λέει: «Στη δυτική Θράκη φρουροί και του ισλάμ και του τουρκισμού είναι τα φροντιστήρια Κορανίου. Εάν δεν θέλετε να σταματήσει να ακούγεται το ezan στη δυτική Θράκη, συνεχίστε οπωσδήποτε να στηρίζετε τα φροντιστήρια Κορανίου».

Είναι φροντιστήρια Κορανίου που κάνουν τουρκική πολιτική στην τουρκική γλώσσα και όχι βεβαίως στην πομακική. Ας μην είναι επίσημη γλώσσα. Δεν τολμούμε να κάνουμε, έστω και ανεπίσημα, φροντιστήρια στην πομακική, στους Πομάκους μας, αλλά γίνονται στα τούρκικα, γιατί θέλει ο παράνομος μουφτής και ο Ιλχάν Σενέρ.

Επίσης διαβάζω: «Λεφτά με ουρά του Προξενείου στη Θράκη, κάτω από τη μύτη της Αθήνας. Η εγκληματική εγκατάληψη της Θράκης ήταν ένα από τα βασικά θέματα που απασχόλησαν τα μέλη της Ενώσεως τώως Βουλευτών και Ευρωβουλευτών, που συνεδρίασε στην αίθουσα Γερουσίας της Βουλής, η οποία σε ψήφισμα της Γενικής της Συνέλευσης επικρίνει τα αρμόδια Υπουργεία ότι, αν και έχουν πλήρη εικόνα της σοβαρότητας της κατάστασης, δυστυχώς -όπως αναφέρουν- εκ των πραγμάτων αποδεικνύεται ότι καθεύδουν».

Και τι είπε ο εκπρόσωπος ο κ. Τσιπλάκος, στην εισήγησή του πρόσφατα στην αίθουσα της Γερουσίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επικαλούμενος ο κ. Τσιπλάκος μια επιστολή από έναν δάσκαλο της περιοχής, προχώρησε σε σειρά καταγγελιών κατά του προξενείου, το οποίο τελεί υπό την απρόσκοπτο χρηματοδότηση της Τουρκίας. Συγκεκριμένα, παρέχει επίδομα ανεργίας σε άνεργους άνω των δώδεκα μηνών όταν διακόπτεται το επίδομα του ΟΑΕΔ, επίδομα διδάκτρων σε οικογένειες για τα παιδιά που φοιτούν σε τουρκικά ιεροδιδασκαλεία -τα περίφημα καρά-κουράν- και όχι σε ελληνικά σχολεία, επίδομα 500 ευρώ σε όσους παρακολουθούν δωρεάν μαθήματα Κορανίου από ψευτοϊμάμηδες που ο μισθός τους πληρώνεται από το προξενείο, επίδομα 500 ευρώ σε όσα κορίτσια φορούν μαντίλες ανεξάρτητα από το θρήσκευμά τους, έκτακτη επιχορήγηση στους Ρομά τις παραμονές των πρόσφατων εκλογών, με αποτέλεσμα περίπου δύο χιλιάδες Ρομά να ψηφίσουν το αυτόνομο κόμμα DEB.

Το πιο σημαντικό –όπως τόνισε ο κ. Τσιπλάκος– είναι ότι υπό την εποπτεία του προξενείου η μεγαλύτερη τράπεζα Ζιράατ στο κέντρο της Κομοτηνής, χορηγεί αφειδώς δάνεια σε επιλεγμένους τουρκογενείς με πολύ χαμηλό επιτόκιο, για να αγοράζουν τα σπίτια μόνο των Ελλήνων σε διπλάσια της πραγματικής τιμής, και οι Έλληνες πωλητές αγοράζουν διαμερίσματα στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας και μετακομίζουν μαζί με τις οικογένειές τους για να ξεκινήσουν καινούργιες δραστηριότητες με το υπόλοιπο των χρημάτων που απέκτησαν.

Η Ένωση Τέως Βουλευτών καλεί τους αρμόδιους να κινηθούν χωρίς καθυστέρηση για τη δημιουργία ενός εθνικού σχεδίου προστασίας της Θράκης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την υπομονή. Ολοκληρώω σε ένα λεπτό.

Πρόταση: Αντί για το ΣΕΠΟΠ, αυτήν την ομάδα των τιτουλαρίων, με ενδεχόμενο σκοπό να προσφέρει κάτι –που εγώ, με την ταπεινή μου άποψη, λέω ότι πιθανά, πονηρά σκεπτόμενοι, να θέλατε να περνάτε νομοσχέδια, αφού προηγουμένως θεωρείτε δεδομένο ότι ελέγχθησαν από τα μέλη του ΣΕΠΟΠ– φτιάξτε μία επιτροπή ενστάσεων για να έρχονται κάποια Ελληνόπουλα να αιτιολογούν και να δικαιολογούν γιατί τα τελευταία δύο χρόνια δεν έσπευσαν να δώσουν κάποιο μάθημα στο πανεπιστήμιο, να εκφράζουν και να αποδεικνύουν τους λόγους ανωτέρας βίας. Μην τους πετάξετε έξω από το πανεπιστήμιο, διότι δεν μας περισσεύουν Ελληνόπουλα.

Θα καταθέσω και μια εφημερίδα. Δεν έχω χρόνο δυστυχώς. Είναι ο Κανονισμός της Βουλής. Δεν είναι γελοίος. Μέσα σε δώδεκα λεπτά πρέπει να αναλύσουμε τέτοια ζητήματα μείζοντες και τεράστια σημασία όπως είναι τα νομοσχέδια για την παιδεία. Τι να κάνουμε; Τα σχολεία Ειδικής Αγωγής θα ανοίξουν με δύο χιλιάδες εκατόν οκτώ κενά.

Και θα αναφερθώ σε αυτό το σημαντικότερο θέμα, στο ότι δεν μας περισσεύουν Ελληνόπουλα. Εμείς τα στέλνουμε στο εξωτερικό. Οι πρώτοι των πρώτων, λοιπόν, αυτοί που πέρασαν φέτος στα πανεπιστήμια, δήλωσαν ότι τα μάτια τους είναι στο εξωτερικό. Θα πάνε να σπουδάσουν στο εξωτερικό και τελικά να μείνουν εκεί, διότι, γνωρίζουν τη σημερινή κατάντια -τη σημερινή κατάντια ξανάλε!- που την έφεραν οι κυβερνήσεις των τελευταίων σαράντα ετών με κυρίαρχο το καταστροφικό ΠΑΣΟΚ!

Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Καπερνάρος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Να είστε καλά.

Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας «Γενικές διατάξεις για τη δημιουργία Συστήματος Αμοιβών Νοσοκομείων-Σύσταση και Καταστατικό της Εταιρείας με την επωνυμία «Εταιρεία Συστήματος Αμοιβών Νοσοκομείων Ανώνυμη Εταιρεία» - Προσαρμογή στο εθνικό δίκαιο της Οδηγίας 2012/39/ΕΕ της επιτροπής της 26ης Νοεμβρίου 2012 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2006/17/ΕΚ».

Εισερχόμαστε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουράκης για πέντε λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αυτές τις ημέρες στο Παρίσι ο κ. Μητσοτάκης είναι βέβαιο ότι ενώπιον των εκπροσώπων των δανειστών θα επαναλάβει την δέσμευσή του για τη συμπλήρωση δεκαπέντε χιλιάδων απολύσεων υπαλλήλων έως το τέλος του έτους.

Γνωρίζουμε ότι υπολείπεται ένας αριθμός εξήμισι χιλιάδων. Οι πληροφορίες που έχουμε –και είναι πολύ σοβαρές– είναι ότι αυτός ο αριθμός θα προκύψει όσον αφορά τις τρεις έως τέσσερις χιλιάδες από υπαλλήλους που είναι σε καθεστώς διαθεσιμότητας.

Επειδή, προφανώς, μας ενδιαφέρει κανένας από τους υπαλλήλους που είναι σε καθεστώς διαθεσιμότητας να μην απολυθεί, θα θέλαμε να ζητήσουμε από τον κύριο Υπουργό τον κ. Λοβέρδο, ο οποίος διαβεβαίωσε την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι από τους

καθηγητές της Μέσης Εκπαίδευσης που είναι σε διαθεσιμότητα δεν θα απολυθεί κανένας, να αναφερθεί στον τρόπο με τον οποίο το εννοεί. Και επειδή γνωρίζουμε ότι την επόμενη εβδομάδα, απ' ό,τι μου είπε ο Υπουργός, θα έρθει το νομοσχέδιο για τα θρησκευτικά, θα παρακαλούσαμε εκεί μέσα να υπάρχει η σχετική νομοθετική ρύθμιση και να γίνουν οι διαδικασίες εκείνες ώστε να μην απολυθεί κανείς από τους καθηγητές που είναι σε καθεστώς διαθεσιμότητας.

Προφανώς δεν υπαινισσόμεθα καθόλου ότι θα πρέπει να βρεθεί από αλλού ο αντίστοιχος αριθμός για να συμπληρωθεί ο αριθμός των εξήμισι χιλιάδων. Θεωρούμε ότι αυτό το κυνήγι κεφαλών κάποτε πρέπει να σταματήσει και ευχόμεθα να γίνει το ταχύτερο δυνατό.

Όσον αφορά τις δικές μας τροπολογίες: Έχουμε ήδη καταθέσει μία τροπολογία ώστε να μη γίνει καμία απόλυση. Μια άλλη τροπολογία αφορά το θέμα της μη διαγραφής των φοιτητών. Θεωρούμε ότι η ρύθμιση που δίνετε, αφορά ορισμένους κι αν υπάρχουν κάποιοι φοιτητές που χρωστούν δέκα, δεκαπέντε μαθήματα στις σχολές που έχουν πάρα πολλά μαθήματα, καταλαβαίνετε ότι είναι αδύνατο σε δύο εξεταστικές περιόδους να μπορούν να ανταπεξέλθουν σε αυτές τις υποχρεώσεις. Άλλωστε, αυτοί οι φοιτητές, όπως αναφέρθηκε από πάρα πολλούς συναδέλφους στην Αίθουσα αυτή, αναγκάστηκαν να διακόψουν τις σπουδές τους για λόγους πολλές φορές υπέρτερους της θέλησής τους, παραδείγματος χάριν οικογενειακούς ή λόγους υγείας.

Επομένως, θα έχουμε το εξωφρενικό φαινόμενο μερικοί φοιτητές να κάνουν μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, να τους μένουν πολύ λίγα μαθήματα μέχρι το πτυχίο και να βρεθούν εκτός του πανεπιστημίου και χωρίς πτυχίο. Αυτό, βεβαίως, θα συνιστά πολλές, μικρές προσωπικές τραγωδίες.

Θα ήθελα να το ξαναδείτε. Και αν δεν μπορείτε να το δείτε σήμερα, τότε στο νομοσχέδιο που θα έρθει, να έχετε μία σοφότερη αντιμετώπιση για όλους αυτούς τους φοιτητές.

Η άλλη τροπολογία που έχουμε καταθέσει ως ΣΥΡΙΖΑ αφορά το θέμα της προαγωγής των μαθητών της Α' λυκείου οι οποίοι διαγωνίστηκαν φέτος με το νέο σύστημα εξετάσεων. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι με το σύστημα αυτό, με την «τράπεζα των θεμάτων» που το πληροφορήθηκαν την τελευταία στιγμή, ένας πολύ μεγάλος αριθμός μαθητών της Α' λυκείου παραπέμπεται το Σεπτέμβριο για εξετάσεις. Αυτό που θέλουμε να ζητήσουμε είναι μια ιδιαίτερη ευαισθησία στη μεταχείριση αυτών των παιδιών. Επίσης, θέλουμε τα θέματα να μούνε από τους διδάσκοντες και όχι από την «τράπεζα των θεμάτων». Επιπλέον, να μην ισχύει ο νέος τρόπος υπολογισμού του βαθμού προαγωγής και να επανέλθει το προηγούμενο πλαίσιο. Είναι πολύ σημαντικό να μην ανακόψουμε την πορεία των μαθητών αυτών από το πανεπιστήμιο. Και αυτό μπορεί να γίνει με το να μην προσμετρηθεί ο βαθμός της Α' λυκείου στον υπολογισμό του βαθμού πρόσβασης.

Μια άλλη τροπολογία ήταν αυτή που μπόρεσα να αναφέρω για πολύ λίγο στον Υπουργό πριν αποχωρήσει και η οποία αφορά ένα θέμα που προέκυψε μετά την κατάργηση των ειδικότητων των ΕΠΑΛ τον Ιούλιο του 2013. Είναι αδικαιολόγητη η κατάργηση της ειδικότητας ΠΕ 17.13 η οποία αφορά τους αποφοίτους του Τμήματος Μηχανικών Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών του ΤΕΙ της Κρήτης. Αυτοί οι εκπαιδευτικοί δεν διδάσκουν στα ΕΠΑΛ, αλλά στα Μουσικά Γυμνάσια και λύκεια της χώρας και είδαν την ειδικότητά τους να καταργείται μαζί με τις ειδικότητες των ΕΠΑΛ χωρίς κανένα λόγο. Θεωρώ ότι έγινε –δεν ξέρω– εκ παραδρομής, γιατί υπάρχει αντίστοιχη ειδικότητα στο Πανεπιστήμιο του Αιγαίου ή Ιονίου, αν δεν κάνω λάθος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Μου υποσχέθηκε ότι θα το δει με προσοχή και θα το φέρει όταν θα έλθει το επόμενο νομοσχέδιο για τα θρησκευτικά.

Εν κατακλείδι θέλω να πω ότι η θέση μας είναι πως καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Για τα επιμέρους άρθρα θα τοποθετηθούμε όταν θα έρθει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Δεν θα ψηφίσουμε ένα-ένα άρθρο; Στην ψηφοφορία, στις τροπολογίες και τα υπόλοιπα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αν θέλετε κάποιο να το τονίσετε για να φανεί...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αν όχι, κλείστε, παρακαλώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Δεν θέλω να πω κάτι. Ήδη σας έχω πει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχουν καταγραφεί στα Πρακτικά από την τοποθέτησή σας και τις εισηγήσεις των συναδέλφων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Μπορώ να σας πω ότι είμαστε «κατά» όσον αφορά τα άρθρα 1 έως 3. Δηλώνουμε «παρών» στα άρθρα 4,5 και 6. Ψηφίζουμε «ναι» στο άρθρο 7 και δηλώνουμε «παρών» στο άρθρο 8.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, για τη διαγραφή των φοιτητών προφανώς είμαστε «κατά». Για την πολυτροπολογία με πάρα πολλά άρθρα, σε μερικά, εάν ήταν διαφορετικά, θα είχαμε κάποια διαφοροποίηση, αλλά εν τω συνόλω είμαστε «κατά».

Στην τροπολογία κάποιων Βουλευτών για μοναχούς όσον αφορά τον ΕΝΦΙΑ δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ».

Τέλος, τις τροπολογίες που ήρθαν κακώς, πάντα άσχετες, αλλά αφορούν εργατικά θέματα για κάποιους εργαζόμενους τις υπερψηφίζουμε και τις δύο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει η κ. Μακρή, η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι έγινε διεξοδική συζήτηση τόσο στις επιτροπές όσο και στο Τμήμα και υπήρξε μία εξαιρετική κοινοβουλευτική διαδικασία. Κατατέθηκαν απόψεις, προτάσεις, πολλές από τις οποίες το Υπουργείο ενσωμάτωσε, αλλά υπήρξε και μία εκτενής ενημέρωση σε θέματα παιδείας. Αυτό που είναι βασικό είναι ότι διευθετείται μία σειρά ζητημάτων εκπαιδευτικών που έχουν να κάνουν και με τη λειτουργία των σχολικών μονάδων τις επόμενες μέρες.

Ένα νομοσχέδιο για την παιδεία είναι αναμενόμενο να προκαλεί πολλές συζητήσεις, οι οποίες φυσικά δεν τελειώνουν εδώ, θα συνεχιστούν και θα έχουμε το περιθώριο και σε μελλοντικά νομοσχέδια να τις επαναφέρουμε. Όμως, θέλω να επισημάνω τρία ζητήματα, τα οποία τονίστηκαν από αρκετούς συναδέλφους και πρέπει να τα κρατήσουμε.

Το πρώτο αφορά το θέμα του ΑΣΕΠ. Όλοι ξέρουμε τη δύσκολη οικονομική συγκυρία που η χώρα διήνυσε και εξακολουθεί να διανύει. Παρ' όλα αυτά, η Κυβέρνηση κατάφερε να λειτουργήσουν τα σχολεία χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Εκείνο, όμως, που πρέπει να γίνει και είναι θέλω και στόχος όλων μας είναι οι σχολικές μονάδες και της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να καλυφθούν με μόνιμο προσωπικό. Νομίζω ότι όλοι πρέπει να πιέσουμε, ο Υπουργός το τόνισε ιδιαίτερα αυτό και αναμένουμε τις ενέργειές του κατά το επόμενο διάστημα.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να επισημάνω είναι το θέμα των μετεγγραφών. Όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι μετεγγραφές είναι ένα κοινωνικό μέτρο. Υπήρξε και σε παλαιότερες εποχές. Στη σημερινή συγκυρία είναι επιβεβλημένο, έτσι ώστε να μπορέσουν οι ελληνικές οικογένειες να σπουδάσουν τα παιδιά τους.

Έχουν γίνει προς αυτήν την κατεύθυνση πάρα πολλές ρυθμίσεις που καλύπτουν ένα μεγάλο μέρος παιδιών που βρίσκονται σε οικονομική δυσχέρεια. Όμως, υπάρχει ένα κενό στο θέμα των εισακτέων το 2013. Έχει κατατεθεί και μία βουλευτική τροπολογία, η με γενικό αριθμό 1788 και ειδικό 205 και αφορά τους εισακτέους του 2013 που είναι τέκνα τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών. Θα πρέπει και αυτοί, που είναι μικρός αριθμός, να τύχουν του ευνοϊκού μέτρου, γιατί αποκλείστηκαν από μία διαδικασία που με τον τελευταίο νόμο έχει ανοίξει για πολύ μεγάλο αριθμό παιδιών.

Το τρίτο και τελευταίο θέμα που θέλω να επισημάνω είναι η

τροπολογία σχετικά με τη μη διαγραφή των φοιτητών. Είναι μία ευεργετική διάταξη, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι ο νόμος του 2011 μιλούσε για μία αυτοδίκαιη διαγραφή όλων των φοιτητών. Με την παρούσα τροπολογία δίνεται η δυνατότητα σε μεγάλο μέρος φοιτητών να αποπερατώσουν τις σπουδές τους –και έτσι πρέπει- γιατί βρέθηκαν σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία. Υπάρχουν παιδιά τα οποία οφείλουν μόνο την πτυχική τους εργασία και αυτό καλύπτεται. Όμως, επειδή ακριβώς φαίνεται η ευαισθησία και η ευεργετική διάταξη του νόμου, θα πρέπει να ανοίξει για ένα ακόμη μεγαλύτερο μέρος φοιτητών και είναι αυτοί οι οποίοι, ενώ χρωστούν ελάχιστο αριθμό μαθημάτων, δύο ή τρία, δεν έχει τύχει ούτε να δώσουν εξετάσεις τα δύο τελευταία χρόνια ούτε καν να έχουν εγγραφεί. Πρέπει να το προσέξουμε, γιατί είναι άδικο για ανθρώπους που έχουν κάνει τόσο αγώνα, τόσο μεγάλη προσπάθεια για να τελειώσουν τις σπουδές τους, για ένα ή δύο μαθήματα να χάσουν αυτήν την ευκαιρία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Ρεπούση για να δευτερολογήσει.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ και σε μερικά άρθρα του σχεδίου νόμου, γιατί θεωρήσαμε ότι θα υπάρχει συζήτηση κατ' άρθρο.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 6, κύριε Υπουργέ, που αναφέρεται στην ισοτιμία πτυχίων της ΕΠΑΘ με τους αποφοίτους των Παιδαγωγικών Τμημάτων, θεωρούμε ότι είναι σοβαρό θέμα, διότι έχουμε διαφορά στα έτη σπουδών. Πώς θα το αναπληρώσετε αυτό; Δεν μπορεί να εξομοιώνετε ένα πτυχίο διετούς ή τριετούς φοίτησης με ένα πτυχίο τετραετούς φοίτησης. Η ΕΠΑΘ, οι απόφοιτοι των Ειδικών Παιδαγωγικών Ακαδημιών, ήταν ισοτίμη με τις παλιές ακαδημίες των δασκάλων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και θα σας θυμίσω ότι οι παλιές ακαδημίες των δασκάλων εξομοιώνονται με τους τωρινούς.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ναι, το γνωρίζω πολύ καλά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει μία διαδικασία η οποία είναι σε εξέλιξη και μπορεί να γίνει.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Επειδή άκουσα τον Υπουργό, που λέει ότι πρόκειται τώρα να πάνε, η διαδικασία της εξομολώσης των πτυχίων των παλαιών ακαδημιών με τα Παιδαγωγικά Τμήματα έγινε μέσω δύο εξαμήνων σπουδών για τους παλιούς αποφοίτους που ήρθαν στο πανεπιστήμιο ή οργανώσαμε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η ίδια διαδικασία, κυρία Ρεπούση, θα γίνει κι εδώ. Έχει προβλεφθεί.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Εντάξει. Άρα, το έχετε προβλέψει εδώ και το παραπέμπετε σε υπουργική απόφαση. Ελπίζω ότι θα τηρήσετε την ίδια διαδικασία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό λέει.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Σε ό,τι αφορά το άρθρο 8, έχετε διορισμό κληρικών που έλαβε χώρα ως το 2010 και παρατείνετε τη δημοσίευση του ΦΕΚ. Δεν μας έχετε δώσει μια απάντηση. Έχουν διοριστεί, έχει κλείσει η διαδικασία διορισμού τους το 2010. Είμαστε στο 2014. Γιατί το παρατείνετε αυτό; Περάσατε και προηγούμενη τροπολογία πριν από κάποιους μήνες.

Σε ό,τι αφορά το πιο σοβαρό ζήτημα, που επίσης δεν προλάβουμε να θίξουμε, που είναι το ποσοστό παρακράτησης αμοιβών που έχουν οι καθηγητές ΤΕΙ από την απασχόλησή τους εκτός από τα πανεπιστήμια –βλέπω εδώ και τον κ. Κυριαζή, που είναι αρμόδιος για ζητήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης- μειώνετε το ποσοστό από 10% σε 6% -αν δεν κάνω λάθος- και του δίνεται αναδρομική ισχύ. Για ποιους;

Επίσης, θα πρέπει να δούμε ότι σε αυτήν την καταβολή πρέπει να υποχρεώνονται όχι μόνο όσοι έχουν στο όνομά τους γραφεία –είτε οδοντιατρεία είτε ιατρεία είτε δικηγορικά γραφεία- αλλά και όσοι συμμετέχουν σε εταιρείες και αμείβονται για την παροχή των υπηρεσιών τους. Διότι δεν μπορούμε να έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Πρέπει, επίσης, να μας απαντήσετε στο εξής ερώτημα: Αφού

δίνεται αναδρομική ισχύ σε αυτή την παρακράτηση...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχει καταργηθεί η αναδρομική ισχύ.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Καταργήθηκε; Πότε το καταργήσατε; Φέρσατε νομοτεχνική βελτίωση;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ακριβώς.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Μα, δεν προλαβαίνουμε να τα δούμε, έτσι που τα φέρνετε.

Το ερώτημα είναι τότε αν θα συμπεριλαμβάνει και τους καθηγητές που αμείβονται για παροχή ιδιωτικών υπηρεσιών σε εταιρείες που δεν είναι στο όνομά τους.

Μία κουβέντα για τις μετεγγραφές, γιατί γίνεται πολλή συζήτηση. Καταλαβαίνω το κοινωνικό επείγον του θέματος των μετεγγραφών. Άκουσα και από έναν συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας -αν κατάλαβα καλά- ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να ανταποκριθούν στην κοινωνική τους αποστολή. Η κοινωνική αποστολή των πανεπιστημίων είναι να δίνουν καλά πτυχία και να μορφώνουν σωστά τους φοιτητές και τις φοιτήτριες που εισάγονται στα τμήματα. Αυτή είναι η κοινωνική τους αποστολή, για την οποία πρέπει και να λογοδοτούν στην ελληνική κοινωνία. Δεν είναι να υποκαθιστούν τις κοινωνικές δομές που πρέπει να έχει το κράτος για να σπουδάζουν τα παιδιά του ελληνικού λαού.

Ως Δημοκρατική Αριστερά είχαμε και παλαιότερα κάνει μία πρόταση, η οποία, κατά την άποψή μας και στον βαθμό που εφαρμόζονταν σωστά, θα μείωνε το οξύ κοινωνικό πρόβλημα που να περνάει ένα παιδί σε άλλη εκπαιδευτική περιφέρεια από αυτή που μένει η οικογένειά του. Είπαμε ότι θα πρέπει να γίνουν μεγάλες εκπαιδευτικές περιφέρειες που να ανταποκρίνονται στις γεωγραφικές περιφέρειες της χώρας, κάθε μεγάλη τέτοια εκπαιδευτική περιφέρεια να έχει το πανεπιστήμιό της και να μοριοδοτείται η είσοδος του φοιτητή και της φοιτήτριας στο πανεπιστήμιο στο οποίο διαμένει η οικογένειά του, στην περιοχή αυτή. Έτσι, ενδεχομένως η πολιτεία θα μείωνε το αίτημα των μετεγγραφών. Διότι αφήνοντας ελεύθερες τις μετεγγραφές, δεν ασκεί κοινωνική πολιτική. Αντίθετα, μειώνει τις ίσες ευκαιρίες που πρέπει να έχουν τα παιδιά μέσω της πρόσβασής τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό δώστε μου, κυρία Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Και μια που ήρθε ο Υπουργός, ο οποίος αναφέρθηκε και στη δική μου τοποθέτηση, σε ό,τι αφορά την ιδιωτική εκπαίδευση, κύριε Υπουργέ, εμείς δεν είπαμε «Γιατί καταργείτε τη διέυθυνση». Κατ' αρχάς δεν το ξέραμε. Δεν το πήραμε είδηση για τον Οργανισμό του Υπουργείου Παιδείας. Αυτό που είπα εγώ στην τοποθέτησή μου είναι ότι κατά τη διάρκεια της προηγούμενης διετίας παρακολουθήσαμε μία αποποίηση της ευθύνης της πολιτείας σε ό,τι αφορά στην εποπτεία της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Και αυτό δεν θέλαμε να συνεχιστεί. Αυτό επισημάναμε.

Για παράδειγμα, συζητήσαμε πολλές φορές για τη δυνατότητα των ιδιωτικών σχολείων να δίνουν προς ενοίκια τους χώρους τους για άλλες δραστηριότητες εκτός εκπαίδευσης και κατά πόσον θα μπορούσαν να λειτουργούν επιχειρηματικά τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, πέρα από το σκοπό για τον οποίο ιδρύθηκαν. Είναι πολλά αυτά τα θέματα. Άρα, ζητήσαμε να ξαναδούμε το θέμα των ιδιωτικών σχολείων και της εποπτείας του κράτους στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Ρεπούση.

Τον λόγο έχει ο κ. Δερμεντζόπουλος ο Υφυπουργός Παιδείας, και μετά θα δώσω τον λόγο σε εσάς, κύριε Λαμπρούλη.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Σε ό,τι αφορά στα άρθρα, εμείς ψηφίζουμε «παρών» επί της αρχής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα τα δώσετε αυτά εγγράφως στα Πρακτικά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εφ' όλων των θεμάτων που τέθηκαν μέχρι τώρα, θα απαντήσει ο Υπουργός, μια και ήρθε. Εγώ, όμως,

οφείλω μία απάντηση στον κ. Καπερνάρο, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών.

Έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, στους νομικούς μας ως Υπουργείο. Κάνουν καλά τη δουλειά τους. Έχουμε όμως και μία κάλυψη από την ΚΕΝΕ. Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, πριν μας βάλετε όλους -την ΚΕΝΕ, εμάς- να ψάχνουμε το νόμο, να τον διαβάσετε λίγο καλύτερα.

Θα δείτε, λοιπόν, ότι ο ν. 3536/2007 που ψάχνατε να βρείτε, έχει τροποποιηθεί. Το λέει σαφώς ότι το άρθρο αυτό άλλαξε με το ν. 4115/2013, όπου εκεί υπάρχει και σωστή αρίθμηση και εκεί προστρέχουμε. Έτσι, λοιπόν, έχετε την απάντηση που θέλατε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δώστε μου τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ε, όχι βέβαια. Προηγείται ο κ. Λαμπρούλης. Θα απαντήσετε, όταν έρθει η ώρα σας.

Κύριε Λαμπρούλη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να αναφερθούμε σε τρεις υπουργικές τροπολογίες με βάση την τοποθέτησή μας που θα κρίνει βεβαίως και την ψήφο μας.

Πριν όμως από αυτό, θα ήθελα μία διευκρίνιση, που και αυτή ενδεχομένως να καθορίσει την ψήφο μας στο άρθρο 8. Μπορεί να μην γίνεται κατανοητό. Θα ήθελα δηλαδή μία επεξήγηση, έτσι και στο παρά πέντε, επειδή κλείνει η σημερινή συνεδρίαση.

Αναφέρεται συγκεκριμένα στην παράγραφο 15 του άρθρου 8 που θα προστεθεί στο άρθρο του ν. 3848 ότι για το σχολικό έτος 2014-2015 μπορούν να προσλαμβάνονται ως αναπληρωτές κ.λπ.. Εμείς διαφωνούμε με το ποσοστό. Από δέκα το πάτε στο πέντε. Όμως, στο τέλος λέτε: «Η παρούσα παράγραφος ισχύει από την 1-5-2015». Πώς; Θέλω λίγο μία εξήγηση στο τέλος από τον κύριο Υπουργό. Ναι μεν ισχύει για το σχολικό έτος 2014-2015, αλλά ισχύει από 1-5-2015, σε ό,τι αφορά δηλαδή τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς με ποσοστά αναπηρίας ή άτομα με ειδικές ανάγκες.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες, θα τοποθετηθώ συγκεκριμένα στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1774 και ειδικό 202. Όπως είπα και στην πρωτολογία, υπάρχουν τροπολογίες, άρθρα των οποίων δεν θα είχαμε αντίρρηση να ψηφίσουμε. Όμως, εδώ στη συγκεκριμένη τροπολογία που ανέφερα, έχοντας αντίρρηση στο άρθρο 3, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τα άλλα, όπως αυτό που αναφέρθηκε προηγουμένως -ένα παράδειγμα δίνω- στο άρθρο 6 για την εξομοίωση δηλαδή των αποφοίτων της πρώην σχολής ΕΠΑΘ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι πάρα πολύ καλό αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ναι. Αυτά θέλουμε να τα ψηφίσουμε, αλλά ψηφίζεται ενιαία η τροπολογία. Έχουμε αντίρρηση στο άρθρο 3. Το καταψηφίζουμε και σε αυτήν τη λογική βαραινεί το «κατά» για όλη την τροπολογία. Αυτό όμως πρέπει να αποτυπωθεί. Τουλάχιστον να καταγραφεί στα Πρακτικά για να μην μας λέτε μετά ότι «Εσείς συλλήβδην καταψηφίζετε». Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, γιατί θα πούμε «ναι» στην 1789 τροπολογία με ειδικό 206;

Είχαμε ψηφίσει το συγκεκριμένο άρθρο του ν. 3762/2009 που είχε να κάνει με διευθέτηση στην ουσία, με μια δυνατότητα να υλοποιηθεί τότε -τώρα να παραταθεί έως την ημερομηνία που αναγράφεται εδώ τις 31 Δεκεμβρίου 2016- ένα πρόγραμμα, στο οποίο είναι ενταγμένοι απολυμένοι εργαζόμενοι στην ουσία. Βεβαίως και συμφωνούμε σε αυτό, όπως είπα και προηγουμένως, γιατί είχαμε συμφωνήσει βεβαίως και στο άρθρο.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία με γενικό αριθμό 1782 και ειδικό 204, συνολικά θα πούμε «ναι». Θα θέλαμε, όμως, να αποτυπωθεί η ένστασή μας στο κομμάτι που αφορά την πρώτη παράγραφο. Βεβαίως θέλουμε -και εμείς το ζητούμε- να υπάρχουν προσλήψεις σε μονάδες κοινωνικής φροντίδας, στην υγεία, στην πρόνοια, σε όλες αυτές τις δομές και στην παιδεία κατ' επέκταση που είναι το θέμα που συζητάμε σήμερα.

Η μόνη μας αντίρρηση είναι όσον αφορά τις εργασιακές σχέσεις. Καταθέτουμε ότι εμείς είμαστε αντίθετοι στις ελαστικές -αν θέλετε- μορφές εργασίας στο επικουρικό προσωπικό του

κλάδου ΠΕ Ιατρών που αναφέρεται εδώ. Βεβαίως, συμφωνούμε στις άλλες δύο παραγράφους, δηλαδή στα επιλεγέντα άτομα από την κατάργηση του ΕΟΚΦ μέσω ενός διαγωνισμού που είχε γίνει που είναι εργαζόμενοι οι οποίοι περιμένουν και θα πρέπει να διοριστούν. Και συμφωνούμε σε αυτό, στη δεύτερη δηλαδή παράγραφο, όπως και στην τρίτη παράγραφο που στην ουσία πρόκειται να πληρωθούν οφειλόμενα σε εργαζόμενους από νυχτερινά, για παράδειγμα, όπως αναφέρεται μια σειρά έκτακτων, εποχιακών αναγκών.

Αυτό θα θέλαμε να αποτυπωθεί για αυτήν την τροπολογία. Το «να» μας είναι καθολικό σε αυτό. Θα θέλαμε να κάνουμε όμως και αυτήν την επεξήγηση.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σαλτούρος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι δεν μπορώ να επικαλεστώ ότι η ευαισθητοποίηση σε ό,τι αφορά τους κόλπους των εκπαιδευτικών ΑΜΕΑ ανήκει σε εμένα ή σε κάποιους από εμάς. Θεωρώ ότι όλοι μας είμαστε ευαίσθητοι με αυτό το θέμα.

Τονίζω ξανά, λοιπόν, τους δικούς μου προβληματισμούς -και πολλών άλλων- για τη σκοπιμότητα του άρθρου 8. Τι ακριβώς είναι αυτό που υπηρετείται; Τι το ωφέλιμο υπάρχει παιδευτικά είναι αυτό που υπηρετείται με αυτό το άρθρο; Είναι η μείωση του ποσοστού στο 5% που εξυπηρετεί κάτι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Εμείς θα θέλαμε πολύ να το ακούσουμε αυτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το άνοιγμα των σχολείων φέτος. Δεν θα ανοίξουν τα σχολεία αν δεν...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Κοιτάξτε να δείτε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): ...και μετά θα λέτε ότι δεν ανοίξαμε τα σχολεία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Εμείς δεν θα λέγαμε αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Σαλτούρο, κάνετε την τοποθέτηση σας και ολοκληρώστε. Μετά θα απαντήσει ο Υπουργός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Εμείς αυτό που λέμε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι μελετώντας την υπ' αριθμόν 128005/8-8-2014 υπουργική απόφαση, η οποία ρυθμίζει τα θέματα πρόσληψης αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών στις δομές της ειδικής αγωγής, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι έχουμε την κατάργηση του επονομαζόμενου «Πίνακα Α», του πίνακα δηλαδή στον οποίο εντάσσονται οι εκπαιδευτικοί με χρόνιες αναπηρίες από 67% και πάνω δηλαδή, αντιλαμβανόμαστε ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν βιώσει έναν αφινδιασμό, εκφράζουν εντονότερους προβληματισμούς, αισθάνονται αφινδιασμένοι. Τονίζουμε ξανά την ανάγκη να ακούσουμε ποια είναι επιτέλους αυτή η σκοπιμότητα που υπηρετείται με αυτήν τη διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Αμανατίδης για τρία λεπτά. Μετά θα μιλήσει ο κ. Καπερνάρος και μετά ο Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, θα ήθελα να σας αναφέρω ότι τόσο η Δασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος όσο και η ΟΛΜΕ, αλλά και οι αιρετοί εκπρόσωποί τους τόσο στο ΚΥΣΠΕ όσο και στο ΚΥΣΔΕ σάς έχουν καταθέσει την πρόταση τους σχετικά με το ξεκλείδωμα των πινάκων των αναπληρωτών του 2010.

Το επιχείρημα το οποίο χρησιμοποίησε η Κυβέρνηση εδώ είναι ότι ο επόμενος διαγωνισμός έπρεπε να γίνει το 2012. Ακόμα και με αυτήν τη λογική, το επιχείρημα δεν είναι σωστό, γιατί ο διαγωνισμός έπρεπε να γίνει το 2010. Το 2008 έγινε ο τελευταίος διαγωνισμός του ΑΣΕΠ. Ο επόμενος διαγωνισμός έπρεπε να γίνει το 2010. Ο ν. 3848 σαφώς δεν αναφέρει την ημερομηνία 2012. Ο ν. 3848, κυρία Πρόεδρε, αναφέρει ότι διαγωνισμός του ΑΣΕΠ διενεργείται κάθε δύο χρόνια -άρα βάζει το μικρότερο όριο, δεν μπορεί να γίνει πιο νωρίς- έπειτα από αίτημα του Υπουργείου

Παιδείας.

Κύριε Υπουργέ, ακόμη και το επιχείρημά σας για το 2012 δεν είναι σωστό. Ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ έπρεπε να γίνει το 2010, γι' αυτό και ο ν. 3848 κλείδωνε το 2010 τους πίνακες. Το 2010 έπρεπε να γίνει, όχι το 2012. Και πουθενά στο ν. 3848 δεν αναφέρεται ότι έπρεπε να γίνει ο διαγωνισμός το 2012.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η διοίκηση το είπε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Αμανατίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Το πρώτο είναι αυτό το θέμα. Άρα, λοιπόν, και με αυτήν την επιχειρηματολογία θεωρώ ότι θα πρέπει να δεχτείτε ότι κάποιος που δεν μπορούσε να πάει το 2010, προφανώς δεν θα πήγαινε και το 2012. Εδώ αν δεν βάλατε ένα θέμα αρχής, ότι η προϋπηρεσία πρέπει να προσμετράται, θα πελαγοδρομήσετε. Δεν υπάρχει «λίγο αρχή, παίρνω λίγο από εδώ και λίγο από εκεί, η μέση λύση». Δεν υπάρχει αυτό το πράγμα.

Δεύτερον, κύριε Υπουργέ, υπάρχει αναστάτωση αυτήν τη στιγμή στα σχολεία σχετικά με το αν υπάρχει πρόθεση υπέρβασης του διδακτικού ωραρίου. Διάβασα και τη σημερινή εγκύκλιο που στείλατε στα σχολεία για τη λειτουργία του σχολικού έτους, όχι τη χθεσινή, αλλά τη σημερινή, στην οποία αναφέρεται σαφώς ότι δεν μπορεί να γίνει υπέρβαση του διδακτικού ωραρίου των δασκάλων. Ωστόσο νομίζω ότι πρέπει να γίνει επαναχρησιμοποίηση της περσινής εγκυκλίου στην αρχή της σχολικής χρονιάς, η οποία έλεγε ότι τα σχολεία, για την αρχή τουλάχιστον της σχολικής χρονιάς, θα λειτουργήσουν προσαρμόζοντας -και δώστε μια διευκρίνιση γι' αυτό, γιατί υπάρχει αναστάτωση στα σχολεία- το ωρολόγιο πρόγραμμά τους σύμφωνα με το προσωπικό που έχουν. Υπάρχει μεγάλη αναστάτωση σε σχέση με το αν θα γίνει μετακίνηση εκπαιδευτικού από το ολοήμερο πρόγραμμα είτε των ΕΕΠ είτε των άλλων σχολείων στο πρωινό πρόγραμμα, ότι προσαρμόσετε δηλαδή να καλύψετε τα κενά με αυτόν τον τρόπο.

Τρίτον, κύριε Υπουργέ, η ερώτησή μου, όταν μιλούσα και λείπατε, ήταν αν θα υπογράψετε τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με το νούμερο 266, η οποία αναφέρεται στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Τέταρτον, επειδή ξέρω, κύριε Υπουργέ, ότι γίνονται και τέτοιες συζητήσεις στο Υπουργείο, οποιαδήποτε προσπάθεια για επαναφορά ειδικοτήτων στην επαγγελματική εκπαίδευση νομίζω ότι μπορούμε να την ενισχύσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Αμανατίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Το τελευταίο είναι οι διώξεις εκπαιδευτικών που το ξέρει ο κύριος Υπουργός και ευχαριστώ για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε, γιατί είναι σημαντικό.

Επειδή, σύμφωνα με το νόμο και το μεσοπρόθεσμο που πέρασε, με οποιαδήποτε καταγγελία για συγκεκριμένες διατάξεις οι εκπαιδευτικοί μπαίνουν σε διαθεσιμότητα πριν να γίνει το πειθαρχικό συμβούλιο και μέχρι να γίνει τελούν σε διαθεσιμότητα, νομίζω ότι θα πρέπει το Υπουργείο Παιδείας να αναλάβει μία πρωτοβουλία έτσι ώστε να εκλείψει αυτό.

Κύριε Υπουργέ, τα σχολεία μας χρειάζονται και σχολικούς φύλακες. Ξέρω ότι είναι αρμοδιότητα άλλου Υπουργείου, αλλά νομίζω ότι μπορείτε να βοηθήσετε και σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Αμανατίδη.

Κύριε Καπερνάρο, έχετε δύο λεπτά να απαντήσετε σε αυτό που θέλετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεν δικαιούμαι παραπάνω χρόνο; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Έχετε, αλλά είπαμε όλοι να συντμήσουμε το χρόνο για να τελειώσουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Τέλος πάντων, εντάξει.

Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε παρακολουθήστε με, γιατί είναι ανταπάντηση αυτό. Έχω στα χέρια μου το νόμο που τον έχω πάρει από το διαδίκτυο και από το nomos.gr.

Το άρθρο 36 του ν. 3536 έχει αριθμημένες παραγράφους και συνεπώς εδάφια. Αυτό που επικαλεστήκατε εσείς νωρίτερα πράγματι λέει ότι με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου προστίθενται δύο νέα εδάφια στην τροποποίησή σας. Δια-

βάζω τις τροποποιούμενες διατάξεις που είναι ενσωματωμένες στην αιτιολογική έκθεση και το νομοσχέδιο. «Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου προστίθενται δύο νέα εδάφια στην παράγραφο 1 του άρθρου 36 του ν. 3536/2007, όπως αυτό το άρθρο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 53 του ν. 4115/2013».

Εγώ δεν σας λέω για το άρθρο 36. Εγώ σας λέω για το άρθρο 37 και σας είπα νωρίτερα, γι' αυτό ρώτησα αν έχετε το νόμο στα χέρια σας, να τα διασταυρώσουμε για να δείτε ότι το άρθρο 37 δεν έχει αριθμημένες παραγράφους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το έχω εδώ. Είναι αριθμημένες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, θα έρθω εκεί να το συσχετίσουμε.

Ωστόσο, πάμε σε αυτό που ήθελα να παρατηρήσω. Ενώ η τροποποίηση λέει ότι «το έργο των ιεροδιδασκάλων είναι η διδασκαλία του Κορανίου στα τεμένη της Θράκης», ο νόμος όμως που θέλετε να τροποποιήσετε μιλάει για τζαμιά. Γι' αυτό είπα ότι περνάτε τα τεμένη στη θέση των τζαμιών που άλλο είναι τζαμί και άλλο είναι τέμενος. Δεν μου απαντήσατε σε αυτό.

Επίσης, λέει ότι, αν συμφωνούν οι ιεροδιδάσκαλοι, μπορούν -εφόσον το επιθυμούν, κατόπιν σχετικής απόφασης του αρμοδίου κατά περίπτωση διευθυντού πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης- να διδάξουν το Κοράνιο και σε δημόσια σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της Θράκης. Αυτό δεν υπάρχει.

Λέμε τώρα, μια και θέλετε να εισάγετε αυτό, μήπως πρέπει στο άρθρο 6 του νομοσχεδίου: «Θέματα ιεροδιδασκάλων της ισλαμικής θρησκείας» στην παράγραφο 4 που λέει: «Το 3^ο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 37 του ν. 3536/2007» -πάντα μιλάω για το άρθρο 37- να αντικατασταθεί ως εξής: «Ιεροδιδάσκαλοι που παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε δημόσια σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και μουσουλμανικά ιεροσπουδαστήρια της Θράκης». Εδώ, όπως είναι διατυπωμένο, φαίνεται σαφέστατα στα μουσουλμανικά ιεροσπουδαστήρια της Θράκης, αλλά όχι σαφέστατα στα δημόσια σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Δηλαδή, μην τυχόν έρθουν και στην Κυψέλη. Προτείνουμε εμείς να βάλετε: «σε δημόσια σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της Θράκης» και «σε μουσουλμανικά ιεροσπουδαστήρια της Θράκης». Δηλαδή, όλα αυτά να ισχύουν μόνο στη Θράκη.

Ένα άλλο θέλω να πω. Δεν μας είπατε γιατί δεν απαντήσατε ότι από τις διακόσιες σαράντα θέσεις ιεροδιδασκάλων που έχουν θεσπιστεί και έχει νομοθετηθεί αυτό, δεν απετέλεσε πρωταρχική, σπουδαία, σημαντικότερη υποχρέωσή σας να πληρωθούν και οι διακόσιες σαράντα θέσεις, παρά είναι μόνο οι ογδόντα τρεις και έτσι δίνετε «αέρα» να πολλαπλασιάζονται τα παράνομα φροντιστήρια μουσουλμανικής στη Θράκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το είπατε αυτό, κύριε Καπερνάρο. Ολοκληρώστε. Νομίζω ότι έγινε αντιληπτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Το είπα. Όμως, δεν απαντήθηκε. Έμεινε αναπάντητο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η ερώτηση συνεχίζεται προς τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο. Απαντήστε σε ό,τι κρίνετε εσείς για να κλείσουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να κάνω ορισμένες διευκρινίσεις και απ' αυτές να προκύψουν και δύο λέξεις στη σημερινή μας παρέμβαση για την προσμέτρηση της προϋπηρεσίας.

Επειδή η υπηρεσία μας ενημέρωσε ότι ενδεχομένως με τη διατύπωση που έχουμε κάνει την αναγκάσουμε να προσμετρήσει τα δύο προηγούμενα χρόνια τώρα που πρέπει να τοποθετήσει αναπληρωτές, μας είπε να διευκρινίσουμε ότι αυτή η προσμέτρηση θα ισχύσει από το 2015. Για να μην υπάρχει θέμα ερμηνείας, το καταθέτουμε. Για εμάς ήταν πεντακάθαρο. Όμως, παρακολουθούν τη συζήτηση και λένε ότι δεν προλαβαίνουν να κάνουν τώρα την αλλαγή και έχουν δίκιο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

ΣΤΡ 319/2014 ΣΤΡ 315 3/9/2014

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων επέρχονται οι κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις:

Στο τέλος του άρθρου 5 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Η διανυθείσα από 1.9.2012 και εντεύθεν υπηρεσία των αναπληρωτών εκπαιδευτικών προσμετράται. Οι ενιαίοι πίνακες αναπληρωτών εκπαιδευτικών τροφοδοτούνται από το ανωτέρω χρονικό διάστημα με τα στοιχεία προϋπηρεσίας.»

από το βιολικό έτος 2015-2016,

Αθήνα 3.9.2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να αναφέρω στο Τμήμα ότι είχαμε μία τροπολογία από τον ΣΥΡΙΖΑ, που αφορά την ειδικότητα των εκπαιδευτικών ΠΕ 1713. Την κρατάμε. Δεν είναι από αυτές που λέμε ότι την απορρίπτουμε. Δεν μπορούμε να τη συζητήσουμε σήμερα. Έχει σοβαρό θέμα. Την κρατάμε για το επόμενο σχέδιο νόμου, που κατατίθεται την επόμενη εβδομάδα και αφορά τις θρησκευτικές κοινότητες.

Σε ό,τι αφορά μία παρατήρηση από τη ΔΗΜΑΡ, από την κ. Ρεπούση, για την παρακράτηση του 15%, που τώρα τη μετατρέπουμε σε 7% επί των καθαρών αποδοχών των καθηγητών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, δυστυχώς δεν έχει αναδρομική ισχύ. Εδώ διαφωνούμε. Και δεν έχει γιατί ο κ. Χαρδούβελης δεν υπέγραψε. Η δική μου διατύπωση ήταν να έχει αναδρομική ισχύ από την πρώτη στιγμή της εφαρμογής.

Υπάρχει μία περιπέτεια εδώ, κυρία συνάδελφε, που αφορά οκτακόσια άτομα. Δεν είναι μία περιπέτεια που αφορά μία ενοχική διαφορά. Είναι μία περιπέτεια που αφορά το ΣΔΟΕ και την Εισαγγελία. Με συγχωρείτε. Από τη στιγμή που μία ενοχική διαφορά μετατρέπεται σε ποινική, πρέπει να το σκεφτούμε λιγάκι. Το θέλαμε αυτό; Όταν ο κ. Αρσένης έκανε αυτόν το νόμο αυτό ήθελε; Να κλείσει τον κόσμο στη φυλακή; Δεν το ήθελε. Υπάρχει μία εκκρεμότητα δικαστική. Αυτή η δικαστική εκκρεμότητα μετατράπηκε και σε εκκρεμότητα φορολογική, μπήκε το ΣΔΟΕ και άρχισε η διαδικασία που ζούμα τα τελευταία χρόνια με την κρίση.

Αυτός ήταν ο σκοπός του νομοθέτη; Εδώ κοιτάμε να απαλείψουμε τις συνέπειες αυτής της πολιτικής. Και νομίζω ότι θα έπρεπε να είναι αναδρομική η ισχύς. Δεν την υπέγραψε ο συναρμόδιος Υπουργός έτσι, γι' αυτό τη φέραμε με ισχύ για το μέλλον. Πάντως, καθιερώνουμε τη διαφορά ως ενοχική αποκλειστικά, για να μην έχουμε ποινικές επιπλοκές και μιλάμε για καθαρές αποδοχές.

Θεωρώ ότι τα πράγματα έχουν αλλάξει από τότε που θεσπίστηκε η διάταξη και την πιστεύω αυτήν την τροπολογία. Γι' αυτό και - παρότι δεν συζητήθηκε, αν και στην επιτροπή την είχα αναφέρει - σας άκουσα από την τηλεόραση, γιατί δεν ήμουν εδώ, και είπα θα πάω να την στηρίξω με θάρρος. Γιατί είναι μια σωστή τροπολογία. Δυστυχώς δεν είναι όσο σωστή θα έπρεπε, από τη γωνία άλλου συναδέλφου.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Στο ερώτημα που σας έθεσα δεν απαντάτε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Απαντώ και απαντώ με τα επιχειρήματά μου.

Για το άρθρο 8, κύριε Σαλτούρο, είστε δύο Βουλευτές που έχετε θέσει το θέμα. Η διάταξη αυτή είναι στο σχέδιο νόμου, παρότι ήταν στο σχέδιο νόμου για την Ειδική Αγωγή, το οποίο δεν έχει κατατεθεί ακόμα. Την πήραμε από κει για να της δώσουμε ταχύτητα εφαρμογής, να μην περιμένει. Όταν ζυγίσαμε το 10% με τους εκπαιδευτικούς που περιμένουν τόσα χρόνια όντας διοριστέοι -τα είπαμε αυτά το πρωί- παρήγαγε αδικίες, αγαπητοί συνάδελφοι. Και είπαμε όταν το σταθμίσαμε να είναι 5%.

Πρέπει τώρα εμείς, οι καινούργιοι στην αρμοδιότητα αυτή, να εφαρμόσουμε μια πρόσφατη ρύθμιση -όχι δική μας- όπου όλες τις τοποθετήσεις εκπαιδευτικών, εν' όψει του ανοίγματος των σχολείων, της έναρξης του σχολικού έτους σε λίγες μέρες, πρέπει να τις κάνει μία υπηρεσία. Και τις τοποθετήσεις που αφορούν το γενικό λύκειο και τις τοποθετήσεις που αφορούν την Ειδική Αγωγή.

Αυτή η όσμωση δεν ήταν χωρίς αντιθέσεις, κύριοι συνάδελφοι. Τολμώ να πω ότι ορισμένες φορές οι αντιθέσεις πήραν και το χαρακτηρισμό συγκρούσεων, λίγες μέρες πριν ανοίξουν τα σχολεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Και η γνώμη της υπηρεσίας ήταν ότι, εάν δεν πηγαίναμε από το Μάιο του 2015, που και στην πρωτομιλία σας, αλλά και τώρα που σας άκουσα απορούσατε, θα ήταν επισφαλές το εάν 11 Σεπτεμβρίου θα ήμασταν εντάξει. Είπαμε, λοιπόν, να το πάμε από τον χρόνο του Μάιο, ξέροντας τις αντιδράσεις του χώρου. Τον κ. Βαρδακαστάνη τον γνωρίζω πιο πολλά χρόνια από ότι τον γνωρίζετε εσείς, τον έχω ακούσει πάρα πολλές φορές και θέλω να

συζητάω μαζί του. Επίσης, με τα θέματα της αναπηρίας η σχέση μου είναι διαρκής και μόνιμη από την πολιτική αρμοδιότητα που είχα κατά καιρούς. Είμαι και εγώ κοντά όσο και εσείς.

Προσπαθούσα και προσπαθώ και προσπαθούμε οι δυο μας να πετύχουμε στις 11 Σεπτεμβρίου να είμαστε όσο γίνεται με τα σχολεία και τα νηπιαγωγεία μας ανοιχτά, αλλά δεν μπορούμε ταυτοχρόνως σε λίγες μέρες να κάνουμε πλήρη εφαρμογή διατάξεων, που εάν τις αφήναμε, κύριε συνάδελφε, στο σχέδιο νόμου για την Ειδική Αγωγή, θα πήγαιναν το Νοέμβριο.

Άρα, ζητάμε κατανόηση, προσπαθούμε και όσο καταφέρνουμε είμαστε συνεπείς σε αυτά που λέμε και σε αυτά που χρειάζεται να κάνουμε.

Τώρα, θα ήθελα να υποσημειώσω κάτι που είπε ο συνάδελφος ο κ. Καπερνάρος για το ζήτημα του τεμένους. Τη θεωρώ καλύτερη έκφραση. Έχουμε ελευθερία να χρησιμοποιήσουμε την έκφραση αυτή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Είναι διαφορετικές έννοιες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και «ναός» και «εκκλησία» είναι διαφορετικές έννοιες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Όχι. Το τέμενος είναι πολιτιστικό κέντρο. Κάνουν και άλλες εκδηλώσεις στο τέμενος. Το τζαμί είναι μόνο για προσευχή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εσείς ποια έκφραση προτιμάτε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ο προηγούμενος νόμος λέει τζαμί. Τώρα λέει τέμενος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εσείς δεν προτιμάτε το τέμενος;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Όχι. Δεν έχει σημασία τι προτιμώ! Γιατί δεν απολογείτε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πολιτικά δεν εκτιμάτε ότι είναι προτιμότερος όρος;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Στο τέμενος μπορεί να γίνονται φροντιστήρια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχουμε κάνει ειδική αναφορά το πρωί σε αυτά τα θέματα. Έχουμε πολιτική ως ελληνικό κράτος απέναντι στους Έλληνες πολίτες που είναι πάρα πολύ σοβαρή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Και σας τιμά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν είναι δική μου, είπα το πρωί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Μου επιτρέπετε να σας διακόψω, κύριε Υπουργέ;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όσο θέλετε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, σας παρακαλώ!

Προεδρείο υπάρχει;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Υπάρχει, βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία, καθίστε κάτω, κύριε συνάδελφε. Περιμένετε να τελειώσει ο Υπουργός και θα απαντήσετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να είμαι πάρα πολύ προσεκτικός. Η ένταση της ανταλλαγής επιχειρημάτων με εσάς -γνωρίζατε και πάρα πολλά χρόνια- μπορεί να με βγάλει από τη γραμμή μου και δεν θέλω να βγω.

Είπα το πρωί αυτά που είπα με σύνεση και με στάθμιση. Ερχόμαστε και οι δύο από περιοδεία. Πήγαμε στη Θράκη, όπως πήγαμε και στην Κρήτη, όπως πάμε και στη Δωδεκάνησο. Αυτή είναι η υποχρέωσή μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Σωστό, βεβαίως.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εκεί, μάλιστα, συναντηθήκαμε και με Βουλευτές του πρώην κόμματός σας και είχαμε μια εξαιρετική συνεργασία. Συζητήσαμε με συναδέλφους από το ΣΥΡΙΖΑ. Συζητήσαμε με τον κ. Στυλια-

νίδα, μιλήσαμε με τον κ. Ντόλιο. Δεν θέλουμε να αιφνιδιάσουμε δηλαδή ούτε να κάνουμε τους έξυπνους για θέματα που έχουν ειδική σημασία.

Προσπαθούμε με τις πολιτικές μας να πούμε σε όλα τα μήκη και σε όλα τα πλάτη ότι είμαστε ένα κράτος δικαίου που σέβεται όλους τους πολίτες, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών τους προτιμήσεων. Αυτό είναι υποχρέωσή μας και άποψή μας. Προσπαθήσαμε να εξυπηρετήσουμε όλους τους Έλληνες πολίτες με έναν τρόπο αντικειμενικό και δίκαιο και αυτό κάναμε. Φέραμε ρύθμιση εδώ για να μη δημιουργούμε κενά και επαινέθηκε αυτή η ρύθμιση.

Είπα στην πρωτομιλία μου για την εξομείωση, είπα στην πρωτομιλία μου για τους εξήντα, κυρία Πρόεδρε, ΕΠΑΘίτες αναπληρωτές που θα τοποθετηθούν τώρα.

Δεν θέλω να μετακινηθώ από όσα είπα πρωί ούτε πόντο. Γι' αυτό, παραμένω στα επιχειρήματά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία, ολοκληρώσατε, ευχαριστούμε.

Κύριε Καπερνάρο, κάνετε και εσείς την τοποθέτησή σας, όπως κρίνετε, αλλά, σας παρακαλώ, σε πολύ λίγο χρόνο για να κλείσουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι το ίδιο αυτό που είπατε. Ναός και εκκλησία δεν είναι το ίδιο, τζαμί ή τέμενος δεν είναι το ίδιο. Το τζαμί είναι αποκλειστικά τόπος λατρείας. Το Κοράνιο είναι αυτό που έχουν οι μουσουλμάνοι ως ιερό βιβλίο. Διδάσκεται, αναλύεται, ερμηνεύεται στον τόπο λατρείας, όπως απαιτείται να διδάσκεται και το Ευαγγέλιο –αν θέλετε– στην εκκλησία. Το τέμενος έχει και τζαμί, έχει και πολιτιστικό κέντρο, έχει και άλλες αίθουσες ποικίλων εκδηλώσεων. Εκεί, σε αίθουσες ποικίλων εκδηλώσεων δεν μπορεί να ερμηνεύεται το Κοράνιο, ιδιαίτερα στη Θράκη.

Βεβαίως, έχετε τη σχετική ευαισθησία. Δεν κάνετε τον έξυπνο. Εγώ δεν είπα ότι κάνετε τους έξυπνους. Έχετε ευαισθησία, αλλά σκεφθείτε να ερμηνεύεται το Κοράνιο στη Θράκη στις άλλες αίθουσες ποικίλων εκδηλώσεων και όχι στο τζαμί, που είναι αποκλειστικός τόπος λατρείας. Γι' αυτό, ο προηγούμενος σοφός νομοθέτης είχε προβλέψει ότι το Κοράνιο ερμηνεύεται μόνο στο τζαμί. Έρχεστε εσείς και λέτε στο τέμενος αναπιολόγητα. Αυτό παρατήρησα.

Εάν η απάντησή σας πείθει εσάς πρώτα από όλα και τους υπόλοιπους συναδέλφους, αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ, επειδή εμείς θα αποδεχόμαστε το άρθρο 4 και 5, πρέπει να βάλετε μέσα τα δημόσια σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, γιατί όσο και αν μνημονεύεται αυτό ή στην αιτιολογική έκθεση ή στην τροποποίηση που αναφέρετε, δεν φαίνεται, δεν είναι καθαρό, δεν είναι καταληπτό άμεσα στο νόμο που θα ψηφιστεί –προφανώς– και να ξέρετε ότι οι δικαστές όταν δικάζουν δεν έχουν μαζί με το νόμο και τις αιτιολογικές εκθέσεις. Βάλτε, λοιπόν, στη φράση «δημόσια σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης» τη λέξη «Θράκης» –μία λέξη είναι– καθώς και «μουσουλμανικά ιεροπολυδαστήρια της Θράκης», για να τελειώνουμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Πάντως το χρόνο σας τον πήρατε, κύριε Καπερνάρο, και να μην κάνετε παρόμοιο στο Προεδρείο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κανένα παράπονο δεν έκανα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, οι ευχαριστίες είναι δεκτές, αλλά να μην ξεχνάτε.

Ευχαριστώ, κύριε Καπερνάρο.

Ορίστε, κύριε Κουράκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όταν λέγατε είχα υποβάλει ένα ερώτημα προς εσάς και δεν πήρα απάντηση από τον κύριο Υφυπουργό –καλώς ή κακώς, δεν έχει σημασία. Μας διαβεβαιώσατε το πρωί προς πολύ μεγάλη ικανοποίηση ημών, των ενδιαφερομένων, ότι δεν θα απολυθεί κανένας από τους διαθεσίμους των καθηγητών της μέσης εκπαίδευσης. Είπα ότι επειδή τελειώνουν οι προκηρύξεις

και αναμένεται κάποιοι εξ αυτών να μείνουν στο κενό –υπολογίζεται ότι δεν θα απορροφηθούν όλοι, θα είναι γύρω στους διακόσιους και μαζί με τους ογδόντα πέντε φτάνουν τα τριακόσια περίπου άτομα– θα πρέπει να υπάρξει μία νομοθετική ρύθμιση ώστε να καταστεί δυνατόν να επαναπροκηρυχθούν και να απορροφηθούν όλοι. Παρακάλεσα εάν μπορείτε να δεσμευτείτε ότι με το νομοσχέδιο που θα έρθει την επόμενη εβδομάδα για τα Θρησκευτικά θα υπάρχει νομοθετική ρύθμιση, ώστε κανένας να μην απολυθεί. Θα ήθελα να μου πείτε πώς τοποθετείστε επί αυτού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Καπερνάρε, δεν έχω αντίρρηση να μπει ο προσδιορισμός «Θράκης».

Παρέλεια να απαντήσω στον κ. Αμανατίδη σε κάτι.

Είπε –και πολύ σωστά– ότι πρέπει να δούμε λιγάκι το πειθαρχικό των εκπαιδευτικών. Είναι απολύτως αναγκαίο να το κάνουμε αυτό. Εδώ και ενάμιση, περίπου, μήνα έχω αναθέσει σε δύο νομικούς συμβούλους στο Υπουργείο να επιχειρήσουν τη διάκριση εκείνων των πειθαρχικών αδικημάτων, που καλά κάνουν και θέτουν το δημόσιο υπάλληλο σε αργία, και εκείνων που αδικώς οδηγούν σε θέση σε αργία. Άλλο είναι ένας φίλες άνθρωπος, που κάθε μέρα τσακώνεται στο χώρο της δουλειάς του με τους μαθητές του ή στο δρόμο, και άλλο ένας που είπε μία κουβέντα επειδή καθυβρίστηκε. Και οι δύο έχουν την ίδια μεταχείριση. Πρέπει να βάλουμε μία τομή. Δεν είναι εύκολη νομική δουλειά. Είναι πολύ δύσκολη νομική δουλειά. Πρέπει, όμως, να τη φέρουμε σε πέρας και όχι αργά. Σε ένα, δηλαδή, από τα επόμενα –ή στο επόμενο ή στο μεθεπόμενο– σχέδια νόμου πρέπει αυτό να το έχουμε τελειώσει. Έχετε απόλυτο δίκιο. Είστε εκπαιδευτικός και το ξέρετε αυτό.

Σε ό,τι αφορά την τοποθέτηση του κ. Κουράκη θα ήθελα να πω το εξής: Είπα το πρωί –νομίζω ότι το κάλυψα, αλλά να το ξαναπώ– ότι είχε συμφωνηθεί από αυτούς που απελύθησαν από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τα ΕΠΑΛ, με τις προκηρύξεις που θα γίνουν να δηλώσουν την προτίμησή τους και να πάρουν θέση, αλλά όπως εξελίσσεται αυτή η διαδικασία δημιουργεί προβλήματα και εμπλοκές. Δεν είναι σίγουρο ότι χρειάζεται νομοθετική παρέμβαση. Ίσως χρειάζεται μία διευθέτηση των θεμάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή των προκηρύξεων. Κύριε συνάδελφε, αυτό το θέμα εμφανίζει μία τεχνική όψη που μου είναι πολλές φορές δύσκολο να την κατανοήσω. Μιλώ με τους ενδιαφερομένους εκπαιδευτικούς, αυτούς που είναι σε διαθεσιμότητα –είναι πολύ στενόχωρη η θέση μου– και ό,τι μου λένε μου φαίνεται σωστό. Μετά όμως όταν μιλάω με την υπηρεσία, που λέει άλλα πράγματα, και αυτά σωστά μου φαίνονται. Τους είπα ότι πρέπει επιτέλους να συνεδριάσουμε όλοι μαζί. Αυτό θα γίνει αυτήν την Παρασκευή το μεσημέρι για να δούμε με ποιον ακριβώς τρόπο, σε συνεργασία και με το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και με το ΑΣΕΠ, θα αποφύγουμε τα λάθη. Θεωρώ ότι η κύρια ευθύνη βαρύνει εμάς και όχι το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Εμείς είμαστε το Υπουργείο που εποπτεύει τα θέματα των εκπαιδευτικών. Άρα, εάν γίνει κάποιο λάθος που θα καταλήξει σε ανεπιθύμητο αποτέλεσμα, εμείς θα φταίμε. Επομένως, για να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα να αποφύγουμε τα λάθη, την Παρασκευή το μεσημέρι θα γίνει αυτή η συνάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Ξουλιδού, δεν υπάρχει άλλος χρόνος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

σκευμάτων «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών.

Δέχεται στο σημείο αυτό να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων «Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Ίδρυση και οργάνωση Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία (ΣΕΠΟΠ)

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων συμβουλευτικό όργανο του Υπουργού με την επωνυμία Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία (ΣΕΠΟΠ) το οποίο υπάγεται απευθείας στον Υπουργό.

2. Μέλη του ΣΕΠΟΠ είναι όλοι όσοι έχουν διατελέσει Υπουργοί με αρμοδιότητα την Παιδεία.

3. Πρόεδρος του ΣΕΠΟΠ είναι ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων.

4. Η συμμετοχή των προαναφερθέντων προσώπων στο ΣΕΠΟΠ είναι οικειοθελής. Τα μέλη του ΣΕΠΟΠ δεν λαμβάνουν οποιαδήποτε αμοιβή ή αποζημίωση για τη συμμετοχή τους σε αυτό.

Άρθρο 2

Αποστολή του ΣΕΠΟΠ

1. Το ΣΕΠΟΠ είναι άτυπο συμβουλευτικό όργανο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Σκοπός του ΣΕΠΟΠ είναι η υποστήριξη του Υπουργείου στην άσκηση της πολιτικής για την παιδεία. Στις αρμοδιότητες του ΣΕΠΟΠ συμπεριλαμβάνεται η διατύπωση γνώμης ή παροχή συμβουλής για την αξιολόγηση της ασκούμενης πολιτικής στην εκπαίδευση, όσο και στη διαμόρφωση και εφαρμογή νέων πολιτικών.

2. Το ΣΕΠΟΠ εκφράζει γνώμη για την ασκούμενη πολιτική σε όλο το φάσμα της εκπαίδευσης και προτείνει θέσεις για τον τρόπο εφαρμογής της, γνωμοδοτεί για τις προτεραιότητες, τους στόχους, τα αναμενόμενα αποτελέσματα και τις απαιτούμενες δράσεις.

Άρθρο 3

Οργάνωση - Λειτουργία

1. Το ΣΕΠΟΠ συγκαλείται από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων τακτικά δύο (2) φορές το χρόνο και εκτάκτως όποτε κριθεί αναγκαίο.

2. Καθήκοντα γραμματέα του ΣΕΠΟΠ ασκεί ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ο Γραμματέας του ΣΕΠΟΠ είναι αρμόδιος ιδίως για την πρόσκληση των μελών του ΣΕΠΟΠ, την κοινοποίηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης και την τήρηση πρακτικών συνεδριάσεων.

3. Η γραμματειακή και διοικητική υποστήριξη του ΣΕΠΟΠ ανατίθεται με πράξη του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων σε υπαλλήλους που υπηρετούν στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, παράλληλα με την άσκηση των κύριων καθηκόντων τους.

4. Για τη λειτουργία του ΣΕΠΟΠ δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε δαπάνη που να βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 4

Επιπλέον μοριοδότηση μόνιμων εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε απομακρυσμένες σχολικές μονάδες

Μετά το άρθρο 4 του ν. 3848/2010 (Α' 71) προστίθεται άρθρο 4Α ως ακολούθως:

«Άρθρο 4Α

Επιπλέον μοριοδότηση μόνιμων εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε απομακρυσμένες σχολικές μονάδες

1. Από το σχολικό έτος 2014-2015 ο χρόνος πραγματικής εκπαιδευτικής υπηρεσίας μόνιμων εκπαιδευτικών που διανύεται σε δημόσιες σχολικές μονάδες, οι οποίες κατά τις οικείες διατάξεις ανήκουν στις κατηγορίες μοριοδότησης Θ' και Ι' για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ΙΑ' και ΙΒ' για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στην Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία και στην Πατμιάδα Εκκλησιαστική Σχολή, που αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 16 του π.δ. 50/1996 (Α' 45), υπολογίζεται στο διπλάσιο για τον προσδιορισμό των μονάδων συνθηκών διαβίωσης, εφόσον έχει διαρκέσει τουλάχιστον δύο (2) διδακτικά έτη.

2. Αν διαπιστωθεί αδυναμία κάλυψης των οργανικών κενών των σχολικών μονάδων των ανωτέρω κατηγοριών κατά τις γενικές διατάξεις, γίνονται δεκτές αιτήσεις εκπαιδευτικών για διορισμό στις εν λόγω σχολικές μονάδες, κατά τη σειρά κατάταξής τους στους ισχύοντες πίνακες.

3. Οι εκπαιδευτικοί που διορίζονται σε εφαρμογή των προβλέψεων του άρθρου αυτού, δεσμεύονται να υπηρετήσουν στις οικείες σχολικές μονάδες επί μία τουλάχιστον συνεχή διετία. Απαγορεύεται απόλυτα και για οποιονδήποτε λόγο η απόσπαση, μετάθεση, μετάταξη ή μετακίνησή τους από τις μονάδες αυτές κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα.

Για το σχολικό έτος 2014-2015, δημόσιες σχολικές μονάδες της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίες δεν εντάσσονται στις κατηγορίες μοριοδότησης Θ' και Ι' της οικείας βαθμίδας, αλλά η πλησιέστερη σε αυτές σχολική μονάδα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ανήκει στην κατηγορία μοριοδότησης ΙΑ' ή ΙΒ', αυτοδικαίως εντάσσονται: α. στην κατηγορία Θ', σε περίπτωση που η πλησιέστερη σχολική μονάδα ανήκει στην κατηγορία ΙΑ' και β. στην κατηγορία Ι', σε περίπτωση που η πλησιέστερη σχολική μονάδα ανήκει στην κατηγορία ΙΒ'.

4. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 5

Επιπλέον μοριοδότηση αναπληρωτών εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε απομακρυσμένες σχολικές μονάδες

Μετά το άρθρο 5 του ν. 3848/2010 (Α' 71) προστίθεται άρθρο 5Α ως ακολούθως:

«Άρθρο 5Α

Επιπλέον μοριοδότηση αναπληρωτών εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε απομακρυσμένες σχολικές μονάδες

1. Από το σχολικό έτος 2014-2015 ο χρόνος πραγματικής εκπαιδευτικής υπηρεσίας αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών που διανύεται σε δημόσιες σχολικές μονάδες, οι οποίες κατά τις οικείες διατάξεις ανήκουν στις κατηγορίες μοριοδότησης Θ' και Ι' για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ΙΑ' και ΙΒ' για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στην Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία και στην Πατμιάδα Εκκλησιαστική Σχολή, που αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 16 του π.δ. 50/1996 υπολογίζεται στο διπλάσιο για τη διαμόρφωση των τελικών πινάκων κατάταξης των εκπαιδευτικών, που προβλέπονται στο άρθρο 3. Η εν λόγω υπηρεσία υπολογίζεται στο διπλάσιο και για τον προσδιορισμό των μονάδων συνθηκών διαβίωσης.

2. Αν διαπιστωθεί αδυναμία κάλυψης των λειτουργικών κενών

των σχολικών μονάδων των ανωτέρω κατηγοριών κατά τις γενικές διατάξεις, γίνονται δεκτές αιτήσεις εκπαιδευτικών για πρόσληψη στις εν λόγω σχολικές μονάδες, κατά τη σειρά κατάταξης τους στους ισχύοντες πίνακες.

3. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Για το σχολικό έτος 2014-2015, δημόσιες σχολικές μονάδες της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίες δεν εντάσσονται στις κατηγορίες μοριοδότησης Θ' και Ι' της οικείας βαθμίδας, αλλά η πλησιέστερη σε αυτές σχολική μονάδα δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ανήκει στην κατηγορία μοριοδότησης ΙΑ' ή ΙΒ', αυτοδικαίως εντάσσονται: α. στην κατηγορία Θ', σε περίπτωση που η πλησιέστερη σχολική μονάδα ανήκει στην κατηγορία ΙΑ' και β. στην κατηγορία Ι', σε περίπτωση που η πλησιέστερη σχολική μονάδα ανήκει στην κατηγορία ΙΒ'.

4. Η διανυθείσα από 1.9.2012 και εντεύθεν υπηρεσία των αναπληρωτών εκπαιδευτικών προσμετράται. Οι ενιαίοι πίνακες αναπληρωτών εκπαιδευτικών τροφοδοτούνται από το ανωτέρω χρονικό διάστημα με τα στοιχεία προϋπηρεσίας από το σχολικό έτος 2015-2016.

Άρθρο 6

Θέματα Ιεροδιδασκάλων Ισλαμικής Θρησκείας

1. Μετά το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 36 του ν. 3536/2007 (Α' 42), όπως αυτή ισχύει, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Επίσης, οι Ιεροδιδάσκαλοι μπορούν, εφόσον το επιθυμούν, κατόπιν σχετικής απόφασης του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης, να διδάσκουν μαθήματα θρησκευτικής μουσουλμανικής εξειδίκευσης, καθώς και την αραβική γλώσσα στα μουσουλμανικά Ιεροσπουδαστήρια της Θράκης, εφόσον έχουν τα αναγκαία τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, έστω και αν δεν κατέχουν παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια.»

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 36 του ν. 3536/2007, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Τα θέματα σχετικά με την επιλογή των Ιεροδιδασκάλων που θα διδάξουν στα μουσουλμανικά Ιεροσπουδαστήρια της Θράκης τα μαθήματα θρησκευτικής μουσουλμανικής εξειδίκευσης, ο καθορισμός των μαθημάτων, η διδασκαλία και γενικώς όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, κατόπιν εισήγησης του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.»

2. Στο τέλος του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 3536/2007 προστίθεται η φράση «ή απόφοιτοι της Ε.Π.Α.Θ. που έχουν εμπειρία διδασκαλίας του Κορανίου.»

3. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 3536/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση που ο Ιεροδιδάσκαλος αποδεχθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του σε σχολείο ή σε μουσουλμανικό Ιεροσπουδαστήριο της Θράκης, σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του προηγούμενου άρθρου, τεκμαίρεται ότι τροποποιείται ανάλογα η σύμβαση εργασίας με σύμφωνη γνώμη και των δύο μερών, με αντίστοιχη μείωση της απασχόλησής του στα τεμένη όπου τοποθετήθηκε.»

4. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 37 του ν. 3536/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ιεροδιδάσκαλοι που παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε δημόσια σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και μουσουλμανικά Ιεροσπουδαστήρια της Θράκης, σύμφωνα με τη διαδικασία της πρώτης παραγράφου του προηγούμενου άρθρου δεν θεωρείται ότι παρέχουν πρόσθετες υπηρεσίες πέραν των συμβατικών, ούτε δικαιούνται πρόσθετης αμοιβής.»

5. Μετά την παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 3536/2007 προστίθεται νέα παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων, Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, και κατά παρέκκλιση της παραγρά-

φου 1, μπορεί να παρατείνεται μονομερώς η ισχύς της σύμβασης εργασίας των υπηρετούντων με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ιεροδιδασκάλων. Οι συμβάσεις που παρατείνονται, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, λήγουν αυτόματα, χωρίς άλλη διατύπωση και χωρίς κανένα δικαίωμα αποζημίωσης, από την ημερομηνία έκδοσης της υπουργικής απόφασης περί πρόσληψης των επιτυχόντων που έχουν επιλεγεί κατόπιν της δημόσιας προκηρύξεως, θεωρούμενης της ημερομηνίας αυτής και ως συμβατική ημερομηνία λήξεως της ισχύος τους. Σε κάθε περίπτωση, η παράταση, που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή, δεν μπορεί να υπερβαίνει τους εννέα (9) μήνες.»

6. Η περίπτωση γ' του άρθρου 38 του ν. 3536/2007, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) ένα μέλος Δ.Ε.Π. ειδικευμένο στις ισλαμικές σπουδές ή έναν πτυχιούχο Α.Ε.Ι. συναφούς γνωστικού αντικείμενου ή έναν απόφοιτο της ΕΠΑΘ, με τον αναπληρωτή του.»

7. Οι συμβάσεις των ιεροδιδασκάλων που καταρτίστηκαν εντός του έτους 2013 συνεχίζουν να ισχύουν και μετά τη πάροδο των εννέα (9) μηνών, κατά τα λοιπά ισχύουν τα οριζόμενα της παρ. 5 του άρθρου 37 του ν. 3536/2007. Η παρούσα παράγραφος ισχύει από την 30.7.2014.

Άρθρο 7

Διευκόλυνση πρόσβασης ατόμων με αναπηρία στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα

Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 35 του ν. 3794/2009 (Α' 156) καταργείται.

Άρθρο 8

Στο τέλος του άρθρου 9 του ν. 3848/2010 «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού - Καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις» (Α' 71) προστίθεται παράγραφος 15 ως εξής:

«15. Για το σχολικό έτος 2014-2015 μπορούν να προσλαμβάνονται ως αναπληρωτές εκπαιδευτικοί στη Γενική Εκπαίδευση, σε ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) κατά προτεραιότητα σε κάθε κλάδο και ειδικότητα, άτομα που είναι ικανά για εκπαιδευτικό έργο, σύμφωνα με το ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (Α'26) και έχουν αναπηρία σε ποσοστό εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, η οποία βεβαιώνεται με πιστοποιητικό Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) του ν. 3863/2010 (Α'115) και δεν συμπεριλαμβάνει παθήσεις ψυχικών διαταραχών σε οποιοδήποτε ποσοστό. Οι εκπαιδευτικοί αυτοί δεν μπορούν να τοποθετούνται σε ποσοστό άνω του δεκαπέντε τοις εκατό (15%) ανά σχολική μονάδα. Η παρούσα παράγραφος ισχύει από την 1.5.2015.»

Άρθρο 9

Ρύθμιση θεμάτων διαγραφών φοιτητών

Στο τέλος της περίπτωσης α' της παρ. 9 του άρθρου 80 του ν. 4009/2011 (Α' 195) προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: «Εξαιρούνται και θεωρείται, ότι έχουν απωλέσει αυτοδίκαια τη φοιτητική ιδιότητά τους στις 30.4.2015, όσοι φοιτητές οφείλουν μόνο διπλωματική ή πτυχιακή εργασία ή πρακτική άσκηση ή συμμετείχαν σε εξετάσεις ή είχαν κάνει δήλωση μαθημάτων σε τουλάχιστον μία εξεταστική περίοδο κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2012-2013 και 2013-2014, δικαιούμενοι να εξεταστούν σε όλα τα μαθήματα στις εξεταστικές περιόδους Σεπτεμβρίου 2014 και Φεβρουάριου 2015. Το εδάφιο αυτό ισχύει από 31.8.2014».

Άρθρο 10

Ρυθμίσεις θεμάτων ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ.

1. Η διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 82 του ν. 4172/2013 (Α' 167) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Για τα σχολικά έτη 2014-2015 και 2015-2016 και για την ολοκλήρωση της φοίτησης στις ειδικότητες της Β' τάξης ΕΠΑ.Σ.,

Γ' τάξης ΕΠΑ.Λ. και Δ' τάξης εσπερινού ΕΠΑ.Λ., μπορεί να προσλαμβάνεται ωρομίσθιο προσωπικό από τις καταργούμενες ειδικότητες του παρόντος άρθρου».

2. Η διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 46 του ν. 4186/2013 (Α' 193) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«6. Το εξαιρούμενο της διαθεσιμότητας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 82 του ν. 4172/2013, εκπαιδευτικό προσωπικό των εκεί καταργούμενων ειδικοτήτων διατίθεται για παροχή εκπαιδευτικού έργου στα ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ. εντός της ίδιας Διεύθυνσης στην οποία έχουν μεταταχθεί για τα σχολικά έτη 2014-2015 και 2015-2016. Η τοποθέτηση πραγματοποιείται με απόφαση του οικείου Περιφερειακού Διευθυντή.»

3. Η διάταξη της παρ. 20 του άρθρου 45 του ν. 4264/2014 (Α' 118) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«20. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, κατά τα σχολικά έτη 2014-2015 και 2015-2016 και προκειμένου για την ομαλή διεξαγωγή των προαγωγικών, απολυτηρίων και πανελλαδικών εξετάσεων στα ΕΠΑ.Λ. και τις ΕΠΑ.Σ. δύναται να διατίθεται ο αναγκαίος αριθμός εκπαιδευτικών των ειδικοτήτων του άρθρου 82 του ν. 4172/2013 της μη τυπικής εκπαίδευσης στην τυπική εκπαίδευση.»

4. Προστίθεται παράγραφος 12 στο άρθρο 82 του ν. 4172/2013 ως ακολούθως:

«12. Μαθητές οι οποίοι κατά το σχολικό έτος 2013-2014 φοίτησαν στη Γ' τάξη ημερήσιου Επαγγελματικού Λυκείου, στη Γ' τάξη εσπερινού Επαγγελματικού Λυκείου και στη Β' τάξη Επαγγελματικής Σχολής, ειδικοτήτων που καταργήθηκαν με την παράγραφο 1 του παρόντος, οι οποίοι έχουν απορριφθεί λόγω ανεπαρκούς φοίτησης, δύναται να προσέλθουν σε ολική προφορική και γραπτή εξέταση κατά την εξεταστική περίοδο Σεπτεμβρίου 2014, Φεβρουαρίου 2015 και Μαΐου - Ιουνίου 2015. Για τους μαθητές των ΕΠΑ.Σ. η εξέταση Φεβρουαρίου 2015 και Μαΐου - Ιουνίου 2015 διενεργείται σε ΕΠΑ.Λ. που ορίζονται με απόφαση του οικείου Διευθυντή εκπαίδευσης. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται ο χρόνος και οι διαδικασίες των προφορικών και γραπτών εξετάσεων.»

5. Η παρ. 4 του άρθρου 46 του ν. 4186/2013 (Α' 193) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Η λειτουργία της Α' Τάξης των δημοσίων ΕΠΑ.Σ. του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων παύει το σχολικό έτος 2012-2013. Η λειτουργία της Β' Τάξης των δημοσίων ΕΠΑ.Σ. του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων παύει το σχολικό έτος 2013-2014. Οι δημόσιες ΕΠΑ.Σ. του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων καταργούνται τη 15η Σεπτεμβρίου 2014 και οι υπόλοιπες ΕΠΑ.Σ. καταργούνται τη 15η Σεπτεμβρίου 2015. Η διάταξη του άρθρου 51 του ν. 4262/2014 εξακολουθεί να ισχύει.»

6. Η παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4186/2013 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΕΠΑ.Σ. του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων εντάσσεται οργανικά αυτοδικαίως στο εκπαιδευτικό προσωπικό των, εντός της ίδιας Διεύθυνσης, ΕΠΑ.Λ.. Η διάθεση του απαραίτητου εκπαιδευτικού προσωπικού στη Β' Τάξη ΕΠΑ.Σ., με σκοπό την ολοκλήρωσή της, πραγματοποιείται με απόφαση του Διευθυντή του οικείου ΕΠΑ.Λ.. Οι εκπαιδευτικοί αυτοί λογίζεται ότι τοποθετήθηκαν στο ΕΠΑ.Λ. από την ημερομηνία της οργανικής τοποθέτησής τους στην καταργούμενη ΕΠΑ.Σ.. Αν η τοποθέτηση γίνεται σε ΕΠΑ.Λ. της ίδιας ομάδας σχολείων, κατά την έννοια του άρθρου 5 του π.δ. 50/1996, αυτή ανατρέχει στο χρόνο της με οποιονδήποτε τρόπο αρχικής οργανικής τοποθέτησής τους σε Τ.Ε.Λ. Τ.Ε.Σ. Ε.Π.Λ. ή Τ.Ε.Ε. από τη μετατροπή ή την κατάργηση των οποίων προέκυψε η καταργούμενη ΕΠΑ.Σ..»

Άρθρο 11

Ρύθμιση θεμάτων ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων

Η παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 682/1977 (Α' 244) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Οι κτιριακές εγκαταστάσεις και το σύνολο των λοιπών υποδομών των ιδιωτικών σχολείων δύναται να αξιοποιούνται σε χρόνους εκτός διδακτικού ωραρίου ή και διδακτικών ημερών, για την

παροχή υπηρεσιών μορφωτικού, επιμορφωτικού, πολιτιστικού, ψυχαγωγικού ή αθλητικού σκοπού ή σκοπού φιλοξενίας, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές δεν αντίκεινται στη φύση της εκπαίδευσης και στο χαρακτήρα του σχολείου και διασφαλίζεται η προσήκουσα παροχή υπηρεσιών γενικής εκπαίδευσης. Η άσκηση των ως άνω υπηρεσιών δύναται να γίνεται από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν άδεια λειτουργίας ιδιωτικών σχολείων. Οι κτιριακές εγκαταστάσεις και το σύνολο των λοιπών υποδομών των ιδιωτικών σχολείων δύναται να αξιοποιούνται σε χρόνους εκτός διδακτικών ημερών για τη διαμονή και φιλοξενία νέων έως 25 ετών, καθώς και των συνοδών τους με σκοπό την παροχή σε αυτούς καταλύματος και την παράλληλη διοργάνωση εκπαιδευτικών, ψυχαγωγικών ή αθλητικών δραστηριοτήτων. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι όροι για τη διαμονή, η μετατροπή των κτιριακών υποδομών για τη διαμονή, οι όροι και οι προϋποθέσεις που θα πρέπει να πληρούνται και το χρονικό διάστημα της διαμονής.»

Άρθρο 12

Ρύθμιση θεμάτων επαγγελματικής κατάρτισης και εκπαίδευσης

1. Η παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 4186/2013 (Α' 193) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Καθιερώνονται οι ακόλουθοι τίτλοι επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης: α. Πτυχίο Επαγγελματικής Ειδικότητας, Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, επιπέδου 3, που χορηγείται στους αποφοίτους των Σχολών Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ.) μετά από πιστοποίηση, β. Απολυτήριο Γενικού Λυκείου επιπέδου 4, που χορηγείται στους αποφοίτους των Γενικών Λυκείων (Γ.Ε.Λ.), γ. Απολυτήριο Επαγγελματικού Λυκείου (ΕΠΑ.Λ.) επιπέδου 4 (ισότιμο με το Απολυτήριο Γενικού Λυκείου), που χορηγείται στους αποφοίτους της Γ' Τάξης των Επαγγελματικών Λυκείων (ΕΠΑ.Λ.) μετά από ενδοσχολικές εξετάσεις, δ. Πτυχίο Επαγγελματικής Ειδικότητας, Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, επιπέδου 4, που χορηγείται στους αποφοίτους της Γ' Τάξης των Επαγγελματικών Λυκείων (ΕΠΑ.Λ.) μετά από ενδοσχολικές εξετάσεις, ε. Πτυχίο Επαγγελματικής Ειδικότητας, Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, επιπέδου 5, που χορηγείται στους αποφοίτους της Τάξης Μαθητείας των ΕΠΑ.Λ. μετά από πιστοποίηση, στ. Δίπλωμα Επαγγελματικής Ειδικότητας, Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, επιπέδου 5, που χορηγείται στους αποφοίτους Ι.Ε.Κ. μετά από πιστοποίηση, ζ. Βεβαίωση Επάρκειας, που χορηγείται σε επαγγελματίες οι οποίοι παρακολουθούν σε Κέντρο Δια Βίου Μάθησης πρόγραμμα Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης συμβατό με το εκάστοτε ισχύον επαγγελματικό περιγράμμα, προκειμένου να εκσυγχρονίσουν ή αναβαθμίσουν γνώσεις, ικανότητες και δεξιότητες του επαγγέλματος.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 4186/2013 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Για τον καθορισμό των επαγγελματικών δικαιωμάτων των κατόχων τίτλων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης επιπέδου 5, ειδικότητας Πλοιάρχων και των Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.δ. 187/1973 (Α' 261).»

3. Η παρ. 4 του άρθρου 25 του ν. 4186/2013 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, μετά από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. ρυθμίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις, με τις οποίες παρέχεται πιστοποίηση επαγγελματικής κατάρτισης για τους αποφοίτους παλαιού τύπου επαγγελματικών σχολών (κατώτερες τεχνικές σχολές, μέσες σχολές εργοδηγών κ.λπ.). Με όμοια απόφαση ρυθμίζονται οι όροι και η διαδικασία, με τους οποίους πιστοποιείται η επαγγελματική εμπειρία επαγγελματιών, που δεν διαθέτουν αναγνωρισμένο επαγγελματικό τίτλο και η αντιστοίχιση της πιστοποίησης της επαγγελματικής εμπειρίας επαγγελματιών με τους τίτλους επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης του παρόντος άρθρου.»

4. Η παρ. 5 του άρθρου 25 του ν. 4186/2013 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Οι απόφοιτοι των φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 17, εκτός του Κ.Δ.Β.Μ. και του Κολλεγίου, είναι δυνατόν, εφόσον το επιθυμούν να συμμετάσχουν στις εξετάσεις πιστοποίησης αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης, οι οποίες διεξάγονται από τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.) σε χρόνο που ορίζεται από τον Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.. Ο Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. κατά μόνας ή και σε συνεργασία με τα Επαγγελματικά Επιμελητήρια ή και τις Επιστημονικές Ενώσεις αποτελεί το φορέα, που εφαρμόζει τις διαδικασίες πιστοποίησης προσόντων, για τη χορήγηση Πτυχίου ή Διπλώματος Ειδικότητας. Κατά περίπτωση, στην οργάνωση και διεξαγωγή των εξετάσεων πιστοποίησης, δύνανται να συμμετέχουν και Υπουργεία που χορηγούν αντίστοιχες άδειες ασκήσεως επαγγέλματος, για όσες ειδικότητες υπάρχει τέτοιου είδους απαίτηση. Οι επιτυχόντες στις εξετάσεις πιστοποίησης, παράλληλα με το προβλεπόμενο Πτυχίο ή Δίπλωμα ειδικότητας, αποκτούν και την αντίστοιχη άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, που προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία για το συγκεκριμένο επίπεδο προσόντων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών που εκδίδεται μετά από εισήγηση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π., βάσει προγραμματικών συμφωνιών του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. με τα Επαγγελματικά Επιμελητήρια ή και τις επιστημονικές ενώσεις, εφόσον αυτές οι συμφωνίες υπάρχουν, και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ειδικά το σύστημα πιστοποίησης αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης όλων των ειδικοτήτων των αποφοίτων Σχολών Επαγγελματικής Κατάρτισης (Σ.Ε.Κ.) και Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.), στο οποίο περιλαμβάνονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και τα δικαιολογητικά συμμετοχής, ο χρόνος διεξαγωγής και η διαδικασία των εξετάσεων, η οργανωτική δομή, ο τύπος των χορηγούμενων τίτλων και βεβαιώσεων, καθώς και το ύψος και ο τρόπος καταβολής των εξετάσεων πιστοποίησης και του ανταποδοτικού τέλους για την έκδοση του χορηγούμενου τίτλου. Με την ίδια απόφαση συνιστάται στον Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. Κεντρική Εξεταστική Επιτροπή Πιστοποίησης Επαγγελματικής Κατάρτισης (Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ.), με συμμετοχή μελών του διοικητικού συμβουλίου, στελεχών του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. ή και στελεχών, επιστημόνων και εμπειρογνομόνων του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα της ημεδαπής, εκπροσώπων Υπουργείων, επαγγελματικών επιμελητηρίων, επαγγελματικών φορέων, κοινωνικών εταίρων, επιστημονικών ενώσεων για τη διενέργεια των εξετάσεων και την εισήγηση στο Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. θεμάτων, που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές του και αφορούν στην πιστοποίηση της αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης των αποφοίτων Σ.Ε.Κ. και Ι.Ε.Κ., συνιστώνται όργανα και επιτροπές πρόσκαιρου χαρακτήρα για την υποβοήθηση του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. στη διενέργεια των εξετάσεων, των οποίων η συγκρότηση και ο ορισμός γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π., μετά από εισήγηση της Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ. και καθορίζεται το ύψος, ο τρόπος και η διαδικασία αποζημίωσης όλων των ανωτέρω, ο τρόπος λειτουργίας τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό με τα ανωτέρω ειδικότερο, τεχνικό ή λεπτομερειακό χαρακτήρα θέμα που αφορά τις εξετάσεις πιστοποίησης της αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης των αποφοίτων Σ.Ε.Κ. και Ι.Ε.Κ.. Με όμοια απόφαση καθορίζεται το σύστημα πιστοποίησης της συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης των αποφοίτων των Κέντρων Δια Βίου Μάθησης (Κ.Δ.Β.Μ.), οι οποίοι παρακολουθούν πρόγραμμα Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης συμβατό με το εκάστοτε ισχύον επαγγελματικό περίγραμμα, κατ' αναλογία και με βάση τα θέματα του εδαφίου ε' της παρούσας παραγράφου, καθώς και ο καθορισμός των θεμάτων των εξετάσεων πιστοποίησης Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης, ανατίθεται δε στην Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ. η διενέργεια των εξετάσεων πιστοποίησης του παρόντος εδαφίου, συνιστώνται όργανα και επιτροπές πρόσκαιρου χαρακτήρα, που συγκροτούνται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. μετά από εισήγηση της Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ., καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας τους, το ύψος, ο τρόπος και η διαδικασία αποζημίωσής τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό με τα ανωτέρω ειδικότερο, τεχνικό ή λεπτομερειακό χαρακτήρα θέμα που αφορά στις εξετάσεις πιστοποίησης της συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης των αποφοίτων Κ.Δ.Β.Μ.. Με απόφαση του

Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζεται η συγκρότηση της Κ.Ε.Ε.Π.Ε.Κ.»

5. Προστίθεται παράγραφος 7 στο άρθρο 47 του ν. 4186/2013 ως ακολούθως:

«7. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, όπου σε διατάξεις της εκάστοτε κείμενης νομοθεσίας αναφέρεται Απολυτήριο Γενικού Λυκείου επιπέδου 3, νοείται επιπέδου 4, Απολυτήριο Επαγγελματικού Λυκείου (ΕΠΑ.Λ.) επιπέδου 3, νοείται επιπέδου 4, Πτυχίο Επαγγελματικής Ειδικότητας Εκπαίδευσης και Κατάρτισης επιπέδου 3, που χορηγείται στους αποφοίτους της Γ' Τάξης των Επαγγελματικών Λυκείων (ΕΠΑ.Λ.), νοείται επιπέδου 4, Πτυχίο Επαγγελματικής Ειδικότητας Εκπαίδευσης και Κατάρτισης επιπέδου 4, που χορηγείται στους αποφοίτους της Τάξης Μαθητείας των ΕΠΑ.Λ., νοείται επιπέδου 5 και Δίπλωμα Επαγγελματικής Ειδικότητας Εκπαίδευσης και Κατάρτισης επιπέδου 4, που χορηγείται στους αποφοίτους Ι.Ε.Κ., νοείται επιπέδου 5 και στους δικαιούχους χορηγούνται οι τίτλοι της παραγράφου 1 του άρθρου 25, όπως ισχύουν.»

6. Προστίθεται παράγραφος 5 στο άρθρο 38 του ν. 4186/2013 ως ακολούθως:

«5. Η ισχύς των πιστοποιητικών γνώσης χειρισμού Η/Υ που εκδόθηκαν από τον Ο.Ε.Ε.Κ., από φορείς πιστοποιημένους από τον καταργηθέντα Ο.Ε.Ε.Κ. μέχρι και την ημερομηνία πιστοποίησής τους και από φορείς πιστοποιημένους από τον Ο.Ε.Ε.Κ., τον Ε.Ο.Π.Π. και τον Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. μετά την ημερομηνία πιστοποίησής τους είναι αόριστης διάρκειας. Η ισχύς της παρούσας διάταξης αρχίζει από 30.6.2014.»

7. Η παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 3879/2010 (Α' 163) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Από 1.9.2015 η πιστοποιημένη εκπαιδευτική επάρκεια αποτελεί προϋπόθεση προκειμένου εκπαιδευτής να μετάσχει σε χρηματοδοτούμενο από δημόσιους πόρους πρόγραμμα της μη τυπικής εκπαίδευσης.»

Άρθρο 13

Ρύθμιση συγκρότησης υπηρεσιακών συμβουλίων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

1. Η περίπτωση γ' του άρθρου 5 του π.δ. 1/2003 (Α' 1) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«γ) έναν διευθυντή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που αναπληρώνεται από άλλον διευθυντή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και σε περίπτωση έλλειψης από διευθυντή σχολικής μονάδας πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με βαθμό τουλάχιστον Γ'».

2. Η περίπτωση γ' του άρθρου 6 του π.δ. 1/2003 (Α' 1) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«γ) έναν διευθυντή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που αναπληρώνεται από άλλον διευθυντή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και σε περίπτωση έλλειψης από διευθυντή σχολικής μονάδας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με βαθμό τουλάχιστον Γ'».

3. Η παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 2190/1994 (Α' 28) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Το Περιφερειακό Υπηρεσιακό Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Π.Υ.Σ.Π.Ε.) συγκροτείται από τον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης υστέρα από εισήγηση του οικείου Διευθυντή εκπαίδευσης και αποτελείται από: α) Τον διευθυντή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που αναπληρώνεται από διευθυντή σχολικής μονάδας. β) Δύο εκπαιδευτικούς με τουλάχιστο βαθμό Γ' πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που υπηρετούν σε οργανική θέση στην περιφέρεια του οικείου Π.Υ.Σ.Π.Ε. και οι οποίοι επιλέγονται με τους αναπληρωτές τους μεταξύ των δεκαπέντε που κατά την ημερομηνία συγκρότησης κατέχουν τη μεγαλύτερη πραγματική διοικητική υπηρεσία σε θέσεις διευθυντή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, προϊσταμένου γραφείου πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ή διευθυντή σχολικής μονάδας πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. γ) Δύο τακτικούς αιρετούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που αναπληρώνονται από δύο αναπληρωματικούς αιρετούς εκπροσώπους αυτών.»

4. Η παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2190/1994 (Α' 28) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Το Περιφερειακό Συμβούλιο Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

(Π.Υ.Σ.Δ.Ε.) συγκροτείται από τον Περιφερειακό Διευθυντή Εκπαίδευσης υστέρα από εισήγηση του οικείου Διευθυντή εκπαίδευσης και αποτελείται από: α) Τον διευθυντή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που αναπληρώνεται από διευθυντή σχολικής μονάδας. β) Δύο εκπαιδευτικούς με τουλάχιστο βαθμό Γ' δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που υπηρετούν σε οργανική θέση στην περιφέρεια του οικείου Π.Υ.Σ.Δ.Ε. και οι οποίοι επιλέγονται με τους αναπληρωτές τους μεταξύ των δεκαπέντε που κατά την ημερομηνία συγκρότησης κατέχουν τη μεγαλύτερη πραγματική διοικητική υπηρεσία σε θέσεις διευθυντή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, προϊσταμένου γραφείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή διευθυντή σχολικής μονάδας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. γ) Δύο τακτικούς αιρετούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αναπληρώνονται από δύο αναπληρωματικούς αιρετούς εκπροσώπους αυτών.»

Άρθρο 14

Πλήρωση κενούμενων θέσεων σχολικών συμβούλων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 3848/ 2010 (Α' 71) προστίθενται εδάφια ως ακολούθως:

«Αν και με τη διαδικασία αυτή δεν συμπληρωθούν οι κενές θέσεις των σχολικών συμβούλων, καλούνται οι εγγεγραμμένοι στους πίνακες επιλογής σχολικών συμβούλων όλων των περιφερειακών διευθύνσεων να υποβάλουν νέα δήλωση προτίμησης για τις θέσεις που απομένουν κενές. Η τοποθέτηση γίνεται κατά τη σειρά των συνολικών αξιολογικών μονάδων και με βάση τις δηλωθείσες προτιμήσεις.»

Άρθρο 15

Διαδικασία Εξομοίωσης Αποφοίτων της Ε.Π.Α.Θ. με τους πτυχιούχους Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης των Α.Ε.Ι.

Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι όροι, οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις και κάθε άλλο συναφές και σχετικό θέμα για την εξομοίωση των αποφοίτων της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης (Ε.Π.Α.Θ.) προς τους πτυχιούχους των Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης των Α.Ε.Ι..

Άρθρο 16

Λήξη θητείας διευθυντών και υποδιευθυντών καταργούμενων ΕΠΑ.Σ.

Στο άρθρο 46 του ν. 4186/2013 (Α' 193) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«7. Η θητεία των διευθυντών και υποδιευθυντών των ΕΠΑ.Σ. ισχύει έως τη 15η Σεπτεμβρίου 2014. Για τους διευθυντές και υποδιευθυντές των καταργούμενων από 16 Σεπτεμβρίου 2014 Επαγγελματικών Σχολών (ΕΠΑ.Σ.) εφαρμόζεται η παρ. 4 του άρθρου 27 του ν. 3848/2010 (Α' 71) ως προς την τοποθέτησή τους σε κενούμενες θέσεις διευθυντών Επαγγελματικών Λυκείων (ΕΠΑ.Λ.) ή Εργαστηριακών Κέντρων (Ε.Κ.), εφόσον καλύπτουν τις προϋποθέσεις τοποθέτησης σε αυτά. Μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 2014 όσοι επιλεγούν θα ασκούν παράλληλα και τα καθήκοντα του διευθυντή της καταργούμενης Επαγγελματικής Σχολής. Καταργούνται οι αποφάσεις τοποθέτησης σε κενούμενες ή κενές θέσεις διευθυντών Επαγγελματικών Λυκείων ή Εργαστηριακών Κέντρων, οι οποίες εκδόθηκαν μετά τη λήξη του διδακτικού έτους 2013-2014.»

Άρθρο 17

Ρύθμιση θεμάτων Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων

Η παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 4235/2014 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Διορισμοί κληρικών των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος, της Εκκλησίας της Κρήτης και της Δωδεκανήσου, οι οποίοι έλαβαν χώρα μέχρι το έτος 2010 και δεν

δημοσιεύθηκαν εκ παραδρομής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, παρότι οι κληρικοί ανέλαβαν καθήκοντα και μισθοδοτούνται, επιτρέπεται να δημοσιευθούν με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας μέχρι τις 31.12.2014. Η διάταξη αυτή ισχύει από 11.8.2014.»

Άρθρο 18

Ρύθμιση είσπραξης πόρων των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων

Η περίπτωση στ' του άρθρου 59 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«στ) Ποσοστό επτά τοις εκατό (7%) επί του ετήσιου καθαρού εισοδήματος των καθηγητών που πηγάει από την άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος ή κάθε είδους έργου σύμφωνα με το άρθρο 23. Το κάθε φορά οφειλόμενο ποσό αποτελεί ενοχική οφειλή των υπόχρεων προς τα Α.Ε.Ι.. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται η διαδικασία εισπράξεως ή συμφωνησίου του ποσού που περιέρχεται στο Α.Ε.Ι., ο τρόπος και το είδος ρύθμισης της οφειλής, ο αριθμός και το είδος των ρυθμιζόμενων δόσεων, η δυνατότητα παρακράτησης του κάθε οφειλόμενου ποσού από τα αρμόδια Α.Ε.Ι., καθώς και κάθε άλλο τεχνικό ή λεπτομερειακό θέμα. Με όμοια απόφαση είναι δυνατόν να τροποποιείται το ως άνω ποσοστό.»

Άρθρο 19

Χρηματοδότηση από το εθνικό σκέλος του προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων των αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών

Επιτρέπεται η χρήση πόρων του εθνικού σκέλους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για την πληρωμή αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών συνολικού προϋπολογισμού σαράντα τριών εκατομμυρίων (43.000.000) ευρώ εκ των οποίων τα δεκαοκτώ εκατομμύρια (18.000.000) ευρώ θα βαρύνουν το έτος 2014 και το υπόλοιπο ποσό των είκοσι πέντε εκατομμυρίων (25.000.000) ευρώ το έτος 2015. Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.9.2014.

Άρθρο 20

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 3329/2005 (Α' 81), μετά τις λέξεις «ΠΕ Κοινωνικής Εργασίας» προστίθενται οι λέξεις «και ΠΕ Ιατρών».

2. Οι συμπεριλαμβανόμενοι του πίνακα τοποθετηθέντων της Προκήρυξης 14863/ 2008 της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής του άρθρου 9 του ν. 2643/1998 του Νομού Αττικής (αριθμ. πρακτικού 75/13.12.2011 Συνεδρίασης της Επιτροπής του άρθρου 9 του ν. 2643/1998) σύμφωνα με την Προκήρυξη 10/7Κ/2000 (Α.Σ.Ε.Π. 329) διορίζονται σε κενές οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού αντίστοιχου κλάδου ή προσωποπαγείς θέσεις του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ν.Π.Δ.Δ.) που συνιστώνται για το λόγο αυτό.

3. Δαπάνες του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, που πραγματοποιήθηκαν κατά το προηγούμενο και το τρέχον οικονομικό έτος κατά παρέκκλιση των κειμένων περί αναλήψεως υποχρεώσεων διατάξεων, δύναται κατ' εξαίρεση να πληρωθούν σε βάρος του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας τρέχοντος οικονομικού έτους, εφόσον καλύπτονται από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του.

Η διάταξη του άρθρου 134 του ν. 4199/2013 (Α' 216) αφορά τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν τα έτη 2012, 2013 και 2014 μέχρι την έναρξη του παρόντος.

Άρθρο 21

Το τελευταίο εδάφιο της δεύτερης παραγράφου του άρθρου

38 του ν. 3762/2009 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας η διάρκεια του προγράμματος παρατείνεται μέχρι 31.12.2016.»

Άρθρο 22

1. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 23 του ν. 3427/2005 προστίθεται η φράση «, καθώς και για τα πρόσωπα της υποπερίπτωσης β' της περίπτωσης στ' της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4223/2013».

2. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 67 του ν. 4172/2013 προστίθεται τρίτο εδάφιο που έχει ως εξής: «Δεν υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης οι κεκαρμένοι μοναχοί για το καθαρό ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται σε αυτούς κατά το χρονικό διάστημα που διατηρούν την ανωτέρω ιδιότητα εφόσον αυτό δεν υπερβαίνει το ποσό των εννέα χιλιάδων πεντακοσίων (9.500) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 24 του άρθρου 72 του ανωτέρω νόμου.»

3. α. Στα πρόσωπα της παρ. 2 του π.δ. 28/1931 «Περί Κώδικος των νόμων περί Τελών Χαρτοσήμου» (Α' 239) προστίθενται οι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους.

β. Στις περιπτώσεις της εκμίσθωσης ακινήτων στις οποίες εκμισθωτές είναι οι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους το τέλος χαρτοσήμου των μισθωμάτων αποδίδεται από τον μισθωτή.

γ. Ως έναρξη ισχύος των υποπαραγράφων α' και β' του παρόντος ορίζεται η 1η Ιανουαρίου 2014.

4. α. Μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 59 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, τα πρόσωπα που παρέχουν πάσης φύσεως μισθωτή εργασία στην Ιερά Κοινότητα, τις Ιερές Μονές του Αγίου Όρους και τα εξαρτήματα αυτών, υποχρεούνται τα ίδια στην απόδοση του οφειλόμενου φόρου, απαλλασσομένων των ανωτέρω νομικών οντοτήτων από την υποχρέωση παρακράτησης και απόδοσης του φόρου.»

β. Στο άρθρο 61 του ν. 4172/2013 προστίθεται παράγραφος 2 που έχει ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, για πληρωμές που διενεργούνται από την Ιερά Κοινότητα, τις Ιερές Μονές του Αγίου Όρους και τα εξαρτήματα

αυτών, υπόχρεοι σε απόδοση του οφειλόμενου φόρου είναι οι λήπτες των πληρωμών, απαλλασσομένων των ανωτέρω νομικών οντοτήτων από την υποχρέωση παρακράτησης και απόδοσης του φόρου.»

Άρθρο 23 Έναρξη ισχύος

Ο νόμος αυτός ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως πλην των οριζομένων διαφορετικά στα άρθρα αυτού.

Αθήνα,

2014

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

2. ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

3. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

4. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 17.24' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 4 Σεπτεμβρίου 2014 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ